

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΙΟΙΣ,

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

ΥΜΝΟΙ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΝ ΟΞΟΝΙΑ,

αψπϐ'.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ξενισμὸς Ὀδυσέως γίνεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρ' Εὐμαίῳ· καὶ ποικίλη τις ὁμιλία.

ΑΛΛΗ.

Ὀδυσέως παρουσία πρὸς Εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνονται, ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πράξεις τινὰς ἐκτεθειμένου.

Ξῖ δ᾽ Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὔμαιος ἀγροῦ ὑφορβός.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν,
Χῶρον ἀν᾽ ὑλήεντα δι᾽ ἄκριας· ᾗ οἱ Ἀθήνη
Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα
Κήδετο οἰκήων οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἐνὶ προδόμῳ εὗρ᾽ ἥμενον, ἔνθά οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Καλή τε, μεγάλη τε, περίδρομος· ἥν ῥα συβώτης
Αὐτὸς δείμαθ᾽ ὕεσσιν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ·
Σταυροὺς δ᾽ ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας.
Ἔντοσθεν δ᾽ αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
Πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
Θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ᾽ ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες

1 ΠΡΟ. Προσῆλθεν.

2 ΑΚ. Κατὰ τὰς ἀκρωρείας.

3 ΔΙ. Νῦν, τὸν εὐγενέστατον. ΥΦ. Χοιροβοσκόν.

5 ΠΡΟ. Τῇ πρὸ τοῦ οἴκου στοᾷ.

7 ΠΕ. Περιοδευτὴ, γείτονας μὴ ἔχουσα τοὺς ἐμποδίζοντας τοῦ βουλομένου περιδραμεῖν καὶ περιελθεῖν αὐτήν.

10 ΡΥ. Ἑλκυστοῖς, μεγάλοις, καὶ μὴ δυναμένοις διὰ χειρῶν βασταχθῆναι, λίθοις. ΕΘ. Ἐχαράκωσεν· θριγκὸς δὲ λέγεται ἡ ἐπὶ τοῖς οἴκοις στεφάνη. ΑΧ. Ἀχερδός ἐστιν ἀκανθῶδες φυτὸν, ἐξ οὗ τὰς αἱμασιὰς ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν τὴν ἀχρείαν ἄπιον· ἀκανθώδης γὰρ ἡ αὐτὴ ἔοικεν εἶναι.

11 ΣΤΑΥ. Τὰ ὀρθὰ καὶ ἀπεξυσμένα ξύλα. ΕΚ. Ἔξω διὰ τοῦ τοίχου ξύλα διήλασεν ὀρθά.

12 ΜΕΛ. Ἤτοι δάσος, ἢ τὴν ἐντεριώνην, τὸ ἐγκάρδιον τοῦ δρυός· μελάνδρυον γὰρ λέγεται διὰ τὴν χροιὰν, ἢ τὸν φλοιὸν τῆς δρυός. ΑΜ. Περισχίσας.

15 ΕΡ. Καθειργμέναι ἦσαν.

16 ΤΟ. Ἐπίτοκοι.

17 ΠΑΥ. Ἐλάττους.

Ἀντίθεοι.

Ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων·
Οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
Πὰρ δὲ κύνες, θήρεσσιν ἐοικότες, αἰὲν ἴαυον
Τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
Τάμνων δέρμα βόειον, ἐΰχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ὤιχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
Οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
Οἱ μὲν, κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἕζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθα κεν ᾧ παρὰ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος.
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν
Ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλῃ
Πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·

18 ΑΝ. Νῦν, οἱ ἐναντίοι τοῖς θεοῖς. ΠΡΟ. Προίπεμπε.

19 ΣΙ. Εὐτραφῶν, λιπαρῶν.

20 ΠΕ. Ἦσαν, ὑπῆρχον.

21 ΘΗ. Λύκοις, ἢ λέουσιν. ΙΑΥ. Ἐκοιμῶντο.

22 ὌΡ. Νοῦ, ἔξοχος ἐπὶ τῇ εὐνοίᾳ.

23 ΑΡ. Ἥρμοττεν.

28 ΚΟ. Κορέσωσιν. ΘΥ. Νῦν, τὴν ἐπιθυμίαν.

29 ΥΛ. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ὀξύφωνοι. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμωρημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι, ἔνδιον γὰρ κυνῶν τὸ ὑλακτεῖν· ἐν ἄλλοις, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν ἐσπουδακότες, ἢ ὑλακτικοί.

31 ΕΖ. Φυσικὸν φησὶν βοήθημα πρὸς ἀποτροπὴν κυνῶν τὸ καθεσθῆναι καὶ προΐεσθαι τὴν ῥάβδον, ὡς μὴ ἐπιτιθεμένου. ΚΕΡ. Σκιπίον. ΕΚ. Οὐ διὰ φόβον, ἀλλ' ἑκὼν ἔῤῥιψεν αὐτόν.

33 ΜΕ. Ἐπιδραμών.

34 ΣΚΥ. Δέρμα, ῥινόν.

"Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
"Ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
"Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, στοναχάς τε.
"Ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
"Ἧμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
"Ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
"Πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,
"Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
"Ἀλλ' ἕπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
"Σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
"Εἴπῃς, ὁππόθεν ἐσσὶ, καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.
Ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός·
Εἷσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας·
Ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς,
Αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
Ὅττι μιν ὣς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
"Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
"Ὅ, ττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"Ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
"Ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
"Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε
"Γίγνεται ἡμετέρη· ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶν,
"Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες

50 ΙΟΝ. Ἤτοι νέας, ἢ παχείας, παρὰ τὸ ἴεναι ἄδην· ἢ δασείας, ἴονθοι γὰρ, αἱ ῥίζαι καὶ ἐκφύσεις τῶν τριχῶν· ἢ ἄνθους ἐχούσης· ἴονθοι δὲ, ἐξανθήματα ἀκμάζοντος σώματος.

51 ΕΝ. Ἐγκοίμητρον, ἐγκοίτιον.

56 ΚΑ. Μᾶλλον σου κεκακωμένος τὴν ψυχήν· ἢ, πενέστερος, καὶ ἐνδεχθίστερος.

59 Η. Αὕτη. ΔΙ. Δικαιοσύνη.

"Οἱ

" Οἱ νέοι· ἦ γὰρ τῷ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
" Ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσεν,
" Οἷά τε ᾧ οἰκῆϊ ἄναξ εὔθυμος ἔδωκεν,
" Οἶκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
" Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξει·
" Ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἔπι μίμνω.
" Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
" Ἀλλ' ὄλεθ'. ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
" Πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
" Καὶ γὰρ κεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
" Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὣς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεοὺς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·
Ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν·
Εὗσέ τε, μίστυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
Ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆϊ,
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
" Ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστι
" Χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
" Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἐλεητύν.

61 ΕΔ. Ἐνεπόδισαν.
63 Ω. Τῷ ἑαυτοῦ. ΑΝ. Δεσπότης εὐμενής.
67 ΩΝ. Ὠφέλησεν.
68 ΟΛ. Ὤλετο, ἀπώλετο. ΩΦ. Ὤφειλεν.
69 ΠΡΟ. Νεῦ, παντελῶς.
72 ΖΩ. Ζώνῃ. ΣΥΝ. Συνέδησεν.
75 ΕΥ. Ἐφλόγισεν.
77 ΠΑ. Διέτρεχεν.
78 ΚΙΣ. Ἀγροικικῷ ἐκπώματι.
79 ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας.
82 ΟΠ. Τὴν εἰς τὸ μέλλον τῶν θεῶν ἐπιστροφήν. ΦΡΟ. Λογιζόμενοι. ΤΡΟ. Φοβούμενοι. ΕΛ. Ἔλεον· Αἰολικὴ ἡ διάλεκτος.

" Οὐ

“ Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
“ Ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ᾽ ἀνθρώπων.
“ Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ᾽ ἐπὶ γαίης
“ Ἀλλοτρίης βῶσιν, καί σφιν Ζεὺς ληΐδα δώῃ,
“ Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
“ Καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει·
“ Οἵδε δὲ καί τι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν᾽ ἔκλυον αὐδὴν,
“ Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ᾽ οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
“ Μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ᾽· ἀλλὰ ἕκηλοι
“ Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ᾽ ἔπι φειδώ.
“ Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
“ Οὔποθ᾽ ἓν ἱερεύουσ᾽ ἱερήιον, οὐδὲ δύ᾽ οἴω·
“ Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
“ Ἦ γάρ οἱ ζωή γ᾽ ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
“ Ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ᾽ Ἠπείροιο μελαίνης,
“ Οὔτ᾽ αὐτῆς Ἰθάκης· οὔτε ξυνεείκοσι φωτῶν
“ Ἔστ᾽ ἄφενος τοσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω·
“ Δώδεκ᾽ ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
“ Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ᾽ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν
“ Βόσκουσι ξεῖνοί τε, καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
“ Ἔνθα δὲ τ᾽ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
“ Ἐσχατιῇ βόσκοντ᾽· ἐπὶ δ᾽ ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.

86 ΒΩ. Ἐπέλθωσιν ἐπὶ βόσιν.
88 ΠΙΠ. Ὑπεισέρχεται.
90 ΦΕΙ. Ἐπιστροφή.
94 ΙΕ. Ἱερεῖον. ΟΙ. Μόνα.
95 ΕΞ. Ἀπαντλοῦντες.
96 ΖΩ. Ἡ πρὸς τὴν ζωὴν παρασκευή, τὰ ἤια. ΟΥ. Οὐδενί.
97 ΗΠ. Τῆς ἀντικρὺ Ἰθάκης. ΜΕ. Τῆς κατ᾽ ἀντικρὺ Κεφαλληνίας νῦν λέγεται· μέρος δὲ ἐστὶ τῆς μελαίνης Ἠπείρου αὕτη, καὶ μετ᾽ ὀλίγον ἐπιφέρεται· Δώδεκ᾽ ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι.
98 ΞΥΝ. Ὁμοῦ εἴκοσι.
104 ΟΡ. Ὁρῶσι, φυλάττουσιν. ΟΡ. Ἐπακολουθοῦσιν.

“ Τῶν

« Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
« Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
« Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
« Καί σφι συῶν τὸν ἄριστον εὖ κρίνας ἀποπέμπω.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἁρπαλέως, ἀκέων· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
Οἴνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
« Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς, ὡς ἀγορεύεις;
« Φῂς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
« Εἰπέ μοι, αἴκε ποθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
« Ζεὺς γάρ που τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
« Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
« Ὦ γέρον, οὔτις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
« Ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
« Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
« Ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
« Ὃς δ' ἂν ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,

105 ΑΓ. Ἄγει, κομίζει.
108 ΕΥ. Καταλέξαμενος.
110 ΑΡ. Ἁρπακτικῶς. ΦΥ. Κατεσκεύασεν.
113 ΕΝ. Πεπληρωμένον.
117 ΦΘΕΙ. Φθαρῆναι, ἀποθανεῖν.
118 ΓΝΩ. Γνωρίσω, ἐπιγνῶ. ΤΟΙ. Θαυμαστὸν, οἷον σὺ λέγεις.
120 ΑΓ. Μηνύσω. ΑΛ. Ἐπλανήθην.
123 ΑΓ. Μηνύων.
124 ΑΛ. Μάτην. ΚΟ. Ἐπιμελείας. ΚΕ. Χρῄζοντες. ΑΛ. Οἱ πλανώμενοι.
126 ΑΛ. Πλανώμενος.

« Ἐλθὼν

« Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει.
« Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ,
« Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
« Ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
« Αἶψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναιο,
« Εἴτις τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δοίη.
« Τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες, ταχέες τ' οἰωνοὶ,
« Ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
« Ἢ τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
« Κεῖται ἐπ' ἠπείρου, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
« Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
« Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
« Ἤπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
« Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
« Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
« Οὐδέ τι τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
« Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
« Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
« Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
« Αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
« Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα.

127 ΑΠ. Ἀπατηλικά. ΒΑ. Λέγει, φράζει.
128 ΦΙ. Φιλικῶς ὑποδέχεται. ΜΕ. Ἐπιζητεῖ.
131 ΠΑ. Παρατεχνήσαιο, παρὰ τὴν ἀλήθειαν κατασκευάσειας.
134 ΕΡ. Ἑλκύσαι, ἀποσπάσαι.
136 ΨΑ. Ψάμμῳ, ἢ κόνει. ΕΙ. Κεκαλυμμένα.
137 ΑΠ. Ἀπώλετο.
144 ΠΟ. Ἐπιζήτησις. ΑΙ. Λαμβάνει.
145 ΕΓ. Φησὶν, τῆς Ὀδυσσέως φιλοφρονηματικῆς προσηγορίας ὀνομάζειν αἰδοῦμαι· πρεσβύτερον δὲ ἀδελφὸν καλῶ.
147 ΗΘ. Πρεσβύτερον ἀδελφὸν, θαυμαστὸν ἄγαν.

Τὸν

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
« Ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῆσθα,
« Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
« Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
« Ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω,
« Αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται,
« Ἕσσαι με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
« Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, ἔτι δεχοίμην.
« Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
« Γίνεται, ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.
« Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
« Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
« Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
« Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
« Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο,
« Οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἐκείνου
« Ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον, καὶ φαίδιμον υἱόν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
« Ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
« Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἕκηλος
« Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
« Μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν

149 ΑΝ. Ἀπιστεῖς, παρασιτῇ.
152 ΝΕΙ. Ἐλεύσεται, ἔρχεται. ΕΥ. Ἀγαθῆς ἀγγελίας δῶρον.
159 ΙΣ. Ὁ βωμὸς τῆς ἑστίας.
161 ΛΥ. Ἐνιαυτοῦ· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς πορεύεσθαι· λεληθότως γὰρ ὁ χρόνος διέρχεται.
162 ΦΘΙ. Περὶ τριακάδα καὶ νουμηνίαν. ΦΘΙ. Λήγοντος. ΙΣΤ. Ἀρξαντος.
168 ΜΕΜ. Μνησθῶμεν.
169 ΜΙΜ. Ὑπομνησθῆναι ποίει.

« Ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
« Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
« Ἔλθοι, ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,
« Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
« Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεὺς,
« Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἶσον,
« Καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χερείω
« Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
« Τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας,
« Ἠέ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκουὴν,
« Ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
« Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
« Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
« Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
« Ἤ κε φύγοι, καί κεν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων·
« Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραιὲ, τὰ σαυτοῦ κήδε' ἐνίσπε,
« Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
« Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
« Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
« Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
« Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
« Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ,

170 ΜΝΗ. Ὑπομνήσῃ. ΚΕΔ. Ἐπιμελοῦς.
174 ΑΛ. Ἀλάστως, ἀνεπιλήστως.
176 ΧΕ. Χείρονα, ἐλάττονα.
181 ΛΟ. Ἐπιτηροῦσιν.
182 ΝΩ. Ἀνώνυμον, ἀκλεῆ, ἄτεκνον· ᾧ οὐκ εἰσὶ κληρονόμοι ὁμόφυλοι.
193 ΕΔ. Τροφή.

« Ἠδὲ

« Ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
« Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν·
« Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
« Οὔτι διαπρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
« Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
« Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
« Ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
« Υἱέες ἐν μεγάροις ἠμὲν τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
« Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
« Παλλακὶς, ἀλλά με ἶσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
« Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
« Ὃς τότ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὣς, τίετο δήμῳ,
« Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
« Ἀλλ' ἤτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
« Εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
« Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο·
« Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἔνειμαν.
« Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
« Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
« Οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
« Ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὀΐομαι εἰσορόωντα

194 ΕΟΥ. Οὖσιν, ὑπάρχουσι.
195 ΑΚ. Ἡσυχάζοντες. ΕΠ. Ἐνεργοῖεν.
197 ΔΙ. Διέλθοιμι.
198 ΞΥΜ. Ὁμοῦ πάντα.
199 ΚΡΗ. Τῆς Κρήτης. ΕΥ. Ἀντὶ εὐρείας· νῦν δὲ, μακρᾶς· στενὴ γὰρ ἡ Κρήτη. ἐντεῦθεν δὲ φασὶν εἶναι φεύγοντα τὸν Ἕλενον, ἐπὶ πόρῥω τῆς Ἑλλάδος.
201 ΕΓ. Ἐγεννήθησαν.
202 ΩΝ. Ἐξ ἀγορασίας δούλη.
203 ΙΘΑ. Γνησίοις τέκνοις.
204 ΥΛ. Ὑλάκου παῖς.
206 ΚΥ. Ἐνδόξοις.
208 ΖΩ. Περιουσίαν.
209 ΕΒ. Ἐποιήσαντο.
210 ΟΙ. Οἴκησιν, οἶκον.
211 ΠΟ. Πλουσίων.
214 ΚΑ. Τὸ γῆρας, τὸ λείψανον ὥσπερ τοῦ σώματος, κατὰ μεταφοράν· καὶ

“ Γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχεν ἤλιθα πολλή.
“ Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ᾽ ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
“ Καὶ ῥηξήνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
“ Ἄνδρας ἀρίστηας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων·
“ Οὔποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
“ Ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἕλεσκον
“ Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ, τε μοι εἴξειε πόδεσσι.
“ Τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
“ Οὐδ᾽ οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
“ Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
“ Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες ἐΰξεστοι, καὶ ὀϊστοὶ,
“ Λυγρὰ, τά τ᾽ ἄλλοισίν γε καταριγηλὰ πέλονται.
“ Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ᾽ ἔσκε, τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
“ Ἄλλος γάρ τ᾽ ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
“ Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
“ Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν,
“ Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύγχανε πάντα·
“ Τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ᾽ ὀπίσσω
“ Λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα

γὰρ τῆς εὐγενοῦς πυρὸν, ἐκ τῆς ὑπολειφθείσης καλάμης δυνάμεθα νοῆσαι· ἔστι δὲ καλάμη, ἡ ὑποστάθμη τοῦ ὑπολειπομένου σίτου. ΚΑ. Πιθανῶς τῷ παραδείγματι, ὡς γὰρ πρὸς ἄγροικον ὄντος τοῦ λόγου· ἔστι δὲ οὐδὲν ἧττον ἐναργές· ὡς γὰρ ἀπὸ τῆς καλάμης ἔνεστιν νοῆσαι τὸ κάλλος τῶν τεθερισμένων καρπῶν, οὕτως καὶ ἐκ τοῦ σώματος τὴν ἀρχαίαν ἕξιν καταvοῆσαι.

215 ΔΥ. Κακοπάθεια, καὶ ἡ ἐξ ἐνδείας δυστυχία.

217 ΡΗ. Τουτέστιν ῥῆσαν τὴν ἠνορέαν, ὅ ἐστι τὴν ἀνδρείαν καὶ γενναιότητα τῶν πολεμίων. ΚΡΙ. Διαχωρίζοιμι. ΛΟ. Εἰς ἔνεδραν.

219 ΠΡΟ. Προΐδοιτο, προσδέχοιτο.

220 ΟΛ. Ἔνιοι, ἕλεσκον, ἀνῄρουν, ἐφόνευον.

221 ΕΙ. Ὑποχωρήσειεν.

222 ΕΡ. Τὸ κατὰ γεωργίαν.

223 ΟΙ. Οἰκουρία, οἰκονομία, ἐπιμέλεια.

225 ΑΚ. Δόρατα.

226 ΡΙ. Φρικτὰ, φοβερά.

231 ΤΥΓ. Ἐπετύγχανεν.

232 ΕΞ. Ἐξαίρετα ἐλάμβανον.

233 ΛΑΓ. Κληρούμενος ἐλάμβανον.

“ Δεινός

“ Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετ' Κρήτεσσι τετύγμην.
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ τήνδε συγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
“ Ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
“ Δὴ τότε μ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
“ Νήεσσ' ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
“ Ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φῆμις.
“ Ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
“ Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
“ Οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
“ Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
“ Μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
“ Κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
“ Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
“ Νῆας εὖ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
“ Ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
“ Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
“ Δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον,
“ Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
“ Ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
“ Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
“ Ῥηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
“ Νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκεθέες καὶ ἄνουσοι

234 ΤΕ. Ἦμην, ὑπῆρχον.
237 ΗΝ. Ἠνάγκαζον.
239 ΧΑ. Ἐνίκαζεν γὰρ ἡμᾶς. ΦΗ. Φήμη, λόγος.
240 ΠΟ. Ἐπολεμοῦμεν.
241 ΕΒ. Ἐπορεύθημεν.
244 ΤΕ. Τερπόμενος.
246 ΑΝ. Προσέτρεπεν. ΝΑ. Πλέειν.
247 ΣΤΕΙ. Παρασκευάσαντα.
248 ΣΤΕΙ. Παρεσκεύασα. ΕΣ. Συνηθροίσθη.
250 ΙΕ. Θρέμματα.
253 ΑΚ. Ἄκρως πνέοντι, καθαρῷ.
255 ΑΣ. Ἀσκηθεῖς, ἀβλαβεῖς, ὑγιεῖς. ΑΝ. Ἐκτὸς νόσου.

“ Ἥμεθα·

“ Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
“ Πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐϋῤῥείτην ἱκόμεσθα·
“ Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·
“ Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
“ Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·
“ Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.
“ Οἱ δ', ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
“ Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
“ Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
“ Αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
“ Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
“ Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
“ Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
“ Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
“ Μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
“ Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
“ Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
“ Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
“ Ποίησ', (ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν
“ Αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·)
“ Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα,
“ Καὶ σάκος ὤμοιϊν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
“ Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,

257 ΠΕΜ. Διὰ πέμπτης ἡμέρας. ΕΥ. Καλὰ ῥεύματα ἔχοντα.
261 ΟΠ. Κατασκόπους. ΣΚΟ. Ὑψηλοὺς τόπους.
262 ΕΙΞ. Νικηθέντες ὑπὸ τῆς ὕβρεως. ΕΠ. Ἐπακολουθήσαντες. ΩΤ. Ἤπειξα, παρότρυνα. ΣΦΩ. Τῷ ἑαυτῶν.
264 ΠΟΡ. Ἐπόρθουν. ΑΓ. Ἀντὶ τοῦ, εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπέφερον.
272 ΑΓ. Ἀπέφερον. ΖΩ. Ζῶντας, ἐμπνους. ΕΡ. Γεωργεῖν.
277 ΕΚ. Ἔῤῥιψα.
278 ΒΑ. Ἐναντίον τοῦ βασιλέως.

“ Καὶ

" Καὶ κύσα γούναθ' ἑλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν·
" Ἐς δίφρον δέ μ' ἕσας ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντα.
" Ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίῃσιν,
" Ἱέμενοι κτεῖναι· (δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·)
" Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
" Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
" Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγειρα
" Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας, δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
" Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
" Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
" Ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ᾗσιν φρεσὶν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
" Φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
" Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
" Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
" Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο,
" Ψεύδεα βουλεύσας· ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
" Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσηοι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
" Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκῃ.
" Ἡ δ' ἔθεεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
" Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μήδετ' ὄλεθρον.

280 ΕΣ. Καθίσας.
281 ΜΕ. Μελίναις δόρασιν.
282 ΚΕ. Ὠργίζοντο.
283 ΕΡ. Ἐκώλυεν, ἐμπόδιζεν. ΩΠ. Ἐνετρέπετο, ἐπεστρέφετο. Γράφεται, ἐπεπλίζετο.
288 ΦΟΙ. Ἐπεὶ ἤδη καὶ τὸ Εὔμαιον ὑπὸ Φοινίκων πεπρᾶσθαι μένον.
289 ΤΡΩΚ. Πανοῦργος, ἀπατεών. ΕΩΡ. Εἴργαστο, ἐπεποιήκει.
290 ΠΑΡ. Πείσας.
295 ΕΕΣ. Ἐκάθισεν, ἐνεβίβασεν.
296 ΨΕΥ. Δόλους, ἀπάτας.
297 ΠΕ. Πωλήσῃ. ΩΝ. Ὠνὴν, πωλώ.
298 ΟΙ. Καί περ ὑπονοῶν.

" Ἀλλ'

" Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
" Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
" Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
" Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
" Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
" Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
" Ἐν δὲ θεείου πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
" Οἱ δὲ, κορώνῃσιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
" Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
" Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
" Ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
" Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
" Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
" Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
" Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
" Ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
" Ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
" Αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
" Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός.
" Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν.
" Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν,
" Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
" Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεὺς,
" Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.

309 ΑΠ. Ἀφῃρεῖτο.
311 ΑΜ. Ἀκαταγώνιστον, μέγαν. Ὄνομα κύριον.
315 ΘΕΣ. Θεσπρωτία, πόλις περὶ τὰ ἔσχατα τῆς Θεσσαλίας.
316 ΕΚ. Ἐπιμελείας ἠξίωσεν. ΦΕΙ.
318 ΑΙ. Ψύχει, πάγῳ.
322 ΞΕΙ. Ξενοδοχῆσαι. ΦΙ. Φιλικῶς ὑποδέξασθαι.

" Καί

« Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
« Τόσσά οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
« Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
« Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
« Ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
« Ἤδη δὴν ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδὸν, ἦε κρυφηδόν.
« Ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
« Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἑταίρους,
« Οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
« Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
« Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
« Ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
« Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βουλὴ
« Ἀμφ' ἐμοὶ, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
« Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
« Αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο.
« Ἐκ μέν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
« Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,

325 ΒΟΣ. Τρέφοι.

327 ΔΩ. Ποιμὴν κατανεμομένων προβάτων ἐν τοῖς τοῦ Δωδῶνος ἕλεσι, τοῦ πέλας ὑφείλετο ποίμνην καλλίστην· καὶ εἴρξας εἰς τὴν σφετέραν αὐλὴν ἐφύλασσεν, ὅθεν φασὶ τὸν δεσπότην ζητεῖν παρὰ τοῖς ποιμέσι τὰ κεκλεμμένα πρόβατα, μὴ εὑρόντα δὲ, ἐρωτᾶν τὸν θεὸν, τίς ἐστι· τότε πρῶτον φασὶ τὴν δρῦν φωνὴν ἀφεῖναι, ὅτι τῶν ἀπελευθέντων ὁ νεώτατος· ἐξετάσαντα δὲ τὸ λόγιον εὑρεῖν παρὰ τῷ ποιμένι νεωστὶ βοσκήσαντι τοῦ χωρίου· ἀπελευθῆναι δὲ λέγονται οἱ ποιμένες· ἦν δὲ τῷ ὄνομα Μανδύλας ὁ κλέψας· τοῦτον δὲ λέγεται, προσοργισθέντα τῇ δρυῒ, θελῆσαι αὐτὴν ἐκκόψαι νύκτωρ. πελειάδα δὲ ἐκ τοῦ στελέχους ἀνακύψασαν, ἐπιτάξαι μὴ τοῦτο δρᾶν, λέγουσαν, μὴ θίγειν τοῦ ἱεροῦ τούτου δένδρου. τὸν δὲ δειματωθέντα μηκέτι τοῦτο τολμῆσαι· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τόλμημα μηνῖσαι αὐτῷ τοὺς Ἠπειρώτας· ὅθεν καὶ λαβόντας δίκην ταύτην ἀπράξασθαι τὸ ἀπ' αὐτοῦ ἐπιμονῆς τὸν μάντιν προσάγει· ἡ ἱστορία παρὰ τῷ Προξένῳ.

332 ΕΠ. Ἑτοίμους.

334 ΤΥ. Ἔτυχε.

338 ΔΥ. Ἐπὶ ταῖς συμβεβηκυίαις τιμωρίαις ἄλλην βλάβην ὑπομείναιμι.

341 ΕΔ. Ἀπέδυσαν.

"Ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι.
"Ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο·
"Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηΐ,
"Ὅπλῳ ἐϋστρεφεῖ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
"Ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
"Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
"Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
"Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
"Στῆθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
"Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηφ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
"Ἔνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης,
"Κείμην πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
"Φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
"Μαίεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
"Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
"Ῥηϊδίως, καί με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
"Ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"Ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
"Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
"Ἀλλὰ τάδ' οὐ κατὰ κόσμον ὀΐομαι, οὐδέ με πείσεις,

343 ΟΡ. Ὁρᾷς, βλέπεις.
344 ΕΣ. Δείλινοι.
346 ΟΠ. Σχοινίῳ.
348 ΑΝ. Ἀνέλυσαν.
350 ΞΕΣ. Καλῶς ἐξεσμένον. ΕΦ. Πηδάλιον· ὑπὸ τὸ ἐφέλκεσθαι τὴν ναῦν· ἢ ἐφέλκεσθαι ὑπὸ τῆς ναῦς· ἢ ἐφέλκεσθαι ὑπὸ τῆς νεώς. ΕΠ. Ἐγγίσαι ἐποίησα.
352 ΘΥ. Ἔξω ἀγόμενος. ΕΑ. Ἤει.
353 ΔΡΥ. Δρυώδης καὶ σύσκιος τόπος.
354 ΠΕΠ. Πεπτωκώς. ΣΤΕ. Στένοντες, λυπούμενοι.
356 ΜΑΙ. Ἐπιζητεῖν.
358 ΕΠ. Πλησιάσαι ἐποίησαν.
359 ΕΠ. Ἐπιστήμονος, σώφρονος, καὶ νοεροῦ.
361 ΟΡ. Ἐκίνησας, ἐτάραξας.
362 ΑΛ. Ἐπλανήθης.

" Εἰπὼν

« Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
« Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
« Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
« Πάγχυ μάλ', ὅτι μιν ἔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
« Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
« Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ,
« Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
« Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρέψαντο.
« Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
« Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια
« Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
« Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
« Ἠμὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
« Ἠδ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.
« Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἐρέσθαι,
« Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
« Ὅς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεὶς,
« Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
« Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
« Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
« Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,
« Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
« Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,

366 ΗΧ. Ἐμισεῖτο.
367 ΔΑ. Αἰτίλον.
372 ΑΠ. Κεχωρισμένος.
374 ΑΓ. Ἀντὶ τοῦ, ἀπαγγέλλων τίς.
375 ΠΑ. Παρακαθήμενοι.
381 ΑΜ. Ἐφιλοφρονούμην.
383 ΑΚ. Θεραπεύοντα, ἰώμενον.
384 ΟΠ. Νῦν, τὸ μετόπωρον.
386 ΠΟ. Πολλὰς λύπας ἐν ἑαυτῷ ἔχον.

« Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε.
« Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
« Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεήσας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
« Οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
« Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὕπερθε
« Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
« Εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
« Ἕσσας με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα, πέμψαι
« Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
« Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
« Δμῶας ἐπισσεύας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
« Ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός·
« Ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ', ἀρετή τε,
« Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,
« Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
« Αὖθις δὲ κτείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην,
« Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
« Νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
« Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

387 ΘΕΛ. Ἀπάτα.
388 ΑΙΔ. Προσδέξομαι, καὶ τιμήσω, ὡς ἱκέτην.
389 ΞΕ. Ξένων ἔφορον.
392 ΕΠ. Προσηγαγόμην, ἔπεισα.
393 ΡΗ. Τῷ ἐπὶ ῥητοῖς καὶ ὁμολογουμένοις συνθήκην.
395 ΤΕ. Ὁ σός.
396 ΕΣ. Ἐνδύσας.
397 ΔΟΥ. Πόλις τῆς Κεφαλληνίας.
399 ΕΠ. Κελεύσας, ἐφορμήσας.
405 ΕΛ. Ἀφέλωμαι.
406 ΛΙ. Ἱκετεύσαιμι.

Ἀγχίμολον

Ἀγχίμολον δὲ σύες τε, καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοὶ,
Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·
« Ἄξεθ' ὑῶν τ' ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
« Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ ὀϊζὺν
« Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων·
« Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ·
Οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, (φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν,)
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ εὗσαν·
Αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῇ,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης

411 ΕΡ. Συνέκλεισαν. ΗΘ. Τοὺς συνήθεις τόπους καὶ διατριβάς.
415 ΤΗ. Πόῤῥωθεν ἀφιγμένῳ. ΟΝ. Ὀνήσεως καὶ ὠφελείας μετάσχοιμεν.
418 ΚΕ. Ἔσχισεν.
425 ΚΟ. Ἔπαισεν, ἐκρουσεν. ΚΕΙ. Σχίζων, ἢ καίων.
426 ΕΥ. Περιέκαυσαν, ἐφλόγισαν.
427 ΩΜ. Ὠμὰ ὄντα τῶν κρεῶν ἀπήρχετο τοῖς θεοῖς.
428 ΑΡ. Ἀπαρχόμενος.
429 ΠΑ. Ἀναστρέψας καὶ μαζοποιήσας.
432 ΑΟΛ. Ὁμοῦ πάντα.

Ἵστατο

Ἵστατο δαιτρεύσων (περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη)
Καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
Τὴν μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος υἷι
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ·
Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀργιόδοντος ὑός· κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διῒ πατρὶ γένοιο,
« Ὡς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
« Ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
« Οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
« Ὅ, ττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι·
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἕζετο ᾗ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὅν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσατο οἶος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος.
Πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
Σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἐσσεύοντο.

433 ΔΑΙ. Μερίσων.
434 ΕΠ. Εἰς ἑπτὰ μέρη. ΔΙ. Διενέμετο, διεμέριζεν.
435 ΙΑΝ. Μίαν. ΝΥΜ. Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτοὺς φησὶ Νύμφαις καὶ Μαιάδος τόκῳ, οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι ποιμένων.
446 ΑΡΓ. Τὰς ἀπαρχάς.
449 ΜΕ. Ὄνομα κύριον.
456 ΚΕ. Κορεσθέντες.

Νὺξ

Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάννυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
Τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴπως οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεί ἑο κήδετο λίην·
« Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
« Εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
« Ἠλεὸς, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
« Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
« Καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
« Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω·
« Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
« Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
« Ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,
« Τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
« Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκόμεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
« Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήια πυκνὰ,
« Ἂν δόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
« Κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος,
« Πηγυλίς, αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ', ἠΰτε πάχνη,
« Ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
« Ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
« Εὗδον δ' εὔκηλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·

457 ΣΚΟ. Ἀσίληνος, σκοτεινή· ἢ καθ' ἣν ἡ σελήνη ἀποσκότωται τῇ πρὸς τὸν ἥλιον συνόδῳ· μήνη γὰρ, ἡ σελήνη.
458 ΠΑΝ. Διὰ πάσης νυκτός. ΕΦ. Ὕδωρ ἐπάγων.
463 ΕΥ. Καυχησάμενος.
464 ΗΛ. Ἠλιθοπαῖος, μάταιος.
466 ΑΡ. Μὴ ῥηθέν.
474 ΑΝ. Ἀνὰ καλάμους. ΠΕΠ. Πεπτωκότες.
476 ΠΗ. Παγετὸς, ἢ ψυχρά. ΠΑ. Πυκνότης ἀέρος ψυχρά.
477 ΚΡΥ. Τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.

« Αὐτὰρ

" Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
" Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης·
" Ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
" Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
" Ἀγκῶνι νύξας· (ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε·)
" Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
" Οὔτι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλά με χεῖμα
" Δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἤπαφε δαίμων,
" Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
" Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
" Οἷος ἐκεῖνος ἔην βουλευέμεν, ἠδὲ μάχεσθαι.
" Φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπε·
" Σίγα νῦν, μήτις σεῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
" Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, εἶπέ τε μῦθον·
" Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος·
" Λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
" Εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
" Εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.
" Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
" Καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
" Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
" Κείμην ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς.
" Ὣς νῦν ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,

481 ΡΙ. Ῥιγώσειν.
482 ΖΩ. Νῦν, τὸν χιτῶνα.
485 ΕΜ. Ταχέως, προθύμως.
487 ΜΕ. Ἔσομαι.
489 ΟΙΟ. Ἓν ἱμάτιον ἔχοντα, μονοχίτωνα.
491 ΒΟΥ. Βουλεύεσθαι.
496 ΕΙ. Πορεύοιτο.
499 ΥΙ. Ὁ Θόας.
502 ΦΑ. Ἔφαινεν.

" Δοίη

« Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
« Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
« Νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
« Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
« Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες.
« Τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι, οὔτε τευ ἄλλου,
« Ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
« Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.
« Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
« Ἐνθάδε ἕννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.
« Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
« Αὐτός τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δώσει,
« Πέμψει δ', ὅππη σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
Ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε· τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνὴν, ἐν δ' οἰῶν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρεχέσκετ' ἀμοιβὰς,
Ἕννυσθαι, ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν

508 ΑΙ. Ἔπαινος, καὶ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου, ἢ ἱστορίας, περιπέτειαν ἔχων παραινετικήν· καὶ Ἀρχίλοχος δὴ λέγει, Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε, Ὡς ἄρ' Ἀλώπηξ κ' Αἰετὸς ξυνωνίην Ἔμιξαν. Αἶνος δέ ἐστι, καὶ ὁ ὑποβεβλημένος λόγος.

509 ΜΟΙ. Παρὰ τὸ καθῆκον, ἔξω τοῦ πρέποντος. ΝΗ. Ἀσύμφορον, ἀκερδές.

512 ΡΑ. Παλαιὰ καὶ διερρωγότα ἱμάτια. ΔΝΟ. Ἀμφιέσεις, συρράψεις.

513 ΧΛΑΙ. Χλαμύδες, τὰ ἔξωθεν περιβλήματα. ΕΠ. Ἤτοι ὡς ἀμείψασθαί τις δύναται· ἢ μεταλαμβάνειν, ἐπειδὰν ποτὲ χειμὼν εἴη· ἢ ἀλλάσσειν ἄλλην, ἀντὶ ἄλλης. ΧΙ. Τὰ ἔσωθεν ἀνδρεῖα ἱμάτια.

521 ΠΑ. Παρεῖχε τὰς ἀμοιβὰς καὶ ἐναλλαγάς· ἢ παρεκέσκετο, παρέκειτο· ἀμοιβὰς, εἶδος ἐναλλασσομένη.

522 ΟΡ. Διεγερθῇ, ἀναστῇ.

523 ΚΟΙ. Ἐκαθεύδησεν.

Ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι, ὐδὲ συβώτῃ
Ἥνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
Ὅττι ῥά οἱ βιότε περικήδετο, νόσφιν ἐόντος.
Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,
Ἂν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο·
Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Βῆ δ' ἴμεναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

524 ΝΕ. Νεώτεροι.
529 ΑΛ. Βοηθὸν ψύχους, δυναμένην ἀντιπαρατάττειν ἀνέμῳ· ἢ ἀπείργουσαν τοὺς ἀνέμους.
530 ΝΑ. Δέρμα αἰγὸς δασύμαλλον.
532 ΚΕΙ. Κοιμηθησόμενος.
533 ΠΕ. Ἐρεχθεὺς, ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, ἔσχε θυγατέρα τοὔνομα Ὠρείθυιαν, κάλλει διαπρεπεστάτην· κοσμήσας ταύτην ποτὲ, πέμπει κανηφόρον θύσουσαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾷ· ταύτης δὲ ὁ Βορέας ἄνεμος ἐρασθεὶς, λαθὼν τοὺς βλέποντας καὶ φυλάσσοντας τὴν κόρην, ἥρπασεν, καὶ διακομίσας εἰς Θρᾴκην, ποιεῖται γυναῖκα. γίνονται δὲ αὐτῷ παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζῆτος καὶ Κάλαϊς· οἳ καὶ δι' ἀρετὴν μετὰ τῶν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ νάκος ἔπλευσαν ἐν τῇ Ἀργοῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ. ΙΩ. Τῇ σκέπῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Τηλέμαχον Ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπιστᾶσα εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν προτρέπεται· ὃς δῶρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πέμπεται· καὶ ἐμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν, Θεοκλύμενον τινα Ἀργεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. καὶ Εὔμαιος Ὀδυσσεῖ διηγεῖται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν λῃσάμενοι ἐκ Συρίας νήσου, ἀπέδοντο Λαέρτῃ· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατάγεται εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἄστυ ἀποπέμψας, αὐτὸς πρὸς Εὔμαιον ἔρχεται.

Οὖ, ἐπέβη Ἰθάκης Λακεδαίμονος ἐξ Ὀδυσείδης.

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
Ὤιχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
Νόστου ὑπομνήσουσα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Εὗρε δὲ Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἤτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.

3 ΟΤ. Ἐπίξασα.
5 ΕΥ. Καθεύδοντε, δυϊκῶς.
8 ΜΕ. Μερίμνας.

Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Τηλέμαχ', οὐκ ἔτι καλὰ δόμων ἄπο δὴν ἀλάλησαι,
" Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
" Οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
" Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
" Ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
" Πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς·
" Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, κασίγνητοί τε κέλονται
" Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
" Μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
" Μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
" Οἶσθα γὰρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
" Κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίοι,
" Παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
" Οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλᾷ.
" Ἀλλὰ σύγ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
" Δμωάων, ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
" Εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
" Ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.

10 ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, καλῶς. ΑΛ. Πεπλάνησαι.

13 ΤΗ. Ματαίαν. Τινὲς ἀργὴν, ἄλλοι βλαβερὰν, ἢ ἀπερινόητον.

15 ΑΜ. Ἀμώμητον. ΤΕΤ. Καταλάβῃς.

16 ΗΔ. Ἰκάριος, ὁ Οἰβάλου, γαμεῖ Δωροδόχην, τὴν Ὀρσιλόχου, ἢ κατὰ Φερεκύδην, Ἀστεροδίαν, τὴν Εὐρυπύλου, τοῦ Τελέστορος· ἐξ ὧν Πηνελόπη. κασίγνητοι δὲ Πηνελόπης, Σῆμος ἱστορεῖται καὶ Αὐλήτης· ἔτι δὲ ἀδελφὴ, Ἰφθίμη. πυθόμενος δὲ Λαέρτης περὶ τῆς Πηνελόπης, ὅτι καὶ τῷ κάλλει, καὶ ταῖς φρεσὶ διαφέρει πάντων τῶν καθ' ἑαυτὴν γυναικῶν, ἄγεται αὐτὴν τῷ παιδὶ Ὀδυσσεῖ πρὸς γάμον, ἢ τοσαύτην ἔχειν ἀρετὴν, ὥστε καὶ τὴν Ἑλένην τὴν ἐκ Διὸς οὖσαν τῷ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλειν κάλλει. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ καὶ Φερεκύδῃ.

17 ΠΕ. Νικᾷ, ὑπερβάλλει.

18 ΕΞ. Ἐξόχως ηὔξησεν. ὀφέλλειν, αὔξειν.

21 ΟΠ. Γαμεῖ.

22 ΚΟΥ. Τοῦ ἐκ παρθενίας γεγαμηκότος.

24 ΕΠ. Πιστεύσειας.

26 ΦΗ. Δείξωσιν.

" Μνηστήρων

“ Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
“ Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
“ Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
“ Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀΐω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
“ Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
“ Ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα·
“ Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὖρον ὄπισθεν
“ Ἀθανάτων, ὅς τις σε φυλάσσει τε, ῥύεταί τε.
“ Αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
“ Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους·
“ Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
“ Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
“ Ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
“ Ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
“ Οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσὶ, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“ Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
“ Ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
“ Τηλέμαχ', οὔπως ἐστὶν, ἐπειγομένους περ ὁδοῖο,
“ Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.

28 ΕΠ. Ἐπιτηδείως.

29 ΠΟΡ. Πορθμός ἐστι, στενὴ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη· ἰσθμὸς δὲ, στενὴ γῆ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένη. ΣΑ. Τὴν Σάμην εἴρηκε Σάμον διὰ τὸ μέτρον, καὶ τὴν δείλην δείελον ἐν ἄλλοις.

36 ΑΚ. Τὸν αἰγιαλόν.

40 ΑΕ. Καθεύδησον, ἀνάπαυσαι.

42 ΣΩΣ. Σῶος, ὑγιής.

47 ΠΡΗ. Περάσωμεν.

“ Ἀλλὰ

" Ἀλλὰ μέν', εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
" Ἥρως Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
" Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
" Τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
" Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς·
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
Δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
Ἥρως· βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηύδα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
" Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
" Ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
" Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
" Τηλέμαχ', οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
" Ἱέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
" Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
" Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
" Ἶσόν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
" Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκῃ.

51 ΕΠ. Ἐπὶ τοῦ δίφρου τιθέμενα, ἢ τὸ ἅρμα. ΘΕΙ. Ἀπόθηται.
53 ΠΑ. Παραμυθησάμενος.
54 ΜΙΜ. Μνημονεύει.
55 ΞΕΙ. Τοῦ ξενοδοχοῦντος. ΦΙ. Φιλικῶς ὑποδέξηται.
61 ΔΥ. Ἐνεδύσατο.
68 ΕΡ. Κατάσχω, κωλύσω.
70 ΦΙ. Φιλικῶς ὑποδέξηται.
71 ΕΧ. Μισήσει.

" Χρὴ

" Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
" Ἀλλὰ μέν', εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
" Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἴπω δὲ γυναιξὶν,
" Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἅλις ἔνδον ἐόντων.
" Ἀμφότερον, κῦδός τε, καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
" Δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
" Εἰ δ' ἐθέλεις τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
" Ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
" Ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
" Αὔτως ἀποπέμψει, δώσει δέ τι ἕν γε φέρεσθαι,
" Ἠέ τινα τριπόδων εὐχάλκων, ἠὲ λεβήτων,
" Ἠὲ δύ' ἡμιόνους, ἠὲ χρύσειον ἄλεισον.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
" Βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· (οὐ γὰρ ὄπισθεν
" Οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι·)
" Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὄλωμαι,
" Ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Αὐτίκ' ἄρ' ᾗ ἀλόχῳ, ἠδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἅλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοΐδης Ἐτεωνεὺς,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·

74 ΞΕΙ. Τοῦτο τὸ σχῆμα καλεῖται γνωμικόν. ΦΙ. Φιλοφρονεῖσθαι.
77 ΤΕ. Παρασκευάσαι.
78 ΚΥ. Παράστημα ψυχῆς. ΑΓ. Ἀγλάϊσμα, καλλονή.
80 ΤΡΑΦ. Ὁρμηθῆναι· χάριται καὶ περφθῆναι.
88 ΟΠ. Παρὰ τὴν ὄψιν τοῦ ἐξ ἐπιστροφῆς φυλάττοντος.
89 ΟΥ. Φύλακα.

Τὸν

Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
Τῶν ἓν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βὰν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, ἕως ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
« Τηλέμαχ', ἤτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
« Ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
« Δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
« Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
« Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
« Ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
« Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
« Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
« Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν

98 ΟΠ. Τῶν ἀπολελειμμένων, ἔτι ἀπαρασκευάστων.
104 ΦΩ. Τοῖς κιβωτοῖς, διὰ τὸ αὐτόθι τὰ φάρη ἀμᾶσθαι, ὅ ἐστι συνάγεσθαι, ἢ διὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν.
108 ΝΕ. Ὕστερ.

Θῆκ'

Θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος,
Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
« Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
« Μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
« Σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
« Κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
« Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰποῦσ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρως
Δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ.
Τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Πὰρ δὲ Βοηθοΐδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας,
Ὠινοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.

126 ΜΝΗ. Οὐ μόνον δεδωκυίας, οὗ κατέθηκέ τι ὁ ὀχούμενος. ἀλλὰ καὶ ἐργασαμένης.
131 ΠΕΙ. Κιβώτιον ἢ ἁμάξης· ἐφ'
140 ΔΑΙ. Ἐμέριζεν.

Τοὺς δὲ μετ', Ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα·
" Χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
" Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε, πατὴρ ὣς, ἤπιος ἦεν,
" Εἵως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις,
" Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
" Νοστήσας, Ἰθάκηνδε κιὼν, Ὀδυσεῖ ἐνὶ οἴκῳ
" Εἴποιμ', ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης
" Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς, ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰΰζοντες ἕποντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
Δεξιὸς ἤϊξε πρόσθ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·
" Φράζεο δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
" Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἠέ σοι αὐτῷ.
Ὣς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·

149 ΛΕΙ. Σπείσαντες. ΚΙ. Ἀπέλθοιεν.
161 ΑΡ. Λευκήν.
162 ΙΥ. Βοῶντες.
170 ΥΠ. Ἀποκριθείη.
171 ΥΠ. Ὑπολαβοῦσα.

" Κλῦτέ

« Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
« Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω.
« Ὡς ὅδε χῆν' ἥρπαξ', ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,
« Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε, τόκος τε·
« Ὡς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς,
« Οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται· ἠὲ καὶ ἤδη
« Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
« Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῷ ὣς, εὐχετοῴμην.
Ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἤϊξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·
« Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
« Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι

174 ΑΤ. Ἐπιμελῶς ἀναστρεφομένην.
177 ΗΕ. Ὑπακουστέον τὸ, ἐστί.
180 ΕΡ. Μεγαλόψοφος, διὰ τῶν βροντῶν.
181 ΕΥ. Εὐχοίμην.
182 ΜΑ. Μάστιγα.
195 ΤΕ. Ποιήσειας, πληρώσειας.

« Ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές ἐσμέν·
« Ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει.
« Μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
« Μή με γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
« Ἱέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼν θᾶσσον ἱκέσθαι.
Ὣς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἑῷ συμφράσατο θυμῷ,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
« Πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἱκέσθαι, ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
« Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
« Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὔ σε μεθήσει·
« Ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται· οὐδέ σε φημὶ
« Ἂψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
Ἂψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
« Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἑταῖροι, νηῒ μελαίνῃ·
« Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.

198 ΟΜ. Φιλίαις γνησιωτέραις. ΕΝ. Ἐμποιήσει.

199 ΜΗ. Μή με παρὰ τὴν φέρουσαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν ναῦν, ἐπ' ἄλλην ὁδὸν ἐπάγῃς.

209 ΣΠΟΥΔ. Ἐσπουδασμένως, κατὰ τάχος.

212 ΥΠ. Ὑπὲρ δύναμιν.

214 ΚΕ. Μηδὲν λαβόντα.

218 ΕΓ. Ἐν τάξει ποιεῖτε. ΤΕΥ. Τὰ τῆς νεὼς ἐργαλεῖα.

219 ΑΜ. Ἀναβῶμεν, εἰσέλθωμεν.

Ὣς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἶψα δ' ἄρ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὔχετο· θῦε δ' Ἀθήνῃ
Νηῒ πάρα πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ
Τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτὰς,
Μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
Ὃς πρὶν μέν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
Ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων,
Ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε βίῃ· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

223 ΣΧΕ. Πολυφείδης, ὁ Μάντις, Σκελίσσαν γήμας, γίνονται αὐτῷ παῖδες Ἁρμονίδης καὶ Θεοκλύμενος· ὃς κτείνας ἐμφύλιον ἄνδρα, φεύγει εἰς τὴν Πύλον· συντυχὼν δὲ θύοντι Τηλεμάχῳ, δεῖται αὐτοῦ σῶσαι αὐτὸν εἰς τὴν Ἰθάκην· ὁ δὲ αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ ἀνδρὸς φυγὴν, καὶ καταλείψας τὸν ὁμήλικα, σὺν ἑαυτῷ τοῦτον ἄγεται εἰς τὴν Ἰθάκην· εἰπόντα δὲ αὐτὸν τὰ περὶ τοῦ πατρὸς ἀληθῆ μαντεῖα, πολὺ μᾶλλον ἐτίμησεν· ὅθεν καὶ Θεοκλύμενος φιλοφρονούμενος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀδυσσέα, δεῦρο τὸν βίον καταστρέφει. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

225 ΜΕ. Μελάμπους, ὁ Ἀμυθάονος παῖς, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα διὰ τῆς μαντικῆς τεράστια ἐποίει, οὐχ ἥκιστα δὲ αὐτῷ καὶ οὗτος ἐνδοξότατος ἆθλος ἐγίνετο· τῶν γὰρ Προίτου θυγατέρων τοῦ βασιλέως τῶν Ἀργείων, Λυσίππης, καὶ Ἰφιανάσσης, διὰ τὴν ἀκμαιότητος ἀντιπιλογισίαν ἁμαρτουσῶν εἰς Ἥραν, παραχλευαζόμεναι γὰρ εἰς τὸν τοῦ θεοῦ ναὸν, ἔσκωπτον αὐτὴν, λέγουσαι πλουσιώτερον μᾶλλον εἶναι τὸν τοῦ πατρὸς οἶκον. Καὶ διὰ τοῦτο, μάντις ὢν, παραχλευόμενος ὁ Μελάμπους, ὑπέσχετο πάσας θεραπεύειν, εἰ λάβοι κατάξιον τῆς θεραπείας μισθόν· ἤδη γὰρ ἡ νόσος δεκαετὴς, καὶ ὀδύνην φέρουσα οὐ μόνον αὐταῖς ταῖς κόραις, ἀλλὰ καὶ τοῖς γεγεννηκόσιν· ἐπαγγειλαμένου δὲ τοῦ Προίτου τῷ Μελάμποδι καὶ μέρος τῆς βασιλείας, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, ἣν ἂν θέλοι, εἰς γάμον δώσειν, ἰάσατο τὴν νόσον ὁ Μελάμπους, διά τε ἱκεσιῶν καὶ θυσιῶν τὴν Ἥραν μειλιξάμενος, καὶ λαμβάνει πρὸς γάμον Ἰφιάνασσαν, ἕδνον αὐτὴν τῶν ἰατρειῶν καρπωσάμενος. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. ΕΚ. Ἀπόγονος.

226 ΟΣ. Ὁ Μελάμπους.

230 ΧΡΗ. Βιασθέντος ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰφίκλου βουκόλων, ἀπήνεγκε τὰ χρήματα, καταφρονήσας, ὡς οὐ γνησίων αὐτῶν.

231 ΤΕ. Ἕως οὗ πληρωθῶσι τὸν ἐνιαυτόν.

Εἵνεκα

Εἵνεκα Νηλῆος κούρης, ἄτης τε βαρείης,
Τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐριννύς·
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
Ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς,
Ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
Ἠγάγετο πρὸς δώμαθ᾽· ὁ δ᾽ ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νυ οἱ αἴσιμον ἦεν
Ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ᾽ Ἀργείοισιν.
Ἔνθα δ᾽ ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
Γείνατο δ᾽ Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον·
Αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάρηον,
Ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ᾽ αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων
Παντοίην φιλότητ᾽· οὐδ᾽ ἵκετο γήραος οὐδὸν,
Ἀλλ᾽ ὄλετ᾽ ἐν Θήβῃσι, γυναίων εἵνεκα δώρων.
Τοῦ δ᾽ υἱεῖς ἐγένοντ᾽ Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε, Κλεῖτόν τε·
Ἀλλ᾽ ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν᾽ ἀθανάτοισι μετείη.
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ὄχ᾽ ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρηος,
Ὅς ῥ᾽ Ὑπερησίηνδ᾽ ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθείς·

233 ΑΤ. Φρενοπλαβείας.
234 ΔΑΣ. Δυσπροσπέλαστος, καὶ μεγάλως ἐμπελάζουσα, δυσχερὴς, ᾧ ἂν προσπελασθῇ.
235 ΕΡ. Μεγαλοφώνους.
236 ΕΤ. Καὶ ἐτιμωρήσατο τὸν Νηλέα, ὑπομείνας ἔργον χαλεπόν.
246 ΓΗ. Θεὸς γὰρ πεπρωμένης οὐκ ἀπολύει, ζῶντι δὲ ἀγαθῶν αἴτιος γίνεται· ἢ κατὰ τὸ Μενάνδρειον, Ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν, ἀποθνήσκει νέος.
247 ΓΥ. Τὸν ὅρμον ἐπὶ τῷ Ἀμφιαρέῳ ἀπωστέον.
249 ΜΑΝ. Ὄνομα κύριον.
251 ΜΕ. Συνῇ.
254 ΥΠ. Ὄνομα πόλεως. ΑΠ. Μετῴκησεν.

Ἔνθ᾽

Ἔνθ᾽ ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τοῦ μὲν ἄρ᾽ υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ᾽ ὄνομ᾽ ἦεν,
Ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο· τὸν δ᾽ ἐκίχανε
Σπένδοντ᾽, εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ὦ φίλ᾽, ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ᾽ ἐνὶ χώρῳ,
« Λίσσομ᾽ ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
« Σῆς τ᾽ αὐτοῦ κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
« Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ᾽ ἐπικεύσῃς.
« Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
« Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς,
« Εἴ ποτ᾽ ἔην· νῦν δ᾽ ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
« Τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
« Ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
« Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
« Ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἔται τε,
« Ἄργος ἀν᾽ ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
« Τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν
« Φεύγω· ἐπεί νύ μοι αἶσα κατ᾽ ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
« Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
« Μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀΐω.

255 ΝΑΙ. Οἰκῶν.
260 ΚΙ. Καταλαμβάνω.
261 ΘΥ. Ὑπὲρ ταύτης τῆς θυσίας καὶ τοῦ δαίμονος, ᾧ θύεις. ἀντὶ τοῦ, τῆς θυσίας τοῦ δαίμονος.
263 ΕΠ. Κρύψῃς.
272 ΟΥ. Ὡς ὁρᾷς, μόνος φεύγω.
273 ΕΜ. Ὁμόφυλον.
277 ΕΦ. Ἐπιβίβασον.

Τὸν

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐΐσης·
« Ἀλλ' ἕπευ, αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά κ' ἔχωμεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τό γ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
Ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο ποντοπόροιο.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· πὰρ δέ οἱ αὐτῷ
Εἷσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσι.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ·
Ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
Ὁρμαίνων, ἤ κεν θάνατον φύγοι, ἦ κεν ἁλώῃ.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.

293 ΕΠ. Ἐπικαταπνέοντα.
294 ΑΝ. Διαπεράσειε.
296 ΕΠ. Ἐπέτυχεν, ὡς, Οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος. Ἡ ναῦς οὖν ἐπιβολὴν ἐποιεῖτο, ὥστε τυχεῖν τῶν Φερῶν. Ἄλλως. Ἐπέβαλλε, προσήει, ἀντὶ τοῦ, παρήει.
298 ΕΠ. Ἐπαφῆκεν. ΘΟ. Ταῖς λεγομέναις ὀξείαις, μεταληπτικῶς, ἐκ τοῦ κατὰ κίνησιν ὀξέως ἐπὶ τὸ κατὰ σχῆμα.
301 ΔΟΡ. Ἐδειπνοποιοῦντο.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναί τε κελεύοι
Αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἢ ὀτρύνειε πόλινδε·
« Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
« Ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
« Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
« Ἀλλά μοι εὖ θ' ὑπόθευ, καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
« Ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
« Πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
« Καί κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
« Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·
« Καί κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
« Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
« Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅ, ττι θέλοιεν.
« Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
« Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
« Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
« Δρηστοσύνῃ οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
« Πῦρ τ' εὖ νηῆσαι, διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
« Δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
« Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.

308 ΠΤΩ. Ἐπαιτήσων, τὰ πτωχοῖς ἁρμόδια αἰτήσων.

309 ΥΠ. Συμβούλευσον.

311 ΚΟ. Ἐκπώματος, ἤτοι ποτηρίου, εἶδος τοιούτου, καὶ μέτρον. ΠΥΡ. Πύρινον ἄρτον.

316 ΔΡΩ. Διακονοῖμι.

318 ΕΡ. Ἐπειδὴ κῆρυξ· καὶ παρὰ τοῖς ἥρωσι δὲ κήρυκες, οἱ ταῦτα ὑπουργοῦντες. ΕΚ. Βουλήσει.

320 ΔΡΗ. Τῇ ἐν τῇ διακονίᾳ ἐνεργείᾳ.

321 ΠΥΡ. Ξύλα σωρεῦσαι, ἕνεκεν τοῦ πῦρ ποιῆσαι. ΚΕ. Καῦσαι, ἢ σχίσαι.

322 ΔΑΙ. Μαγειρεῦσαι.

323 ΔΡΩ. Διακονῶσι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
" Ὦ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
" Ἔπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
" Εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
" Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
" Οὔ τοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
" Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,
" Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
" Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐΰξεστοι δὲ τράπεζαι
" Σίτου, καὶ κρειῶν, ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
" Ἀλλὰ μέν'· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
" Οὔτ' ἐγὼ, οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
" Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
" Κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσει,
" Πέμψει δ', ὅππῃ σε κραδίη, θυμός τε κελεύει.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
" Αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διῒ πατρὶ γένοιο,
" Ὡς ἐμοὶ, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀϊζύος αἰνῆς·
" Πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν.
" Ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
" Ἀνέρες, ὅν κεν ἵκηται ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.
" Νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας, μεῖναί τε με κεῖνον ἄνωγας,
" Εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,

327 ΚΑ. Ὑποσταλῆναι.
328 ΣΙ. Ἰσχυρόν.
329 ΥΠ. Ὑπηρέται, θεράποντες.
331 ΑΙ. Ἠλειμμένοι.
332 ΥΠΟ. Ὑπηρετοῦσιν,
333 ΒΕ. Βαρύνονται, πλήρεις εἰσίν.
334 ΑΝ. Λυπεῖται.
336 ΕΠ. Ἐπειδάν.
342 ΠΛΑΓ. Πλάνης.
345 ΙΣΧ. Ἐπίχεις.
346 ΜΗ. Περὶ τοῦ πατρὸς βουλόμενος μαθεῖν, ὑποκρίνεται τὸν μὴ εἰδότα τὰ περὶ Ἀντικλείας.

" Πατρός

" Πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
" Εἴπε ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
" Ἦ ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
" Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
" Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διῒ δ' εὔχεται αἰεί,
" Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
" Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,
" Κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
" Ἤκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
" Ἡ δ' ἄχεϊ οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
" Λευγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
" Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.
" Ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
" Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
" Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
" Θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
" Τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
" Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
" Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρί' ἕλοντο.
" Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκείνη
" Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,
" Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
" Νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ

347 ΓΗ. Περιφραστικῶς τοῦ γήρως.
356 ΩΜ. Πρὸ ὥρας γηρᾶσαι ἐποίησεν, διὰ τὴν ἐπ' αὐτῇ λύπην.
362 ΚΤΙ. Κυρίως, ἡ Ὀδυσσέως ἀδελφή.
364 ΟΜ. Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
370 ΤΟΥ. Ὧν ἡ Ἀντίκλεια ἐχορήγει, τούτων ἐνδεής εἰμι.

« Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοί, ᾧ ἐπιμίμνω·
« Τῶν ἔφαγόν τ', ἔπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
« Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης, οὐ μείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
« Οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
« Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
« Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι·
« Καὶ φαγέμεν, πιέμεν τε· ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι
« Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ὢ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐών, Εὔμαιε συβῶτα,
« Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.
« Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
« Ἠὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
« Ἧ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
« Ἦ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν, ἢ παρὰ βουσίν,
« Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασσαν
« Τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
« Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς,
« Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
« Ἥμενος· αἵδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
« Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τι σε χρὴ
« Πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
« Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,

376 ΠΥ. Ἐρωτῆσαι.
378 ΙΑΙ. Θεραπεύει.
380 ΤΥΤ. Μικρός.
383 ΔΙ. Διεπορθήθη.
391 ΑΘ. Θεῖαι, μεγάλαι, μακραί.
393 ΠΡΙΝ. Ἐλθεῖν, γίνη. ΚΑ. Καθευδῆσαι.

« Εὐδέτω

" Εὑδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
" Δειπνήσας, ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
" Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαινυμένω τε,
" Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι,
" Μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
" Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
" Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
" Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, (εἴπου ἀκούεις,)
" Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
" Οὔτι περιπληθὴς λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
" Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθής, πολύπυρος·
" Πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
" Νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
" Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
" Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξὺν,
" Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
" Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
" Τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
" Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
" Ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες
" Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηῒ μελαίνῃ.
" Ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,

396 ΑΝ. Ταῖς δεσποτικαῖς. ΕΠ. Ἀκολουθείτω.

399 ΜΝΩ. Μιμνησκόμενοι.

402 ΣΥ. Μία τῶν Κυκλάδων νήσων καλεῖται.

403 ΤΡ. Ἔνθα φησὶν εἶναι τὸ ἡλίου σπήλαιον, δι' οὗ σημειοῦνται τὰς ἡλίου τροπάς.

404 ΠΕ. Μεγάλη.

405 ΕΥ. Εἰς βόσιν καὶ τροφὴν ἐπιτηδεία. ΕΥ. Καλὰ θρέμματα ἔχουσα.

414 ΝΑΥ. Κατὰ τὰς ναῦς ἔνδοξοι.

415 ΤΡΩΚ. Φιλάργυροι, πανοῦργοι. ΑΘ. Παίγνια, κόσμια.

416 ΠΑ. Ταῦτα ἴσως οἱ Φοίνικες Λαέρτῃ διηγήσαντο πολλοῦ ἄξιον αὐτὸν ἀποφαίνοντες.

" Καλή

" Καλή τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα.
" Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον·
" Πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγη, κοίλῃ παρὰ νηΐ,
" Εὐνῇ καὶ φιλότητι· τά τε φρένας ἠπεροπεύει
" Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ εἴ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
" Εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
" Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
" Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι·
" Κούρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
" Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι, ληΐστορες ἄνδρες,
" Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
" Τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
" Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ·
" Ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἕποιο,
" Ὄφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ,
" Αὐτοὺς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
" Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
" Εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
" Ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
" Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
" Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
" Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
" Σιγῇ νῦν, μή τις με προσαυδάτω ἐπέεσσιν

418 ΠΟ. Πανοῦργοι.
419 ΗΠ. Ἠπάτων.
422 ΕΙ. Ἐπυνθάνετο.
424 ΣΙ. Στερρᾶς· ἐν αὐτῇ γὰρ χαλκὸς οὐ γίνεται· ἢ πλουσίας, ὡς πορφύρας ἐν αὐτῇ γινομένης.
425 ΡΥ. Ῥύδην πλοῦτον ἔχοντος, τουτέστι, τοῦ πλούτου χύδην πλουτοῦντος, ἢ ἐπίῤῥοιαν ἔχοντος πλούτου, πλουσίου.
426 ΛΗ. Λησταί.
427 ΠΕ. Πεπράκασιν.
439 ΠΡΟ. Προσαγορευέτω, προσφωνείτω.

" Ὑμετέρων

" Ὑμετέρων ἑτάρων, συμβλήμενος, ἢ ἐν ἀγυιῇ,
" Ἤ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
" Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' ὀϊσάμενος καταδήσῃ
" Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσετ' ὄλεθρον.
" Ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
" Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
" Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἱκέσθω·
" Οἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
" Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην·
" Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
" Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀματροχόωντα θύραζε,
" Τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
" Ἄλφοι, ὅπη περάσητε πρὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
" Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ', ἀπέβη πρὸς δώματα καλά·
" Οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
" Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο·
" Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
" Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί·
" Ἤλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς,
" Χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο·
" Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμωαὶ καὶ πότνια μήτηρ

440 ΣΥΜ. Συναντήσας.
441 ΗΠ. Ἴσως, σχεδὸν.
444 ΕΠ. Σπουδάζετε δὲ περὶ τὸν ἀγορασμὸν τῶν φορτίων.
447 ΥΠ. Τῇ χειρί μου ὑποπέσῃ.
448 ΕΠ. Μισθὸν, ὅ ἐστι ναῦλον, τῆς ἐπιβάσεως τῆς νεώς.
450 ΑΜ. Ἤτοι ἤδη δυνάμενον τρέχειν ἔξω· ἢ δυνατὸν ὄντα ἐπακολουθεῖν. χάρεται καὶ ἅμα τροχόωντα.
455 ΕΜ. Ὠνοῦντο.
456 ΗΧ. Ἐσωρεύετο τοῦ πλήθους.
459 ΟΡ. Περιτραχήλιον κόσμον. ΜΕ. Ἠλέκτροις δὲ συνείληπτο. ΕΕΡ. Συνεκέκλειστο, εἰργασμένος ἦν.

" Χείρεσιν

" Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο·
" Ὦνον ὑπισχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
" Ἤτοι ὁ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει·
" Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
" Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπας, ἠδὲ τραπέζας
" Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μευ πατέρ' ἀμφεπένοντο·
" Οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δήμοιό τε φῆμιν·
" Ἡ δ' αἶψα τρί' ἄλεισα καταχρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
" Ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνῃσι·
" Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
" Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
" Ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκύαλος νηῦς.
" Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
" Νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν.
" Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
" Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
" Τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
" Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ', ὡς εἰναλίη κήξ·
" Καὶ τὴν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
" Ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
" Τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·

461 ΑΜ. Ἐψηλάφων. ΟΡ. Ἐθεῶντο.
462 ΥΠ. Ὑπισχνέμεναι. ΚΑ. Διένευσεν.
463 ΚΑΝ. Κατανεύσας.
465 ΔΕ. Ποτήρια.
467 ΠΡΟ. Προῆλθον. ΘΩ. Εἰς βουλήν. ΦΗ. Ἐκκλησίαν, συνέδριον.
468 ΑΛ. Ἐκπώματα.
469 ΑΕΣ. Ματαιότητι, ἀφροσύνῃ, ἢ μωρίᾳ.
472 ΩΚ. Ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους, ταχυγόγως.
474 ΝΩ. Ἡμᾶς, τοὺς δύο. ΑΝ. Ἀναβιβάσαντες εἰς τὴν ναῦν.
478 ΑΝ. Τῇ ἀντλίᾳ τοῦ πλοίου. ΚΗΞ. Ὄρνεον θαλάσσιον, παραπλήσιον χελιδόνι· ἔνιοι δὲ, λάρον αὐτὸν λέγουσιν· οἱ δὲ, αἴθυιαν.

" Ἔνθα

« Ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
« Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ·
« Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
« Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
« Ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
« Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
« Ἠπίου, ὅς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε, πόσιν τε,
« Ἐνδυκέως· ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
« Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος. Οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία· κὰδ δ' ἕλον ἱστὸν
Καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
« Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
« Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἠδὲ βοτῆρας·
« Ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι·

483 ΟΥ. Εἰκὸς αὐτὸν ἀπηχθῆναι παρὰ τοῦ Λαέρτου, ᾧ διηγήσαντο οἱ Φοίνικες.
493 ΚΑΔ. Κατηκοιμήθησαν.
494 ΧΕ. Ἄνω ἐπὶ τῆς γῆς.
495 ΚΑΔ. Καθεῖλον, κατήγαγον.
503 ΒΟ. Βοσκοὺς, νομεῖς.

" Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
" Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
" Πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δώμαθ' ἵκωμαι
" Ἀνδρῶν, οἳ κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν;
" Ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ἄλλως μέν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
" Ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλά σοι αὐτῷ
" Χεῖρον· ἐπεί τοι ἐγὼν μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
" Ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
" Φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερωΐῳ ἱστὸν ὑφαίνει.
" Ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὅν κεν ἵκηαι,
" Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
" Τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι.
" Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
" Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἕξειν.
" Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
" Εἴ κέ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε,
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,

505 ΟΔΟΙ. Τὸν διὰ τ͂ πλοῦ δεῖπνον, ἢ ἀμοιβήν.
513 ΞΕ. Τῶν πρὸς ξένων ὑποδοχὴν ἐπιτηδείων.
516 ΥΠ. Ἀνωγίῳ οἴκῳ.

Ἐν

Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Τηλέμαχ', οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
« Ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἐόντα.
« Ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένευς βασιλεύτερον ἄλλο
« Ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
« Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
« Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πιστὸν ἑταῖρον·
« Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τὰ περ ἄλλα μάλιστα
« Πείθῃ ἐμῶν ἑτάρων, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
« Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν,
« Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.
Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
« Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
« Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

531 ΟΙ. Σημεῖον, μάντευμα.
533 ΚΑΡ. Διασώζοντες, ἐγκρατεῖς. ἰδιάζει δὲ τὸ, ἴσαθι.
537 ΜΑ. Μάκαρα λέγοι.
542 ΤΙ. Τιμᾶν.
544 ΕΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῶν ἀγρῶν. ΜΙ. Μένοις.
545 ΚΟ. Ἐπιμελείας ἀξιώσω.
550 ΑΚ. Σεσιδηρωμένον.

Οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν,
Ἔνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαι, ᾗσι συβώτης
Ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς.

552 ΑΝ. Εἰς τὸ ἄνω τῆς πλεῦν ποιήσαντες.
554 ΠΡΟ. Προβαίνοντα.
556 ΕΝ. Καθ' ἣν διέτριβεν. ΑΝ. Δεσπόταις.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἐλθόντος εἰς τοὺς ἀγροὺς Τηλεμάχου, πέμπεται Εὔμαιος εἰς τὴν πόλιν, ὀφείλων ἐπαγγεῖλαι τῇ δεσποίνῃ τὴν παρουσίαν· γίνεται δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς Ὀδυσσέως πρὸς τὸν υἱὸν ἀναγνωρισμὸς, κατὰ βούλησιν Ἀθηνᾶς· καὶ τῶν ἐπὶ τὴν ἐνέδραν Τηλεμάχου τεταγμένων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφή.

Πῖ δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὅν.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ, κειαμένω πῦρ,
Ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὕλαον προσιόντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῖιν·
Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

2 ΑΡ. Τὴν ἑωθινὴν τροφὴν, ἣν τινες ἀκρατισμὸν λέγουσιν.
4 ΠΕ. Ἔσαινον, ἐκολάκευον, ἐσατάζοντο.
5 ΥΛ. Ὑλάκτουν, ἐβόων.
6 ΠΟ. Ποδῶν.

Εὔμαι

" Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος,
" Ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
" Ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἤλυθ' ἄνακτος·
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ,
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
Ὣς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς
Πάντα κύσεν περιφὺς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
" Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλονδε·
" Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ
" Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
" Οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι, οὐδὲ νομῆας,
" Ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὣς γάρ νύ τοι εὔαδε θυμῷ,
" Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον.

9 ΥΛ. Βαΰσιν, ὑλακτοῦσιν.
12 ΤΑ. Θαμβηθεὶς, ἐκπλαγεὶς, ἢ θυμώσας· ἐπὶ δευτέρου ἀορίστου ἐκ τοῦ θήπω, ἔθηπον, καὶ ἔταφον, καὶ ταφὼν, Ἰωνική. ἡ μετάφρασις ἐκ τοῦ τάφων. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες τοὺς τάφους ἐκπληττόμεθα, καὶ διὰ τὸ ὑπεισερχόμενον ἡμῖν δεινόν.
15 ΦΑ. Τοὺς ὀφθαλμούς.
17 ΑΓ. Περιπτύσσεται.
24 ΩΧ. Ἀπῆλθες.
26 ΤΕΡ. Τερφθῶ.
28 ΕΠ. Ἐν τῇ πόλει διατελεῖς, ἢ διατρίβεις. ΕΥ. Παρὰ τὸ ἥδω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἄδον, ἄδες, ἄδε, καὶ μετὰ τοῦ εὖ, εὔαδε· ἢ ἔστιν, ἥδον, ἥδες, ἧδε, κατὰ διάλυσιν, ἴαδε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, εὔαδε, τουτέστιν, ἀρέσκει.
29 ΑΙ. Τὸν ἀδηλοποιὸν καὶ πάντα φθείροντα· ἢ τὸν φθαρῆναι καὶ ἀπολέσθαι αἴτιον.

Τὸν

Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Ἔσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ᾽ ἕνεκ᾽ ἐνθάδ᾽ ἱκάνω,
« Ὄφρα σέ τ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
« Εἴ μοι ἔτ᾽ ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
« Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν· Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
« Χήτει ἐνευναίων κάκ᾽ ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
« Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
« Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
« Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
Αὐτὰρ ὅγ᾽ εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τῷ δ᾽ ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχος δ᾽ ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε·
« Ἧσ᾽, ὦ ξεῖν᾽· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην
« Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ᾽ ἀνὴρ, ὃς καταθήσει.
Ὣς φάθ᾽· ὁ δ᾽ αὖθις ἰὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο· τῷ δὲ συβώτης
Χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὕπερθεν,
Ἔνθα καθέζετ᾽ ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
Ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·
Σῖτον δ᾽ ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
Ἐν δ᾽ ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·

31 ΑΤ. Ἐπίφθεγμα ποιμενικὸν νεωτέρου πρὸς παλαιότερον, εἴρηται παρὰ τὸ ἄππα, κατὰ Μακεδόνας, τροπῇ γινομένης τοῦ π εἰς τ, ἄττα.

35 ΧΗ. Σπάνει, ἀπορίᾳ. ΕΝ. Τῶν συνηστρωμένων, ὅ ἐστι κοιμησομένων· ἢ τῶν συνευναίων.

41 ΙΕΝ. Ἐπορεύετο.

42 ΕΔ. Τῆς καθέδρας. ΕΠ. Ἐπερχομένῳ. ΥΠ. Ὑπεχώρησεν.

43 ΕΡ. Ἐκώλυσεν.

47 ΧΕΥ. Ἐπέβαλλεν. ΚΩ. Δέρμα.

51 ΕΣ. Ἐσπευσμένως. ΠΑ. Παρεσώρευεν, παρετίθει.

Αὐτὸς

Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·
“ Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
“ Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
“ Οὐ μὲν γάρ τι ἑ πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
“ Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
“ Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων·
“ Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
“ Πλαζόμενος· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων.
“ Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρὰς
“ Ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
“ Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Εὔμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
“ Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
“ Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
“ Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
“ Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
“ Ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα κομίζῃ,
“ Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν,
“ Ἢ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
“ Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.

62 ΕΥ. Νῦν, λέγει.
63 ΔΙ. Ἀναστραφῆναι.
64 ΕΠ. Εἱμαρμένον γενέσθαι ἐποίησεν.
69 ΘΥ. Λυπηρόν.
72 ΧΑ. Εἰς χαλεπότητα τραπείη.
74 ΚΟΜ. Ἐπιμελοῖτο.
77 ΜΝΑ. Μνηστεύεται.

“ Ἀλλ'

« Ἀλλ' ἤτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
« Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
« Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσὶ πέδιλα,
« Πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
« Εἰ δ' ἐθέλεις σὺ, κόμισον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
« Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
« Ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἑταίρους.
« Κεῖσε δ' ἂν οὐ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
« Ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
« Μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
« Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
« Ἄνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
« Ὦ φίλ', ἐπεὶ θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστὶν,
« Ἦ μάλα μευ καταδάπτετ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
« Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
« Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
« Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἤ σέ γε λαοὶ
« Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ·
« Ἤ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
« Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
« Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
« Ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἠὲ καὶ αὐτὸς

79 ΕΣ. Ἀμφιέσω, ἐνδύσω.
80 ΑΜ. Ἠκονημένον ἀμφοτέρωθεν.
82 ΚΟΜ. Ἐπιμελήθητι.
84 ΚΑ. Καταπονεῖ, βλάπτῃ.
87 ΚΕΡ. Χλευάσωσι.
92 ΔΑΠ. Ἐσθίεται.
97 ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, οὐκ εἰσί σοι ἀδελφοί;
98 ΟΡ. Κινηθῇ, ὁρμήσῃ.
99 ΕΙ. Ὑπάρχοιμι.

“ Ἔλθοι ἀλητεύων· (ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·)
“ Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
“ Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
“ Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
“ Εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα,
“ Βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
“ Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
“ Ξείνους τε στυφελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
“ Ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά·
“ Καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
“ Μὰψ, αὔτως, ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
“ Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
“ Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
“ Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται·
“ Ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
“ Μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,
“ Μοῦνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
“ Μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο·
“ Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
“ Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
“ Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
“ Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,

108 ΣΤΥ. Ὑβριζομένους, ἢ σφηλακιζομένους.
109 ΡΥ. Ἕλκοντας, βιαζομένους, μεθ' ὕβρεως σπαράσσοντας.
110 ΔΙΑ. Ἀντλούμενον.
111 ΑΝ. Μὴ ἀνυομένῳ.
114 ΧΑ. Ὀργίζεται.
120 ΑΠ. Ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν ἔσχεν.

“ Τόσσοι

" Τόσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
" Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
" Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
" Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαῤῥαίσουσι καὶ αὐτόν.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
" Ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
" Εἴφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
" Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω· σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
" Οἴῃ ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
" Πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
" Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
" Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
" Δυσμόρῳ· ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων,
" Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμώων δ' ἐνὶ οἴκῳ
" Πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
" Αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ᾤχεο νηῒ Πύλονδε
" Οὔπω μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
" Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
" Ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφιν χρώς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
" Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
" Πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.

134 ΠΕΥ. Ἀκουσάτω.
139 ΤΕ. Τείως, πρότερον.
148 ΑΥ. Αὐθαίρετα, αὐτέληπτα, χωρὶς καμάτου.

« Ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροὺς
« Πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
« Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
« Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
Ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἵλετο χερσὶ πέδιλα·
Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν· οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
Λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός·
Ἀλλ' ἥγε σχεδὸν ἦλθε, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
(Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·)
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τε ἴδον· καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
Κνυζηθμῷ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
« Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
« Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
« Ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
« Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,

156 ΛΗ. Ἔλαθεν.
159 ΑΝ. Ἄντικρὺ τῆς θύρας.
163 ΚΝΥ. Ἤτοι ποππυσμῷ, ἢ μετὰ κλαυθμοῦ τινὸς ἤχῳ τῶν κυνῶν· ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν.
165 ΕΚ. Ἐξῆλθεν δέ. ΤΕΙ. Ἔνιοι, θριγκίον· τὸ περίφραγμα.
168 ΦΑ. Λέγε.
169 ΑΡ. Κατασκευάσαντες.

Θῆχ'

Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβην.
Ἂψ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν·
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * ἐθειράδες ἀμφὶ γένειον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός.
Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν,
" Ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκ ἔθ' ὁμοῖος.
" Ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
" Ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσομεν ἱρὰ,
" Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
" Οὔ τίς τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;
" Ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
" Πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, κὰδ δὲ παρειῶν
Δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', (οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,)
Ἐξαῦτις μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
" Οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλά με δαίμων
" Θέλγει, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
" Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
" Ὧ, αὐτοῦ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
" Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον, ἠδὲ γέροντα.

174 ΩΦ. Ηὔξησεν.
175 ΓΝΑΘ. Γνάθοι. ΤΑ. Ἐτάθησαν.
185 ΔΩ. Ἀναθήματα, ἀγάλματα.
188 ΣΤΕ. Στενάζων, λυπούμενος.
196 ΜΗ. Ἐπινοήσαι, πράξαι.

* al. γενειάδες.

" Ἦ γάρ

« Ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων, καὶ ἀεικέα ἕσσο,
« Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
« Οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι.
« Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
« Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλά τ' ἀνατλὰς,
« Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
« Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
« Ἥ τε με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· (δύναται γάρ·)
« Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
« Ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
« Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
« Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἕζετο· Τηλέμαχος δὲ
Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον, ἤ τ' οἰωνοὶ
Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
« Ποίῃ γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηΐ σε ναῦται

203 ΠΕ. Περισσὸν κατὰ τὸ προσῆκον· παρὰ τὸ ὅσιον, γίνεται πελώσιον, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω. ΑΓ. Ἐκπλήττεσθαι.
205 ΑΝ. Ὑπομείνας.
214 ΑΜ. Περιπλακείς.
216 ΑΔ. Οἰκτρότερον.
217 ΑΙ. Γύπες.
218 ΑΓ. Θηρευταί, κυνηγοί. ΕΞ. Ἀφείλοντο. ΠΕ. Πτῆναι δυνάμενα.
219 ΕΙ. Ἔχεον, ἔσταζον.

« Ἤγαγον

“ Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
“ Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ᾽ ἱκέσθαι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
“ Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀλήθειαν καταλέξω,
“ Φαίηκές μ᾽ ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
“ Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
“ Καί μ᾽ εὕδοντ᾽ ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
“ Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
“ Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ᾽ ὑφαντήν.
“ Καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.
“ Νῦν δ᾽ αὖ δεῦρ᾽ ἱκόμην, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
“ Ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
“ Ἀλλ᾽ ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
“ Ὄφρ᾽ εἰδέω, ὅσσοι τε, καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσί·
“ Καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας,
“ Φράσσομαι, εἴκεν νῶϊ δυνησόμεθ᾽ ἀντιφέρεσθαι,
“ Μούνω ἄνευθ᾽ ἄλλων, ἦ καὶ διζησόμεθ᾽ ἄλλους.
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Ὦ πάτερ, ἤτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
“ Χεῖράς τ᾽ αἰχμητὴν ἔμμεναι, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
“ Ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγη μ᾽ ἔχει· οὐδέ κεν εἴη,
“ Ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
“ Μνηστήρων δ᾽ οὔτ᾽ ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς, οὐδὲ δύ᾽ οἶαι,
“ Ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ᾽ εἴσεαι ἐνθάδ᾽ ἀριθμόν.

230 ΕΠ. Ἔδωκαν.
236 ΕΙ. Μάθω.
238 ΑΝ. Ἐξισοῦσθαι.
239 ΔΙ. Ζητήσομεν.
242 ΕΠ. Συνετόν.
245 ΟΙ. Μόναι.
246 ΕΙ. Γνώσῃ, μαθήσῃ.

“ Ἐκ

" Ἐκ μὲν Δουλιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
" Κοῦροι κεκριμένοι, ἓξ δὲ δρηστῆρες ἕπονται·
" Ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν,
" Ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν ἐείκοσι φῶτες Ἀχαιῶν,
" Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
" Καί σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
" Καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
" Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
" Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
" Ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
" Φράζευ' ὅ κεν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
" Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
" Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθήνη, σὺν Διῒ πατρὶ,
" Ἀρκέσει, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ἐσθλώ τοι τούτω γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
" Ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὥτε καὶ ἄλλοις
" Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
" Οὐ μέν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
" Φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
" Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρηος.

248 ΚΕ. Ἐπίλεκτοι. ΔΡΗ. Ὑπηρέται.
249 ΠΙ. Τέσσαρες.
252 ΜΕ. Ὄνομα κύριον.
253 ΔΑΙ. Μαγειρικῶν ἔργων.
254 ΑΝ. Μετέχομεν.
255 ΠΟ. Πολὺ πικρῶς, καὶ δεινῶς· λείπει ῥ, δίδω, ἢ τοιοῦτό τι.
256 ΑΜ. Βοηθόν.
261 ΑΡ. Βοηθήσει.

" Ἀλλὰ

“ Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
“ Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
“ Αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
“ Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι.
“ Εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
“ Τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
“ Ἤν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
“ Ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι·
“ Ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
“ Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐχὶ
“ Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
“ Ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσει Ἀθήνη,
“ Νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
“ Ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κεῖται,
“ Ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
“ Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
“ Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
“ Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
“ Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
“ Ἀλλὰ κατῄκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
“ Πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,

270 ΕΡ. Ἔρχου.
272 ΑΞ. Κομίσει.
275 ΤΕ. Καρτερησάτω.
277 ΒΕ. Βλήμασι.
278 ΑΦ. Ἀνοιῶν, μωριῶν.
279 ΠΑ. Παραινῶν, συμβουλεύων.
282 ΘΗ. Ἐμβάλῃ.
285 ΜΥ. Εἰς τὸ ἐσώτατον.
287 ΠΑΡ. Παραπεῖσαι, παραλογίσασθαι, συμβουλεῦσαι. ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, ἐρωτῶσιν.
288 ΚΑ. Ἔξω καὶ χωρὶς τοῦ καπνοῦ. ΕΩ. Ὁμοία ἦν.
290 ΚΑ. Βέβλαπται, ἠφάνισται. ΑΥ. Ὁ καπνός.

“ Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
“ Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα,
“ Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
“ Νῶϊν δ᾽ οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
“ Καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι·
“ Ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα· τοὺς δέ κ᾽ ἔπειτα
“ Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς.
“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
“ Εἰ ἐτεόν γ᾽ ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
“ Μή τις ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
“ Μήτ᾽ οὖν Λαέρτης ἴστω τόγε, μήτε συβώτης,
“ Μήτε τις οἰκήων, μήτ᾽ αὐτὴ Πηνελόπεια·
“ Ἀλλ᾽ οἷοι σύ τ᾽, ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἰθύν.
“ Καί κε τέο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
“ Ἠμὲν ὅπου τις νῶ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
“ Ἠδ᾽ ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ᾽ ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
“ Ὦ πάτερ, ἤτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ᾽ ὀΐω
“ Γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ᾽ ἔχουσιν·
“ Ἀλλ᾽ οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὀΐω
“ Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

292 ΟΙ. Μεθυσθέντες.
294 ΑΥ. Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ πρὸς φόνον, παρακειμένου σιδήρου. ΕΦ. Ἐρεθίζει.
295 ΝΩ. Ἡμῖν. ΟΙ. Μόνοις.
296 ΚΑΛ. Καταλιπεῖν, ἀντὶ τοῦ, κατάλιπε.
302 ΙΣ. Ἐπιστάσθω.
304 ΙΘ. Τὴν διανοίας διάθεσιν.
305 ΠΕΙ. Διάπειραν ληψώμεθα.
306 ΔΕΙ. Φοβεῖται.
307 ΑΛ. Διὰ φροντίδος ἔχει. ΑΤ. Ἀτιμάζει.
310 ΧΑ. Ἤτοι ἀφροσύναι, ἢ κεχαλασμέναι καὶ ἔκλυτοι φρένες, ἢ σκαιαὶ καὶ ἀδέλτεροι τῇ διανοίᾳ.
311 ΚΕΡ. Ὄφελος.

“ Δηθὰ

« Δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ ἑκάστου πειρητίζων,
« Ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἕκηλοι
« Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
« Ἀλλ' ἤτοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
« Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλητεῖς εἰσιν·
« Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
« Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
« Εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηῦς εὐεργής,
Ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους·
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει
Ἄστυδ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
Ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
Τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ, καὶ δῖος ὑφορβὸς,
Τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.

314 ΜΕ. Διὰ σπουδῆς ἔχων.
316 ΔΕ. Μαθήσεσθαι.
317 ΝΗ. Σημαίνει τοὺς ἁμαρτωλούς· ὡς ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, γίνεται εὐσεβέες, εὐσεβεῖς· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ νηλητὴς, νηλητέες, νηλητεῖς· γίνεται δὲ παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον, καὶ τοῦ ἀλιτεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἁμαρτεῖν. καὶ διὰ τοῦτο, τοῦ ἀλιτεῖν διὰ τοῦ ι γεγραμμένου, τὸ νηλητὴς γράφεται διὰ τοῦ η· ὅτι οἱ Αἰολεῖς ἔτρεπον τὸ ι εἰς η.
318 ΣΤΑΘ. Νῦν, τοὺς οἴκους.
331 ΔΕΙ. Φοβηθεῖσα.
333 ΣΥΝ. Συνέδραμον, συνηντήσαν.
334 ΕΡ. Εἰπεῖν ὀφείλοντες.

Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
Κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν·
« Ἤδη τοι, βασίλεια, φίλος παῖς εἰλήλουθε.
Πηνελοπείῃ δ᾽ εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
Πάνθ᾽, ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
Βῆ ῥ᾽ ἴμεναι μεθ᾽ ὕας, λίπε δ᾽ ἕρκεά τε, μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ᾽ ἀκάχοντο, κατήφησάν τ᾽ ἐνὶ θυμῷ·
Ἐκ δ᾽ ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο·
Τοῖσιν δ᾽ Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ᾽ ἀγορεύειν·
« Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
« Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
« Ἀλλ᾽ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη·
« Ἐς δ᾽ ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
« Κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκόνδε νέεσθαι.
Οὔπω πᾶν εἴρηθ᾽, ὅτ᾽ ἄρ᾽ Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
Ἱστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
Ἡδὺ δ᾽ ἄρ᾽ ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισι·
« Μή τιν᾽ ἔτ᾽ ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἵδε γὰρ ἔνδον·
« Ἤ τίς σφιν τόδ᾽ ἔειπε θεῶν, ἢ εἴσιδον αὐτοὶ
« Νῆα παρερχομένην, τὴν δ᾽ οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ᾽ ἠπείροιο ἔρυσσαν,

341 ΥΑΣ. Ἐπὶ τοὺς σῦς.
342 ΚΑ. Ἐλυπήθησαν, ἐστύγνασαν.
343 ΕΚ. Ἐξῆλθον δέ.
350 ΑΓ. Ἀπαγγείλωσιν, εἴπωσιν.
353 ΣΤΕΛ. Συστέλλοντας.
357 ΚΙΧ. Καταλαβεῖν.

Τεύχεα

Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ὐδέ τιν' ἄλλων
Εἴων, ὔτε νέων μεταΐζειν, ὔτε γερόντων·
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
« Ὢ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
« Ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας
« Αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
« Οὔποτ' ἐπ' ἠπείρυ νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
« Νηὶ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν,
« Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
« Αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων·
« Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
« Τηλεμάχῳ· μηδ' ἥμας ὑπεκφύγοι· ὐ γὰρ ὀΐω,
« Τύτυ γε ζώοντος, ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
« Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βυλῇ τε νόῳ τε·
« Λαοὶ δ' ὐκ ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρυσιν.
« Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιὺς
« Εἰς ἀγορήν· ὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὀΐω,
« Ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς,
« Οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, ὐδ' ἐκίχημεν.
« Οἱ δ' ὐκ αἰνήσυσιν ἀκύοντες κακὰ ἔργα,
« Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
« Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.

362 ΜΕ. Συγκαθίσασθαι.
364 ΚΑ. Τῆς ἐπιβυλῆς.
365 ΣΚΟ. Καλάσκοποι. ΑΚ. Ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα μέρη τῦ ὁρᾶν.
366 ΚΑ. Δύνοντι.
367 ΑΣ. Ἐκαθευδήσαμεν.
368 ΕΜ. Ἐμένομεν.
369 ΦΘΙ. Ἀνέλωμεν.
373 ΑΝ. Ἀνυσθῆναι.
376 ΟΜ. Ἀθροῖσαι, συναγαγεῖν.
377 ΜΕ. Παριάσειν.
378 ΑΠ. Ὀργισθήσεται.
379 ΕΡ. Κατεσκευάζομεν.
381 ΕΞ. Διάξωσι.

« Ἀλλὰ

" Ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγρῦ νόσφι πόληος,
" Ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
" Δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
" Κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
" Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
" Αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
" Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἅλις θυμηδέ' ἔδωμεν
" Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
" Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δ' ἂν ἔπειτα
" Γήμαιθ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
Ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
Ἥνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
" Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
" Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊόν ἐστι
" Κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς·
" Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
" Αὐτός τε κτενέω, τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·

383 ΦΘΕ. Φθάσωμεν, προλάβωμεν. ΕΛ. Ἀνελόντες.
385 ΚΑ. Τουτέστι καθ' ἑαυτούς. μὴ τοῖς ἄπουσι μερίσωμεν. ΗΜ. Καθ' ἑαυτούς.
386 ΟΠ. Γαμοῖ.
387 ΑΦ. Ἀπαρέσκει.
389 ΘΥ. Τὰ τῇ ψυχῇ ἡδονὴν παρέχοντα. ΕΔ. Ἐσθίωμεν.
391 ΜΝΑΣ. Μνηστευέσθω.
392 ΓΗ. Γαμηθείη. ΠΟ. Παράσχοι. ΜΟΡ. Εἱμαρμένος.
402 ΕΙΡ. Ζητήσωμεν.
403 ΑΙ. Ἐπαινέσωσι, συγκατάθωνται.

" Εἰ

« Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα.
Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
Μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς.
Βῆ δ' ἴεναι μέγαρόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
« Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σε φασὶν
« Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
« Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
« Μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ, θάνατόν τε, μόρον τε
« Ῥάπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
« Μάρτυρος; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
« Ἦ οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
« Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
« Οὕνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν

405 ΑΠΟ. Ἀποτρέπωσι, κωλύωσιν.
419 ΔΗ. Ἐν τῇ πόλει. ΟΜΗ. Ἐν τοῖς ὁμήλιξι.
420 ΕΗ. Ὑπάρχεις.
421 ΜΑΡ. Μαινόμενε.
422 ΡΑΠ. Κατασκευάζεις. ΙΚΕ. Τοὺς προσδεχομένους ἱκέτας ὠνόμασεν, ὁμωνύμως αὐτοῖς τοῖς ἱκετεύουσιν, ὡς ἂν τις εἴποι τοὺς ἱκετοδόχους. ὥσπερ χρῆσται λέγονται οἱ ὀφείλοντες, καὶ οἱ δανείζοντες.
423 ΜΑΡ. Μάρτυς κατ' Ἴωνας. ΟΣ. Οὐ θέμις ἐστίν.
425 ΥΠ. Φοβηθείς, εὐλαβηθείς.
426 ΕΠ. Ἐπακολουθῶν.

« Ἤκαχε

« Ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
« Τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀποῤῥαῖσαι φίλον ἦτορ,
« Ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
« Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένους περ.
« Τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ δὲ γυναῖκα,
« Παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις.
« Ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα·
« Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
« Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
« Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
« Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ υἱέϊ χεῖρας ἐποίσει,
« Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
« Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται,
« Αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
« Ἡμετέρῳ· ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
« Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος, κρέας ὀπτὸν
« Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
« Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
« Ἀνδρῶν· οὐδέ τι μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
« Ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.
Ὣς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον

427 ΑΡ. Φίλοι.
428 ΑΠ. Διαφθεῖραι.
429 ΖΩ. Τὸν βίον, τὴν τῆς οὐσίας περιεκτικόν.
431 ΑΤ. Ἄτιμως.
443 ΕΦ. Ἐπικαθίσας.
444 ΕΠ. Ἐπέδωκεν.
446 ΤΡΟ. Φοβεῖσθαι.
449 ΣΙ. Ποικίλως κατεσκευασμένα.

Ἥδυν

Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ υἱέϊ δῖος ὑφορβὸς
Ἤλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
Σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
Λυγρὰ δὲ εἵματα ἕσσε περὶ χροΐ· μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσαιτο.
Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"Ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε· τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
"Ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
"Ἐκ λόχου; ἦ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
"Ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
"Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
"Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς
"Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
"Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
"Ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστὶν,

453 ΕΠ. Ἐπισταμένως.
457 ΛΥ. Εὐπλῆ, ἢ λαμπρά. ΧΡΟ. Τῷ σώματι.
459 ΕΙ. Φυλάξαιτο.
466 ΚΑΤ. Ἀνύοντα, ἢ κατιελθόντα, ὃ πορευόμενον.
468 ΩΜ. Ὁμοῦ συνέβαλε, συνέτυχεν.
471 ΥΠ. Ἀντὶ τοῦ, ἔξω τῆς πόλεως.

ΕΡ. Ὁ σωρὸς τῶν λίθων ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἑρμαῖον ὀνομάζεται· ἢ πάθος ἰσόμετρος βωμός· ἢ λόφος Ἑρμαῖος· ἢ ὡς ἐπί τινος λόφου Ἑρμοῦ ἱδρυμένου. Ἑρμῆς, κατὰ Διὸς κέλευσιν ἀνελὼν Ἄργον, τὸν τῆς Ἰοῦς φύλακα, ἤχθη ὑπὸ δίκην, Ἥρας αὐτὸν καὶ τῶν ἄλλων ἀγαγόντων θεῶν εἰς κρίσιν, ὅτι πρῶτος ἐπιβεβλήκει δαιμόνων θνητῶν μιάσματι τὸν Ἄργον, καὶ ἀνῃρήκει· κρίναντας ᾗ τὰς

« Ἦα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
« Ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
« Βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
« Καὶ σφέας ᾠήθην τοὺς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,
Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ἢ τοὺς θεοὺς εὐλαβεῖσθαι μετὰ τὸν Δία, τὸ ὑπόδικον γενέσθαι τὸν Ἑρμῆν ταῖς ἑαυτοῦ παραγγελίαις· ἅμα δὲ ἀφοσιουμένους τὸ ἄγος, καὶ τῆς ἀνδροφονίας ἀπολυομένους, αἷς εἶχον ὀργὴν περισσοκλεῖν αὐτῷ τὰς ψήφους, καὶ οὕτως ἐπισωρευθῆναι πρὸς τοῖς ποσὶ τοῦ Ἑρμοῦ ψήφων πλῆθος. ὅθεν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄχρι τοῦ νῦν, εἰς τιμὴν τοῦ Ἑρμοῦ κατὰ τὰς ὁδοὺς, διὰ τὸ τὸν θεὸν εἶναι τούτων καθηγεμόνα, καὶ ἐπίτροπον τῶν ἐκδημούντων, σωροὺς ποιεῖν λίθων· καὶ διάγοντας προσβάλλειν λίθους, καὶ τούτους καλεῖν Ἑρμαίους λόφους· ἔστι δὲ λόφος, πᾶν τὸ εἰς ὕψος μετέωρον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀντικλείδῃ.

474 ΒΕ. Ἐβεβάρητο, ἐπεπλήρωτο.
475 ΩΙ. Ὑπενόησα.
478 ΠΟ. Τοῦ περὶ τὸ δεῖπνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΕΙΣ τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια· ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται. ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ ὡς Εὔμαιος μὲν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφει, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

Ῥῶ βάλλει, αἰπόλει τε, μνηστὴρ τε, κύων ὃν ἀνέγνω.

ΗΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
Ἄστυδε ἱέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην·
“ Ἄττ', ἤτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρά με μήτηρ
“ Ὄψεται· (οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀΐω
“ Κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,

4 ΠΑ. Ταῖς χερσί.

" Πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσίδηται·) ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω,
" Τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
" Δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
" Πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὔπως ἐστὶν ἅπαντας
" Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
" Ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
" Ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
" Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πτόλιν, ἠὲ κατ' ἀγροὺς,
" Δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
" Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
" Ὥς τ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
" Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
" Αὐτίκ', ἐπεί κε πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται.
" Αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
" Στίβη ὑπηοίη· ἕκαθεν δέ τοι ἄστυ φάτ' εἶναι.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,

11 ΔΑΙ. Τὰ πρὸς τροφὴν ἐπαιτεῖν.
13 ΑΝ. Ὑποδέχεσθαι.
14 ΜΗ. Ὀργισθῇ.
17 ΕΡ. Κατέχεσθαι.
20 ΤΗ. Τῆς δεούσης ἡλικίας.
21 ΣΗ. Τῷ ἐπιτάσσοντι, ἢ ἐπιστάτῃ.
23 ΠΥ. Πυρὶ θερμανθῶ. ΑΛ. Ἡ θερμασία τοῦ ἡλίου· σημαίνει καὶ τὴν ἀποφυγήν.
25 ΣΤΙ. Ὁ πάγετος ὁ ὀρθρινός.
26 ΒΕ. Ἐπορεύετο.
30 ΑΥ. Ἐνήλλακται ἡ τάξις· τὸ γὰρ ἑξῆς, Αὐτὸς δ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν, καὶ εἴσω ἴεν.

Κύσε

Κῶεα καστορνῦσα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα.
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
“ Ὄψεσθ' ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηῒ Πύλονδε
“ Λάθρῃ, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν·
“ Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
“ Ἐν στήθεσσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον.
“ Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
“ Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
“ Εὔχεο πᾶσι θεοῖσι, τεληέσσας ἑκατόμβας
“ Ῥέξειν, αἴκε ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
“ Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
“ Ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
“ Τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
“ Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα

32 ΚΩ. Προβάτων δέρας. ΚΑΣ. Καταστρωννῦσα.
35 ΚΥ. Ἐφίλουν. ΑΓ. Περιπτυσσόμεναι.
37 ΧΡΥ. Καλῇ, χρυσοφόρῳ.
46 ΟΡ. Ἔγειρε.
47 ΟΡΙ. Τάραττε.
51 ΑΝ. Ἀντιμέμπτητα.

“ Ἐνδυκέως

« Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν· τῇ δ᾽ ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ἡ δ᾽ ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ᾽ ἑλοῦσα,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τεληέσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ᾽ ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
Τὸν δ᾽ ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
Ἐσθλ᾽ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,
Ἀλλ᾽, ἵνα Μέντωρ ἧστο, καὶ Ἄντιφος, ἠδ᾽ Ἁλιθέρσης,
Οἵ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἑταῖροι,
Ἔνθα καθέζετ᾽ ἰών· τοὶ δ᾽ ἐξερέεινον ἕκαστα.
Τοῖς δ᾽ ἐπὶ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,
Ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τράπετ᾽, ἀλλὰ παρέστη.
Τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
« Τηλέμαχ᾽, αἶψ᾽ ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
« Ὥς τοι δῶρ᾽ ἀποπέμψω, ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Πείραι᾽, οὐ γάρ τ᾽ ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
« Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι

57 ΑΠ. Ἤτοι ἰσόπλευρος, ταχύς· ἢ οὐκ ἀπέπλη ὁ λόγος, ἀλλ᾽ ὑπέμεινεν, μὴ ἔχων πλευρόν. λέγει δὲ, ὅτι συνεσπείρατο τῷ λόγῳ, ταχέως ἤκουσεν· Ἡρωδιανὸς δὲ, ἕτοιμος λέγει.
73 ΤΡΑ. Ἐτράπη.
75 ΟΤ. Ἔπειξον.

« Λάθρη

« Λάθρη κτείναντες, πατρώϊα πάντα δάσονται,
« Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε·
« Εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
« Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
Ὣς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε·
Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον, ἠδὲ χιτῶνας,
Ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα,
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
« Τηλέμαχ', ἤτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
« Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
« Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
« Ὤιχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,

81 ΕΠ. Ἐπιστρέψω, φυτεύσω. 101 ΥΠ. Ἀνώγεον οἴκημα.
95 ΠΑ. Τῶν παρεσκευασμένων, καὶ ταχέως μὴ σηπομένων. 102 ΛΕ. Κατακοιμηθήσομαι. ΣΤΟ. Στεναγμῶν αἰτία.

« Πρὶν

“ Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
“ Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴπου ἄκουσας.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω·
“ Ὠχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
“ Δεξάμενος δέ μ' ἐκεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
“ Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἷα
“ Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὣς ἐμὲ κεῖνος
“ Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
“ Αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε
“ Ζωοῦ, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι,
“ Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρείδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
“ Ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
“ Ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
“ Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
“ Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
“ Ὅττεο χρηΐζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα.
“ Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“ Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
“ Ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
“ Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
“ Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας, γαλαθηνοὺς,
“ Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
“ Βοσκομένη, ὁ δὲ τ' ὦκα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
“ Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·

113 ΕΚΟ. Ἐπιμιλῶτο. 121 ΟΤ. Τινός.

“ Ὡς

« Ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
« Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
« Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
« Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
« Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
« Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
« Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
« Ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
« Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
« Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
« Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
« Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
« Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
« Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
« Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
« Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
« Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
« Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
« Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
« Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος
« Ἤτοι ὅδ' οὐ σάφα οἶδεν· ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
« Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω·

134 Φι. Ὁ Φιλομηλείδης, ὡς Φιλομήλου υἱός· ὁ γὰρ Πάτροκλος οὐ δύναται δηλοῦσθαι, ὡς Φιλομήλας υἱός· ὅτι τε τὰ ἀπὸ μητέρων οὐ σχηματίζει ὁ Ποιητής· καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον οὐκ οἰκεῖον ἦν ἐπὶ Πατρόκλου. Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί· Καὶ ἐν Ἰλιάδι δὲ λέγει, Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο μνησάσθω.

« Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
« Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
« Ὡς ἤτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
« Ἥμενος, ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
« Ἐστὶν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
« Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς
« Ἥμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
« Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
« Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,
« Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τις σε συναντόμενος μακαρίζοι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνηστὸς ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἳ τοπάρος περ,
Καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων, (ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἥνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίνετο δαιτί·)
« Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
« Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
« Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε,

158 ΕΡ. Κατ' ὀλίγον προστρεχόμενος.
161 ΕΦ. Ἐπεκασάμην, ἔγνων. ΕΓ. Ἐσήμαινον, ἔλιγον.
170 ΔΕΙΠ. Βαρυτόνως μὲν, ἡ τοῦ δείπνου ὥρα· ὀξυτόνως δὲ, τὸ δεῖπνον.
175 ΕΝ. Εὐτρεπίσωμεν.

Οἱ

Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας·
Ἱέρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
Ὠτρύνοντ' Ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
« Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις
« Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμὸς, ἦ σ' ἂν ἔγωγε
« Αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
« Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω
« Νεικείῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
« Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
« Ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
« Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
« Δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶν,
« Σκηρίπτεσθ', ἐπειὴ φάτ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν.
Ἦ ῥα· καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
Τὼ βήτην· σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες

183 ΩΤ. Παρεσκευάζοντο.

187 ΡΥ. Φύλακα· σταθμῶν δὲ, τῶν ἐπαύλεων.

189 ΧΑ. Δύσκολοι· κακαὶ τῶν δεσποτῶν αἱ ἀπειλαί. ΑΝ. Δεσποτῶν. ΟΜ. Ἀπειλαί.

190 ΜΕΜ. Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας παρελήλυθεν.

191 ΕΣ. Πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον χειμών ἐστι. ΡΙ. Χειμὼν, ψῦχος.

195 ΤΕΤ. Κεκομμένον.

196 ΣΚΗ. Ἐπερείδεσθαι. ΑΡ. Τραχεῖαν, σκληρὰν, σφῆλαι πάνυ δυναμένην, δύσβατον, ὀλισθηρὰν, ὥστε κινδυνεύειν καταπεσεῖν· οὐδὸν δὲ νῦν, ἀντὶ τοῦ, τὴν ὁδόν.

199 ΘΥ. Εὐάρεστον.

Ῥύατ' ὄπιθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
Ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
Τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
Τὴν ποίησ' Ἴθακος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
Πάντοσε κυκλοτερὲς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
Ἔνθα σφέας ἐκίχαν' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,

202 ΛΕΥ. Εὐπλεῖ.

203 ΣΚΗΠ. Ἐπερειδόμενον. ΕΣ. Ἐνεδέδυτο.

207 ΙΘ. Πτερελάου παῖδες, Ἴθακος καὶ Νήριτος, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος, ᾤκουν τὴν Κεφαλληνίαν· ἀρέσαν δὲ αὐτοῖς τοῦτο, καταλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη, παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην· καὶ τόπον ἰδόντες τοῦ πεποιημένου, εἰς συνοικισμὸν, διὰ τὸ τῶν παρακειμένων ὑψηλότερον εἶναι, καὶ κατοικήσαντες δεῦρο τὴν Ἰθάκην ἔκτισαν· καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἰθάκου, ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ παρακείμενον ὄρος ἐκ τοῦ Νηρίτου, Νήριτον· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ.

208 ΑΙ. Ἥλιος Ῥόδῃ μιχθεὶς τῇ Ἀσωποῦ, παῖδας ἴσχει, Φαέθοντα, καὶ Λαμπετίην, καὶ Αἴγλην, καὶ Φαέθουσαν· ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ Φαέθων, ἤρετο τὴν μητέρα, τίνος εἴη πατρός· πυθόμενος δὲ, ὡς Ἡλίου, παρεγίνετο ἐπὶ τὰς τοῦ πατρὸς ἀνατολάς· γνωρισθεὶς δὲ, οὕτως ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς, ἐπ' ὀλίγον αὐτῷ συγχωρῆσαι τὸ ἅρμα καὶ τοὺς ῥυτῆρας, ὅπως καταπλεύσειε τὸν κόσμον· ὁ δὲ Ἥλιος ἀκούσας, παραυτὰ μὲν ἀντέλεγεν, εἰδὼς ἃ πείσεται· σφόδρα δὲ αὐτῷ ἐγκειμένῳ συγχωρεῖ, διδάξας, ὅ, τι τὸ μεταίχμιον· ἐπιβὰς δὲ ἐκεῖνος τοῦ ἅρματος, ἀτάκτως ἤλαυνεν, ὥς τε ταπεινώσαντα, πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς φρύγειν, καὶ δὴ τῆς ἀφροσύνης ἐπισχεῖν αὐτὸν κεραυνῷ τὸν Δία· καταπεσόντος δὲ αὐτοῦ μετὰ τῆς θείας φλογὸς ἐπὶ τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν, καὶ φθαρέντος, αἱ ἀδελφαὶ παραγενόμεναι κατὰ τὸν τόπον τοῦ Κελτικοῦ πελάγους, ἐθρήνουν ἡμέρας ἀδιαλείπτως καὶ νυκτός· ὅθεν κατελεήσας ὁ Ζεὺς, ταύτας ἀνάμνησιν ἐνεποίησεν τῶν κακῶν, μεταμορφῶν αὐτὰς εἰς αἰγείρους, αἵπερ εἰσὶ δένδρα· λέγεται δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀπογεννᾶσθαι τὸ ἤλεκτρον τῆς ἀρχαίας οἰμωγῆς· ἀποδακρύονται δὲ τοῦτον καρπὸν ἀπὸ τοῦ δένδρου. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς τραγικοῖς. ΥΔ. Τῶν ὕδασι τρεφομένων.

211 ΟΔ. Ὁδοιπόροι.

213 ΜΕ. Ἐπίσημοι ἦσαν.

Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν
Ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· (ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·)
" Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει·
" Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
" Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
" Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
" Ὃς πολλῇσι φλιῇσι παραστὰς φλίψεται ὤμους,
" Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας.
" Τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι,
" Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
" Καί κεν ὀρὸν πίνων, μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
" Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
" Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον

214 ΝΟ. Ποιμένες.

216 ΕΚ. Δεινῶς ὑβριστικόν.

217 ΗΓ. Ἄγει.

219 ΜΟ. Τὸν ἐπαίτην, τὸν γαστρίμαργον, τὸν μολύνοντα ἐπὶ τὴν βορὰν, τὸν ἀκόρεστον τροφῆς. ΑΜ. Ἡ ἐν τῷ βαστεῖν ἀφθόνητε, ὃ δηλοῖ τὸ καλῶς πράττειν· ἢ ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσειε τοῦ συναυλεῖν, οἷον, ἄξιε τοῦ συμφορεῖν.

220 ΠΤΩ. Ἐπαίτην. ΑΠΟ. Λυμεῶνα τῶν εὐωχιῶν· ἢ τὸν τὰ καθάρματα ἀποφερόμενον τῶν εὐωχιῶν.

221 ΠΟΛ. Πολλαῖς. ΦΛΙ. Ταῖς παραστάσεσι τῆς θύρας. ΦΛΙΨ. Αἰολικῶς. Ἔνιοι, θλίψεται, θλιβήσεται· ὃς οὐκ ἐκβιβήσεται τῶν φλιῶν, οὐδὲ ἄξει· εἰώθασι δὲ οἱ πτωχοὶ προσκλίνεσθαι ταῖς θύραις, καὶ προσερείδεσθαι.

222 ΑΙ. Αἰτῶν. ΑΚ. Ψωμοὺς, οὓς οὐκ ἄν τις κωλύσῃ διὰ τὴν βραχύτητα. ΑΟ. Οἱ μὲν, χωρὶς τοῦ σ, τὰ ξίφη, παρὰ τὸ ἄορ· οἱ δὲ, μετὰ τοῦ σ, τρίποδας ἄορας· οἱ μὲν τὰς ἀπὸ τῶν ἀγώνων λαμβανομένας, ἆθλα, γυναῖκας· λέγει γάρ που, Ἡ τρίπος, ἠὲ γυνή· ἢ ἄορας, οἱ δὲ τοὺς τρίποδας, τοὺς ὦτα ἔχοντας ἐξ ὧν αἴρεσθαι δύναιντο.

223 ΔΟΙ. Παράσχοις.

224 ΣΗ. Ἐπιμελητὴν ἐπαύλεως, ἢ τὸν σαίροντα τοὺς σηκούς· σηκοὶ δὲ λέγονται, αἱ μάνδραι, καὶ οἱ τόποι, ἔνθα συγκλείονται αἱ αἶγες καὶ τὰ πρόβατα. ΘΑΛ. Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυὲν· ἢ τὴν φυλλάδα. Πᾶς γὰρ κλάδος δένδρου, θαλλὸς προσαγορεύεται· ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν δὲ, μόνος ὁ τῆς ἐλαίας. ΦΟ. Φέρειν, κομίζειν.

225 ΟΡ. Ἀντὶ τοῦ, ὀῤῥὸν, τὴν ὑδατώδη καὶ ἐφθαρμένην ὑποστάθμην τοῦ γάλακτος, ἢ τὸ ἄπηκτον γάλα, τὸ ὑπολειπόμενον ὑδατῶδες. ΕΠ. Τὴν τοῦ σώματος εὐεξίαν· ἀπὸ μέρους, τοῦ κατὰ τὸ γόνυ δέρματος, τὸ πᾶν ἐσήμαινεν, ἢ τὸ ὑπεράνω τοῦ γόνατος.

227 ΠΤΩΣ. Πτωχεύων.

" Βούλεται

« Βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.
« Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
« Αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
« Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
« Πλευραὶ ἀποτρίψουσι, δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Ὣς φάτο· καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
Ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,
Ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
Ἦ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφ' οὖδας ἀείρας.
Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
Νείκεσεν ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών·
« Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς,
« Υ̓́μμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
« Ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,
« Ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
« Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,
« Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
« Ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·

228 ΒΟΣ. Τρέφειν. ΑΝ. Ἀπλήρωτον.

231 ΠΟΛ. Τινὲς μὲν, ἀμφοτέρωθεν αἱονεὶ κεφαλὰς ἔχοντα· ἄμεινον δὲ κατὰ παράθεσιν ἀναγινώσκειν ἀμφὶ κάρη, περὶ τὴν κεφαλήν. ΣΦΕ. Τὰ ὑποπόδια· ἢ τὰ εὐλινάσματα, τὰ δινάμενα σφῆλαι, ὃ ἐστι κινῆσαι. ΣΦΕ. Τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐξοχὰς καὶ ἐπαναστάσεις ἔχοντα· ἢ ἴσως παρὰ τὸ ἀπὸ σφηνῶν συμπεπῆχθαι· σφῆνες δὲ, τὰ μικρὰ ξύλα· σφέλα δὲ, τὰ μικρὰ ὑποπόδια. ΠΑ. Τῶν χειρῶν.

232 ΠΛΕΥ. Ἐμφατικῶς, ὅτι αἱ τούτου πλευραὶ ἀποτρίψουσι τὰ ὑποπόδια.

237 ΟΥ. Περὶ τὸ ἔδαφος. ΕΡ. Πλησιάσαι ποιήσας.

238 ΕΠ. Ὑπέμεινεν.

240 ΝΥΜ. Ταύταις προσεύχεται, ἤτοι, καθ' ὃ ἀγροικός ἐστιν· ἢ, ὅτι τότε τὴν κρήνην παρῄει.

244 ΑΓ. Τοὺς καλλωπισμούς. ΔΙ. Διασκορπίσει.

247 ΑΙ. Αἰγονόμος.

« Ὦ πόποι,

« Ὢ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώϊα εἰδώς·
« Τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
« Ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
« Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
« Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
« Ὡς Ὀδυσῆΐ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κιόντας,
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν,
Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἳ πονέοντο·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένω· περὶ δέ σφεας ἤλυθ' ἰωὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην·
« Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
« Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
« Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
« Τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ
« Δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
« Γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
« Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ

248 ΚΥ. Ἀναιδής.
254 ΚΙ. Πορευομένους.
256 ΚΑ. Ἐκαθίζετο.
266 ΕΤ. Διὰ τούτων βούλεται δηλοῦν, ὡς οὐ μονοστέγων τῶν βασιλέων ὄντων, ἀλλὰ πολυστέγων. ΕΠ. Μετ' ἐπιμελείας διακεκόσμηται.
267 ΘΡΙΓ. Στεφάναις, περιβόλοις. ΕΥ. Ἀσφαλεῖς· αἱ δὲ εὐεργέες, καλῶς εἰργασμέναι.
268 ΥΠ. Ἤτοι ὑπερηφανήσειεν, εὐοπλίσειεν, ἢ εὐχερῶς ἐπιβουλεύσειεν.
270 ΑΝ. Ἀνέρχεται. ΦΟΡ. Κιθάρα.

« Ἠπύει,

“ Ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
“ Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα περ ἔσσ' ἀνοήμων.
“ Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
“ Ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
“ Δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
“ Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε·
“ Μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας
“ Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“ Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
“ Ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
“ Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων·
“ Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
“ Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
“ Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
“ Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι.
“ Τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὁπλίζονται
“ Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν
Ἄργος Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς

271 ΗΠ. Ἐπηχεῖ.
273 ΑΝ. Ἀνόητος.
276 ΔΥ. Εἴσελθε. ΥΠ. Ἀπολειφθήσομαι.
279 ΒΑ. Τύψῃ, πλήξῃ.
283 ΒΟ. Βλημάτων.
284 ΤΟΛ. Ὑπομενητικός.
288 ΕΥ. Εὖ συνεζευγμέναι, καὶ ἡρμοσμέναι. ΟΠ. Παρασκευάζονται.

291 ΚΥ. Πῶς τὸν μεταμορφωμένον ἐπιγινώσκει; ὅτι παρὰ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἄλογα ζῶα μᾶλλον ἀντιλαμβάνεται, καὶ ἐκ τῆς ὀδμῆς αὐτὸν ἐπέγνω. ἀλλὰ μετὰ τοσαῦτα ἔτη πῶς ἔζη; Ἀριστοτέλης φησὶν, τέσσαρα καὶ εἴκοσι ζῆν ἔτη κύνα. ΕΣ. Ἀνέτεινεν.
292 ΑΡ. Ὄνομα κύριον τοῦ Ὀδυσσέως κυνός.

Θρέψε

Θρέψε μὲν, ἐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
Ὤιχετο· τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἠδὲ πρόκας, ἠδὲ λαγωούς.
Δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἥ οἱ προπάροιθε θυράων,
Ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἅλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
Δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραϊστέων.
Δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μέν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω·
Ἆσσον δ' ἐκ ἔτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
Ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·
« Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ·
« Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' ἐ σάφα οἶδα,
« Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
« Ἦ αὔτως, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
« Γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
« Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.

294 ΑΓ. Ἀπῆγον.
295 ΠΡΟ. Δορκάδων εἶδος, ἢ ἐλάφων, ἢ τὰ ἔκγονα τῶν ἐλάφων.
296 ΑΠ. Ἀνεπιμέλητος, ἀτημέλητος, ἀπόθητος.
298 ΚΕ. Χύδην ἔκειτο. ΑΓ. Ἀπάγοιεν.
299 ΤΕ. Χωρίον. ΚΟ. Κοπρίσαι ὀφείλοντες.
300 ΕΝ. Πλήρης. ΚΥ. Τῶν κροτώνων· τινὲς δὲ λέγουσιν ἄλλα ζῶα ἐγγίνεσθαι, ἃ λέγεται κυνοραϊσταί, κροτώνων. ῥαίουσι γὰρ τὰς κύνας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν· εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ καλέμενα τζιμβίκια.
302 ΕΣ. Ἐκολάκευσεν. ΚΑΒ. Κατέβαλεν, ἐπέκλινεν.
303 ΔΥ. Ἠδυνήθη.
305 ΕΡ. Ἐπηρώτησεν.
306 ΘΑΥ. Ἔκπληξις.
308 ΕΙ. Τῇ μορφῇ.
309 ΤΡΑ. Οἱ περὶ τὰς τραπέζας ὄντες.
310 ΑΓ. Καλλονῆς.

« Εἰ τοῖος δ' εἴη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ ἔργα,
« Οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
« Αἶψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
« Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
« Κνώδαλον, ὅ, ττι ἴδοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περιήδη·
« Νῦν δ' ἔχεται κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
« Ὤλετο· τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
« Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
« Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
« Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
« Ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
Ὣς εἰπών, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην· ὦκα δ' ἔπειτα
Νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας· ὁ δέ, παπτήνας ἕλε δίφρον
Κείμενον, ἔνθα δὲ δαιτρὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
Δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαινυμένοισι.
Τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
Ἀντίον· ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κανέου τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.

317 ΚΝΩ. Κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον θηρίον, τὸ κῆτος· νῦν δὲ θηρίον, ὑπὸ κυνῶν ἁλισκόμενον.

318 ΕΧ. Συνέχεται. ΚΑ. Βλάβῃ, νόσῳ. ΑΛ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ ξένης.

319 ΑΚ. Ἀμελεῖς. ΚΟ. Ἐπιμελείας οὐκ ἀξιοῦσιν.

322 ΑΡ. Τῆς ἑκουσίου πρὸς τὰ ἔργα ὁρμῆς. ΑΠ. Ἀφαιρεῖται.

323 ΔΟΥ. Ἡ δουλεία.

335 ΕΤΙ. Παρετίθει. ΚΑ. Κανισκίου.

Ἀγχίμολον

Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεὺς,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·
Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
Κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώτην,
Ἄρτον τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,
Καὶ κρέα, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
« Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε,
« Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
« Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
« Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
« Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθήν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
« Καί οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν

336 ΕΔ. Εἰσῆλθεν.
339 ΜΕ. Ἀπὸ μελίας ξύλου γινομένου.
340 ΚΛΙ. Προσανακλιθείς. ΚΥΠ. Ἀπὸ Κυπαρίσσου γινομένῳ.
341 ΞΕΣ. Εἰργάσατο.
342 ΕΠ. Πρὸς ἑαυτόν.
343 ΟΥ. Ὅλον, κατὰ ἔκλειψιν τοῦ υ.
ΠΕ. Πάνυ καλοῦ.
344 ΕΧ. Ἐχώρησαν.
350 ΔΙ. Δίδωσιν.
352 ΠΡΟ. Μεταίτῃ, παρὰ τὸ ἰκετεύειν καὶ προσαιτεῖν. Ἀρχίλοχος, Προτείνω χεῖρα, Προΐσσομαι.
354 ΟΛ. Ἀπὸ κοινοῦ, ποίησον.

Αὖθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤσθιε δ', ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν,
Εὖθ' ὁ δ' ἐδεδειπνήκει, ὁ δ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη,
Ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
Ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
Γνοίη θ', οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι·
Ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ', ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
« Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
« Τοῦδε πέρι ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
« Ἤτοι μέν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
« Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
« Ὦ ῥίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
« Ἤγαγες; ἦ οὐχ ἅλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
« Πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;

357 ΑΕΙ. Εὐτελοῦς. ΠΗ. Ἐπάνω τῆς πήρης· ἁπλώσας γὰρ τὴν πήραν, ἀντὶ τραπέζης, ἐπάνω ἔθηκεν, Αὖθι ποδῶν προπάροιθεν.
358 ΩΣ. Μέχρις οὗ.
362 ΠΥΡ. Πύρινα σιτία. ΑΓ. Συναθροίσοι.
363 ΑΘ. Ἄδικοι.
364 ΑΠ. Ἀποκωλύσειν. ΚΑ. Τοῦ θανατικοῦ κινδύνου.
365 ΑΙ. Ἐπαιτήσων ὀφείλων. ΕΝ. Ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους.
367 ΕΛ. Ἐλεοῦντες.
375 ΑΡΙΓ. Ἐπίσημε, ἄγαν ἔκδηλε, ὅτι συβώτης ὑπάρχεις.
376 ΔΑ. Πλανῆται.

" Ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
" Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καί ποθι τόνδ' ἐκάλεσσας;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
" Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
" Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
" Ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν;
" Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
" Ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
" Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
" Πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἓ αὐτόν.
" Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστήρων
" Δμωσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
" Οὐκ ἀλέγω, εἵως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
" Ζώει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Σῖγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
" Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
" Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἀντίνο', ἦ μευ καλὰ, πατὴρ ὣς, κήδεαι υἷος,
" Ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
" Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
" Δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.

378 ΟΝ. Νεῶν, ἀντὶ τοῦ, ὠφιλῆ.
379 ΠΟ. Πόθεν.
383 ΔΗ. Δημιουργοὶ, τεχνῖται.
384 ΚΑ. Τῶν νόσων.
385 ΘΕ. Θεῖον, θαυμαστόν.
386 ΚΛΗ. Κεκλημένοι.
387 ΤΡΥ. Καταπονήσοντα.
393 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρίνου.
394 ΕΙ. Ἔθος ἔχει. ΕΡ. Παροξύνειν.
399 ΑΝ. Ἀναγκαστικῶς.

" Μήτ'

« Μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
« Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
« Ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
« Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι, ἢ δόμεν ἄλλῳ.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
« Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες;
« Εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
« Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης
Κείμενον, ᾧ ῥ' ἐπέχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς,
Αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
Στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
« Δὸς, φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
« Ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
« Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον, ἠέ περ ἄλλοι,
« Σίτου· ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
« Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
« Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
« Τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
« Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
« Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·

407 ΟΡ. Δοῖεν.
408 ΕΡ. Οὐκ ἂν ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπέλθοι αἰτήσων.
409 ΥΠΕ. Ἔξω εἵλκυσε, φανερὸν ἐποίησεν.
410 ΕΠ. Ἐπετίθει.
413 ΠΡΟΙ. Τῆς δωρεὰν δόσεως.
418 ΚΛ. Δοξάσω, ὑμνήσω.
420 ΑΛ. Πλανωμένῳ, πτωχῷ.
423 ΟΙ. Δι' ὧν καλῶς ζῶσιν.

« Ἀλλὰ

« Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, (ἤθελε γάρ που,)
« Ὅς μ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
« Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην·
« Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
« Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
« Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·
« Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.
« Οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
« Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
« Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
« Αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
« Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
« Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
« Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
« Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
« Στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
« Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
« Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
« Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
« Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἶφι ἄνασσεν·
« Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πήματα πάσχων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
« Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
« Στῆθ' οὕτως ἐς μέσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
« Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·

424 ΑΛ. Κατέφθειρε, πένητα ἐποίησεν.
425 ΠΟΛ. Πολλὰ πλανωμένους.
443 ΔΜ. Καὶ ἐν Ἰλιάδι πόλεις ὑπὸ βασιλέας ἦσαν.
444 ΤΟ. Ἐνταῦθα παραγέγονα.

« Ὧς

" Ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
" Ἐξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσι
" Μαψιδίως· ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς
" Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Ὢ πόποι, οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
" Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης,
" Ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὔτι μοι ἔτλης
" Σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Νῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ διὲκ μεγάροιό γ' ὀΐω
" Ἂψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
Πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐστάθη, ἠΰτε πέτρη,
Ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἂψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
Θῆκεν ἐΰπλείην· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
" Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
" Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
" Οὐ μὰν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, οὐδέ τι πένθος,
" Ὁππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσι

451 ΕΠ. Κώλυσις, ἀπόφασις. ΕΛ. Ἔλεος, οἶκτος.

455 ΑΛΛ. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος δασέως ἀνέγνω, καὶ ἀπέδωκε τοὺς ἅλας· Καλλίστρατος δὲ ψιλῶς, οὐδ' ἄλλα, ἐνδεχόμενος ἀντὶ τοῦ κόπρια, ἃ παρὰ τῷ οὐδῷ κεῖται· οὐδὸς γὰρ, ὁ βατήρ.

463 ΠΡΥΜ. Ἔσχατον.

464 ΣΦΗ. Ἔσφηλεν, ἔσεισεν.

467 ΕΥ. Πάνυ πεπληρωμένην.

" Βλήεται,

« Βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν·
« Αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
« Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
« Ἀλλ' εἴπου πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐριννύες εἰσὶν,
« Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
« Ἔσθι' ἕκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
« Μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', (οἷ' ἀγορεύεις,)
« Ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
« Ἀντίνο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην.
« Οὐλόμεν', εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστι;
« Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
« Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
« Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
Βλημένου· οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊν,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
Βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν·
« Αἴθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

472 ΒΛΗ. Βληθείη.
479 ΕΡ. Ἑλκύσωσιν.
480 ΑΠ. Ἀποδείρωσιν.
486 ΤΕ. Γινόμενοι, φαινόμενοι. ΕΠ. Ἐπέρχονται.
487 ΕΥ. Εὐνομησίαν· καθ' ἣν εὖ νεμόμεθα καὶ διαβιοῦμεν.

" Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
" Οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐΰθρονον ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
" Μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωντ)·
" Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
" Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
" Ἀνέρας αἰτίζων· (ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·)
" Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ', ἔδοσάν τε·
" Οὗτος δὲ θρήνυϊ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετὰ δμωῇσι γυναιξὶν,
Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἡ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν·
" Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
" Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
" Εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
" Ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
" Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοὶ,
" Οἷ' ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
" Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
" Ἐν κλισίῃ, (πρῶτον γάρ ἔμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·)
" Ἀλλ' οὔπω κακότητα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.
" Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἐξ
" Ἀείδει δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
" Τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·

496 ΑΡ. Ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς.
501 ΑΛ. Νεῶ, ἀντὶ τοῦ ἐπαιτεῖ.
502 ΑΧ. Ἀπορία, ἔνδεια.
503 ΕΝ. Ἐκόρεσαν.
507 ΟΙ. Πρὸς ἑαυτήν.
509 ΠΡΟΣ. Νῦν, προσδέξομαι· χαίρεται καὶ, φθέγξομαι.
514 ΘΕΛ. Εὐφραίνοιτο.

" Ὡς

" Ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
" Φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι,
" Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
" Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,
" Προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι,
" Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
" Ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
" Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
" Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων,
" Ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ'· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐΰφρων.
" Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
" Σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
" Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἤματα πάντα,
" Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας,
" Εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
" Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
" Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
" Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
" Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν· ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια·
Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
" Οὐχ ὁράας, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν;
" Τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο

524 ΙΚ. Ἐνταῦθα παρεγένετο.
525 ΠΡΟ. Πλανώμενος.
530 ΕΨ. Ἀντὶ τοῦ παιζέτωσαν, διαλεγέσθωσαν.

“ Πᾶσι μάλ', οὐδέ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
“ Αἴκ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
“ Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
“ Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τι ἑ θυμὸς
“ Ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
“ Εἰ δέ κε σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
“ Ἕσσει σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
“ Χρηίζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον,
“ Γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“ Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
“ Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ.
“ Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
“ Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
“ Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
“ Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
“ Οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
“ Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
“ Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
“ Μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα.
“ Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,

559 ΒΟΣ. Θρέψεις.
563 ΟΜ. Τὴν αὐτήν. ΑΝ. Ἀνεδεξάμεθα.
571 ΕΙ. Ἐρωτησάτω.

“ Ἀσσοτέρω

« Ἀσσοτέρω καθίσσασα παραὶ πυρί· εἵματα γάρ τοι
« Λυγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτός, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
Τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
« Οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
« Ἤ τινά που δείσας ἐξαίσιον; ἠὲ καὶ ἄλλως
« Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
« Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
« Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
« Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
« Καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
« Οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
« Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὅς περ ἂν εἴη·
« Οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
« Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν· ὁ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβὸς
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
« Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
« Σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
« Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,

572 ΑΣ. Ἐγγυτέρω.
575 ΒΑΝ. Ἐπιβάντα, εἰσελθόντα.
577 ΕΞ. Μεγάλως.
578 ΑΙ. Νῦν, ὁ αἰδήμων.
580 ΟΙ. Νομίσοι, ὑπολάβοι.
581 ΑΛ. Ἐκφυγεῖν.
592 ΑΓ. Ἐγγὺς προσενεγκών.

« Μή

« Μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
« Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
« Ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά.
« Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε
Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
Τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

599 ΔΕΙ. Πρὸς τὴν δειλινὴν ὥραν παραγενόμενος· τινές, τὴν μεσημβρίαν, ἢ τὴν ἑσπερινὴν διατρίψας. ἔνιοι δέ, τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτῶν, καὶ Καλλίμαχος φησί, Δείελον αἰτίζουσιν, ἤγουν ἢ χεῖρας ἀπ' ἔργου, τὴν πρὸς τῇ δειλινῇ τροφὴν αἰτοῦντες· οὐ δεόντως· παρειρήκαμεν γάρ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τρισὶ μόνον τροφαῖς ἐχρῶντο.

606 ΔΕΙ. Τὸ τῆς δειλινῆς ὥρας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ὀδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμὴ γίνεται· φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνεται δὲ καί τις κρινολογία ἐν τοῖς ἑξῆς Ὀδυσσέως πρὸς Εὐρύμαχον.

Σῖγμ' ἔριν Ἴρου, εὖχος Ὀδυσσεῦς, δῶρά τ' ἀνάκτων.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
Ἐκ γενετῆς· Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι.

1 ΠΤΩ. Ἐπαίτης. ΠΑΝ. Ὁ κατὰ τὸν δῆμον ἐπαιτῶν, καὶ δι' ὅλης τῆς πόλεως ἐπιών.

2 ΜΑΡ. Γαστριμαργίᾳ μαινομένῃ.

3 ΑΖ. Δεινὸν, μέγα, συνεχὲς, διηνεκὲς, ἀδιάλειπτον, μεγαλόφωνον· διὰ τὸ, Ἀζηχὲς μεμακυῖαι. πολλά.

6 ΙΡ. Παρὰ τὸ ἔρειν.

Ὃς

Ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα ϗ ποδὸς ἕλκῃ·
“ Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
“ Ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
“ Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις ϗ χερσὶ γένηται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω,
“ Οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι, ϗ πόλλ' ἀνελόντα.
“ Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· οὐδέ τί σε χρὴ
“ Ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
“ Ὥς περ ἐγών· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
“ Χερσὶ δὲ μήτι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
“ Μή σε, γέρων περ ἐὼν, στῆθος ϗ χείλεα φύρσω
“ Αἵματος· ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ ϗ μᾶλλον ἔτ' εἴη
“ Αὔριον· οὐ μὲν γάρ τι σ' ὑποστρέψεσθαι ὀΐω
“ Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης·
“ Ὢ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
“ Γρηῒ καμινοῖ ἶσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην,
“ Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας

8 ΔΙ. Ἐδίωκεν.
10 ΕΙ. Ὑποχώρει.
11 ΕΠ. Τοῖς ὄμμασι διανεύουσιν.
16 ΑΝΕ. Ἀντὶ τοῦ ἀνελόμενον, λαβόντα.
17 ΧΕΙ. Χωρήσει· ὅθεν ϗ χειαὶ, τὰς καταδύσεις τῶν ὄφεων.
19 ΟΛ. Ἐοίκασι δὲ οἱ θεοὶ διανεμητικοὶ εἶναι εὐδαιμονίας, ὥστε οὐ φαίνονται ἡμῖν ἵλεω. ΟΠ. Παρέχειν, δωρεῖσθαι.
20 ΠΡΟ. Προκαλοῦ. ΧΟ. Ὀργισθῆναι ποιήσῃς.
21 ΦΥΡ. Μολυνῶ.
26 ΕΠ. Ἐσπευσμένως. ΑΓ. Διαλέγεται.
27 ΚΑ. Καμινεύτρια, φρυγίσῃ κριθάς· ἔστι δὲ ἡ εὐθεῖα, καμινώ.
28 ΚΟΠ. Πλήσσων, τύπτων.

“ Γναθμῶν

“ Γναθμῶν ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς ληϊβοτείρης.
“ Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
“ Μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
Τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστήρεσσιν·
“ Ὦ φίλοι, οὐ μέν πω τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη.
“ Οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα·
“ Ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιιν
“ Χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσομεν ὦκα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
Ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχὸν κακοείμονα ἠγερέθοντο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
“ Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
“ Γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ
“ Κατθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
“ Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
“ Τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
“ Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
“ Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.

29 ΛΗ. Τῆς κατεσθιούσης τὸ λήϊον, ὅ ἐστι τὸ σιτοφόρον χωρίον· ἐὰν γὰρ εὑρεθῇ σῦς ἀλλότριον σπόριμον πεδίον βοσκομένη, ἐξοδοντίζεται.

30 ΕΠ. Ἀντὶ τοῦ, θεάσωνται.

31 ΜΑΡ. Μαχομένους.

33 ΠΑΝ. Ἐκθύμως, πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἄγαν ὀργίλως. ΟΚ. Ἐτραχύνοντο, διεφέροντο, διεπληκτίζοντο.

37 ΟΙ. Ὁποίαν. ΤΕΡ. Τέρψιν.

38 ΕΡ. Φιλονεικοῦσιν. ΑΛ. Πρὸς ἀλλήλους.

39 ΞΥ. Συμβάλλομεν.

41 ΚΑ. Κακὰ ἱμάτια περιβεβλημένους.

43 ΑΓ. Νῦν, οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι.

44 ΓΑ. Τὰς φυσικὰς λέγει· οἰκεῖον τὸ ἆθλον, τοῖς διὰ γαστέρα δυστυχοῦσιν.

45 ΚΑΤ. Κατεθέμεθα.

48 ΜΕ. Συνδιαχθήσεται.

Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Ὦ φίλοι, ὔπως ἐςὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
" Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαςὴρ
" Ὀτρύνει κακοεργὸς, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
" Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
" Μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
" Πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν·
Τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
" Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
" Τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
" Δείδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ.
" Ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες
" Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηροὺς
Καλούς τε, μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
Στήθεά τε, ςιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παριςαμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
Μνηςῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
" Ἦ τάχα Ἶρος ἄϊρος ἐπίσπαςον κακὸν ἕξει·

50 ΗΝ. Ἤρεσκε.
51 ΔΟ. Ἀπατῶν.
57 ΔΑ. Τύψῃ, δείρῃ.
63 ΞΕΙ. Ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος.
ΑΙ. Συγκατατίθεν).
69 ΗΛ. Ηὔξησεν.
70 ΑΓ. Ἐθαύμασαν.
72 ΑΙ. Ἶρος, ἐπὶ κακῷ ὀνομασθείς.
ΕΠ. Ἐκούσιον, ἀπὸ τῶν ὀρνίθων τῶν διδασκομένων καὶ ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὸν ὄλεθρον.

" Οἴην

« Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγȣνίδα φαίνȣ.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφαν· Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός·
Ἀλλὰ ϗ ὣς δρηςῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ,
Δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ᾽ ἐνένιπεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
« Νῦν μὲν μήτ᾽ εἴης, βȣγάϊε, μήτε γένοιο,
« Εἰ δὴ τȣτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
« Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον, ἥ μιν ἱκάνȣ.
« Ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ ϗ τετελεσμένον ἔςαι,
« Αἴ κέν σ᾽ ȣτος νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
« Πέμψω σ᾽ Ἤπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
« Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
« Ὅς κ᾽ ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι, ϗ ȣ̓᾽ατα νηλέϊ χαλκῷ,
« Μήδεά τ᾽ ἐξερύσας, δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ᾽ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
Ἐς μέσσον δ᾽ ἄναγον· τὼ δ᾽ ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἢ ἐλάσει᾽, ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,

78 ΒΟΥ. Μεγάλως ἐπαιρόμενε, βοῶν ἔργα ποιῶν.

84 ΕΧ. Ἔχετος ἦν μὲν ἱὸς Βȣχέτȣ, ἀφ᾽ ȣ ϗ ἐν Σικελίᾳ πόλις Βȣ́χετος καλεῖται· Σικελῶν δὲ τύραννος λέγεται. τȣ̃τον τȣ̀ς μὲν ἐγχωρίȣς κατὰ πάντα τρόπον σίνεσθαι, τȣ̀ς δὲ ξένȣς ἀναιρεῖν λωβώμενον· τοσαύτην δὲ κακίαν ἔχειν, ὡς καὶ τȣ̀ς μακρὰν οἰκȣ̃ντας, ὅτε θέλοιεν σφόδρα τινὰ τιμωρῆσαι, ϗ ξένῳ περιβαλεῖν θανάτῳ, ἐκπέμπειν αὐτῷ· πολλὰς γὰρ μηχανὰς ἐξευρεῖν τȣ̃τον αἰκίας· ὅθεν τὸν λαὸν ȣ̓χ ὑπομένειν τὴν πικρὰν ταύτην τυραννίδα, λίθοις δὲ αὐτὸν ἀπολεῖν· ἡ δὲ ἱςορία παρὰ Μνασέᾳ καὶ Μαρσύᾳ.

ΕΧ. Ἔχετος βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρȣ, Εὐχήνορος παῖς, ὠμὸς ϗ ἀπότομος, ὃς ϗ τὴν θυγατέρα Μετώπην, ἢ Ἀμφισσαν, ὑπὸ Αἰχμοδίκȣ φθαρεῖσαν, πηρώσας, ἠνάγκασε σιδηρᾶς ἀλεῖν κριθάς. λέγων τότε ἀποδώσειν τὰς ὄψεις, ὅτε ἀλέσει τὰς κριθάς· τὸν δὲ Αἰχμόδικον ἐπὶ ἑςίασιν καλέσας, ἠκρωτηρίασεν, καὶ τὰ αἰδοῖα αὐτȣ̃ ἀπέκοψεν· ὕςερον μέντοι μανεὶς, ϗ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέθανεν.

85 ΤΑ. Κόψει.

86 ΕΞ. Ἐξελκύσας.

90 ΕΛ. Πλήξει βαλών.

Ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσειε, τανύσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.
Δὴ τότ' ἀνασχομένω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
Ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλω ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἷλκε δι' ἐκ προθύροιο, λαβὼν ποδὸς, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν
Αἰθούσης τε θύρας, καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
Εἷσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο, κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων,
" Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
" Λυγρὸς ἐών· μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
Ἡδὺ γελώοντες, καί ἑ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·
" Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
" Ὅ, ττι μάλιστ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
" Ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας

94 ΑΝ. Ἀνασπίνουλες.
96 ΦΟΙ. Ἐρυθρὸν, πυῤῥόν.
97 ΣΥΝ. Συνέκρουσε.
99 ΓΕ. Ἀπέθανον ὑπὸ γέλωτος.
104 ΕΝ. Ἐνταῦθα, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. ΑΠ. Ἀποκωλύων.
110 ΓΕ. Γελῶντες. ΔΕΙ. Ἤγουν ἰδεξιοῦντο, παρὰ τὸ δείκνυμι.
113 ΑΝ. Ἀκόρεστον. ΑΛ. Πλανᾶσθαι, ἢ μεταιτεῖν.

" Ἐν

« Ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἤπειρόνδε
« Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι θεῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν
Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
Ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
Καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε·
« Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
« Ὄλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
« Τοιούτου γὰρ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
« Νῖσον Δουλιχιῆα ἐΰν τ' ἔμεν, ἀφνειόν τε·
« Τοῦ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
« Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
« Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
« Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
« Οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
« Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοί, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
« Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
« Καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.

114 ΑΝ. Ἀναχθῆναι ποιήσομεν, ἀπαγάγωμεν.
116 ΚΛΕ. Κληδόνι, φήμῃ.
117 ΘΗ. Παρέθηκεν.
118 ΕΜ. Πεπληρωμένην.
121 ΕΣ. Εἰς τὰ μετὰ ταῦτα.
122 ΕΧ. Ἔχῃ, κατέχῃ.
126 ΔΟΥ. Τὸν ἀπὸ Δουλιχίου.
127 ΕΠ. Δεινῷ εἰπεῖν, ἢ λοξῷ παρὰ τὰ ἔπη.
131 ΠΕΙ. Ὑπομεῖναι.
132 ΑΡ. Νῦν, τοῖς ἀγαθοῖς παρέχουσιν εὐδαιμονίαν· ὁμοίως τὸ, ἀρετῶσι δὲ λαοί.
133 ΤΕ. Ποιοῦσιν, ἐπιφέρουσιν.
134 ΦΕ. Ὑποφέρει. ΑΕ. Μὴ θέλων,

« Τοῖος

“ Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
“ Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
“ Καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
“ Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
“ Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
“ Τῷ μή τις ποτὲ πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
“ Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, ττι διδοῖεν.
“ Οἷ' ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
“ Κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
“ Ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἔτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
“ Δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν· ἀλλά σε δαίμων
“ Οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
“ Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
“ Οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι ὀΐω
“ Μνηστῆρας, κἀκεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
Ὣς φάτο· καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·
Ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη,
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,

135 ΤΟΙ. Οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐκδέχονται, ὅτι οἷον ἂν ᾖ τὸ κατάστημα τοῦ ἀέρος, τοιαύτην καὶ τὴν ἡμέραν διατελοῦσιν οἱ ἄνθρωποι· ὁ δὲ Ποιητὴς λέγει, ὁποῖα ἂν ᾖ τὰ περιπίπτοντα, τούτοις ἐξομοιούμεθα.

137 ΕΜ. Ἐῴκειν, ἐνομιζόμην.
142 ΜΗ. Ἐπινοοῦντας.
145 ΑΠ. Ἀπεῖναι.
146 ΑΝ. Συναυλήσειας.
148 ΑΝ. Ἄνευ αἵματος.

Μνηστήρεσσι

Μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε, καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
« Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔτι πάρος γε,
« Μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης.
« Παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
« Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
« Οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
« Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
« Ἀλλ' ἴθι, καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
« Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς.
« Μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
« Ἔρχευ· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
« Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
« Ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
« Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
« Χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
« Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
« Ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
« Ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι

159 ΠΕ. Ἐκπλήξειεν· οὐκ ἀλαζονικῶς δὲ προσποιεῖ ἡ Πηνελόπη, ἀλλ' ὅπως μὴ βιασθῇ, προνοουμένη, καὶ ἐλπίδα ποιοῦσα τῷ δοκεῖν τινὶ συνοικῆσαι.
160 ΤΙ. Τιμιωτέρα.
162 ΑΧ. Οἷον, οὐκ ἐκ σπουδῆς.
167 ΦΡΟ. Βουλεύονται, ἐννοοῦσι.
173 ΠΕΝ. Πενθεῖν, θρηνεῖν. ΑΚ. Ἀδιαλείπτως· ἢ πολύ, διηνεκῶς.
175 ΗΡ. Ἤυχου.
178 ΑΛ. Ἐλαίῳ.
179 ΑΓ. Τὸ κάλλος.

« Ἐλθέμεν,

“ Ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν·
“ Οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.
Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
Ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαίατ' Ἀχαιοί·
Κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα πρόσωπα καλὰ κάθηρεν
Ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
Καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριστοῦ ἐλέφαντος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
Φθογγῷ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησέν τε·
“ Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν
“ Αἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
“ Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
“ Αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
“ Παντοίην ἀρετήν· ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.
Ὣς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,

185 ΑΓ. Αἴξουσαι.
189 ΚΛΙΝ. Τῇ κλίνῃ.
191 ΚΑΛ. Νῦν, τὰ μύρα αὐτῆς. Κάλλος γὰρ, τὸ τῆς Ἀφροδίτης μύρον. ΚΑ. Ἔχρισεν, ἤλειψεν.
192 ΚΥ. Ἡ Ἀφροδίτη.
194 ΠΑΣ. Παχυτέραν.
198 ΦΘΟΓ. Μετὰ φωνῆς ἐπιοῦσαι.
200 ΑΙ. Δεινοπαθῆ. ΚΩ. Ὕπνῳ.
203 ΦΘΙ. Φθείρω.

Οὐκ

Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
Τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν·
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
Ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
“ Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα·
“ Παῖς ἔτ' ἐὼν, καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
“ Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
“ Καί κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
“ Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φὼς,
“ Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.
“ Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
“ Ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτω.
“ Πῶς νῦν; εἴτις ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
“ Ἥμενος, ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
“ Σοί κ' αἶσχος, λώβη τε, μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
“ Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
“ Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρηα· (πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα·)
“ Ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·

211 ΕΡ. Ἔρωτι. ΕΘ. Ἠλιθιώθησαν.
215 ΚΕΡ. Συνίεις. ΕΝ. Ἐκίνεις, ἀντὶ τοῦ, ἐνενόεις.
216 ΗΒ. Τὸ ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας.
221 ΑΕΙ. Αἰκισθῆναι, ὑβρισθῆναι.
223 ΡΥΣ. Ἑλκυσμοῦ, αἰκίας.
224 ΠΕ. Ἔσται.

" Ἐκ γάρ με πλήσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
" Οἵδε, κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
" Οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
" Μνηστήρων ἰότητι· βίῃ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
" Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
" Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
" Νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
" Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου·
" Ὡς νῦν Ἶρος ἐκεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
" Ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικὼς,
" Οὐδ' ὀρθὸς δύναται στῆναι ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
" Οἴκαδ', ὅπη οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
" Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
" Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοὶ,
" Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
" Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν,
" Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
" Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
" Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
" Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
" Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,

231 ΑΡ. Βοηθοί.

245 ΙΑ. Ἴασος, βασιλεὺς Πελοποννήσου. Ἄργος οὖν νῦν, τὴν Πελοπόννησον νῆσον· ἢ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ μεσαιτάτου λέγει.

247 ΔΑΙ. Εὐωχοῖντο. ΠΕ. Ὑπερβάλλεις.

252 ΗΙ. Ἀπῄει, ἐπορεύετο.

253 ΑΜ. Διέποι, θεραπεύοι.

" Μεῖζόν

« Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
« Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
« Ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ᾔιε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
« Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
« Ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὀΐω ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
« Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
« Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
« Ἠμὲν ἀκοντιστὰς, ἠδὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν,
« Ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
« Ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐου πτολέμοιο.
« Τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσει θεὸς, ἤ κεν ἁλώω
« Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
« Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
« Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.
« Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
« Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.
« Κεῖνος θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
« Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
« Οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
« Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·

255 ΑΧ. Λυποῦμαι. ΕΠ. Ἐπήγαγεν.

257 ΚΑΡ. Ἐπὶ τοῦ χειρὸς μέρει.

260 ΚΑΙ. Πιθανῶς ἐλπιδοποιεῖ τὰς μνηστῆρας, ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις εἰκὸς ἀνῃρῆσθαι αὐτόν.

261 ΡΥ. Τοξότας.

262 ΙΠ. Ἱππικούς.

263 ΕΚ. Διέκριναν, διαχώρισαν.

264 ΑΝ. Ἐάσει, ἀναπέμψει.

266 ΜΕΜ. Νῦν, ἐπιμελεῖσθαι.

268 ΓΕ. Ἐν ᾧ πώγωνα ἐπιφέρει, ἐν τούτῳ ἀποστρέψει· χνοῦς γὰρ τότε ἐγένετο.

269 ΓΗ. Γαμηθῆναι. ΛΙ. Καταλιποῦσα.

271 ΝΥΞ. Σκότος γενήσεται. ΑΝ. Συντελεσθήσεται, ἤδη γὰρ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει εἰμί.

272 ΟΥ. Ἀπολλυμένης μᾶλλον, ἢ προδούσης τὴν κοίτην τοῦ ἀνδρός.

« Μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τοπάροιθε τέτυκτο,
« Οἵτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
« Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν·
« Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
« Κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
« Ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
« Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
« Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλησιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
« Δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν.
« Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ,
« Πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι προέεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε,
Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς.

274 ΟΥΧ. Οὐχ οὗτος ὁ τρόπος. ΠΑ. Ἐν τῷ πρὸ τούτου χρόνῳ.

276 ΕΡ. Φιλονεικήσωσιν.

281 ΔΩ. Εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ἓν παρέλκετο, παρόλκιον ἐλάμβανεν· εἰ δὲ διῃρημένως, παρὰ τούτων ἐλάμβανε, καὶ ἀνεπλήρου τὰ ἀναλώματα. ΠΑ. Παρέσπα.

285 ΕΝ. Ἐνεγκεῖν.

286 ΔΕ. Ἀντὶ τοῦ, δέξαι.

292 ΠΕ. Πόρπαι.

293 ΚΛΗ. Καμπυλεῖσιν, εἰς ἃς κρουθεῖσαν τὰς περόνας. ΕΥ. Καλῶς ἐπικεκαμμέναις.

294 ΟΡ. Τὸν κατὰ τοῦ τραχήλου περικείμενον χρυσοῦν κόσμον.

Ἑρμάτα

Ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
Ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν
Ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν
Αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·
Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῇσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
“ Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια·
“ Τῇ δὲ πάρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτὴν
“ Ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.

296 ΕΡ. Δῶρα, τὰ ὤτων κόσμιον· ὃ ἐπὶ τὰ ἐνώτια.

297 ΤΡΙΓ. Τρίκοκκα κόσμια, ἐν ᾧ τὰ τελόφθαλμα τρίκοκκα. ΜΟ. Τὰ μετὰ πολλοῦ μόρου καὶ κακοπαθείας κατεσκευασμένα.

298 ΠΟΛ. Πολύκτορος παιδός.

299 ΙΣ. Περιτραχήλιον· ἔνθεν καὶ περίθεμα· διάφορον δὲ τοῦ ὅρμου· τὸ μὲν γὰρ περιέρχεται τοῦ τραχήλου, ὁ δὲ ὅρμος κεχάλασται· ἰσθμὸς δὲ, ὁ τράχηλος, ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι τὴν τροφὴν δι' αὐτοῦ.

306 ΛΑΜ. Ἐσχάρας μετεώρους· ἢ τοὺς χυτρόποδας, ἐφ' ὧν ἔκαιον.

307 ΦΑ. Λάμποιεν. ΘΗ. Ἐπέθηκαν.

308 ΚΕ. Ἐσχισμένα.

309 ΜΕ. Συνανεμίγνυον. ΑΜ. Ἀνὰ μέρος.

314 ΣΤΡΟ. Στρέφετε.

315 ΠΕΙ. Ξαίνετε.

“ Ἤνπερ

" Ἤνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνειν,
" Οὔτι με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
Παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης.
Ἀλλ' ἥγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν·
Ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
" Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
" Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
" Ἠέ που ἐς λέσχην· ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
" Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
" Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
" Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις.
" Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
" Μή τις τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
" Ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσι,
" Δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
" Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διαμελεϊστὶ τάμῃσιν.

321 ΚΟ. Μετ' ἐπιμελείας ἔθρεψε.
323 ΣΧΕ. Εἶχεν.
324 ΜΙΣ. Συνεμίγνυτο.
326 ΤΑ. Ἄθλιε. ΕΚ. Ἐκπεπληγμένος τὰς φρένας, ἄφρων.
327 ΧΑΛ. Χαλκεῖον οἶκον.
328 ΛΕΣ. Δημόσιον οἴκημα, οἷον λέσχην, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τοὺς μὴ ἔχοντας οἰκήματα λέχη ποιεῖσθαι· ἢ παρὰ τὸ λεσχαίνειν ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστιν ὁμιλεῖν.
332 ΑΛ. Χαίρεις, γαυριᾷς.
333 ΑΝ. Ἀγωνίσηται.
335 ΦΟ. Μολύνας.
338 ΔΙ. Διὰ μέλη.

Ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμεναι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν
Εἱστήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν, ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτευχε·
« Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
« Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
« Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει·
« Ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ,
« Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.
Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον·
« Ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλεις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
« Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, (μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,)
« Αἱμασιάς τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
« Ἔνθα δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
« Εἵματά τ' ἀμφιέσαιμι, ποσίν θ' ὑποδήματα δοίην.
« Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
« Ἔργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον

349 ΓΕ. Γέλωτα, Ἀστεϊσμός.
352 ΑΘ. Οὐκ ἄνευ θεοῦ.
353 ΕΜ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ὄντως.
356 ΑΝ. Ἀναλάβοιμι.
357 ΑΡ. Ἱκανός.
358 ΑΙ. Τὰς περιβόλους τῶν τοίχων, τὰς χάλικας. ΛΕ. Οἰκοδομῶν ἐκ συλλεκτῶν λίθων.
362 ΠΤΩΣ. Πτωχεύειν.

« Βούλεαι,

« Βάλλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἄναλτον.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
« Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
« Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
« Καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
« Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη.
« Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριστοι,
« Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
« Ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν,
« Τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ,
« Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
« Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων
« Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δοῦρε,
« Καὶ κυνέη πάγχαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
« Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
« Οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
« Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
« Καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιὸς,
« Οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς·
« Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
« Αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,

367 ΠΟΙ. Ἐνταῦθα ποίη, ὁ Δημητριακὸς χόρτος.

371 ΚΕ. Κεκορεσμένοι.

372 ΗΛ. Ὁμήλικες. ΙΣ. Ἴσως φέροντες, καὶ ἕλκοντες. ΑΛ. Ἀσθενὶς, παρὰ τὸ ἀλαπάζω, τὸ πορθῶ.

373 ΤΕ. Τέσσαρας ἔχον γύας· γύον δὲ, μέτρον γῆς.

374 ΔΙ. Τὴν ὑπὸ μιᾶς ὁρμῆς σχιζομένην. ΠΡΟ. Διακόψαιμι.

375 ΟΡ. Ἐγείρῃ, κινήσῃ.

378 ΜΙ. Μιχθέντα, ἀντὶ τοῦ, συμπλακέντα.

384 ΘΥ. Οὕτως περιφρασόμενος διὰ τῆς θυρῶν φύγης, ὡς δοκεῖν στενοχωρεῖσθαι.

« Φεύγοντι

« φεύγοντι στείνοιτο δι' ἐκ προθύροιο θύραζε.
Ὣς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ἆ δειλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
« Θαρσαλέως, πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
« Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
« Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις.
« Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
Ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας εἵλετο· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
Δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
« Αἴθ' ὤφελλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
« Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
« Νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
« Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
« Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
« Βρωτὺν, οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀροθύνει.
« Ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
« Ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.

393 ΣΦΕ. Τὸ ὑποπόδιον· ἢ τὸ βλῆμα, τὸ σφῆλαι δυνάμενον.
396 ΠΡΟ. Ὁ ξέστης.
398 ΟΜ. Θόρυβον ἐποίουν.
401 ΜΕ. Ἐποίησεν.
405 ΔΑΙ. Θαυμάσιοι ἐπὶ κακῷ.
408 ΔΙ. Ἵνα παραμείνωσι καὶ ἀναπαυθῶσιν.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
« Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
« Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
« Μήτε τι τὸν ξεῖνον συφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
« Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
« Ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
« Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
« Τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
« Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπε.
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,
Κῆρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσι
Σπείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Βάν ῥ' ἴμεναι κείοντες ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

409 ΦΥΝ. Ἐνδακόντες.
414 ΧΑ. Εἰς ὀργὴν κινήσει.
415 ΣΤΥ. Διώκετε, ὑβρίζετε.
417 ΕΠ. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀρξάσθω.
418 ΚΑ. Καθευδήσωμεν.
420 ΤΗ. Ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι ὑπὸ Τηλεμάχου.
421 ΕΑ. Ἁδόντα, ἀρέσκοντα.
424 ΕΠ. Ἐφιστάμενος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσσεύς, καὶ πρὸς Πηνελόπην ἐκ Κρήτης εἶναι ὑποκρίνεται· γίνεται δὲ αὐτοῦ δι' οὐλῆς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν, τοὺς πόδας αὐτοῦ νίπτουσαν· καὶ κατὰ παρέκβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται, ὡς ἐν Παρνασσῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κυνηγῶν.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ οὐλῆς γένος Ὀδυσῆα.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
« Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
« Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
« Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
« Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
« Ἀλλὰ κατῄκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.

1 ΥΠ. Ὑπελείφθη, ἔμεινεν.
4 ΧΡΗ. Οἱ ἀστερίσκοι ὅτι ἐνθάδε καλῶς, ὅτι ἑώρακε τὰ ὅπλα. ΚΑΤ. Καταθεῖναι.

" Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
" Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
" Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα,
" Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
" Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
" Ὄφρά κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
" Καλὰ, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
" Πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
" Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἵξετ' ἀϋτμή.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
" Αἲ γὰρ δή ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
" Οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
" Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
" Δμῳὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
" Χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος·
Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
Ἐσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,

15 ΚΑ. Ἔξω δὲ καλέσας.
22 ΕΠ. Φρόνιμος γένῃ.
23 ΚΗ. Ἐπιμελεῖσθαι.
25 ΕΙ. Οὐ συνεχώρεις. ΠΡΟ. Προϊέναι, προέρχεσθαι.
27 ΑΕΡ. Ῥᾴθυμον.
28 ΧΟΙ. Τροφὰς λαμβάνει· τό, τε μετροῦν καὶ τὸ μετρούμενον, χοῖνιξ. ΕΙ. Ἐλθών.
30 ΚΛΗ. Ἔκλεισεν.
31 ΑΝ. Ἀνορμήσαντες.
32 ΕΣ. Εἰσέφερον.

Ἐγχεά

Ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
" Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
" Ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
" Εἰλάτιναί τε δοκοί, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες,
" Φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.
" Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε·
" Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
" Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι. ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
" Ὄφρα κ' ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
" Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
Κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·

34 ΧΡΥ. Τὴν δᾷδα κυρίως· τὸ δὲ παρ' ἡμῖν καλούμενον λύχνον τοὺς ἥρωας χρωμένους ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσάγει, καὶ οὔτε Ἡσίοδος μέμνηται· ὀρθῶς δὲ πεποίηκε τὴν Ἀθηνᾶν, φρόνησιν οὖσαν, καθαρὸν αὐτῷ παρέχειν τὸ φῶς· καὶ οἰκείως, διὰ τὸν ἄσβεστον Ἀθήνησι λύχνον.
36 ΘΑΥ. Ἔκπληξιν.
37 ΜΕ. Τὰ μεταξὺ τῶν κιόνων διαφράγματα· οἵτινες ἦσαν περὶ τοὺς τοίχους, τὰ ἄκρα βαστάζοντες τῶν δοκῶν.
42 ΙΣ. Κάτεχε.
43 ΑΥ. Οὗτος ὁ τρόπος, τὸ, ὡς βούλονται, φαίνεσθαι.
44 ΥΠ. Μενῶ.

Τῇ

Τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε,
Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἥν ποτε τέκτων
Ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκε,
Προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦλθον δὲ δμωαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
Αἳ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ᾕρεον, ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
Νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν, ἠδὲ θέρεσθαι.
Ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις·
" Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
" Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
" Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
" Ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
" Ἦ ὅτι δὴ ῥυπόω; κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι;
" Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
" Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
" Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
" Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
" Τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.
" Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,

58 ΠΡΟ. Προσπεφυκυῖαν, ἡνωμένην.
61 ΗΡ. Ἀφῄρουν.
64 ΝΗ. Ἐσωρεύουσιν. ΘΕ. Θέρμην ποιεῖν.
69 ΔΑ. Τῇ λαμπάδι.
71 ΔΑΙ. Θαυμασία ἐπὶ κακῷ. ΕΠ. Ἐπίκεισαι.
72 ΑΙ. Τῇ πιμελῇ οὐ λελίπασμαι.
76 ΔΟΣ. Ἐδίδουν.

" Οἷσίν

« Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
« Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ που.
« Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σύ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
« Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι,
« Μή πώς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
« Ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
« Εἰ δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
« Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι
« Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
« Λήθει ἀτασθάλλουσ'· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
« Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεές, οὔτι με λήθεις
« Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
« Πάντα γὰρ εὖ ᾔδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
« Ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
« Ἀμφὶ πόσει ἐρέεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
Ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
« Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
« Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακούσῃ
« Ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
Δίφρον ἐΰξεστον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

85 ΝΟΣ. Ἀνακομισθῆναι δυνάμενος.
86 ΑΠ. Κουροτρόφος γὰρ ὁ θεός.
88 ΑΤ. Ὑβρίζουσα.
91 ΑΔ. Ἀπαρρησίαστε. [illegible]
92 ΕΡ. Πράττουσα. ΣΗ. Πάντως ἑαυτῇ περιτρίψεις· ἢ ἀναλήψεις.
93 ΗΔ. Ἤδεις, ἠπίστασο.
95 ΠΥ. Ἀντὶ τοῦ, πάνυ.

Τοῖσι

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
« Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
« Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
« Νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
« Ὥστε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
« Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
« Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
« Πυροὺς, καὶ κριθὰς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
« Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς
« Ἐξ εὐηγεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
« Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
« Μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
« Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
« Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρὴ
« Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε, μυρόμενόν τε,
« Ἧσθ'· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
« Μή τίς μοι δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή·
« Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
« Ξεῖν', ἤτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
« Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον

108 ΝΕΙ. Κακολογοίη.
111 ΕΥ. Δικαιοσύνας. ΑΝ. Ἀνέχει, αὔξει.
112 ΒΡΙ. Πεπλήρωται.
114 ΕΥ. Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τῆς εὐαρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· καλῶς δ' οἱ σὺν τῷ ρ γράφοντες, εὐεργεσίης. ΑΡ. Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ διάγουσιν.
121 ΝΕ. Μέμψεται.
122 ΔΑ. Δακρύων πληθύνειν.

« Ἀργεῖοι·

“ Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
“ Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
“ Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω·
“ Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
“ Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
“ Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
“ Οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
“ Οἵ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
“ Τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὔθ' ἱκετάων,
“ Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν·
“ Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθεῦσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
“ Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω·
“ Φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
“ Στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
“ Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
“ Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
“ Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον· εἰσόκε φᾶρος
“ Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,)
“ Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
“ Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
“ Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
“ Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
“ Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
“ Ἔνθα κεν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
“ Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.

127 AM. Τοῦ ἐμοῦ βίου περιέποιτο.
133 AE. Ἄκουσαι, μὴ βουλομένην.
137 TO. Κατεργάζομαι, μηχανῶμαι.
150 AA. Ἀνέλυον.

" Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
" Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
" Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
" Καὶ τότε δή με, διὰ δμωὰς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
" Εἷλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαν ἐπέεσσιν.
" Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
" Νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
" Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
" Γήμασθ'· ἀσχαλάα δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
" Γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
" Οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
" Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
" Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
" Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
" Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
" Πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
" Ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
" Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
" Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.

153 ΕΤ. Ἐτελειώθη, ἐπεράχθη.
154 ΑΛ. Φροντίδα μὴ ποιουμένας.
155 ΟΜ. Ὁμοῦ πάντες ἐπίπληξαν.
161 ΟΠ. Παρέχει.
163 ΠΑ. Παλαιὰ φατιζομένης, περὶ ἧς παλαιὰ μυθεύεται· οἱ γὰρ παλαιοὶ ὑπελάμβανον τοὺς περὶ ἑαυτῶν ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι, διὰ τό τὰς τικτούσας εἰς τὰ στελέχη καὶ σπήλαια ἐντιθέναι τὰ παιδία· ἔστι δὲ ὁ λόγος, οὐ γὰρ δὴ ἐκείνων εἶ σύ· ἢ εἰς πιθανὸν δὲ τοὺς πάλαι ἀνθρώπους ἐν ταῖς ἐρημίαις τὰς μίξεις ποιεῖσθαι πλησίον δρυῶν καὶ πετρῶν· τινὲς δὲ παλαιφάγου, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ ἐβαλανοφάγουν· παρὰ τοῦτο καὶ φηγὸς, ὡς φαγός τις οὖσα.
166 ΑΠ. Ἀποπαύσῃ.
167 ΑΧ. Λύπαις. ΔΩ. Ἐμβαλεῖς.
169 ΑΠ. Ἄπεισι.

" Κρήτη

" Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
" Καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
" Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
" Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
" Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
" Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.
" Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τε Μίνως
" Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστὴς,
" Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
" Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
" Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω

173 ΠΙ. Λιπαρά. ΠΕ. Ὑψηλή.

174 ΠΟΛ. Ἐπήνεγκε τῷ πολλοὶ, τὸ ἀπειρέσιοι, αὐξήσεως ἕνεκεν. ΕΝ. Ἐν Ἰλιάδι ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην λέγει, οὐχ ὡρισμένως ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ, πολλάς. ἔνιοι δὲ φασὶν, Ἰδομενέα, μετὰ τὸν ἐξ Ἰλίου ἀνάπλουν, ἀπελαυνόμενον τῆς Κρήτης ὑπὸ Λεύκου, ὃν θετὸν ὄντα παῖδα, καταλελοίπει φύλακα τῆς βασιλείας, δέκα πόλεις πορθῆσαι· μετὰ δὲ τὰ Τρωϊκὰ αἱ δέκα πόλεις προσεκτίσθησαν.

175 ΑΛ. Προωκονόμησεν, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ, διὰ τὸ μὴ χρήσασθαι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν. ΑΧ. Μετὰ τὰ Ἰλιακὰ Ταλθύβιος ἐκ Μυκηνῶν ἤγαγεν ἀποικίαν.

176 ΕΤ. Οἱ αὐτόχθονες Κρῆτες· ἢ οἱ Ἰθαγενεῖς.

177 ΤΡΙ. Τριχῇ διαιρεθέντες· οἱ μὲν γὰρ Εὔβοιαν κατῴκησαν· οἱ δὲ Πελοπόννησον· οἱ δὲ Κρήτην. Ἀπολλώνιος δὲ τοὺς πολεμικοὺς λέγει, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσοντας ἐπισείοντας τὰς κόμας ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ ἐν τῷ πολεμεῖν, ἴσον τῷ κορυθάϊκι· εἰσὶ δὲ, οἳ τοὺς τριλόφους, οἱ δὲ, τοὺς ὀρχηστὰς ἀποδιδόασιν. ΔΙ. Οἱ εὐγενέστατοι.

178 ΜΙΝ. Μυθολογεῖται τὸν Εὐρώπης καὶ Διὸς Μίνωα ἐν Κρήτῃ οἰκοῦντα διὰ ἐνναετίας ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν πατέρα παιδευθησόμενον· καὶ ὡς παρὰ σοφιστοῦ μανθάνειν τὰ δέοντα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ χρόνου τὰς ἀποδείξεις διδόναι· ὧν μεμαθήκοι ἐν τῇ προτέρᾳ ἐνναετηρίδι παρὰ τοῦ Διὸς, ὅθεν καὶ τὸν πάντων αὐτῶν βασιλέα καταστῆναι· τῇ τε γνώμῃ καὶ τῇ κρίσει διενεγκεῖν, ὥς τε ἐν ᾅδου δικαστὴν γενέσθαι τῶν ἀδίκων ψυχῶν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Πλάτωνι.

179 ΕΝ. Οἱ μὲν, ὅτι διὰ ἐννέα ἐτῶν τῷ πατρὶ συνὼν Διῒ, παρ' αὐτοῦ ἐμάνθανεν, ἅτινα εἴη δίκαια· οἱ δὲ, ὅτι ἐνναετὴς ὢν, βασιλεύειν ἤρξατο· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν, ὁμιλητὴς γενόμενος τοῦ Διός· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἐννέα ἔτη παρὰ τῷ πατρὶ ἐπαιδεύθη· φασὶ δὲ ἕτεροι, ὡς ταῖς τῶν βασιλέων γνώμαις οὐ ῥᾳδίως πείθονται οἱ ὑποτεταγμένοι· ἀπιόντα οὖν αὐτὸν εἰς τὴν Ἴδην διὰ ἐνναετίας συντεθεῖναι νόμους, καὶ φέροντα διαβεβαιοῦσθαι, ὡς ὑπὸ τοῦ Διὸς εἶεν δεδομένοι. ΟΑ. Ὁμιλητής.

" Ὤχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων
" Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα, πρότερος καὶ ἀρείων.
" Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.
" Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἲς ἀνέμοιο,
" Ἱέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·
" Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
" Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
" Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα, ἄστυδ' ἀνελθών·
" Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν, αἰδοῖόν τε.
" Τῷ δ' ἤδη δεκάτη, ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠὼς
" Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
" Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
" Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
" Καί οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
" Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
" Καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι· ἵνα πλησαίατο θυμόν.
" Ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
" (Εἶλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
" Εἴα ἵστασθαι· χαλεπὸς δέ τις ὤρορε δαίμων·)
" Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·

183 ΚΛΥ. Ὦ ἐκλυόμην καὶ ἐκαλούμην ὀνόματι. ΑΙ. Ὄνομα κύριον.

187 ΠΑ. Ἀποπλανήσασα.

188 ΑΜ. Ἀμνισὸς πόλις καὶ ποταμὸς Κρήτης. ΕΙ. Τῆς ἀφωρισμένης ταῖς τικτούσαις θεᾶς.

190 ΜΕ. Ἐπεζήτει.

192 ΔΕ. Ψευδόμενοι ὅταν λέγωσι τὸ μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πιθανώτεροι δοκοῦσιν εἶναι.

194 ΕΞ. Φιλικῶς ὑπεδεξάμην.

195 ΦΙ. Φιλοφρονούμενος.

197 ΔΗ. Ἐκ τῆς πόλεως.

198 ΙΕ. Ἱερεῦσαι. ΠΛΗ. Πληρώσειαν, χορτάσειαν.

202 ΠΕ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπαύσατο.

203 ΙΣ. Τινὲς βούλονται, τὸ ἔλεγε σημαίνειν· ἄλλοι δὲ, τὸ ἤισκε, τὸ εἴκαζεν, ὡμοίου· τὸ γὰρ ὅλον, πολλὰ ψευδῆ λέγων εἴκαζεν, ὥς τε ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν· ἀπὸ τοῦ εἴδω, ὁ μέλλων, εἴσω. ΕΤ. Τοῖς ἀληθέσιν.

Τῆς

Τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
Ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἥντ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύοι,
Τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήια δακρυχεούσης,
Κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν, ἠὲ σίδηρος,
Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθεν.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Ἐξαυτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
“ Νῦν μὲν δή σευ, ξεῖνέ γ', οἴω πειρήσεσθαι,
“ Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
“ Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
“ Εἰπέ μοι, ὁπποῖ' ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο,
“ Αὐτός θ' οἷος ἔην, καὶ ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
“ Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστίν,
“ Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
“ Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.

206 ΚΑ. Ἄγαν ἐκχύῃ.
207 ΠΛΗ. Πλημμυροῦσιν.
208 ΠΑ. Αἱ παρειαί.
211 ΚΕ. Τόξα· ἵνα ᾖ, πεπαμένους εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὥσπερ τόξα· ἢ ἄλλως, τὴν φύσιν τοῦ κέρατος ἐλάμβανε· σκληρὸν γάρ.
213 ΤΑΡ. Ἐκορέσθη, ἐτέρφθη· ἢ ἐξετράπη τοῦ γόου. ΠΟ. Πολλῶν δακρύων αἰτίου.
214 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινομένη.
215 ΠΕΙ. Διάπειραν λήψεσθαι.
217 ΞΕΙ. Ὑπεδέξω.
218 ΟΠ. Ὁποῖα, ἅτινα.
221 ΑΜ. Χωρὶς ὄντα, ἀπόντα.
224 ΙΝ. Ὥς μοι ἀναφέρει ἡ ψυχὴ ὡς διαμιμνήσκει.

Χλαῖναν

« Χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
« Διπλῆν· αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
« Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
« Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν
« Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
« Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
« Αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἤσπαιρε πόδεσσι.
« Τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόεντα,
« Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κατὰ ἰσχαλέοιο.
« Τὼς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
« Ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
« Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
« Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἕσο περὶ χροῒ οἴκοθ' Ὀδυσσεὺς,
« Ἤ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
« Ἤ τις που καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
« Ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
« Καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα
« Καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
« Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.

225 ΠΟΡ. Ἤτοι ὁλοπόρφυρον· ἢ τευφεράν. ΕΧ. Ἀντὶ τοῦ, περιεβέβλητο.

226 ΠΕ. Πόρπη.

227 ΑΥ. Ῥαβδοῖς εὐθείαις, εἰς ἃς ἐγκλείονται αἱ περόναι. ΔΙ. Διπλαῖς, ἢ συμφυέσι περόναις. ΔΑΙ. Κατασκεύασμα ποικίλον.

228 ΠΡΟ. Τοῖς ἐμπροσθίοις. ΕΛ. Νεβρὸν, νεογνὸν ἔλαφον.

229 ΛΑ. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἀπολαύων, ἀπολαυστικῶς ἔχων· ὁ δὲ Κράτης λάων φησὶν, ἀντὶ τοῦ βλέπων· ὅθεν κατὰ στέρησιν ἀλαὸς, ὁ τυφλός. οἱ δὲ φασὶν ἀφῃρῆσθαι τὸ υ, ἵνα ᾖ ὑλάων· ἢ ἀπολαύων. ΘΑΥ. Ἐξεπλήττοντο.

230 ΛΑ. Οἱ μὲν ἐπολέπετο· οἱ δὲ ἀπολαυστικῶς ἤσθιεν.

232 ΣΙ. Ἁπαλόν.

233 ΛΟ. Λέπυρον· εἴρηται δὲ πρὸς τὸ ἰσχνὸν καὶ εὔτονον· παρὰ τὸ ὑμένα τοῦ λεπίσματος. ΚΑ. Κατ' ἰσχνοῦ, καὶ λεπτοῦ.

241 ΔΙΠ. Διπλοΐδα, διπλῆν χλαῖναν.

242 ΤΕΡ. Οἱ μὲν τέλειον, συμπεπεραματιζόμενον ὅλῳ τῷ σώματι, ποδήρη. οἱ δὲ σύμμετρον, καὶ μήτε ἐνδέοντα, μήτε ὑπέρμετρον.

« Καὶ

" Καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
" Εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ·
" Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος·
" Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
" Ὧν ἑτάρων Ὀδυσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·
" Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
" Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε.
" Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
" Πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινήν,
" Κείνῳ ἄγαλμ' εἶναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
" Οἴκαδε νοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
" Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
" Ὤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
" Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
" Τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν·
" Καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἀνδρ' ὀλέσασα
" Κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
" Ἢ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
" Ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·

246 ΓΥ. Περιφερῆς καὶ στρογγύλους ἔχων τοὺς ὤμους· ἢ κυρτός. ὁ τρόπος ἐκχυισμός.

248 ΑΡ. Ἀσφαλῆ, βέβαια.
250 ΑΝ. Γνωρισάσῃ.
263 ΑΝ. Καταφθείραι, ἀφάνιζε.

" Νημερτέως

« Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
« Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα,
« Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
« Ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
« Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
« Ὤλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
« Θρινακίης ἀπὸ νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
« Ζεύς τε, καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
« Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
« Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου
« Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
« Οἳ δή μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὣς, τιμήσαντο,
« Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
« Οἴκαδ' ἀπήμαντον· καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
« Ἤην· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
« Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
« Ὣς πέρι κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
« Οἶδ' Ὀδυσσεὺς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
« Ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων.
« Ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
« Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
« Οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
« Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
« Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
« Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
« Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
« Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.

284 ΑΓ. Ἀθροίζειν. 294 ΕΤ. Ἐκλείπει, στίχ.

« Τὸν

" Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
" Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
" Ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
" Ἤδη δὴν ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδὸν, ἦε κρυφηδόν.
" Ὣς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
" Ἄγχι μάλ'· οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
" Δηρὸν ἀπέσσεται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω·
" Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
" Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
" Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
" Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
" Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
" Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
" Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,
" Ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
" Ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται, ὡς ἔσεταί περ·
" Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
" Τεύξῃ· ἐπεὶ οὔ τοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
" Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, (εἴποτ' ἔην γε,)
" Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν, ἠδὲ δέχεσθαι.
" Ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνὴν,
" Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
" Ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.

299 ΚΡΥ. Κρύφα, λαθραίως.
305 Η. Τούτῳ τῷ τρόπῳ.
314 ΣΗ. Οἱ κελεύομενοι, δεσπόται.
317 ΚΑΤ. Ἀντὶ τοῦ, στρώσατε.
319 ΘΑΛ. Θαλπόμενος, θερμαινόμενος.

« Ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε, χρῖσαί τε,
« Ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
« Ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
« Τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
« Ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
« Πῶς γάρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
« Ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
« Εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἱμένος, ἐν μεγάροισι
« Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
« Ὃς μὲν ἀπηνὴς αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
« Τῷδε καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
« Ζωῷ· ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
« Ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
« Τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
« Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοί δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
« Ἤτοι ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
« Ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
« Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
« Κείω δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀΰπνους νύκτας ἴαυον.

320 ΛΟ. Λοῦσαι.
326 ΠΕ. Ὑπερβάλλω.
327 ΑΥ. Αὐχμῶν.
328 ΔΑΙ. Εὐωχεῖσθαι μέλλεις. ΑΝ. Τοῦτο πρὸς τὴν εὐφημίαν εἴρηκεν· καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλέος· ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑπάρχοντες οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλουσιν εὖ πράττειν ἐν τῷ βίῳ, καὶ φήμην ἀγαθὴν περὶ ἑαυτῶν ἀπολείπειν.

331 ΕΦ. Καθάπτονται, καὶ λοιδοροῦνται· ἢ ἐπιχαίρουσι, καὶ ἐφήδονται.
333 ΦΟ. Διαδιδόασι, διαφημίζονται.
338 ΗΧ. Τὸ ἄχθος ἐμοὶ ἀλλ.
339 ΝΟΣ. Ἐχωρίσθην. ΔΟ. Μεγάλης, ἐπιμήκους.
340 ΚΕΙ. Κοιμηθήσομαι. ΙΑΥ. Ἀνεπαυόμην.

« Πολλὰς

« Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
« Ἄεσα, καί τ' ἀνέμεινα ἐΰθρονον ἠῶ δῖαν.
« Οὐδέ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
« Γίγνετ'· ἐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
« Τάων, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,
« Εἰ μή τις γρηῦς ἐστὶ παλαιὴ, κέδν' εἰδυῖα,
« Ἥτις τέτληκεν τόσα φρεσὶν, ὅσσα τ' ἐγώ περ·
« Τῆνδε δ' ἂν ἐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
« Ξεῖνε φίλ', ἐ γάρ πω τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
« Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
« Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
« Ἔστι δέ μοι γρηῦς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχεσα,
« Ἣ κεῖνον δύστηνον εὖ τρέφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
« Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
« Ἥ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέεσά περ ἔμπης.
« Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
« Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί πε Ὀδυσσεὺς
« Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας.
« Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκεσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

341 ΑΕΙ. Εὐτελεῖ.
342 ΑΕ. Ἐκοιμήθην, ἀνέπαυσα.
344 ΓΥ. Διὰ τὸ ὑβριστικὸν τῶν γυναικῶν.
346 ΓΡΗ. Ἀθετεῖται) αἱ τρεῖς. πρῶτον μὲν, ὅτι αἱρεῖται τὴν δυναμένην ἐπιζῆναι· εἶτα δὴ καὶ γελοῖον τὸ, Ἥτις δὴ τέτληκε. Τίς γὰρ φθονεῖ τῆς σπουδαίας;
351 ΤΗ. Πόῤῥωθεν ἀφιγμένων.
353 ΠΥ. Συνετά.
356 ΟΛΙ. Ὀλίγον ἰσχύεσα, ἀσθενεσα.
357 ΑΝ. Ἀναστᾶσα.
358 ΣΕΙ. Τε σε.
361 ΚΑ. Κατεῖχε.

« Ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
« Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
« Οὐ γάρ πω τις τόσσα βροτῶν Διῒ τερπικεραύνῳ
« Πίονα μηρί' ἔκη', οὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
« Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἵκοιο
« Γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
« Νῦν δέ τοι ὧδε σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
« Οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
« Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἵκοιτο,
« Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι·
« Τάων νῦν λώβην τε, καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων,
« Οὐκ ἐάας νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγει
« Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
« Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης,
« Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
« Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, ττί κεν εἴπω·
« Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
« Ἀλλ' οὔπω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
« Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
« Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
« Ἔμμεναι· ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα,

363 AM. Πρὸς ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τινα μηχανήν· ἐξ οὗ, δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστιν.
370 ΕΦ. Καθύβριζοντο, ἐλοιδοροῦντο.
372 ΚΥ. Ἀναιδεῖς.
374 ΝΙ. Πλύνειν.
376 ΤΩ. Διό σου νίψω τοὺς πόδας.
377 ΟΡ. Τετάρακται.
379 ΤΑ. Ταλαίπωροι.
384 ΙΚ. Ὅμοιοι. ΑΛ. Ἀλλήλοις.
386 ΛΕ. Νῦν, τὴν λεκάνην.

Τῷ

Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ
Ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
Νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλήν· τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας,
Μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο
Κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκης ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
Τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
" Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο, ὅ, ττι κε θείης
" Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐστί.
Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
" Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅ, ττι κεν εἴπω·
" Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
" Ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
" Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,

387 ΕΞ. Ἀπένιπτεν.
388 ΕΠ. Ἐπήντλησεν.
390 ΛΑ. Καταχέουσα.
391 ΟΥ. Τὸ ὑγιασθὲν τραῦμα. ΑΜ. Ἐπιγνοίη. ΑΜ. Ἔκδηλα, περιφανῆ.
394 ΠΑΡ. Εἰς τὸν Παρνασσὸν, τὸ ὄρος Δελφῶν.
395 ΕΚ. Ἐνίκα.
404 ΠΟ. Μετὰ πολλῶν εὐχῶν γενόμενος.
407 ΟΔ. Μισηθεὶς, ἢ ὀργὴν ἀγαγὼν, ἢ βλάψας.
409 ΕΠ. Φερώνυμον.

" Ὁππότ'

“ Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
“ Ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
“ Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ,
Κύσσ' ἄρα μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
Αὐτίκα δ' εἰσήγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα.
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἠμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλῃ
Παρνησοῦ· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.

410 ΗΒ. Ἐν ἀκμῇ ἡλικίας γενόμενος.

416 ΑΜ. Ἀντικλείας μήτηρ. ΠΕ. Περιπλακεῖσα.

431 ΠΡΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἀνῆλθον.

432 ΠΑΡ. Φιλωνὶς, ἡ Δαιδαλίωνος θυγάτηρ, οἰκοῦσα τὸν Παρνασσὸν, ἐν αὐτῷ παρελέχθη τῷ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι. εἶχε γὰρ τὸ κάλλος ἐράσμιον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ τοὺς θεοὺς ζηλοτυποῦντας κατὰ τὸ αὐτὸ θελῆσαι μίσγεσθαι. εἶτα ἐκ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος γίνεται Φιλάμμων ἀνὴρ σοφιστὴς, ὃς καὶ πρῶτος ἔδοξε χοροὺς συστήσασθαι παρθένων· ἐκ τοῦ Ἑρμοῦ Αὐτόλυκος, ὃς

οἰκῶν

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο·
Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διαή μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖϊν,
Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
Ἔσσυτ', ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς ἀΐξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,

οἰκῶν τῷ Παρνασσὸν πλεῖστα κλέπτων ἐθησαύριζεν. εἶχε γὰρ ταύτην τὴν τέχνην παρὰ τοῦ πατρὸς, ὥστε τοὺς ἀνθρώπους, ὅτε κλέπτοι τι, λανθάνειν, καὶ τὰ θρέμματα τῆς λείας ἀλλοιοῦν εἰς ὃ θέλοι μορφῆς, ὥστε πλέστης αὐτὸν δεσπότην γενέσθαι λείας. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. ΠΤΥ. Τὰς ἀποκλίσεις.

434 ΑΚ. Ἐξ ἡσύχως ῥέοντος.

435 ΒΗΣ. Τὴν περισσότασιν τοῦ ὄρους.

436 ΗΙ. Ἐπορεύοντο.

439 ΛΟΧ. Συνδένδρῳ τόπῳ.

440 ΔΙ. Διέπνει.

443 ΗΛ. Γίνεται ἐκ τοῦ ἀλίζω, τὸ συναθροίζω· ἀθροιστικὸν ἐπίρρημα, σημαῖνον τὸ ἀθρόως· τάττεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως· οἷον, Ἐπίχρασιν ἤλιθα χερσὶν, ἀντὶ τοῦ, ματαίως.

445 ΕΠ. Ἐπήρχοντο.

446 ΛΟ. Τένοντα.

450 ΓΟΥ. Ὑπεράνω τοῦ γόνατος. ΔΙ. Διέκοψε, διέχισεν.

451 ΛΙ. Πλαγίως.

Ἀντικρὺ

Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
Ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Εὖ ἰησάμενοι, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς Ἰθάκην· τῷ μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλήν, ὅ, ττι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
Ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν γρηῢς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη· πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκὸς,
Ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
« Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
« Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.

457 ΕΠ. Διοκλῆς ἐπαοιδὴν παρέδωκε τὴν παρηγορίαν· ἴσχαιμον γὰρ εἶναι ταύτην, ὅταν τὸ πνεῦμα τοῦ τετρωμένου προσεχὲς ᾖ, καὶ ὥσπερ προσηρτημένον τῷ παρηγοροῦντι, ὡς καὶ δι' ἑτέρων, Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιπερχέτω. ΕΠ. Ἰστέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ διὰ τῆς ἐπαοιδῆς θεραπεία, ὥστε καὶ Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς, λέγει.

458 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, ἔπαυσαν.

460 ΠΟ. Δόντες, παρασχόντες.

468 ΕΠ. Ἀντὶ τοῦ, ἐφαψαμένη.

471 ΧΑΡ. Σοφοκλῆς, Ὡς χάρμ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλούμενον.

Ἦ, καὶ

Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἆσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε·
" Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
" Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
" Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
" Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
" Σίγα, μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
" Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
" Εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
" Οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
" Δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναῖκας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
" Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
" Οἶσθα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν·
" Ἕξω δ', ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος.
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
" Εἴ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
" Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
" Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσιν.

477 ΠΕ. Ἐπιδεῖξαι, εἰπεῖν.
479 ΕΤ. Ἔτρεψεν.
480 ΦΑ. Φάρυγος, τοῦ στόματος. ΛΑ. Ἐκράτησεν.
485 ΕΦ. Ἐπέγνως.
489 ΑΦ. Ἀπόσχωμαι, φείσωμαι.
494 ΕΞ. Ἐν ἐμαυτῇ κατέχω.

497 ΚΑ. Ἐξαριθμήσω εἴπω.
498 ΝΗ. Λίαν ἁμαρτωλαὶ, ἄλλοι ἀπέδοσαν, τοῦ νη ἐπιτατικοῦ ὄντος· ὡς ἐν τῷ, νήχυτος ὄρπηξ· ἄμεινον δὲ τὰς ἀναμαρτήτους, συγκειμένης τῆς λέξεως ἐκ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἀλιταίνειν· ἵν' ᾖ, ὅσαι ἁμαρτάνουσαι, καὶ ὅσαι οὔ.

Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Μαῖα, τίη δὲ σὺ τάς μυθήσεαι; οὐδέ τι σε χρή·
« Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ᾽ ἑκάστην.
« Ἀλλ᾽ ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ᾽ ἔκχυτο πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ᾽ ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ᾽ ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
Θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
« Ξεῖνε, τὸ μέν σ᾽ ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
« Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ᾽ ἡδέος ἔσσεται ὥρη,
« Ὅντινά γ᾽ ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
« Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
« Ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ᾽ ὀδυρομένη, γοόωσα,
« Ἔς τ᾽ ἐμὰ ἔργ᾽ ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων, ἐνὶ οἴκῳ·
« Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
« Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ᾽ ἀδινὸν κῆρ
« Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
« Ὡς δ᾽ ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς ἀηδὼν,

507 ΘΕΡ. Θερμανθησόμενος.

511 ΟΝ. Οἷον, ἐμὲ μὲν γὰρ οὐχ αἱρεῖ.

515 ΚΟΙ. Ἀντὶ τοῦ, ὕπνος.

516 ΠΥ. Συνεχεῖς.

517 ΜΕ. Μερίμναι.

518 ΚΟΥ. Διαφόρως τοῖς νεωτέροις, καὶ οὐχὶ Πανδίονος, εἰ μὴ ἄρα διώνυμος ἦν. Πανδάρεω τοῦ Μέροπος, Μιλησίου τὸ γένος, (γίνονται) ἐξ Ἁρμοθόης γ΄ θυγατέρες, Ἀηδὼν, Κλεοθήρα, Μερόπη. οὗτος κύνα κλέψας χρυσοῦν Ἡφαιστότευκτον ἔμψυχον ἐκ Κρήτης ἐκ τοῦ Διὸς τεμένους, παρακατέθετο Ταντάλῳ. Διὸς δὲ καὶ Ἑρμοῦ ἀπαιτοῦντος αὐτὸν, ὤμοσεν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν· ὅθεν ὁ Ζεὺς κατέστρεψεν αὐτῷ Σίπυλον τὸ ὄρος· τὸν μὲν οὖν κύνα Ζεὺς διὰ Ἑρμοῦ ἀπέλαβεν· ὁ δὲ Πανδάρεως ἔφυγεν εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖθεν εἰς Σικελίαν, ἔνθα διεφθάρη μετὰ τῆς γυναικός· συνέβη δὲ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ Κλεοθήραν μὲν καὶ Μερόπην, ὡραίας γενομένας, ἁρπασθῆναι ὑπὸ ἀνέμων, καὶ παραδοθῆναι Ἐρινύσιν ὑπηρετεῖν. Ἀηδὼν δὲ, ἡ πρεσβυτάτη, Ζήθῳ γαμηθεῖσα, τοῦ Διὸς μὲν παιδὶ, Ἀμφίονος δὲ ἀδελφῷ, Ἴτυλον ἔχει

« Καλὸν ἀείδησιν, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
« Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
« Ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
« Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ
« Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος·
« Ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
« Ἠὲ μένω παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
« Κτῆσιν ἐμήν, δμωάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
« Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν·
« Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
« Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
« Παῖς δ' ἐμός, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος, ἠδὲ χαλίφρων,
« Γήμασθ' οὔ μ' εἴα, πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·

εἶχε παῖδα· φθονοῦσα δὲ τῇ ὁμονύμφῳ τῇ Ἀμφίονος γυναικὶ Νιόβῃ τῇ Ταντάλου, τινὲς δὲ Ἱπποδαμείᾳ, πλείονας ἐχούσῃ παῖδας, ὧν ὁ ἄριστος ἦν Ἀμαλεύς, ἐπιβουλεύειν τούτῳ· καὶ τῶν ἀνεψιῶν συντρεφομένων, ὅθεν καὶ συγκοιμᾶσθαι συνέβη, κρύφα παρῄνεσε τὴν ἐνδοτέρω κοίτην ἑλέσθαι, ὅπως εὐεπιβουλεύτως αὐτῇ νύκτωρ ὁ Ἀμαλεὺς γένηται. Ἴτυλον δέ, τὸν ἑαυτῆς, ἀντὶ τοῦ Ἀμαλέως, ἀπέκτεινε, καὶ τοῦ πάθους αὐτὴν σφόδρα καταλαβόντος, ηὔξατο πᾶσι θεοῖς μεταστῆναι ἐξ ἀνθρώπων· καὶ ἠλλάγη εἰς τὸ ὁμώνυμον ὄρνεον. ΧΛΩ. Ἤτοι ἐν χλωροῖς διατρίβουσα· ἢ ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινομένη, ἔαρος γὰρ φαίνεται· ἢ διὰ τὸ χρῶμα· καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ δὲ χλωραύχενες λέγονται αἱ Ἀηδόνες.

521 ΠΟ. Πολλὰς μεταβολὰς ποιουμένην.

523 ΚΟΥ. Παῖδα. ΖΗΘ. Ἀντιόπῃ τῇ Νυκτέως Ζεὺς μίγνυται, ἐξ ἧς Ζῆθος γίγνεται καὶ Ἀμφίων· οὗτοι τὰς Θήβας οἰκοῦσι πρῶτοι, καὶ καλοῦνται Διὸς κοῦροι λευκόπωλοι· γαμεῖ δὲ Ζῆθος μὲν Ἀηδόνα, τὴν τοῦ Πανδαρέου· τῶν δὲ γίνεται Ἴτυλος καὶ Νηΐς. Ἴτυλον δὲ ἡ μήτηρ Ἀηδὼν ἀπέκτεινε διὰ νυκτός, δοκοῦσα εἶναι τὸν Ἀμφίονος παῖδα, ζηλοῦσα τὴν τοῦ ἀδελφοῦ γυναῖκα, ὅτι αὐτῇ μὲν ἦσαν ἓξ παῖδες, αὐτῇ δὲ δύο· ἐφορμᾷ δὲ ταύτῃ ὁ Ζεὺς ποινήν· ἡ δὲ εὔχεται ὄρνις γενέσθαι, καὶ ποιεῖ αὐτὴν ὁ Ζεὺς Ἀηδόνα· θρηνεῖ δὲ ἀεί ποτε τὸν Ἴτυλον, ὥς φησι Φερεκύδης.

530 ΧΑ. Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἀσύνετος καὶ ἄφρων. ἐναντίος τῷ πυκινὰ φρεσὶ μήδεα ἔχοντι. ἔνιοι δέ, χαλίφρονα, τὸν ἀκρατόφρονα, χάλις γάρ, ὁ οἶνος, ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας, καὶ ποιῶν ἀκρατόφρονας· ἐναντίον οὖν τό, φρεσὶ γὰρ κέχρηνται ἀγαθῇσι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ, Χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσι, δηλοῦται, οἷον ἀφροσύναι πάλιν.

“ Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
“ Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
“ Κτήσιος ἀσχαλόων, τὴν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
“ Ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκουσον·
“ Χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
“ Ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
“ Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
“ Πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
“ Ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, ἔν περ ὀνείρῳ,
“ Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
“ Οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
“ Ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ·
“ Φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε·
“ Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
“ Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
“ Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
“ Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
“ Ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.
“ Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
“ Παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
“ Πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἧχι πάρος περ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

533 ΕΛ. Ἀντὶ τοῦ, ἐξελθεῖν.
535 ΥΠ. Ἀντὶ τοῦ, κρῖναι.
537 ΥΔ. Ἔξω καὶ χωρὶς ὕδατος.
538 ΑΓ. Ἐπικαμπῆ ἔχων χείλη.
539 ΗΞ. Ἔκλασεν, ἔαξεν, παρὰ τὸ ἄγω, ὅ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι. ΕΚ. Ἔκειντο.
540 ΑΕΡ. Ἐπήρθη.
542 ΕΥ. Εὔκοσμοι, ἀπὸ μέρους.
545 ΒΡΟ. Ἀνθρωπίνῃ.
547 ΥΠ. Τὸ μεθ' ἡμέραν φαινόμενον ἐνύπνιον.

“ Ὦ

« Ὦ γύναι, ὅπως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
« Ἄλλῃ ἀποκλίναντ'· ἐπεὶ ἦ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
« Πέφραδ', ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
« Πᾶσι μάλ'· οὐδέ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
« Ξεῖν', ἤτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
« Γίνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
« Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
« Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
« Τῶν οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
« Οἵ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·
« Οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
« Οἵ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
« Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἰνὸν ὄνειρον
« Ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
« Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·

555 ΥΠ. Ἀποκρίνασθαι.

556 ΑΠ. Ἔξω τῆς ἀληθείας εἰπόντα.

560 ΑΜ. Πρὸς οὓς μηχανὴν εὑρεῖν οὐκ ἔστιν. ΑΚ. Ἄκριτα καὶ ἀδιάτακτα καὶ ἀδιάσταλτα λέγοντες.

561 ΤΕ. Τελειοῦται καὶ πληροῦται.

562 ΔΟΙ. Οἱ μὲν φασὶ κερατίνην πύλην, συνεκδεχικῶς τοὺς ὀφθαλμούς· κερατοειδὴς γὰρ ὁ πρῶτος χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἐλεφαντίνην δὲ, στόμα καὶ ἔσωθεν ἐλεφαντοχρώτας τοὺς ὀδόντας. Ἐκ δὲ τούτου, πιστότερα εἶναι τὰ ὁρώμενα τῶν λεγομένων. Καὶ ὅτι διὰ μὲν κέρατος νεῖν τε καὶ ἰδεῖν, διὰ δὲ ἐλέφαντος οὔ· ἢ ὅσα ἄν τις ἐν πλησμονῇ τροφῆς ἴδοι, ταῦτα εἶναι ψευδῆ. Κερατίνην μὲν γὰρ, εἶναι τὴν ἀληθῆ, παρὰ τὸ ἔτυμα κραίνειν καὶ πλειοῦν· ἐλεφαντίνην δὲ, τὴν ψευδῆ· ἐλεφαίρεσθαι γὰρ τὸ παραλογίσασθαι καὶ ἀπατῆσαι· ὡς, Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων. τινὲς δὲ οὕτως ἀπέδοσαν. Κερατίνην μὲν τὴν ἀληθῆ καὶ διαφανῆ καὶ λαμπρὰν. Ἐλεφαντίνην δὲ, τὴν ψευδῆ καὶ ἀσαφῆ καὶ συγκεχυμένην. οἱ δὲ φασὶν κέρασιν ἀπεικάζειν τοὺς οὐρανίους ὀνείρους, οἵτινες καὶ ἀληθεύουσι· τὰ τὰ κέρατα εἰς ὕψος ἀνατείνειν· ἐλέφαντι δὲ, τοὺς χθονίους. τὰ γὰρ τῶν ἐλεφάντων κέρατα κάτω νεύει. δισσοὺς δὲ οἶδεν ὀνείρους. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν οὐρανίων φησὶν, Ἠ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Ἐπὶ δὲ τῶν χθονίων, Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην, Ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

563 ΤΕ. Κατεσκευασμέναι εἰσί.

565 ΕΛΕ. Ἐξαπατῶσιν.

567 ΕΤ. Ἀληθῆ.

« Ἥδε

« Ἤδε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
« Οἴκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
« Τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
« Ἵστασχ' ἑξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας,
« Στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἄνευθε, διαῤῥίπτασκεν ὀϊστόν.
« Νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
« Ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
« Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
« Τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
« Κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·
« Τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι, ἔν περ ὀνείρῳ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
« Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτον ἄεθλον·
« Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
« Πρὶν τούτους, τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας,
« Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
« Εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
« Τέρπειν, οὔ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
« Ἀλλ' οὐ γάρ πως ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰὲν
« Ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν

572 ΑΠ. Πόῤῥω καθῆξει.
573 ΠΕ. Τὰ σιδήρεα πεπηγμένα.
574 ΙΣ. Ἵστα. ΔΡΥ. Κυρίως μὲν, τοὺς πασσάλους, ἐφ' ὧν τὴν τρόπιν ἱστᾶσι τῶν καινουργουμένων πλοίων· ἑξῆς δὲ μάλιστα οὕτοι τίθενται), ἕνεκα τοῦ ἴσην γενέσθαι τὴν ναῦν. Νῦν δὲ, ἐφ' ὧν ἐτίθει τοὺς πελέκεας.
575 ΔΙ. Ἔῤῥιπτεν, ἐτόξευεν.
577 ΡΗΙ. Ῥαδίως, εὐκόλως.
578 ΔΙ. Τοξεύσει, διαπεράσει.
579 ΕΣ. Ἀκολουθήσαιμι. ΝΟΣ: Καταλιποῦσα.
584 ΑΝ. Ὑπέρτιθε.
590 ΧΥ. Ἐπιχυθῇ, ἐπέλθῃ.

« Ἀθάνατοι

« Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
« Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
« Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
« Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
« Ὤιχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
« Ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
« Ἢ χαμάδις στορέσας, ἤ τοι κατὰ δέμνια θέντων.
Ὣς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

599 ΘΕΝ. Ἀποθεμένων, δηλονότι τὸ θέτωσαν· αἱ δουλίδες, δηλαδὴ θεράπαιναι. Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ δέμνια

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Βουληθεὶς ἀναιλεῖν Ὀδυσσεὺς τὰς μιγνυμένας τοῖς μνηστῆρσι θεραπαινίδας, καὶ μεταγνοὺς, διὰ τὸ ἑξῆς πρὸς Εὔμαιον καὶ Φιλοίτιον διαλέγεται· ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται ὁμιλία.

Υ, βρονταῖς Ζεὺς θάρσυν' Ὀδυσσῆα καὶ χέθ' Ἀχαιούς.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Καμμὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε
Κώεα πόλλ' οἴων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
Ἤισαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·

1 ΕΥ. Ἀνεπαύετο, ἑαυτῷ εὐνὴν παρεσκεύαζεν.
2 ΚΑΜ. Κατὰ μέν. ΑΔ. Ἀνέργαστον, ἀμάλακτον, ἀβύρσωτον.
4 ΚΟΙ. Κατακλιθέντι, ὡς πάντως ὑπνώσοντι.
9 ΩΡΙ. Ἐθυμοῦτο.

Πολλὰ

Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῃ,
Ἦ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
Ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
Ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·
Ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα.
Στῆθος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
« Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
« Ἤματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ
« Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
« Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Ὣς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
Αἰόλλει, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,
Μοῦνος ἐὼν πολέσιν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί·

13 ΥΛ. Συνεχῶς ἐκινεῖτο.
14 ΑΜ. Ἁπαλαῖς. ΒΕ. Ἑστῶσα.
15 ΑΓΝ. Ἀγνοούμενον ἰδοῦσα.
16 ΑΓΑ. Ἄγαν θαυμάζοντος ἢ χαλεπαίνοντος.
17 ΗΝ. Ἐνουθέτησεν.
22 ΚΑ. Καταστέλλων, τὴν ἀπότασιν ποιούμενος εἰς τὴν ψυχὴν, ἀπ' αὐτῆς ἅψασθαι τὰ λεγόμενα.
23 ΠΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ χώραν· οὐκ ἔτι ἦν ἐν κινήσει, ἀλλ' ἐν δεσμοῖς ἔμενεν, ἢ ἐν οἷς ἐπέπειστο καὶ ἐγνώκει· οἷον, οὐκ ἤμελλεν αὐτῷ. ΤΕΤ. Καρτεροῦσα.
24 ΝΩ. Συνεχῶς. ΕΛ. Ἐκυλίετο, ἐστρέφετο.
27 ΑΙ. Ποικίλως στρέφει, ἢ κινεῖ.

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
« Τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις, πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν;
« Οἶκος μέν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ,
« Καὶ πάϊς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
« Ἀλλά τι μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
« Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
« Μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
« Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
« Εἴπερ γὰρ κτείναιμι, Διός τε, σέθεν τε ἕκητι,
« Πῆ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ,
« Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
« Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
« Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
« Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
« Νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηϊ,
« Καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
« Ἀλλ' ἑλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
« Πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη.
Ὣς φάτο· καί ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν·
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,

33 ΕΓ. Γρηγορεῖς.
40 ΑΟΛ. Ἀντὶ τοῦ, πολλοί.
45 ΣΧΕΤ. Ὀλιγόπιστε.
49 ΛΟ. Τῶν πολεμίων συστήματα.
50 ΑΡ. Ἄρης νῦν, ὁ σίδηρος.
52 ΕΛ. Ἀντὶ τοῦ, κοιμηθήτω. ΑΝ. Ἀνία ἐστὶ καὶ τὸ δι' ὅλης νυκτὸς ἀγρυπνεῖν.
53 ΚΑ. Κακώσεως ὑπεξέλθῃς. ΗΔ. Παραυτίκα.

Εὖτε

Εὖτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Λυσιμελής. ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
Κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
“ Ἄρτεμι, πότνα θεὰ, θύγατερ Διὸς, αἴθε μοι ἤδη
“ Ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
“ Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
“ Οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
“ Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
“ Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
“ Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· αἱ δὲ λίποντο
“ Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
“ Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·

56 ΕΜ. Καπύλλουσιν.

63 ΕΠ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ, παραυτίκα.

64 ΗΕ. Τὸν ἀέρα, ἢ τὸν ᾅδην.

65 ΠΡΟ. Τοῖς ῥεύμασιν. ΑΨ. Τοῦ κύκλῳ περιεστῶτος τὴν γῆν, καὶ ἄψ πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου.

66 ΠΑΝ. Πανδάρεως, ὁ Μέροπος καὶ νύμφης ὀρείας παῖς, Μιλήσιος τὸ γένος, γήμας Ἁρμαθόην, τὴν Ἀμφιδάμαντος, ἔσχε παῖδας τρεῖς, Ἀηδόνα καὶ Κλεοθήραν καὶ Μερόπην· ἃς τρέφουσιν Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἥρα. Πανδάρεως δὲ παραγενόμενος εἰς Κρήτην, κλέπτει τὸν τοῦ Διὸς κύνα, καὶ αὐτὸν οὐκ ἤνεγκεν εἰς Μίλητον, δείσας τὸν Δία· παρὰ Ταντάλῳ δὲ εἰς Φρυγίαν κατατίθεται, φάμενος ἄγειν ἐκ Φοινίκης τοῦτον· ὁ δὲ Τάνταλος δεξάμενος ἐφύλασσεν· ἔπειτα Ἑρμῆς, κελεύσαντος Διὸς ἐρευνᾶν τὸν κύνα, παραγίνεται πρὸς Τάνταλον· ὁ δὲ ἀρνεῖται, καὶ ὄμνυσι τὸν Δία, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, μὴ συνειδέναι τι περὶ τοῦ κυνός. ὁ δὲ Ἑρμῆς εὑρίσκει αὐτὸν παρ' αὐτῷ· ὡς δὲ ὁ Πανδάρεως ἐπύθετο, φεύγει ἐκ τῆς πατρίδος σὺν τῇ γυναικὶ Ἁρμαθόῃ, καὶ ταῖς θυγατράσιν, ἀγάμοις οὔσαις, Κλεοθήρᾳ τε καὶ Ἀηδόνι καὶ Μερόπῃ, εἰς Ἀθήνας, ἐκ δὲ Ἀθηνῶν εἰς Σικελίαν· ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν ἰδὼν, κτείνει σὺν τῇ γυναικί· ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτοῦ τὰς Ἁρπυίας ἐφορμᾷ· αἱ δὲ ἀνελόμεναι, Ἐριννύσιν αὐτὰς διδόασιν δουλεύειν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νόσον αὐταῖς ἐμβάλλει Ζεὺς, καλεῖται δὲ αὕτη, κύων.

67 ΟΡ. Προσέθηκε τὸ κεφάλαιον· ὕστερον γὰρ συνίσταται· καὶ γὰρ οὐκ ὀρφανὰς αὐτὰς ἀνεθρέψατο ἡ Ἀφροδίτη, ἀλλὰ πρὸ τῆς ὀρφανείας. τὸ δὲ ἑξῆς τοῦ λόγου, Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· Ἀφροδίτη δὲ πρὸς Δία, αἰτήσουσα αὐταῖς γάμον, παρεγένετο· ἐν δὲ τούτῳ Ἅρπυιαι αὐτὰς ἀνηρείψαντο. Δι' ἔλεον δὲ αὐτὰς αἱ θεαὶ ἀνεθρέψαντο, ἀγνοοῦσαι τὸ πεπρωμένον. μόνος γὰρ ὁ Ζεὺς οἶδε μοῖράν τ' ἀμμορίην τε ἀνθρώπων.

« Ἥρη δ᾽ αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
« Εἶδος καὶ πινυτὴν, μῆκος δ᾽ ἔπορ᾽ Ἄρτεμις ἁγνὴ,
« Ἔργα δ᾽ Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
« Εὖτ᾽ Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον,
« Κούρῃς αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
« Ἐς Δία τερπικέραυνον (ὁ γάρ τ᾽ εὖ οἶδεν ἅπαντα,
« Μοῖράν τ᾽, ἀμμορίην τε, καταθνητῶν ἀνθρώπων)
« Τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρέψαντο,
« Καί ῥ᾽ ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν·
« Ὣς ἔμ᾽ ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
« Ἠέ μ᾽ ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ᾽ Ὀδυσῆα
« Ὀσσομένη, καὶ γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην,
« Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
« Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὁππότε κέν τις
« Ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
« Νύκτας δ᾽ ὕπνος ἔχῃσιν· (ὁ γάρ τ᾽ ἐπέλησεν ἁπάντων
« Ἐσθλῶν, ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ᾽ ἀμφικαλύψῃ·)
« Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ᾽ ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
« Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
« Τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
« Χαῖρ᾽, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ᾽ ὕπαρ ἤδη.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Τῆς δ᾽ ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Μερμήριζε δ᾽ ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν

71 ΑΡΤ. Κυροτρόφος γὰρ ἡ θεὸς, ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ Ἀπόλλωνι.
76 ΜΟΙ. Εὐμοιρίαν, εὐδαιμονίαν. ΑΜ. Κακοδαιμονίαν.
78 ΣΤΥ. Στυγνότατος αἰτίαις. ΑΜ. Ἐνεργεῖν.
83 ΑΝ. Ἀνεκτόν.
85 ΕΠ. Λήθην ἐπήγαγεν.

Ἤδη

Ἤδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφι.
Χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν,
Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
“ Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
“ Ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην,
“ Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
“ Ἔνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
Πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν·
Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπεῤῥώοντο γυναῖκες,
Ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μέν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσαν·
Ἡ δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
Ἥ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
“ Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
“ Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
“ Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις·

95 ΣΥΝ. Συναγαγών.
97 ΘΥ. Ἐνταῦθα οἱ μνηστῆρες.
100 ΦΗ. Κληδόνα, οἰωνόν. ΦΑ. Εἰπάτω.
104 ΥΨ. Πῶς οὖν φησὶν ἡ ἀλετρίς, Οὐδέποθι νέφος ἐστί; νῦν τὸν τόπον ἔφη, Ἀττικῶς, ἐν ᾧ εἰώθει συνίστασθαι τὰ νέφη. ἢ, τῶν χρυσῶν νεφῶν, ἃ ἦν ἐν οὐρανῷ· ὡς, Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν.
106 ΕΙ. Ψιλῶς, ἵν' ᾖ, ἧστο.
107 ΕΠ. Ἐῤῥωμένως ἐνήργουν.
108 ΤΕΥ. Ποιοῦσαι. ΑΛ. Τὰ ἐκ τῶν πυρῶν ἄλευρα.
109 ΑΛ. Ἤλεσαν.
113 ΕΒ. Οὕτως ἡ ἀλετρὶς φησὶν κατὰ τὴν κοινὴν ὑπόνοιαν· ἢ, ὅτι τὰ ὑψηλὰ τοῦ Ὀλύμπου ἐπινεφῆ ἐστι.
114 ΤΕ. Τινί.

“ Κρῆνον

" Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅ, ττι κεν εἴπω·
" Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
" Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν·
" Οἳ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γούνατ' ἔλυσαν,
" Ἄλφιτα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμωαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
Ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·
" Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
" Εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἢ αὔτως κεῖται ἀκηδής;
" Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα,
" Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
" Χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
" Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
" Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός·
" Σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,

115 ΚΡΗ. Ἐπιτέλεσον.
117 ΕΛ. Μεταλάβοιεν.
121 ΑΛ. Τοὺς ἡμαρτηκότας.
124 ΕΥ. Ἐκ τῆς εὐνῆς, ἢ κοίτης.
130 ΑΚ. Ἀτημέλητος.

132 ΕΜ. Ἐκπληκτικῶς· ἢ ἀκρίτως, καὶ ὡς ἂν τύχῃ, ἐμπλάζουσα τοῖς πράγμασι.
137 ΣΙ. Κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐκδεκτέον τοῦτο.

" Ἡ μὲν

« Ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῇσιν·
« Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
« Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
« Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
« Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Ἡ δ' αὖτε δμωῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
« Ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
« Ῥάσατέ τ'· ἐν δὲ θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας
« Βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
« Πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας,
« Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
« Ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι·
« Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
« Ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.

143 ΕΠ. Ἐπεσκεπάσαμεν.

149 ΑΓ. Συναθροίζεσθε. ΚΟ. Σαρώσατε· εἴρηται δὲ κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς καὶ τὸ σαῖρον ὄφελμα καλεῖται οὐκ αὖξον τι, ἀλλὰ τοὐναντίον παραιρούμενον καὶ μειοῦν. ΠΟΙ. Σπουδαίως ἐνεργήσασαι.

150 ΡΑΣ. Ῥάνατε.

152 ΑΜ. Ἀπομάξατε.

155 ΕΟΡ. Τὴν νουμηνίαν πάντων τῶν θεῶν νομίζουσιν εἶναι· ταύτην γὰρ οἱ πρόγονοι τοῖς θεοῖς ἀνέθεσαν, διὰ τὸ πρώτην εἶναι τοῦ μηνός· πάσας τε τὰς ἀρχὰς προσῆψαν αὐτοῖς, ὀρθῶς ποιοῦντες· τοὺς γὰρ ἁπάντων ἄρχοντας τοῖς ὁμοίοις χρὴ γεραίρειν· καὶ τῶν σίτων τὰς ἀπαρχὰς πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀπονέμομεν. τοῦ δ' Ἀπόλλωνος ταύτην εἶναι νομίζειν τὴν ἡμέραν εἰκός, ὡς τὸ πρῶτον φῶς, τῷ εἰπωτάτῳ τοῦ πυρός. ἐκάλουν δὲ αὐτὸν καὶ Νεομήνιον. ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ.

156 ΕΠ. Ταύτην τὴν ἡμέραν ἑορτὴν καὶ νουμηνίαν παρατίθεται Ἀπόλλωνος ἱεράν· ἵνα τῶν ἀνδρῶν περὶ τὴν ἑορτὴν καταγινομένων, εὔκαιρον ἔχῃ τὸ ἐπιτίθεσθαι μνηστῆρσι.

Αἱ

Αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
Αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης,
Τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
Καὶ τοὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι·
« Ξεῖν', ἦ ἄρτι σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
« Ἠέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τοπάρος περ;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Αἲ γὰρ δή, Εὔμαιε, θεοὶ τισαίατο λώβην,
« Ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες, ἀεικέα μηχανόωνται
« Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι·
« Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα,
« Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
« Πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω,
« Πρὶν χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
« Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.

164 ΝΕ. Διακρίνειν.
166 ΜΑΛ. Προσηνῶς ὁρῶσιν.
171 ΑΙΔ. Οὐδ' ὀλίγον αἰδοῦν).
180 ΠΑΝ. Παντὶ τρόπῳ.
181 ΓΕΥ. Πειραθῆναι.
182 ΑΛ. Οὐ διαπαντὸς, ἀλλ' ὁρᾷ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὣς

Ὣς φάτο· τὸν δ᾽ οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ᾽ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ᾽ ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.
(Πορθμῆες δ᾽ ἄρα τούς γε διήγαγον, οἵτε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·)
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ᾽ αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ἐρέεινε συβώτην, ἄγχι παραστάς·
« Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
« Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ᾽ ἐξ εὔχεται εἶναι
« Ἀνδρῶν; ποῦ δέ νυ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
« Δύσμορος· ἦ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
« Ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
« Ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀϊζύν.
Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
« Ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
« Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
« Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός,
« Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
« Ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε
« Μνησαμένῳ Ὀδυσῆος· ἐπεὶ κἀκεῖνον ὀΐω
« Τοιάδε λαίφε᾽ ἔχοντα κατ᾽ ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,

187 ΠΟΡ. Οἱ παραφέροντες ἐν πορθμείῳ ἐξ Ἠπείρου· οὐ ἐτρέφοντο, ὡς ἐν ῥαψῳδίᾳ ξ΄.
195 ΔΥ. Εἰς κάκωσιν μεταβάλλουσι.

202 ΕΠ. Καθ᾽ ὃ, Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. ΓΕΙ. Γεννήσῃς.
204 ΙΔ. Ἴδρωσα, ἠγωνίασα.
206 ΛΑΙ. Ῥάκη· ἢ λεπτὰ ἱμάτια.

“ Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
“ Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
“ Ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
“ Εἷσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ·
“ Νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
“ Ἀνδρί γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
“ Τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
“ Ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
“ Οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
“ Κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
“ Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
“ Πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν, υἷος ἐόντος,
“ Ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,
“ Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα
“ Βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
“ Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
“ Ἐξικόμην φεύγων (ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·)
“ Ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀΐομαι, εἴποθεν ἐλθὼν
“ Ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
“ Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
“ Τοὔνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
“ Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
“ Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

210 ΕΙ. [illegible].
212 ΥΠ. Ἐπαύξοιτο.
213 ΑΓ. Ἄγειν, κομίζειν.
218 ΕΠΙ. Ἐν τοῖς στήθεσιν ἀνακυκλᾶ ὁ λογισμός, πολλὰς στροφὰς λαμβάνει.
219 ΑΥ. Σὺν αὐταῖς ταῖς βουσί.
228 ΠΙ. Σύνεσις.

“ Η

"Ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
"Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
"Κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
"Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
"Γνοίης, οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
"Ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἧδε γε βουλή,
"Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε·
Οἱ δ' ἱέρευον ὄις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἱέρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
Κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐῳνοχόει δὲ Μελανθεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,

250 ΙΕ. Παρατηρητέον, ὅτι μόνως εἰ μὴ ἐνταῦθα μόνον. τοὺς μνηστῆρας θεοῖς θύοντας οὐκ οἶδεν·

Ἐντὸς ἐϋσταθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδὸν,
Δίφρον ἀεικέλιον παραθεὶς, ὀλίγην τε τράπεζαν·
Πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
« Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
« Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
« Πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ οὔτοι δήμιός ἐστιν
« Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
« Ὑμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
« Καὶ χειρῶν· ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
« Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοὶ,
« Τηλεμάχου· μάλα δ' ἥμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
« Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
« Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος·
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο
Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἳ πονέοντο,
Ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει

259 ΑΕΙ. Εὐτελῆ.
264 ΔΗ. Δημόσιος.
266 ΕΠ. Κατάσχετε. ΕΝ. Ἐπιπλήξεως· ἐνιπὴ, ἡ διὰ λόγων ἐπίπληξις, καὶ ἀπειλή· ἀπὸ τοῦ ἐνίπτω.

Τηλέμαχος

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
(Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἔνι οἰκία ναῖεν·)
Ὃς δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
Μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
« Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
« Μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
« Ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
« Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
« Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς
« Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
« Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς,
Ἦκα παρακλίνας κεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.

289 ΚΤΕ. Ἠθικῶς δείκνυσιν ὁ Ποιητής, ὅτι οὐδὲν συλλαμβάνει πλοῦτος πρὸς σωφροσύνην.

294 ΑΤ. Στερίσκειν.

296 ΔΩ. Παρέχω.

297 ΛΟ. Νῦν, τῷ τὰ λουτρὰ παρέχοντι· ἢ παρασκευάζοντι.

301 ΜΕΙ. Οἱ τὴν Σαρδόνα κατοικοῦντες, ἀπὸ Καρχηδονίων ὄντες, χρῶνται νόμῳ τινὶ βαρβαρικῷ, καὶ πολὺ τῶν Ἑλλήνων διηλλαγμένῳ· τῷ γὰρ Κρόνῳ θύουσιν ἡμέραις τεταγμέναις, οὐ μόνον τῶν αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους, ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονημένους. Τούτοις δὲ θυομένοις, τὸ μὲν δακρύειν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ δὲ δοῦλον, τὸ δὲ ἀσπάζεσθαι καὶ γελᾶν ἕκαστον, καὶ προϊέναι ἀνδρῶδές τι καὶ καλόν. ὅθεν φασὶ καὶ τὸν ἐπὶ κακοῖς προσποιητὸν γέλωτα κληθῆναι σαρδόνιον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Δήμωνι.

302 ΣΑΡ. Σιτηρὸς ἐπ' ὀλέθρῳ· Φασὶ δὲ τὸν Ἡφαιστότευκτον ὑπὸ Διὸς Εὐρώπῃ δοθέντα φύλακα τοὺς ἐπιβαίνοντας τῇ Κρή-

Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
" Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
" Οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
" Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
" Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
" Ἐνθάδε· τῷ μή τις μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
" Φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
" Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
" Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
" Μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
" Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
" Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
" Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
" Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
" Τεθνάμεν, ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
" Ξείνους τε στυφελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
" Ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
" Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
" Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.

τῇ ἰδίᾳ τιμωρεῖσθαι· πηδῶντας γὰρ εἰς τὸ πῦρ, καὶ θερμαινόμενα τὰ στήθη περιπλύσσεσθαι αὐτοὺς, ὧν καιομένων, ἀνάγκη σεσηρέναι. ἔνιοι δὲ γίνεσθαι λέγουσιν ἐν Σαρδοῖ τῇ νήσῳ σέλινον τοιοῦτον, ὃ τοὺς φαγόντας ξένους μετὰ σπασμοῦ σεσηρότας ἀπόλλυσθαι ποιεῖ. Τίμαιος δέ φησι τοὺς γεγηρακότας τῶν γονέων ἄγειν αὐτοὺς πρὸς βόθρον καὶ καταβάλλειν εἰς αὐτόν· τοὺς δὲ ὡς μακαρίως ἀποθνήσκοντας γελᾶν. ἄλλοι δὲ ἄλλως· ἄμεινον δὲ τὸ ἐπὶ κεχηνότος σεσηρότος ἀποτελούμενον, ὅπερ καὶ ὑποκριτικόν τινα γέλωτα· παρὰ τὸ σεσηρέναι, ὅ ἐστιν ἀνοίγειν τὰ χείλη.

304 ΚΕΡ. Τὸ μὴ βάλλειν, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνήρητο· ἢ τὸ βάλλειν τὸν ξεῖνον, μεῖζον τὸ κέρδιον.

308 ΑΕΙ. Αἰκίας, ἀσχημίας.

319 ΡΥ. Ῥυστάζειν γὰρ τὸ μετὰ βίας ἕλκειν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω.

Μήτ'

« Μήτ᾽ ἔτι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν᾽ ἄλλον
« Δμώων, οἳ κατὰ δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο.
« Τηλεμάχῳ δὲ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
« Ἤπιον, εἰ σφῶϊν κραδίῃ ἅδοι ἀμφοτέροισιν·
« Ὄφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
« Νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
« Τόφρ᾽ οὔτις νέμεσις μενέμεν τ᾽ ἦν, ἰσχέμεναί τε,
« Μνηστῆρας κατὰ δώματ᾽· (ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
« Εἰ νόστησ᾽ Ὀδυσεὺς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·)
« Νῦν δ᾽ ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ᾽ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
« Ἀλλ᾽ ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
« Γήμασθ᾽, ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν·
« Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
« Ἔσθων καὶ πίνων· ἡ δ᾽ ἄλλου δῶμα ἵκῃ).
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Οὐ μὰ Ζῆν᾽, Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
« Ὅς πυ τῆλ᾽ Ἰθάκης ἢ ἔφθι), ἢ ἀλάληται,
« Οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
« Γήμασθ᾽, ᾧ κ᾽ ἐθέλῃ, ποτὶ δ᾽ ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
« Αἰδέομαι δ᾽ ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
« Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.

326 ΦΑΙ. Εἴποιμι.
327 ΣΦΩ. Αὐτοῖς.
332 ΝΟΣ. Ἐπανῆλθεν. ΥΠ. Ὑποστρέψας.
336 ΝΕ. Καρπίζῃ.
339 ΑΛ. Ἔθος ἦν ἀρχαῖον, πρῶτον θεὺς ὀμνύναι, εἶτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἰδίας συμφορὰς, ἢ τῶν πατέρων.
341 ΔΙ. Κωλύω.
344 ΑΝ. Ἀναγκαστικῷ.
346 ΠΑΡ. Ἐξηπάτησεν.

Οἱ

Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν·
Αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
" Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
" Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γοῦνα.
" Οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
" Αἵματι δ' ἐῤῥάδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμαι.
" Εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή,
" Ἱεμένων Ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δὲ
" Οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
" Ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
" Ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
" Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
" Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
" Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ οὔατα, καὶ πόδες ἄμφω,
" Καὶ νόος ἐν στήθεσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής·
" Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
" Ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέαιτο
" Μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
" Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.

348 ΑΙ. Αἵματι μεμολυσμένα.
352 ΕΙ. Κεκαλυμμέναι εἰσί.
353 ΔΕ. Διεγήγερται. ΔΕ. Δακρύοις πεπλήρωνται.
354 ΕΡ. Περιέῤῥανται.
357 ΕΞ. Οὐχ ὡς ἐκλείψεως γενομένης, ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος ἐπιλέλοιπεν· ἐξέρχεται ἢ οὗτος ἐκ τῆς οἰκίας οἰκονομικῶς. ΑΧ. Ἀορασία.
360 ΑΦ. Μωραίνει.

Ὣς

Ὣς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιετοόντων·
Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
« Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
« Οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
« Σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον· οὐδέ τι ἔργων
« Ἔμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
« Ἄλλος δ' αὖτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
« Ἀλλ' εἴ μοι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
« Τοὺς ξείνους ἐν νηῒ πολυκλήϊδι βαλόντες
« Ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
Ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεὶ,
Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
Ἡ δὲ κατάντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοιῶντες τετύκοντο,

374 ΓΕ. Γελωτοποιούμενοι, καταγελῶντες.
376 ΚΑ. Κακῶν ξένων ὑποδοχεύς.
377 ΕΠ. Ἐπιμαστεύοντα καὶ ἐπιζητοῦντα τὴν τροφήν· ἢ, τὸν ἐκ παιδὸς, οἷον τὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐπαίτην.
379 ΕΜ. Ἔμπειρον.
383 ΣΙ. Ἐγινώσκετο ἄρα τὰ κατὰ τοὺς Σικελούς· οὐκ εἰκὸς οὖν ἐκεῖ τὴν πλάνην γεγονέναι. Διαφέρουσι δὲ Σικελιῶται Σικελῶν· οἱ μὲν γὰρ, Ἕλληνες· οἱ δὲ, βάρβαροι.
385 ΠΡΟΣ. Προσέβλεπε.
387 ΚΑ. Ἀντικρὺς τοῦ ἀνδρῶνος, ἐν τῇ γυναικωνίτιδι.

Ἡδύ τε καὶ μενοεικὲς, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
Δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

391 ΜΕ. Δαψιλὲς, πολύ. 392 ΑΧ: Ἀηδέστερον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Πηνελόπη τῷ τείνοντι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὸν αὐτῆς γάμον. Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ ἐντειλάμενος περὶ τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, ἄλλου τεῖναι τὸ τόξον μὴ δυνηθέντος.

Φῖ δὲ βιὸν προτίθησιν ἄεθλον Πηνελόπεια.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
Εἵλετο δὲ κληῗδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
Καλὴν, * χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν·

1 ΔΕ. Τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ, γάρ. τίθησι δὲ τὸ τόξον, ἵνα ἐὰν μὲν πλείους ἐντείνωσι, στασιάσωσιν· ἐὰν δὲ μηδεὶς, ἀνάξιοι τῆς μνηστείας φανῶσιν.

5 ΚΑΙ. Τὴν ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὴν ἀποθήκην φέρουσαν· ἵνα τὴν κλεῖν λάβῃ.

7 ΚΩ. Ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κώπιον δυναμένη· παρὰ τὸ κόπτω, ἀνακεδδασμένη, καὶ τροπῇ, κώπη· καὶ ἡ τῶν ἐρετῶν κώπη λέγεται, παρὰ τὸ κόπτειν ὕδωρ.

* al. χρυσείην.

Βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἔσχατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί·
Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
Τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν,
Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἤτοι Ὀδυσσεὺς
Ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,
Παιδνὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.
Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο,
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·

9 ΕΣ. Νῦν, τὸ ἐνδότατον.

10 ΠΟ. Ὑφ' οὗ πολλὰ κέκμηκεν.

11 ΕΝ. Προνοητικῶς, οὐκ ἐν τῷ ἀνδρῶνι· ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ καπνοῦ ἡ νευρὰ ῥαγῇ.

13 ΛΑ. Νῦν, ἐν τῇ χώρᾳ. ΤΥ. Συντυχών.

14 ΕΠ. Ὅμοιος.

15 ΜΕΣ. Τῇ Μεσσηνιακῇ χώρᾳ, ἥτις ἦν μέρος τῆς Λακεδαίμονος, περὶ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου.

16 ΟΙ. Ἐν Φηραῖς.

17 ΜΕ. Διὰ ὄφλημα.

18 ΑΕΙ. Νῦν, ἥρπασαν.

20 ΕΞ. Δημοσίαν ἔκπεμψιν.

21 ΠΑΙΔ. Παῖς νέος.

23 ΔΩ. Ἴφιτος, Εὐρύτου μὲν παῖς, Οἰχαλιεὺς δὲ τὸ γένος, ἀπολομένων αὐτῷ τῶν ἵππων, ἐξελήλυθε τὰς πέριξ ἐρευνῶν πόλεις, ὅπου φανεῖεν. Πολυίδου δὲ τοῦ μάντεως εἰπόντος αὐτῷ, μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, οὐ γὰρ εἶναι συμφέρον, λέγεται παρακούσαντα παραγενέσθαι· τὸν δὲ Ἡρακλέα μηχανῇ τινι καὶ στρατηγίᾳ συνεφελκυσάμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπικρημνον τεῖχος, καὶ καταστρέψαι, διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔχειν ἔγκλημα, καὶ τὸν πατέρα, ὅτι τελευτήσαντι αὐτῷ τὸν ἆθλον, τὴν Ἰόλην γαμεῖν οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀτιμάσαντες ἀπέπεμψαν· λέγεται δὲ, ὡς ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ξενοκτονίᾳ, προσέταξεν Ἑρμῇ λαβόντα τὸν Ἡρακλέα πωλῆσαι, δίκην τοῦ φόνου· τὸν δὲ εἰς Λυδίαν ἀγαγόντα τῇ τῶν τόπων βασιλευούσῃ Ὀμφάλῃ δοῦναι τριῶν τιμηθέντα ταλάντων. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

Αἱ

Αἲ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο·
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίστορα ἔργων,
Ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν,
Τὴν δή οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο· δῶκε δὲ τόξον,
Τὸ πρὶν μέν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ
Γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἡρεῖτ'· ἀλλ' αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἧς ἐπὶ γαίης.
Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Οὐδόν τε δρύϊνον προσεβήσατο, τόν ποτε τέκτων
Ξέσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
Ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
Αὐτίκ' ἄρ' ἥγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,

26 ΜΕ. Μεγαλουργόν, ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις ἱστορήμονα, ἐπιστήμονα.

32 ΜΕ. Ἐπὶ τοξικῇ.

35 ΑΡ. Ἀρχὴν ποιούμενος ξενίας. ΠΡΟΣ. Τῆς ποιούσης κηδεμονικῶς ἔχειν πρὸς ἀλλήλους.

38 ΤΟΞ. Τρίτον εἴρηκε τὴν δόσιν, ἐπεὶ διὰ μέσου τινὰ παρενδιηγεῖται.

40 ΗΡ. Ἐλάμβανεν.

41 ΚΕΣ. Ἔκειτο.

46 ΑΠ. Τὸ κλεῖθρον ἐγκλείσαντες ἐξήρτηντο πρὸς κρίκον, ὥστε δι' οὗ διελκομένου εἰς τοὐναντίον ἀνοίγεσθαι. ΚΟ. Κρίκου, κόρακος.

Ἐν δὲ κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
Ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
Πληγέντα κληῗδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, ἔνθα δὲ χηλοὶ
Ἕστασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο.
Ἔνθεν ὀρεξαμένη, ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.
Ἑζομένη δὲ κατ' αὖθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ᾕρεε τόξον ἄνακτος.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκὸς, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον·
« Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
« Ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεί,

47 ΑΝ. Ἀνέκρουεν, ἀνώθει. ΟΧ. Νῦν, τὰς λεγομένας βαλάνους, τὰς ἐν τῷ λεγομένῳ χελωνίῳ κατ' ἀντικρὺ τῆς κλειδὸς, ὡς συνελάζοντο) καὶ ἀνοίγονται.

54 ΓΩ. Τῇ θήκῃ τόξου.

61 ΟΓ. Ἔστι μὲν τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἡ λέξις. σημαίνει δὲ ἀγγεῖον κιστοειδὲς, ἐν ᾧ ἀπέκειντο οἱ ὄγκοι· ὄγκοι δὲ εἰσὶν οἱ πώγωνες τῶν ἀκίδων. καὶ ἐν ἄλλοις, Ὡς δὲ ἴδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας. συνεκτικὸν δὲ τῶν ὄγκων ἀγγεῖον· ὡς κρεῖον, τὸ κρεοδόχον ἀγγεῖον. ὄγκιον οὖν ἡ θήκη τῶν ἀκίδων. ἄρηται δὲ, παρὰ τὸ ὀγκῶδες εἶναι.

62 ΤΟΙ. Τοῦ ἰδίου.

69 ΕΧ. Ἐνιάσσατε, ἐσεφρήσατε.

« Ἀνδρὸς

« Ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
« Μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
« Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι, θέσθαι τε γυναῖκα.
« Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον·
« Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
« Ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
« Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
« Τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισαμένη τόδε δῶμα
« Κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·
« Τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι, ἔνπερ ὀνείρῳ.
Ὣς φάτο· καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβὸν,
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν·
Κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
« Ἆ δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατείβετον, ἠδὲ γυναικὶ
« Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ᾗ τε καὶ ἄλλως
« Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
« Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε, καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
« Κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,

71 ΜΥ. Νῦν, τῆς στάσεως, ὅθεν καὶ Ἀνακρέων τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ ἁλιεῖς ὄντας στασιαστὰς φησι, Μυθιῆται δ' ἐνὶ νήσῳ μεγίστῃ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ· ἀντὶ τοῦ, στασιασταί, μυθιῆται. ΕΠ. Νῦν, σημαίνει περίφρασιν· ἐπιμονῆς γὰρ χρεία τῷ περιφραζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ τὸ μὴ ἀληθεύειν· καὶ Ἀλκαῖος, Οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλο τὸ νόημα· ἀντὶ τοῦ, περιφραζόμενος, ἀλλαχοῦ ἀποτρέπων τὸ ἑαυτοῦ νόημα.

73 ΤΟ. Τὸ ἐμὲ γῆμαι.

74 ΘΗ. Προτίθημι.

76 ΔΥ. Εἰ γὰρ ἐν μέσοις ἐστὶ τὸ βέλος, ἔξαθλος ἦν, ὡς ἐλλείπων τῇ δυνάμει.

85 ΕΦ. Τὸ παραυτίκα μόνον φρονοῦντες, οὐ προνοοῦντες τοῦ μέλλοντος.

90 ΤΟΞ. Νῦν, τὴν σύμπασαν σκευὴν τοξικήν.

« Μνηστήρεσσιν

“ Μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ ὀΐω
“ Ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.
“ Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοίσδεσι πᾶσιν,
“ Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
“ (Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ,) πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νευρὴν ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
Ἤτοι ὀϊστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
“ Ὢ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων.
“ Μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
“ Ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
“ Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
“ Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
“ Οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
“ Οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἄργεος, οὔτε Μυκήνης,
“ Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης.
“ Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου;
“ Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
“ Δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
“ Καὶ δὲ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·

91 ΑΑ. Ἐπιβλαβῆ· ἢ ἄνευ βλάβης. 93 ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει, μέτεστιν. 99 ΑΤ. Ὑβρίζειν. 110 ΙΣ. Γνωρίζετε. 111 ΜΥ. Προφάσεσι· μύουσι τὰ ὄμματα σκέπτεσθαι, τί χρὴ δρᾶν; τούτου γὰρ χάριν περιφρασίζονται, ἵνα ἐπιμείνωσιν· οἱ δὲ, κατασιωπῶντες, παρὰ τὸ μύειν τὸ στόμα. ΠΑ. Ὑπερτίθεσθε.

112 ΑΠ. Ἀποτρέπεσθε. ΤΑ. Τῆς τάσεως, τοῦ ἐντανυσμοῦ.

“ Εἰ

" Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοϊστεύσω τε σιδήρου,
" Οὔ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
" Λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,
" Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
Πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν·
Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἕλε πάντας, ἰδόντας,
Ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τό γε θυμῷ,
Νευρὴν ἐντανύειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
Καί νύ κε δή ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
" Ὢ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
" Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
" Ἄνδρ' ἀπαμύνεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
" Ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,
" Τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστῃς σανίδεσσιν·
Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.

114 ΣΙ. Τῶν πελέκεων.
122 ΕΝ. Συνεπίλωσεν.
123 ΟΠ. Θεασάμενος ἦν.
124. ΠΕΙ. Διάπειραν ἐλάμβανεν.
125 ΠΕ. Ἔκαμπτεν.
138 ΚΟ. Τῷ ἄκρῳ τοῦ τόξου.

Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνε, ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
"Ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,
"Ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἴνοπος υἱός,
Ὅς σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
Ἷζε μυχοίτατος αἰεί· ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ
Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν·
Οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρίπτους, ἁπαλάς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
"Ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
"Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
"Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι
"Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, οὗθ' ἕνεκ' αἰεὶ
"Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.
"Νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ μενοινᾷ
"Γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
"Αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται, ἠδὲ ἴδηται,
"Ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
"Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα

141 ΟΡ. Ἀνίστασθε. ΕΠ. Ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους.
142 ΟΘ. Εὔλογόν ἐστιν, εἰσιόντων εἰς τὸν ἀνδρῶνα ἐν δεξιᾷ κεῖσθαι τὸν κρατῆρα.
145 ΘΥ. Ὁ μάντις· ἀπὸ τῶν θυομένων ἱερῶν, ὅ ἐστι, νοῶν καὶ διὰ πυρὸς μαντευόμενος.
146 ΜΥ. Ἐνδότατος.
147 ΕΧ. Μισηταί.
151 ΑΤ. Ἄτριπτους. [sic: Ἀήθεις.]
153 ΚΕ. Στερήσει, χωρίσει.
161 ΕΕΔ. Πλήθει δώρων ζητῶν. βίᾳ γὰρ καὶ ῥώμῃ οὐ λήψεται.

"Γῆμαιθ',

« Γήμαιθ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,
Κλίνας κολλητῆσιν εὐξέσης σανίδεσσιν,
Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ·
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
« Δεινόν τ', ἀργαλέον τε; νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων,
« Εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
« Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
« Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
« Οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι, καὶ ὀϊστῶν·
« Ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
Ὡς φάτο· καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·
« Ἄγρει δὴ πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
« Πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
« Ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν, ἔνδον ἐόντος,
« Ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
« Τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ·
Πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
Ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν, ἔνδον ἐόντος,
Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
Ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.

173 ΡΥ. Ἑλκυστῆρα τόξου.
176 ΚΕΙ. Καῦσον, ἄψον.
178 ΕΝ. Ἄγαγε, κόμισον.

179 ΘΑΛ. Θερμαίνοντες.
185 ΒΙ. Δυνάμεως ἐνδεεῖς· ἤτοι τοῦ τόξου, ἢ τοῦ Ὀδυσσέως.

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
Ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
Τὼ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
Βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
Φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισι·
"Βουκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
"Ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
"Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
"Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκη;
"Ἦ κεν μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
"Εἴπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
"Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
"Ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων,
"Γνοίης χ', οἵη ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα, ὅνδε δόμονδε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Ἐξαῦτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
"Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,

186 ΕΠ. Ἐπίκειτο· ὁ Ἀντίνοος ἐπεῖχε, καὶ ἐκώλυσεν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χρήσασθαι τῷ τόξῳ· φαίνεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἑξῆς λέγων, μὴ δεῖν τεῖναι τὸ τόξον, ἑορτῆς οὔσης τοῦ τοξικοῦ θεοῦ, καὶ Εὐρύμαχος πείθεται.

188 ΤΩ. Εἰς τὸν πρόδομον ἐξῆλθον· πιθανῶς, ἐπεὶ μακρὰν πρόσθεν ὁ Ἀντίνοος φησὶν, Κλαίετον ἐξελθόντες· καὶ ἅμα, ἵνα τῷ Ὀδυσσεῖ συμβάλωσιν.

195 ΠΟΙ. Τὸ πλῆρες, ποῖοί κεν ἦτε; τὸ δὲ σημαινόμενον, ποῖοι ἂν ἦτε κατὰ τὴν γνώμην;

196 ΕΝ. Ἐνέγκοι, ἀγάγοι.

202 ΔΥ. Τῇ δυνάμει καὶ χεῖρες ἀκολουθοῦσιν.

"Ἤλυθον

« Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
« Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
« Οἴοισι δμώων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τεῦ ἄκουσα
« Εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
« Σφῶϊν δ', ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω·
« Αἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
« Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
« Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
« Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
« Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
« (Ὄφρα με εὖ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,)
« Οὐλὴν, τὴν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
« Παρνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Ὣς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφράσαντο ἕκαστα,
Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Ὣς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·
« Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδηται
« Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἴπῃσι καὶ εἴσω.
« Ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
« Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
« Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,

209 ΣΦΩ. Ὑμῖν.
211 ΥΠ. Ἐξ ὑποστροφῆς.
218 ΕΥ. Ἀσφαλῶς γνωρίσητε.
221 ΑΠ. Ἀφεῖλεν, ἀπεκάλυψεν.

« Οὐχ

“ Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
“ Ἀλλὰ σύ, δῖ' Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
“ Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξὶ
“ Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
“ Ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
“ Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
“ Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
“ Σοὶ δέ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
“ Κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.
Ὣς εἰπών, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη·
Ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλᾳ πυρός· ἀλλά μιν οὐδ' ὣς
Ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
“ Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων·
“ Οὔτι γάμου τοσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
“ (Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, * ἡ μὲν ἐν αὐτῇ
“ Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·)
“ Ἀλλ' εἰ δὴ τοσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
“ Ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσαι
“ Τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
“ Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.

236 ΚΛΗ. Ἐπικλεῖσαι.
238 ΕΡΚ. Τοῖς τειχίοις.
239 ΠΡΟΒ. Προϊέναι ἔξω.
241 ΙΗ. Ἐπιβαλεῖν.
246 ΣΕ. Τῇ φλογί.
255 ΕΛ. Ἀδοξία.

* al. αἱ μὲν.

“ Νῦν

« Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
« Ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
« Κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴκ' εἰῶμεν ἅπαντας
« Ἑστάμεν, οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
« Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
« Ἀλλ' ἄγετ'· οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
« Ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
« Ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
« Αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
« Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
« Τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
« Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
« Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
« Λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε·
« Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
« Ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος, ᾧ κ' ἐθέλησιν.

258 ΘΕ. Τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπιστατοῦντος τοῦ τόξου, ἤγουν Ἀπόλλωνος, ἡλίου· τούτου γὰρ ἦν ἑορτή· διὰ τὴν ἐν τελεακάδι σύνοδον· Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερὰ πᾶσα νουμηνία, καθὰ καὶ ἡ τῆς σεληναίας μηνὸς ἑβδόμη, ὡς γενέθλιος Ἀπόλλωνος.

264 ΚΑ. Ἀποθώμεθα.

266 ΕΞ. Ὑπερέχουσαι.

278 ΕΕΙ. Ὁ Ἀντίνοος· πρῶτος γὰρ τὸ δεύτερον τὸ πρότερον.

279 ΕΠ. Εἶξαι καὶ συγχωρῆσαι τῇ ἑορτῇ.

« Ἀλλ'

« Ἀλλ᾽ ἄγε μοι δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ᾽ ὑμῖν
« Χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ᾽ ἐστὶν
« Ἶς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
« Ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ᾽, ἀκομιστίη τε.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες, μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειεν.
Ἀντίνοος δ᾽ ἐνένιπεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
« Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ᾽ ἠβαιαί·
« Οὐκ ἀγαπᾷς, ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ᾽ ἡμῖν
« Δαίνυσαι; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
« Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
« Ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
« Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅς τε καὶ ἄλλους
« Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ᾽ αἴσιμα πίνῃ.
« Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
« Ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
« Ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ᾽· ὁ δ᾽ ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
« Μαινόμενος κάκ᾽ ἔρεξε, δόμον κάτα Πειριθόοιο·
« Ἥρωας δ᾽ ἄχος εἷλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
« Ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ᾽ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,

284 ΑΛ. Πλάνη. ΑΚ. Τὸ ἀτημέλητον εἶναι.
289 ΥΠ. Νῦν, τοῖς καὶ ὑψηλὰ διαφέρουσι.
291 ΡΗ. Γνώμης.
293 ΤΡΩ. Τιτρώσκει, βλάπτει.
294 ΧΑΝ. Ἀθρόως καὶ κεχηνότως. ΑΙ. Δεόντως.
295 ΕΥ. Ὅμηρος μὲν ἴσασι τὸν ἐν τῷ Πειρίθου γάμῳ Κενταύρων ἀπολομένων τὸν Εὐρυτίωνα λέγει, ὅτε τὴν Ἄτρακος θυγατέρα, λέγω δὴ Ἱπποδάμειαν, Πειρίθους πρὸς γάμον ἀγόμενος ἐκάλεσε κατὰ συγγένειαν Λαπίθας καὶ Κενταύρους· ὑπὸ μέθης δὲ οἱ Κένταυροι παροινηθέντες, τῶν Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπεχείρησαν· οἱ δὲ ὀργισθέντες ἀνεῖλον τοὺς Κενταύρους. Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἴεται τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶν γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξαμενῷ ἐν Ὠλένῳ, ὑβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῇ τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγατρί· καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς ἐκεῖ ἐπιστάντος.

« Ῥῖνάς

" Ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς,
" Ἤϊεν ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
" Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
" Οἷ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
" Ὣς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴκε τὸ τόξον
" Ἐντανύσῃς· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
" Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
" Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
" Πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὔτι σαώσεαι· ἀλλὰ ἕκηλος
" Πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
" Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
" Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
" Ἔλπεαι, αἴχ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον

301 ΑΜ. Κόψαντες. ΑΑ. Βλαβείς.

302 ΟΧ. Ὑποφέρων, ἢ ἔχων καὶ βαστάζων. ΑΕ. Φρενοβλαβῶς.

303 ΚΕΝΤ. Ἰξίων, ὁ Διὸς παῖς, Λαπίθης τὸ γένος, κοινωνὸς δὲ τῶν θεῶν τραπέζης γενόμενος, καὶ πιὼν πολὺ τοῦ νέκταρος, καὶ τῆς ἀμβροσίας ἁψάμενος, οὐχ ὅπως αὐτὸς ἀμοιβὰς τῷ Διῒ εὐεργεσίας ἐσκέπτετο, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐμφύτου κακίας ἐπείραζε τὸν τῆς Ἥρας γάμον· ὑποπτεύσασα δὲ ἡ θεὸς, ἀνήνεγκε τῷ Διῒ τὴν Ἰξίονος λύσσαν· ὁ δὲ ἐνθυμούμενος ζήλῳ πάλιν τοῦτο ταύτην δρᾶν, διαβάλλουσαν τοὺς ἐξ αὐτοῦ γεγενημένους, ἔκ τινος ὅμως ἐπιτεχνήσεως τῆς Ἰξίονος ἐπειρᾶτο γνώμης. σκοπῶν δὲ εὗρε τὸ ἀληθές· νεφέλην γὰρ Ἥρᾳ παρεικάσας, μόνην ἐν τῷ θαλάμῳ τοῦ Ἰξίονος κατέλιπεν· ὁ δὲ, ὡς Ἥραν, ἐβιάσατο· τοῦτον οὖν ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας ἴσῃ θανάτῳ περιέβαλε τιμωρίᾳ· γυμνωσάμενον γὰρ αὐτὸν τῆς ἀμβροσίας, οὐκ ἦν αὐτὸν ἀποθανεῖν, ἀλλὰ τροχοὺς ποιήσας ὑποπτέρους, ἔδησε τὸν Ἰξίονα περὶ τὰς τῶν τροχῶν κνημίδας, καὶ εἴασε κατὰ τοῦ σφαιροειδοῦς φέρεσθαι ῥεῶντα, ὡς τὰς εὐεργεσίας ἀμείβεσθαι προσῆκεν· γίνεται δὲ ἐκ τῆς νεφέλης παῖς Ἰξίονος διφυὴς, τὰ μὲν κατώτερα μέρη τῆς μητρὸς ἔχων, αἱ γὰρ νεφέλαι ἵπποις ἐοίκασι, τὰ δὲ ἀνώτερα μέρη ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ μέχρι τῆς κεφαλῆς τοῦ πατρὸς Ἰξίονος. φερόμενος δὲ οὗτος κατὰ Μαγνησίαν, ἀκόλαστον εἶχε τὴν ὁρμὴν περὶ τὰς συνουσίας. ὁμοίᾳ γὰρ τοῦ πατρὸς ἀκολασίᾳ, καὶ πολλάκις ἐπλησίαζε ταῖς κατὰ τὸ Πήλιον ἵπποις, ἐντεῦθεν λέγεται τὸ τῶν Κενταύρων ἀναφῦναι γένος, ὅθεν καὶ τὸν Πειρίθουν, ἐπίκλησιν Ἰξίονος, Διὸς υἱὸν ὄντα, λαμβάνειν ἐθέλειν γύναιον παρὰ τῶν συγγενῶν, Καινέως τὴν κρίσιν τοῦ προσήκοντος αὐτῶν, παρθένον Ἱπποδάμειαν. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ.

306 ΕΠ. Μιλαιτήσεως. ΑΝ. Τεύξῃ.

« Ἐντανύσῃ, χερσίν τε βίηφί τε ἧφι πιθήσας,
« Οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
« Οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπε·
« Μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
« Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα·
« Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
« Οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
« Ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
« Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
« Ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
« Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύουσιν,
« Ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
« Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
« Ὣς ἐρέουσ'· ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
« Εὐρύμαχ', οὔπως ἐστὶν ἐϋκλεῖας κατὰ δῆμον
« Ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
« Ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
« Οὗτος δὲ ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας, ἠδ' εὐπηγὴς,
« Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
« Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν·
« Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
« Εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,

315 ΗΦ. Τῇ ἑαυτοῦ. ΠΙ. Πιστεύσας, θαῤῥήσας.
318 ΕΙ. Τούτου χάριν, ὅτι οὕτως ἐμὲ ἄξεται.
319 ΕΟΙ. Δηλονότι, Τοῦτο ὑμᾶς ἐννοεῖν.
328 ΗΚ. Διέπεμψε, διεπέρασεν.
334 ΕΥ. Εὐπαγής.

« Ἕσσω

" Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
" Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
" Καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα·
" Πέμψω δ', ὅππη μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
" Κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω δόμεναί τε, καὶ ἀρνήσασθαι·
" Οὐδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
" Οὐδ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο.
" Τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλοιμι
" Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
" Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
" Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
" Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
" Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
" Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,

347 ΝΗ. Ταῖς περὶ τὸ Δουλίχιον· λέγει Ζάκυνθον, Σάμην, καὶ λοιπάς. Ἔγγιοι, ναίουσι.

349 ΚΑ. Καθόλου· τοῦτο δὲ οὕτως οὐκ ἔχει ἑτέρωθι παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἐν ᾧ τῆς προηγουμένης λέξεως ληγούσης εἰς ξ, καὶ ἡ ἑξῆς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

 " Πλαγκτέ;

« Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
« Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων
« Ἡμῖν ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ,
Δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
« Ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· (τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·)
« Μή σε, καὶ ὁπλότερός περ ἐὼν, ἀγρόνδε δίωμαι
« Βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
« Αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι,
« Μνηστήρων χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτερος εἴην·
« Τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
« Ἡμετέρου ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο
Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
« Τηλέμαχος κέλεταί σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
« Κληῗσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
« Ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς, ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
« Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
« Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμμεναι παρὰ ἔργῳ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος·
Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

363 ΠΛΑΓ. Παραπλὴξ, τὴν διάνοιαν πεπλανημένε.
365 ΙΛ. Ἵλεως γένηται.
377 ΜΕ. Μεθίεσαν.

Σιγῇ

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,
Κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤϊεν αὐτός.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη,
Εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα,
Πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
„ Ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων,
„ Ἤ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
„ Ἢ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν· ὡς ἐνὶ χερσὶ
„ Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
„ Αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
„ Ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἴδε πάντῃ,
Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν,

390 ΟΠ. Σχοινίον.

391 ΒΥΒ. Καννάβινον· οἱ δὲ, τὸ ἐκ παπύρου.

394 ΑΝ. Ἀναστρέφων. ΠΕΙ. Καταμανθάνων.

395 ΙΠ. Θηρία ἐσθίοντα τὰ κέρατα, παραπλήσια κώνωψι· κατανοεῖ δὲ, μὴ ἄρα ἄχρηστα αὐτῷ γίνηται καὶ ἑτέρα δέον χρήσασθαι μηχανῇ.

397 ΘΗ. Θαυμαστικὸς, ἔμπειρος. ΕΠ. Ἐπιθυμητὴς, ὀρεκτικὸς, κλέπτης· κλέπτειν γὰρ, τὸ ἐπιθυμεῖν· καὶ κλέπτης, ὁ ἐπιθυμητὴς τῶν ἀλλοτρίων.

399 ΕΦ. Προτιθύμηται.

402 ΤΟΣ. Ὁ νοῦς, εἴθε καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὄνησιν ἂν βούλεται λάβοι. ἢ οὕτως, ἐπὶ τοσοῦτον μετάσχοι, ὡς οὐ δυνήσεται ἐντανύσαι. ΟΝ. Ὠφελείας, ἢ τῆς βρώσεως, ἣν εἰλήφει παρὰ τῶν μνηστήρων.

407 ΝΕ. Ἀντὶ τοῦ, καινῷ. ΚΟΛ. Κολλάβοις· εἴρηται δὲ, παρὰ τὴν κόλλαν.

Ἄψας

Ἅψας ἀμφοτέρωθεν ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἰός·
Ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσε μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
Ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε, σήματα φαίνων.
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστόν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
Τόν ῥ' ἐπὶ πήχει ἑλὼν, ἕλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος· ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
Πρώτης στειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
« Τηλέμαχ', οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
« Ἥμενος· οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
« Δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
« Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
« Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι

408 ΑΨ. Ἐνδήσας. ΕΝ. Τὴν χορδήν.
412 ΧΡΩΣ. Ἡ χροιά.
413 ΕΤ. Ἐτράπη, ἠλλοιώθη.
417 ΚΟΙ. Βαθείας· διὰ τὸ κεκαλύφθαι.
419 ΠΗ. Τῷ τοῦ τόξου κέρατι.
421 ΤΙ. Κατασχαζόμενος.
422 ΠΡΩ. Διὰ πρώτης γὰρ ὀπῆς τῶν πελεκέων διηνεκῶς ἦλθεν.
423 ΧΑΛ. Ὁ ἀπὸ σιδήρου ἰσχυρός.
424 ΕΛ. Ἐπονείδιστον τίθησιν.
427 ΟΝ. Ἐκφαυλίζουσιν.
428 ΔΟΡ. Παρέλκει τὴν διάνοιαν αὐτῶν· τὸ μὲν οὖν δεῖπνον, ἀντὶ τοῦ θανάτου· τὸ δὲ ἑψιάασθαι, ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν.

" Ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι
" Μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Πὰρ θρόνῳ εἱστήκει, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

429 ΕΨ. Τέρπεσθαι. 431 ΑΜ. Ἐπῖχεν, ἠυτρέπισεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΤΑ περὶ τὴν μνηστηροφονίαν ἐργασάμενος Ὀδυσσεὺς παρούσης Ἀθηνᾶς, ἐν ταῖς ἑξῆς τὰς θεραπαίνας διὰ Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων κολάζει, ἅμα Μελανθίῳ.

Χῖ, Ὀδυσεὺς μνηστῆρας ἐκαίνυτο νηλέϊ χαλκῷ.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
" Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσαι·
" Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
" Εἴσομαι, αἴ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

1 ΑΥ. Τὴν ῥακώδη ἀπεδύσατο ἐσθῆτα, οὐχ ὅλως, ἀλλὰ τὰ περιττὰ τῶν ῥακωδῶν, τὰ σκέποντα τὰ ἀναγκαῖα ἔχων. ἑξῆς γοῦν ἡ Εὐρύκλεια φησὶν, Μὴ δ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους Ἕσταθι.

5 ΑΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἄατος, πλεονασμοῦ τοῦ ἑνὸς α.

7 ΕΙ. Γνώσομαι· ἢ, ἐπιπορεύσομαι.

Ἠ· ξ

Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
Χρύσεον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
Ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἱ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βλημένου· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ οἷο τράπεζαν
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε·
Σῖτός τε, κρέα τ' ὀπτά, φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
Μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.

8 ΙΘ. Ἐπὶ εὐθείας ἐπέμπεν.

9 ΑΛΕΙ. Διονύσιος, ὁ Θρᾷξ, ἐν ταῖς Μελέταις φησὶ, τὴν παροιμίαν, Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου, ἀπὸ τούτου διαδεδόσθαι· προσφερόμενος γὰρ Ἀντίνοος τὸ πῶμα, βάλλεται. Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης, περὶ τῆς παροιμίας οὕτως, Ἀγκαῖος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, Σάμιος ὢν τὸ γένος, ἔχων οἰκέτην ἀπὸ Κρήτης, ἐκέλευσεν αὐτῷ προσφέρειν ποτὸν πίνειν· εἰπόντος δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐ δυνήσεται πιεῖν, ὅθεν ἐντεῦθεν αἱ ἄμπελοι τυγχάνουσιν, αὐτὸς ὁ Ἀγκαῖος καταχειρωμήσας τοὺς θεράποντας, ἔλαβε τὴν κύλικα, καὶ προσέθετο· λέξαντος δὲ ἐκείνου, Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου, ἀφνω συνέβη χρῆμα συὸς μεγάλου ἐπιφανῆναι τοῖς τοῦ Ἀγκαίου χωρίοις· ἀκούσαντα δὲ αὐτὸν, ἀπὸ τῶν χειλέων τὴν κύλικα καταθεῖναι, καὶ δραμεῖν, ὡς τὸν ἄγριον ὗν· συμβαλόντα δὲ τῷ κάπρῳ, τελευτῆσαι· ἔνθα φησὶ κατανοῆσαι τὴν παροιμίαν.

10 ΑΜ. Τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὦτα ἔχον.

11 ΠΙ. Ἀττικῶς ἐῤῥέθη· ἄλλως γὰρ, τὸ πίνειν αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἴσως δὲ καὶ οὐδὲ ἔμελλε τὸν ὅλον ἐκπιεῖν οἶνον, ἀλλά τι μέρος αὐτοῦ· ὡς εἰώθασι ποιεῖν οἱ προπίνοντες· τὰ δὲ τοιαῦτα γενικῇ συντάσσονται· ὅτε δηλαδὴ μὴ τὸ πᾶν δαπανᾶται, ἀλλά τι μέρος αὐτοῦ, οἷον, Λέων βοὸς βεβρωκὼς, καὶ, Ὄφις μυρμήκων φαγών.

15 ΕΠ. Ἐπιλαβόμενος.

19 ΑΥ. Τὸ ἐξακόντισμα, ὁ κρουνὸς τοῦ αἵματος· πᾶν καὶ τὸ στενὸν, αὐλὸν ἔλεγον· ὅθεν καὶ τοὺς στενοὺς ποταμοὺς, ἐναύλους.

21 ΦΟ. Ἐμολύνετο.

Ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν, ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
Πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
Οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἑλέσθαι.
Νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
« Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
« Ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
« Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
« Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἴσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
Ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι
« Δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
« Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
« Αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
« Οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
« Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι.
« Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
« Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
« Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοὶ,

27 ΤΟΞ. Τοξεύων ἐπιτυγχάνεις.

31 ΙΣ. Ἄλλοι μὲν, τὸ ἔλεγον σημαίνουν, βούλονται.

36 ΚΑ. Κατεδαπανᾶτε.

38 ΥΠ. Ὑπεφθείρετε, λεληθότως ἐμνηστεύεσθε· περὶ δὲ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Τηλεμάχου οὐκ ὀνειδίζει, ἴσως ἐπεὶ προβεβουλευμένοι ἠμύνοντο· ἔφη γὰρ, Πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλω.

40 ΕΣ. Ἀναγνώστεον ἰσ' ἢ, δείσαντες ἔσεσθαι. Ἄλλως, Ἔσεσθε, ἀντὶ τοῦ, ἐνοήσατε.

« Πολλὰ

« Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
« Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
« Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
« Οὔτι γάμου τόσον κεχρημένος, οὔτι χατίζων,
« Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσε Κρονίων·
« Ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύοι
« Αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
« Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
« Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσάμενοι κατὰ δῆμον,
« Ὅσά τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
« Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
« Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
« Ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσητὸν κεχολῶσθαι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς·
« Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
« Ὅσά τε νῦν ὔμμ' ἐστὶ, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
« Οὐδέ κεν ὣς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
« Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
« Νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι,
« Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.
« Ἀλλά τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς φάτο· τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις·
« Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
« Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐΰξοον, ἠδὲ φαρέτρην,

49 ΕΠ. Συνίστησιν.
54 ΜΟΙ. Δικαίως, δεόντως.
57 ΑΜ. Χωρὶς ἕκαστον ἰδίως. ΕΕΙ. Εἴκοσι βοῶν ἄξιον.
65 ΠΑΡ. Πρόκειται εἰς αἵρεσιν.

« Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
« Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
« Φάσγανά τε σπάσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
« Ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
« Ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν, ἠδὲ θυράων.
« Ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο·
« Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἆλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἰὸν ἀποπροΐεις βάλλε στῆθος παρὰ μαζὸν,
Ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ
Κάππεσε δινηθεὶς· ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
Λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
Ἀντίος ἀΐξας· εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ,
Εἴπως οἱ εἴξειε θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·

72 ΤΟΞ. Τοξεύσει.
73 ΑΜ. Ἡμᾶς· Δυϊκὸν, ἀντὶ Πληθυντικοῦ.
74 ΦΑΣ. Ἐξιφοφόρουν γὰρ οἱ παλαιοί. ΑΝ. Προβάλλεσθε.
75 ΕΧ. Ἐπίωμεν.
84 ΠΕ. Περικλασθεὶς, ἢ περιῤῥαγὴς, ἢ περιδινούμενος, ἢ περιῤῥυεὶς, ἢ περιφερής.
85 ΔΙ. Ἐπιστραφείς.
89 ΕΕΙ. Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσέα ὥρμησεν.
91 ΦΘΗ. Προέλαβεν.
92 ΤΗ. Ἐγγὺς τοῦ Ὀδυσσέως γενόμενον Ἀμφίνομον, παραλλάξας κατὰ τοῦ νώτου ἔβαλεν. Πιθανῶς δὲ προτέραν ἀριστείαν Τηλεμάχου διέθετο, ἐν ᾗ τὸν πατέρα διέσωσεν.

Δούπησεν

Δούπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δίε, μή τις Ἀχαιῶν
Ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσειε
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἠὲ προπρηνέϊ τύψας.
Βῆ δὲ θέων· μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε,
« Καὶ κυνέην εὔχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
« Αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
« Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Οἶσε θέων, εἵως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοί,
« Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
Ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτώ,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσετο χαλκόν·
Ὣς δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,
Ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνασθαι ἔσαν ἰοί,
Τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ

95 ΑΠ. Ἀφώρμησεν.
96 ΔΙ. Ἐφοβεῖτο, παρὰ τὸ δείω.
97 ΕΛΑ. Πλαγίῳ τῷ ξίφει πλήξειεν.
98 ΠΡΟ. Κατὰ στόμα τῷ ξίφει ὀρθὸς ὡς τοὔμπροσθεν μὴ ἀνατείνας, ἀλλὰ νύξας ὑπτίως· οἱ μὲν γὰρ νύττοντες, πλατὺ ἔχουσι τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλήττοντες, πλάγιον.
103 ΑΜ. Καθοπλίσομαι.
104 ΤΕ. Κεκαθωπλίσθαι.
106 ΟΙ. Κόμισον.

Βάλλε

Βάλλε τιτυσκόμενος, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
Τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Ἔκλιν' ἑστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
Ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
Ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
" Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
" Καὶ ἔποι λαοῖσι; βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;
" Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
" Οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
" Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
" Καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνήρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
" Ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι

126 ΟΡ. Ἐν τῷ τοῦ οἴκου ἐναντίῳ τοίχῳ θύρα ἦν, δι' ἧς εἰς τὸν θάλαμον ἀναβῆναι, ἔνθα τὰ ὅπλα ἔκειτο· εἶπεν δὲ οὕτως, ἐπεὶ ὑψηλοτέρα ἦν, ἐφ' ἣ ἦν ὀροῦσαι καὶ ἀναθορεῖν.

128 ΟΔ. Πρόδομος. ΛΑΥ. Στενὴν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι καὶ φέρονται, οἱονεὶ ἄμφοδον. ΕΥ. Καλῶς ἡρμοσμέναι.

130 ΕΦ. Ἔξοδος· ἦν δὲ ἑνὸς μόνου ἔξοδος ἐν τῷ ἄντικρυς τῆς εἰσόδου τοίχῳ τοῦ ἀνδρῶνος· ἐν τῇ δεξιᾷ γωνίᾳ ἦν ὀρσοθύρα, ἥτις εἰς τὴν λαύραν ἔφερεν· ἡ δὲ λαύρα, στενωπός ἐστι παρακείμενος ἔξωθεν τοῦ ἐν δεξιᾷ τοίχου, ἐν ᾧ καὶ ὁ θάλαμος, οὐχ ὁ Πηνελόπης, ἀλλ' ἐν ᾧ τὰ ὅπλα ἔκειτο· αὕτη δὲ ἡ λαύρα ἔξοδον ὡς εἰς τὸν πρόδομον εἶχεν· ἑνὸς δὲ ἦν ἔξοδος ὀρσοθύρα· λαύρα, θάλαμος ἀνδρῶν.

137 ΣΤΟ. Ἀρχή.

" Ἐκ

« Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, (ὀΐομαι,) οὐδέ πῃ ἄλλῃ
« Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.
Ὣς εἰπών, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
Καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
Μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
« Νῶιν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἠὲ Μελανθεύς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, (οὐδέ τις ἄλλος
« Αἴτιος,) ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
« Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
« Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
« Καὶ φράσαι, εἴτις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τάδε ῥέζει,
« Ἦ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθεύς, τόν περ ὀΐω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
Αἶψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

143 ΡΩ. Ῥήγματα, θυρίδας· ἢ τὰς τῆς οἰκίας ὑπερῴας διόδους.
144 ΕΞ. Ἐξήνεγκεν.
154 ΗΜ. Ἀντὶ τοῦ, ἔπταισα.
156 ΑΓ. Ἀνοίξας.
158 ΦΡΑ. Κατανόησον.

« Κεῖνος

« Κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ, ὃν ὀϊόμεθ' αὐτοὶ,
« Ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
« Ἤ μιν ἀποκτείνω, αἴ κεν κρείσσων γε γένωμαι·
« Ἠέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
« Πολλὰς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ἤ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
« Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
« Σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
« Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθε·
« Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
« Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
« Ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
Ἤτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα·
Τὼ δ' ἔσταν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
Εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ,
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε·
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων.

173 ΣΦΩ. Ὑμεῖς οἱ δύο.

174 ΣΑ. Τὸ ἑξῆς, σφῶϊν ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας, εἰς θάλαμον ἐμβάλλετε· σειρὰν δὲ πλεκτὴν ἐπ' αὐτοῦ πειρήναντε ἀνὰ κίονα ὑψηλὴν ἐρύσατε, σανίδας δὲ ἐκδήσατε· ἢ ὄπισθεν κλείσατε τὰς θύρας μετὰ ταῦτα.

175 ΣΕΙ. Πλέγμα, σχοινίον. ΠΕΙ. Ἐκδήσαντες.

176 ΕΡ. Ἀνασπάσατε.

183 ΤΡΥ. Περικεφαλαία, τετραφάλεια τὶς οὖσα, ἢ τρεῖς φάλους ἔχουσα.

184 ΑΖ. Εὐρῶτι, ἢ ξηρασίᾳ.

185 ΚΟΥ. Νέος ὤν. ΦΟ, Ἔφερεν, ἐβάσταζεν.

Τὼ δ'

Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην, ἔρυσάν τε μιν εἴσω
Κουρίξ· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερὲς, ὡς ἐκέλευσεν
Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
« Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις
« Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
« Οὐδέ σε γ' ἠριγένεια παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
« Λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
« Αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.
Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταθεὶς ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ.
Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ἐπιθέντε φαεινὴν,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.
Ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν· οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ,
Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·
« Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
« Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
Ὣς ἔφατ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην.

188 ΚΟΥ. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, τῆς κόμης ἐπιλαβόμενοι· ὁ δὲ Κράτης, κουρὶξ, τὸ νεανικῶς.
189 ΕΔ. Ἔδησαν.
195 ΦΥ. Παρατηρήσεις.
196 ΚΑ. Καθεύδων.
201 ΕΠ. Κλείσαντες.
210 ΟΙ. Ἀντὶ τοῦ, πεπιστευμένος.

Μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Πρῶτος τὸν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
" Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς,
" Μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δὲ οἱ αὐτῷ.
" Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
" Ὁππότε κεν τούτους κτέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱὸν,
" Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς
" Ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
" Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
" Κτήμαθ', ὁπόσσά τοι ἐστὶ, τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι,
" Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
" Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας,
" Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν.
Ὣς φάθ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
" Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκὴ,
" Οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ, εὐπατερείῃ,
" Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί·
" Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
" Σῇ δ' ἤλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
" Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
" Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
" Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον,
" Ὄφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι

213 ΠΑ. Πείσῃ.
216 ΚΤΕ. Ἀνέλωμεν.
218 ΚΡΑ. Τῇ κεφαλῇ. ΤΙ. Ἀποδώσεις.
219 ΒΙ. Νῦν, τὰς ψυχάς.
220 ΕΝ. Ἐν τῷ οἴκῳ.
232 ΟΛ. Νῦν, ἀποδειλιᾷς· ἤ, ὑποκρίνῃ, ὑποδεέστερος γίνῃ· ἤ, ἐκλύῃ περί· ἵν' ᾖ, περὶ μνηστήρων.

" Μέντωρ

“ Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
Ἦ ῥα· καὶ οὔπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,
Ἠμὲν Ὀδυσσῆος, ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
Ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
Μνηστῆρας δ' ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρύνομός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
Οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, περί τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
“ Ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
“ Καὶ δή οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπών,
“ Οἱ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
“ Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά·
“ Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴ κε ποθι Ζεὺς
“ Δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
“ Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευεν,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,

249 ΕΥΓ. Αὐχήνες. 250 ΑΒΙ. Κατιλείφθησαν.

Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“Ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι,
“Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
“Ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
Τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
Ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πῖπτε δ' ἔραζε.
Τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα·
Ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·

278 ΛΙΓ. Ὥστε ἐπιλίξαι, ὅ ἐστιν ἐπιψαῦσαι ἐπιπολαίως μόνον τὴν ἔξωθεν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος. Ἄλλως. Λίγδην, ἐπιψαύδην, ἐπιγράβδην.

“Ὦ

« Ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
« Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
« Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
« Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
« Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
Ἦ ῥα βοῶν ἕλικων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὖτα
Δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι,
Τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,

287 ΠΟ. Πολυθέρσου παῖ. ΦΙ. Ὁ τὸν φίλον σκώπτων· ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν.

288 ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, καυχήσασθαι.

289 ΕΠ. Ἐπιτροπὴν ποιῆσαι.

291 ΑΛ. Μεταιτοῦντι.

296 ΗΡ. Οὗτος ἐπ' αὐτὴν πίπτει τὴν πληγήν.

298 ΕΠ. Ἐν εὐλαβείᾳ καὶ φόβῳ ἐγένοντο.

299 ΒΟ. Ὁ οἶστρος, ἀπογεννᾶται ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πλαγίων ζωαρίων τῶν ἐπιπλεόντων τὰ ὕδατα, διὸ καὶ πλεῖστοι περὶ αὐτὰ γίνονται· ὁ δὲ μύωψ, ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται. καὶ Καλλίμαχος περὶ τοῦ μύωπος, Βούσσοον, ὅν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορφοί· εἰσὶ δὲ οὗτοι πολέμιοι τοῖς βουσίν· ὅταν γὰρ κατὰ τὴν λαπάρην αὐτοὺς δρύψωσιν, εὐθέως ἀπολιμπάνουσι τὴν νομὴν σοβηθέντες· ἔστι δὲ ὁ μὲν οἶστρος μυίᾳ παραπλήσιος, κέντρον ἔχων εὐμέγεθες ἐκ τοῦ στόματος, καὶ φωνὴν μεγάλην βομβώδη· ὁ δὲ μύωψ, παρόμοιος τῇ κυνομυίᾳ, τό, τε κέντρον ἔλαττον ἔχει τοῦ οἴστρου. ἱστορεῖ περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. ΑΓ. Νομαῖαι, ἄζυγοι.

300 ΟΙ. Ὁ λεγόμενος μύωψ· ἔστι δὲ ζῶον ὑπόχαλκον τὴν μορφήν, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν βοῶν, ἐξοιστρεῖν ἀναγκάζει τοὺς βόας. καὶ Καλλίμαχος, Βούσσοον, ὅν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορφοί. ΕΔ. Ἐκίνησεν, ἐτάραξεν.

Ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνεται, οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
Τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς,
Κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
" Οὐ γάρ πω τινὰ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
" Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
" Παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
" Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι·
" Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
" Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργὼς,
" Κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
" Πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
" Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
" Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
" Τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.

308 ΕΠ. Ἤγουν, ἐν τῷ ἐπιστρέφεσθαι ὧδε καὶ ἐκεῖ, καὶ μηδένα τόπον παραλείποντας· ἢ συνεστραμμένως, ἢ ἰσχυρῶς.

309 ΚΡΑ. Αὕτη ἡ γενικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς κρᾶτα, ὡς μῆλα· ὥσπερ οὖν μήλων, οὕτως κράτων· σημαίνει δὲ, τῶν κεφαλῶν.

324 ΣΠΕ. Ἀκολουθῆσαι· ἀπὸ τῶν ἕπω, τὸ ἀπαρέμφατον ἕπεσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ', ἕσπεσθαι, ὅπως, Ἀμφ' ἑσπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ, ἤγουν ἀκολουθῆσαι.

325 ΤΩ. Εὐλόγως τὸν Λειώδην ἀναιρεῖ· εἴτε γὰρ μὴ ἦν μάντις ἀληθὴς, ἀλλ' ἐσκέπτετο, ἄξιος ἀποθανεῖν· καὶ γὰρ ὑπὲρ τῶν μνηστήρων, ἔτι προειδὼς τὰ μέλλοντα, ἔμενε μετ' αὐτῶν. ΔΥ. Δυσκόμιστον.

Ὥς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
Κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.
Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
Ἔστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
Ἢ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
Ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον·
Ἦ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἤτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
Μεσσηγὺς κρητῆρος, ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
« Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
« Πέφνῃς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
« Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
« Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν,
« Ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
« Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱὸς,

327 Ο. Ὅπερ δή.
330 ΤΕΡ. Τέρπιος παῖς· ἢ, ὁ τέρπων. ΚΗ. Τὴν θανατηφόρον μοῖραν.
336 ΕΚ. Ἔκαυσαν.
337 ΠΡΟ. Προσορμήσας.
347 ΑΥ. Ἐκ φύσεως δεδιδαγμένος.

« Ὡς

« Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
« Πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας,
« Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.
Ὣς φάτο· τοῦ δ᾽ ἤκουσ᾽ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,
Αἶψα δ᾽ ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
« Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ.
« Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μευ αἰεὶ
« Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος·
« Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἠὲ συβώτης,
« Ἠέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
Ὣς φάτο· τοῦ δ᾽ ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἕστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἶψα δ᾽ ἀπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ᾽ ἀπέδυνε βοέην·
Τηλέμαχον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ὦ φίλ᾽, ἐγὼ μὲν ὅδ᾽ εἰμί· σὺ δ᾽ ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρί,
« Μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
« Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος· οἵ οἱ ἔκειρον
« Κτήματ᾽ ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.
Τὸν δ᾽ ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Θάρσει, ἐπειδή σ᾽ οὗτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
« Ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
« Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ᾽ ἀμείνων.
« Ἀλλ᾽ ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε

358 ΚΗ. Ἐφρόντιζεν, ἐπεμελεῖτο.
363 ΝΕ. Νεωστὶ ἐκδαρέν.
368 ΠΕ. Ἤτοι περισσῶς ἰσχύων.
373 ΕΙ. Εἴπῃς.
374 ΚΑ. Κακῆς πράξεως.
375 ΕΖ. Καθίζεσθε.

« Ἐκ

« Ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
« Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττεό με χρή.
Ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, εἴτις ἔτ' ἀνδρῶν
Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι. καὶ κονίῃσι
Πεπτεῶτας πολλοὺς· ὥς' ἰχθύας, οὕσθ' ἁλιῆες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
Τῶν μέν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
« Ὄφρα ἔπος εἴποιμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
Κινήσας δὲ θύρην, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
« Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦ παλαιγενὲς, ἥτε γυναικῶν
« Δμωάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
« Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος·
Ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·

376 ΠΟ. Πολλοὺς εὐφημῶν· ἢ πολλοὺς φημίζων.
377 ΟΤ. Ὅπερ ἄν.
382 ΥΠ. Ὑποκλέπτοιτο.
386 ΠΟ. Πολλὰς τρύπας ἔχοντι τῷ δικτύῳ.
394 ΚΙ. Κόψας, κρούσας.
395 ΠΑ. Πρεσβυτάτη.

Βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ * κταμένοις νεκύεσσιν,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥστε λέοντα,
Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,
Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
Ὣς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἡ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε, καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένην περ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
“ Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
“ Τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα·
“ Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
“ Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
“ Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
“ Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
“ Αἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
“ Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
“ Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
“ Δμῳαὶ, τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
“ Εἴριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
“ Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
“ Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.

408 ΟΛ. Εὔξασθαι.
412 ΟΣ. Οὐ δίκαιον.
424 ΑΝ. Ἐπὶ πολὺ τῆς ἀναιδείας ἐπῆλθον.

* al. κταμένοισι νέκυσσιν.

“ Τηλέμαχος

« Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
« Σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
« Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
« Εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
« Μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν,
« Ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἑ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
« Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
« Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
« Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
« Δμωὰς ἐξαγαγόντες εὐσταθέος μεγάροιο,
« Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
« Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
« Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
« Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρῃ.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
Αἶν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνειῶτας,
Κὰδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,

431 ΜΗ. Ἐκώλυσεν γὰρ ἂν κολασθῆναι τὰς δούλας.
434 ΝΕ. Ἐλθεῖν, ἐπανήξειν.
436 Ε. Πρὸς ἑαυτόν.
437 ΑΡ. Ἄρξασθε.
442 ΘΟ. Κυκλοτερὲς οἰκύματος, ἀπὸ τοῦ περιθεῖν· εἰς ὃ τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς χρῆσιν πίπτοντα ἀπετίθετο, οἷον κρατῆρας καὶ ἐκπώματα, καὶ τὰ ὅμοια.
443 ΘΕΙ. Τύπτειν.

Ἀλλήλῃσιν ἐρειδούσας· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης,
Λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
Ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαὶ, τίθεσαν δὲ θύραζε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου, καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
Εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι.
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
« Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
« Τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
« Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρώροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
Ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μήτις ποσὶν οὖδας ἵκῃ).
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι,
Ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τόθ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ,
Αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος·
Ὣς αἵγ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
Ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ

450 ΕΡ. Ἐπιτεθεῖσαι.
455 ΛΙΣ. Τοῖς ξυστῆρσιν, ἀπὸ τοῦ λειαίνειν.
460 ΕΙ. Ἀπέκλειον. ΣΤΕΙ. Στενῷ τόπῳ.
469 ΕΡ. Νῦν, τῷ δικτύῳ. ΘΑΜ. Δασεῖ φυτῷ.
470 ΑΥ. Κοίτην.

Τάμνον

Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
Χεῖράς τ', ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκοτηότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·
« Οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
« Ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
« Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
« Πάσας δ' ὄτρυνον δμῳὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
« Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
« Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω·
« Μηδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
« Ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ἤνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
Γρηῦς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
Καὶ κύνεον ῥ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
Κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

481 ΘΕ. Θεῖον. ΑΚ. Ἴκμα.
482 ΘΕ. Καθαρῶ.
493 ΘΗ. Θεῖον, ἄπυρον.
494 ΔΙ. Περιήγησιν.
500 ΑΙ. Ἐπιλαμβανόμεναι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

Ψὶ, δ' ἀναγνωρίζει πόσιν ὃν ποτε Πηνελόπεια.

Γρηῢς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
Γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
"Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
"Ἦλθ' Ὀδυσσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὀψέ περ ἐλθών.
"Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵθ' ἑὸν οἶκον
"Κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.

3 ΕΡ. Ἐῤῥωμένως ἐπορεύοντο. ΥΠ. Ἀρίσταρχος, ἀνεπάλλοντο καὶ ἐκινοῦντο, προθυμουμένης αὐτῆς βαδίζειν ταχέως, μὴ δυναμένης δὲ, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ, διὰ τὸ γῆρας· οἱ δὲ, ὑπερεξετείνοντο, ἄμεινον δ' ἦν ἐκινοῦντο, παρὰ τὸ ἴκταρ, ὅ ἐστιν, ἐγγύς· καὶ γὰρ προείρηκε, Γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο· ταχέως οὖν ὑπερεκινοῦντο, ὅ ἐστι, παρεγίνοντο.

7 ΙΚ. Παραγίγνεται.

9 ΚΗ. Ἐκάκουν, ἔβλαπτον. ΒΙ. Ἐβιάζοντο.

Τὴν

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"Μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν· οἵτε δύνανται
"Ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
"Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
"Οἵ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
"Τίπτε με λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
"Ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
"Ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
"Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
"Ὤχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
"Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἂψ ἔρχευ μέγαρόνδε.
"Εἰ γάρ τις ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
"Ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,
"Τῷ κε τάχα στυγερῶς μεν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
"Αὖτις ἔσω μεγάρων· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
"Οὔτι σε λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
"Ἦλθ' Ὀδυσσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
"Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
"Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδεεν ἔνδον ἐόντα,
"Ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,
"Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.

11 ΜΑΡ. Μαινομένην, ἀναίσθητον, μεμωρῆσαν, ἔκφρονα.

13 ΧΑ. Κεχαλασμένας ἔχοντα τὰς φρένας· ἠλίθιον, ματαιόφρονα.

14 ΑΙ. Καθήκουσι· καθηκόντως περὶ τὰς φρένας ἔχουσι· ὅ ἐστι, φρένας καθήκουσι.

15 ΛΩ. Χλευάζεις, εἰς λώβην καὶ ὕβριν ἄγεις. ΠΟ. Πολλῶν πενθῶν καὶ λυπῶν πεπληρωμένην.

16 ΠΑ. Παρὰ τὸ δέον λέγουσα.

23 ΑΠ. Ἀπεδίωξα.

24 ΤΟΥ. Τὸ μὴ μεθ' ὕβρεως ἀποπεμφθῆναι· ἢ οἷον, εἰ καὶ τὰ ἄλλα σοι βαρύ ἐστι, τοῦτό γε ὀνήσει.

26 ΛΩ. Ὑβρίζω. ΕΤ. Ἀληθές.

28 ΞΕΙ. Στικτέον μετὰ τοῦτο· ἠθικῶς δὲ, ὁ ξεῖνος ἐστὶν, ὁ Ὀδυσσεύς.

Ὧς

Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
Γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἄπο δάκρυον ἧκε·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἔνισπε,
« Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
« Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
« Μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
« Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουον
« Κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
« Ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
« Πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
« Τηλέμαχος· τοῦ γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
« Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν
« Ἑσταόθ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες,
« Κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης,
« Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
« Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
« Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
« Πῦρ μέγα κειάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
« Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον
« Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
« Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
« Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὗρε δὲ καὶ σὲ,

42 ΑΤ. Ἐκπληττόμεναι, ταρασσόμεναι· ἀτύω, ὁ μέλλων ἀτύσω, καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἀτύζω, Αἰολικόν. ΕΧ. Ἀντὶ τοῦ, ἠσφαλισμέναι ἦσαν.

46 ΚΡΑ. Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος.

50 ΘΕ. Περικαγίζει, καθαίρει.

52 ΕΥ. Θυμηδίας ἐπιβῆτε, εὐφρανθῆναι ποιήσητε.

53 ΠΕ. Πεπόνθατε. Ἄλλως πεπόνηθε, κατὰ συγκοπήν.

« Καὶ

“ Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
“ Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“ Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα·
“ Οἶσθα γὰρ, ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
“ Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἱέϊ, τὸν τεκόμεσθα.
“ Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις·
“ Ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
“ Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·
“ Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
“ Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
“ Τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
“ Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
“ Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
“ Ἣ πόσιν, ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ, οὔποτ' ἔφησθα
“ Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
“ Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἴπω,
“ Οὐλήν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
“ Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτῇ
“ Εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
“ Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυϊδρείῃσι νόοιο.
“ Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
“ Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.

59 ΕΠ. Μεγαλαύχει.
60 ΑΣ. Εὐκταῖος.
61 ΤΕ. Ἐγεννήσαμεν.
71 ΕΣ. Ἔνθα τὸ πῦρ καίεται, τόπος· ἔστι δὲ βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθων ὑψούμενος.
78 ΕΜ. Περὶ ἐμαυτῆς. ΠΕ. Συνθήσομαι, ὑπὲρ ἐμαυτῆς.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
« Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
« Δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυΐδριν ἐοῦσαν·
« Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
« Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὣς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὅρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
Ἢ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,
Ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
Ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος, εἴ τι μιν εἴποι
Ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν.
Ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
« Τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
« Ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;
« Οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
« Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
« Ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·

82 ΕΙ. Εἰδέναι.

86 ΕΞ. Ἀνακρίνειν τῷ λόγῳ.

89 ΑΥ. Ἐν τῷ πεφωτισμένῳ τόπῳ καὶ πεφλογισμένῳ ἀπὸ τοῦ πυρός.

94 ΕΝ. Ἐναργῶς, ἀντικρὺς, ἐφορῶσα ἐγνώριζεν. περιεργότερον αὐτὸν κατεσκόπει τοῖς ὀφθαλμοῖς.

95 ΑΓ. Ἠγνόει.

97 ΔΥΣ. Ἐπὶ κακῷ μήτηρ λεγομένη.

99 ΑΝ. Τὰ περὶ τοῦ ἔρωτος φιλικῶς περιπλαλεῖς.

« Σοὶ

“ Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“ Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·
“ Οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
“ Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
“ Ἔστ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶϊ
“ Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
“ Σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Τηλέμαχ', ἤτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
“ Πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
“ Νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
“ Τοὔνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι.
“ Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
“ Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
“ Ὧ, μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
“ Φεύγει, πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
“ Ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
“ Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
“ Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι

105 ΤΕ. Ἐκπέπληκται.
106 ΠΡΟΣ. Προσειπεῖν.
109 ΓΝΩ. Γνωριοῦμεν.
114 ΠΕΙ. Διάπειραν λαμβάνειν. ΦΡΑ. Γνωρίσῃ.
119 ΟΠ. Μετὰ τὸν τῆς ἀπωλείας χρόνον.
120 ΠΗ. Τοὺς πόῤῥωθεν συγγενεῖς.
121 ΕΡ. Ἔρεισμα, βοήθημα. Ἄλλως, κόσμον.
124 ΛΕΥΣ. Σκόπει, λογίζου.

“ Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
“ Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ
“ Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
“ Πρῶτα μὲν ἂρ λούσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
“ Δμῳάς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἑλέσθαι·
“ Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
“ Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
“ Ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκούων,
“ Ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσιν·
“ Μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται)
“ Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
“ Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
“ Φρασσόμεθ', ὅ, ττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
Ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν
Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
“ Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
“ Σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο
“ Εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο.

134 ΦΙ. Φιλοῦντος παίζειν.
137 ΚΛΕ. Ἡ πολλὴ περὶ τοῦ φόνου κληδών.
149 ΠΟ. Τὴν μάλιστα πολυμνήστην· κυρίως ἐπὶ Πηνελόπης.
151 ΕΙ. Κρατῆσαι, φυλάξαι.

Ὣς

Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα.
Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
Ὡς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
Ἀντίον ἧς ἀλόχου, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
« Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
« Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
« Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
« Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
« Ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
« Ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
« Λέξομαι· ἦ γὰρ τῇγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
« Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
« Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα,

167 ΑΤ. Σκληρόν.
172 ΣΙ. Ἰσχυρός.
174 ΜΕ. Ἐπαίρομαι. ΑΘ. Τὸ ἐκρίπτω καὶ ἀποβάλλω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων, τῶν μὴ δυναμένων ἔχεσθαι διὰ σμικρότητα· οἱ γὰρ λικμῶντες ἐκρίπτουσιν αὐτούς.

« Ἐξ

“ Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
“ Ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
“ Ἐκτὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει.
“ Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, * ἐμβάλετ' εὐνὴν,
“ Κώεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν·
“ Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
“ Τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
“ Καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
“ Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
“ Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
“ Ῥεῖα μετοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
“ Ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
“ Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντὸς,
“ Ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν, ἠΰτε κίων·
“ Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
“ Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
“ Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
“ Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·
“ Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
“ Εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,

179 ΕΚ. Ἔξω ἀποθέμεναι. ΠΥ. Διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίθεσθαι.

184 ΑΛ. Ἀλλαχοῦ ἀπέθετο.

189 ΚΑ. Μετὰ καμάτου ἐποίησεν.

191 ΑΚ. Ὁ ἀκμὴν ἔχων τοῦ θάλλειν, ἐπὶ μὲν τούτου ὁ Ἀρίσταρχος ὀξυτόνησεν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν Ἰλιάδι, δηλοῦντος τὸ νῆστις, ἐβαρυτόνησεν· οἱ δὲ, τὰ δύο παροξυτόνησαν.

192 ΑΜ. Κτίσας.

193 ΛΙ. Μικροῖς λίθοις.

196 ΚΟΡ. Ἀπὸ τῆς ῥίζης κορμὸν ποιήσας. ΑΜ. Περιελίπισα.

197 ΣΤΑΘ. Τὴν τεκτονικὴν σπάρτον.

* al. ἔμβαλέ τ' εὐνήν.

“ Ἑρμῖν'

« Ἑρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
« Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
« Δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι,
« Ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοὸς, φοίνικι φαεινόν.
« Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
« Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
« Ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης.
Ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα·
« Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
« Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζὺν,
« Οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
« Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
« Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα,
« Οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα·
« Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
« Ἐῤῥίγει, μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν

198 ΕΡ. Κλινόποδα· ἕρμα γὰρ τῆς κλίνης. ΑΣΚ. Ἑρμῆς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἄτλαντος, παῖς ἔτι ὢν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὕρετο, Γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίστραν, καὶ γεωμετρίαν· ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκῆσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι· τοῦ δὲ Ὀνειροπομπὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὔχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἵλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῆσαί τε καὶ ἀσκῆσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσοψιν, ὅπως ἀλεξητῆρας ἔχοντες ἰδίους, τὰ μὲν δείματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῷεν δὲ πλείστην ἐπαφροδισίαν διὰ τῶν ὀνειράτων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ. ΤΕ. Ἐτόρνωσα. ΤΕ. Τεκτονικῷ ἐργαλείῳ.

199 ΤΟΥ. Τοῦ ποδός.

203 ΕΜ. Ἀκίνητον, ἢ ἐν τῷ εἴδει ἑστός.

209 ΣΚΥ. Ὀργίζου.

214 ΑΓ. Περιπλεξαμένη.

216 ΕΡ. Ἐφοβεῖτο.

« Ἐλθών·

« Ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
« Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
« Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
« Εἰ ᾔδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
« Ἀξέμεναι οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
« Τὴν δ' ἤτοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
« Τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
« Λυγρήν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
« Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέως κατέλεξας
« Εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
« Ἀλλ' οἷοι σύ τ', ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
« Ἀκτορίς, (ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
« Ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,)
« Πείθεις δή μευ θυμόν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.

217 ΒΟΥ. Ἐννοοῦσιν.

218 ΟΥ. Ἀθετοῦνται οἱ ζ', ὡς σκάζοντες κατὰ τὸν νοῦν· σώζοιτο δ' ἄν, εἰ σιζοιμεν, ἐπὶ τῷ, εἰ ᾔδη· καὶ τὸ ὅ, ἀντὶ τοῦ, διό· ὡς εἶναι, οὐδ' ἂν ἡ Ἑλένη ἐμίγη παρὰ ἀλλοδαπῷ ἀνδρί, εἰ μὴ ἦν ἐξηπατημένη· διὸ αὐτήν, ἐπεὶ παραλογίσθη, οἱ Ἕλληνες ἐπανήγαγον. οἱ δέ φασι, τὸν Ἀλέξανδρον Μενελάῳ εἰκασθέντα γνώμῃ Ἀφροδίτης μιγῆναι τῇ Ἑλένῃ.

219 ΑΝ. Ἀλέξανδρος, Πριάμου παῖς, ἀπὸ τῆς Ἀσίας καταίρας εἰς τὴν Λακεδαίμονα, διενοεῖτο τὴν Ἑλένην ξενιζόμενος ἁρπάσαι· ἡ δέ, γυναῖον ἦθος καὶ φίλανδρον ἔχουσα, ἀπηγόρευε καὶ προτιμᾶν ἔλεγε τὸν κατὰ νόμους γάμον, καὶ τὸν Μενέλαον περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι· γενομένου δὲ τοῦ Πάριδος ἀπράκτου, φασὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐπιτεχνήσασθαι τοιοῦτόν τι, ὥστε καὶ μεταβαλεῖν τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν ἰδέαν εἰς τὸν τοῦ Μενελάου χαρακτῆρα, καὶ οὕτω τὴν Ἑλένην παραλογίσασθαι· δόξασαν γὰρ εἶναι ταῖς ἀληθείαις τὸν Μενέλαον μὴ ὀκνῆσαι ἅμα αὐτῷ ἕπεσθαι· φθάσασαν δὲ αὐτὴν ἄχρι τῆς νεώς, ἐμποδιζόμενος ἀνήχθη. ἡ ἱστορία παρὰ Νικίᾳ, τῷ πρώτῳ.

220 ΗΔ. Ἐνταῦθα στικτέον· ἔπειτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς συναπτέον, Ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν. Ὁ γὰρ λόγος, οὐκ ἂν ἡ Ἑλένη παρ' ἀλλοφύλῳ ἀνδρὶ ἐμίγη, εἰ προῄδει τὸ μέλλον· διὸ καὶ ἐπανάξειν ἔμελλον αὐτὴν οἱ Ἕλληνες, ὡς μηδὲν ἡμαρτηκυῖαν. Ο. Διὸ αὐτήν.

223 ΤΗΝ. Οὐ περὶ τοῦ παθεῖν, ἔγνω τὴν φρενοβλάβειαν.

229 ΝΩ. Ἡμᾶς.

232 ΘΥ. Τῇ ψυχῇ περιέσχεσαν, ἐσάρεσεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανήῃ,
Ὧντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ,
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ·
Δειρῆς δ' ὄπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵτ' ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἣν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
« Ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
« Πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
« Ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαο
« Ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω,
« Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
« Ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
« Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

237 ΤΕ. Πέπηγεν.

243 ΠΕ. Ἤδη πρὸς τῷ πέρατι καὶ τῷ τέλει οὔσαν. ΔΟ. Οὐκ ἐν τῷ καθ' ὅλου, ἀλλὰ τότε ἐσομένην πρὸς ἀνάκλησιν τοῦ Ὀδυσσέως.

249 ΑΜ. Ὁ πολύς. ΠΟ. Κάματος.

254 ΛΕΚ. Εἰς τὴν κοίτην.

« Εὐνὴ μὲν δὴ σοί γε τότ' ἔσσεται, ὁππότε θυμῷ
« Σῷ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
« Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
« Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
« Εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, (ὀΐω,)
« Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνέουσα κελεύεις
« Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
« Οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
« Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
« Ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν·
« Εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
« Ἀνέρας, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
« Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
« Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται).
« Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδές· (οὐδέ σε κεύσω·)
« Ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
« Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
« Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμὸν,
« Ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
« Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
« Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
« Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
« Πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ

258 ΕΠ. Ἐπειδή.
260 ΕΜ. Τὸ εἰπεῖν, ὅτι ποιῆσαι σέ τι καὶ ὕστερον δεῖ.
262 ΠΕΥ. Ἀκούσομαι. ΟΥ. Οὐδαμῶς.
264 ΤΙ. Τί δή ποτε. ΟΤ. Ἐπείγουσα.
270 ΑΛ. Ἁλσίν.

« Ἀβληχρὸς

« Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ
« Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
« Ὄλβιοι ἔσσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
« Εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
« Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε, ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
Ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
Γρηῢς μὲν κείουσα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει.
Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
Τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
Ἡ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον
Οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα
Ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος.

292 ΚΕΙ. Κοιμηθησομένη.
296 ΑΣ. Ἀσπαστῶς καὶ ἐπιθυμητικῶς ἐπιμνησθήσονται τῆς πάλαι τῆς συνουσίας νόμου. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ὁ Ἀρίσταρχος πέρας τῆς Ὀδυσσείας τοῦτο ποιοῦνται.
300 ΕΤ. Ἐταρπήτην.
302 ΑΝ. Ὑπέμεινεν.

Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς, ὅσα κήδε' ἔθηκε
Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
Ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
Ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Ἠδ' ὡς Αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ἦην, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα·
Ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηῒ μελαίνῃ·
Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
Ἠδ' ὡς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο
Νηῒ πολυκλήϊδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους,
Μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
Ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν·
Ὥς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,

309 ΚΑ. Καθ' ἕκαστον εἰπεῖν.
310 ΗΡ. Οὐ καλῶς ἠθέτησεν Ἀρίσταρχος τοὺς γ. καὶ λ. ῥητορικὴν γὰρ πεποίηκεν ἀνακεφαλαίωσιν καὶ ἐπιτομὴν τῆς ὅλης Ὀδυσσείας.
311 ΠΙ. Λιπαρήν.
316 ΗΗΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἦν.
322 ΕΥ. Ἤτοι, πλατὺν, παρὰ τὸ εὖρος· ἢ σκοτεινόν.

325 ΣΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἡδυφώνων, ἀδικῶν· παρὰ τὸ ᾄδειν, ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ ἡδύ. Τὸ ἀδινὸν γὰρ πέντε σημαίνει, ἀθρόον· ὡς ἐν τῷ, Μελισσάων ἀδινάων· οἰκτρόν· ὡς ἐν τῷ, Ἀδινὸν στεναχῆσαι· ἥδιον, ἤγουν ἡδὺ, γλυκύ· ὡς ἐν τῷ, Σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν, καὶ ἰσχυρόν· οἷον, Ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ· καὶ ἠρέμα· ὡς, Ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε.

Σκύλλην

Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
Ἠδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
Ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
Ὡς θ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
Ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλὰ τῷ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
Ἠδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Οἱ δή μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
Καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά τε δόντες.
Τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν,
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν
Ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς
Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
« Ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
« Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
« Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι

328 ΑΚ. Χωρὶς κηρὸς, χωρὶς θανάτου· καὶ ἀκήρεοι, ἀσθενεῖς.
330 ΕΒ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἔκλασεν. ΨΟ. Καυστικῷ· ψόλον γὰρ, τὸ ἄσβολον ποιοῦν.
342 ΔΕΥ. Ἔσχατον.
343 ΛΥ. Ὁ τὰ μέλη τοῦ σώματος παρειεὶς ἢ ἀμέριμνος.
346 ΕΥ. Συγκαθευδήσειας.

« Ἱέμενον

« Ἱέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης.
« Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν,
« Κτήματα μὲν, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
« Μῆλα δ', ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
« Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
« Δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
« Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
« Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται.
« Σοὶ δὲ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
« Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
« Ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
« Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
« Ἧσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην,
Πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν· ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤϊον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ κατακρύψασα, θοῶς ἐξῆγε πόληος.

353 ΠΕ. Ἐνεπόδιζον.
354 ΠΟ. Πολύευκτον.
356 ΚΑ. Κατεδαπάνησαν.
357 ΛΗ. Κτήσομαι.
358 ΕΝ. Πληρώσωσιν.
362 ΕΙ. Εἰσελεύσεται, διαδοθήσεται.
364 ΥΠ. Καταλείπε τὴν γυναῖκα, θαῤῥῶν τῷ πατρὶ αὐτῆς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς· ἢ δῆθεν ὡς ἀγνοοῦσαν τὸ πεπραγμένον τὸ ἀληθές· ἢ ἐμπιστεύων τῇ Ἀθηνᾷ.
370 ΗΙ. Ἐξήεσαν δέ.
372 ΕΞ. Ἐξέβαλεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΤΑΣ τῶν μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ᾅδην κατάγει· καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην· καὶ ταραχὴν τοῖς Ἰθακησίοις γενομένην ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶ διαλύει.

Ω, δ' Ὀδυσσεὺς σὺν πατρὶ καὶ υἱεῖ μάρνατ' Ἀχαιοῖς.

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

1 ΕΡ. Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὴν Νεκυΐαν, κεφαλαίοις τοῖς συνεκτικωτάτοις τοῖσδε, Ὅτι οὐκ ἔστι καθ' Ὅμηρον ψυχοπομπὸς ὁ Ἑρμῆς· οὔτε τὸν Ἀπόλλωνα ἐπὶ τῆς πυκτικῆς, εἰ μὴ ἅπαξ. Ἀλλ' οὐδὲ χθόνιος ὁ θεός· ἢ οὐκ εὐθέως ὁ εἰς ᾅδην κατελθὼν χθόνιος· ἐπεὶ καὶ Ἀθηνᾶ διὰ Ἡρακλέα· καὶ Ἅδης Ὀλύμπιος. Κυλλήνιος δὲ οὐδαμοῦ εἴρηται, ἢ ἅπαξ· οὐκ ἔξω λόγου καὶ σῶκος καὶ ἐρίος Ἀπόλλων. ἀλλὰ πῶς αἱ ψυχαὶ οὐκ αὐτόματον καταπᾶσιν, ὡς ἐν Ἰλιάδι; Οὐδὲν κωλύει καὶ παραπέμποντος αὐτὰς τινός. Ἀλλ' αὗται καὶ ἄταφοι καλοῦσιν· ἴσως διά τι καθάρσιον· ἢ διὰ τὴν Ἑρμοῦ προθυμίαν κηδομένου τοῦ Ὀδυσσέως διὰ τὴν συγγένειαν. Ἀλλ' οὐδὲ ἔοικεν εἰς ᾅδην λευκὴν εἶναι πέτραν· τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐστραμμένα αὐτῆς λευκαίνεται. Ἄκαιρος δὲ καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος ὁμιλία· καὶ Ἀγαμέμνων οὐκ ἀγείρει τὴν στρατείαν, ἀλλ' ὁ Νέστωρ· εὐκαίρως ἀναπληροῖ τὰ ἀλλαχοῦ παραλειφθέντα. Πῶς δὲ καὶ τὸ σῶμα διέμεινε τοῦ Ἀχιλλέως ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας; διὰ τὴν Θέτιν, ὡς καὶ τὸ Πατρόκλου. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀριθμεῖν τὰς Μούσας

Ὢν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν
Ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται·
Ὣς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἤισαν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
Ἤισαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων.
Εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ

σιας οὐχ Ὁμηρικόν· τί κωλύει ἅπαξ; Ἀλογοῦσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νεῶν ὄντων αὐτοῦ λέγειν, ὅτι δείσαντες τὰς Νηρηΐδας, ἔφυγον ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀπὸ γὰρ τοῦ Μυρμιδόνων ναυσταθμοῦ. πῶς δὲ καὶ ὁ Ἀμφιμέδων ἐπίσταται τὴν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐπιβουλήν; ἐκ τῶν εἰκότων τεκμαίρεται· καὶ ἄλλως δὲ ἐκ τῆς κατὰ τὴν στιχοποιΐαν δεινότητος, τὸ ποίημα τοῦ Ὁμήρου ὁμολογεῖ· καὶ νεκυομαντείαν μὲν ἄν τις εἰκότως τὴν Λ. ἢ ια΄. ῥαψῳδίαν εἴποι, νεκυίαν δὲ ταύτην. ΚΥΛ. Ὁ ἐν Κυλλήνῃ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας ἀνατραφείς, ἢ ὁ ὕπνου δωρητικός, ὁ τὰς ἡνίας τῶν κύλων ἔχων· κύλοι γάρ, ἢ κυλάδες, συνεσταλμένου τοῦ υ, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέρη· ὅθεν ταῦτα οἰδεῖν οἱ Ἀττικοὶ κυλοιδιᾶν καλοῦσιν. ΕΞ. Ἐξῆγεν· ἔξω ἐκάλει.

7 ΠΟ. Πέτονται. ΑΠ. Ἀποβάλλῃ.

8 ΟΡ. Τῆς ἐπαλλήλου πτεράδος ἐπισωρευθείσης, ἢ ἀλλήλαις συνημμέναι, παρὰ τὸ εἴρειν· ἐπιφέρει γάρ, Ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται. Ὁρμαθός, σύνδεσμος, στίχος, ἤγουν, τὸ σύστημα· ἀπὸ τοῦ ἁρμόζεσθαι.

9 ΣΦΙΝ. Αὐταῖς.

10 ΑΚ. Ἔνιοι μέν, ἀμέτοχος κακῶν· ἔστι γὰρ ὁ θεὸς δοτὴρ ἀγαθῶν· ἔνιοι, ἀπὸ Ἀκακησίου ὄρους ἐν Ἀρκαδίᾳ· δοκεῖ γὰρ ὁ θεὸς Ἀρκὰς εἶναι.

11 ΛΕΥ. Πρὸς τοῖς καταχθονίοις μέρεσι.

12 ΟΝ. Τὴν νύκτα, ἐν ᾗ φαίνονται οἱ ὄνειροι.

13 ΑΣ. Ἄκαρπον φυτόν, ὁ ἀσφόδελος· νῦν, τὸν τόπον λέγει τὸν ἀσφοδελώδη.

Ἤλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος·
« Ἀτρείδη, πέρι μέν σε φάμεν Διῒ τερπικεραύνῳ
« Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
« Οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες,
« Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
« Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλε
« Μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔτις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.
« Ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧσπερ ἄνασσες,
« Δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
« Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
« Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρα' ὀπίσσω·
« Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
« Ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
« Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
« Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
« Μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
« Κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
« Ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
« Παυσάμεθα πολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
« Αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,

28 ΠΡΩ. Πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ· πόθεν δὲ ἤδει ὁ Ἀχιλλεύς; εἰκὸς παρ' ἄλλου πεπύσθαι αὐτόν· οὐ γάρ τι ἐν ᾅδου ἐστὶν διασκοπεῖν, ἀλλ' ὅτι αὐτή ἐστιν ἡ ὑπόθεσις. ΠΑ. Παραγενήσεσθαι. ΕΜ. Ἐφίκει.

30 ΑΠΟ. Ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν λαῶν.
33 ΗΡ. Ἀπήνεγκας.
43 ΕΝ. Ἠνέγκαμεν.

" Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν,
" Ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
" Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
" Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' ἁλίῃσιν,
" Ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
" Θεσπεσίη· ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
" Καί νυ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
" Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδὼς,
" Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
" Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
" Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
" Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε, σὺν ἀθανάτῃσ' ἁλίῃσιν,
" Ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνειότος ἀντιόωσα.
" Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
" Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
" Οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.
" Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
" Θρήνεον· ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
" Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
" Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
" Κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι·
" Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
" Μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἕλικας βοῦς.
" Καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
" Καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ

44 ΚΑΤ. Κατεθέμεθα.
48 ΑΓ. Νῦν, τοῦ θρήνου.
61 ΕΝ. Ἐθεάσω.
65 ΕΔ. Ἐδάκαμεν. Ἔδομεν πυρὶ, ἀντὶ τοῦ, ἐκαύσαμεν.
67 ΚΑΙ. Ἐκαίου.

" Τεύχεσιν

« Τεύχεσιν ἐῤῥώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
« Πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
« Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν Ἡφαίστοιο,
« Ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ' ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
« Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
« Χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
« Φάσκ' ἔμμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
« Ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
« Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
« Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὸν ἔξοχα τῖες ἁπάντων
« Τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
« Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
« Χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
« Ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
« Ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
« Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
« Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς, περικαλλέ' ἄεθλα,
« Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
« Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
« Ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
« Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
« Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ,
« Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,

70 ΕΡ. Ἐῤῥωμένως ἐκινήθησαν.
71 ΗΝ. Ἐτελείωσε, ἠνάλωσεν.
72 ΛΕ. Συνήγομεν.
81 ΙΕ. Ἱερὸν στρατὸν λέγει τὸν Ἑλληνικὸν, ὡς ὑπὲρ ἀρετῆς τολυπεύσαντα τὸν διηνεκῆ ἐκεῖνον πόλεμον.
82 ΠΡΟΥ. Προεχούσῃ, ἐξεχούσῃ.
83 ΤΗ. Ἐκ διαστήματος φαινόμενος.
ΠΟΝ. Τῆς θαλάσσης, ὡς πλυόφιν.
89 ΖΩΝ. Ἐν περιζώμασιν ἀγωνίζονται.

« Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
« Ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
« Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν, Ἀχιλλεῦ·
« Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
« Ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
« Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ, καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην·
Ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Παῖδα Μελανθῆος, τὸν ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
« Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
« Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
« Κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
« Ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
« Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
« Ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
« Βοῦς περιταμνομένους, ἠδ' οἰῶν πώεα καλά;
« Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι, ἠδὲ γυναικῶν;
« Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
« Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
« Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,

95 ΤΟ. Κατειργασάμην.
100 ΔΑ. Ὑπὸ Ὀδυσσέως ἀναιρεθέντων.
108 ΑΕ. Συναγάγοι.
112 ΠΕ. Περιελαύνοντας.

« Ἴλιον

" Ἴλιον εἰς ἅμ᾽ ἕπεσθαι, ἐϋσέλμων ἐπὶ νηῶν;
" Μῆνι δ᾽ ἄρ᾽ ἔτλω πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
" Σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.
Τὸν δ᾽ αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
" Ἀτρείδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
" Μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
" Σοὶ δ᾽ ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω
" Ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
" Μνώμεθ᾽ Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
" Ἡ δ᾽ οὐδ᾽ ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον, οὔτ᾽ ἐτελεύτα,
" Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
" Ἀλλὰ δόλον τόνδ᾽ ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
" Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
" Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ᾽ ἡμῖν μετέειπε·
" Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
" Μίμνετ᾽ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
" Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμώλια νήματ᾽ ὄληται,)
" Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήιον, εἰσότε κέν μιν
" Μοῖρ᾽ ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
" Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
" Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
" Ὡς ἔφαθ᾽· ἡμῖν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
" Ἔνθα κεν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
" Νύκτας δ᾽ ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
" Ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς.
" Ἀλλ᾽ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,

118 ΟΥ. Ὄλ.α.
119 ΣΠΟΥ. Μόλις. ἤθελε δὲ κρύπτειν ἑαυτὸν ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ βουλόμενος στρατεύεσθαι, οὐ διὰ δειλίαν, ἀλλ᾽ ὡς συνετὸς ἀνὴρ ὁρῶν τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου· ὅθεν ἀκὼς τὸν Ἀγαμέμνονα παρὰ τοῦ Ἀμφιμέδοντι μηθῆναι, καὶ οὐ παρὰ τοῦ Ὀδυσσεῖ.

" Μηνῶν

« Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη·
« Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
« Καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
« Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
« Εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
« Πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον, ἠὲ σελήνῃ.
« Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
« Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
« Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
« Ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ.
« Τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
« Ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν· ἤτοι Ὀδυσσεὺς
« Ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε.
« Τὸν δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα,
« Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι,
« Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
« Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα,
« Ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἳ προγενέστεροι ἦσαν·
« Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἠδὲ βολῇσιν.
« Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
« Βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος, τετληότι θυμῷ·
« Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
« Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας,
« Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας·
« Αὐτὰρ ὁ ἣν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε

160 ΕΝ. Ἐπεπλήττομεν. ΒΟ. Βλήμασι, βολαῖς.
161 ΤΕ. Τηνικαῦτα. ΕΤ. Ἐκαρτέρει.
165 ΕΚ. Ἔκλεισεν ἀσφαλίσας. ΟΧ. Τοὺς μοχλούς.

« Τόξον

« Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
« Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἄεθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
« Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
« Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν·
« Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
« Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
« Τόξον μὴ δόμεναι, μήδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
« Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
« Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
« Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
« Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς,
« Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
« Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα,
« Ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
« Γνωτὸν δ' ἦν, ὅ ῥά τις σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν.
« Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ
« Κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς,
« Κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
« Ὣς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
« Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
« Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἑκάστου,
« Οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
« Κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·

172 ΟΜ. Ἀπειλοῦμεν.
173 ΑΓ. Λέγοι.
179 ΒΕ. Βέλη.
182 ΕΠ. Ἐπακολουθοῦντες.
186 ΑΚΗ. Ἄθαπτα.
188 ΒΡΟ. Τὸ μετὰ κόνιος καὶ ἱδρῶτος αἷμα. ΩΤ. Τραυμάτων.

« Ὄλβιε

« Ὄλβιε Λαέρταο παῖ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
« Ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
« Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
« Κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
« Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
« Ἧς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
« Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
« Οὐχ ὡς Τυνδάρεου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
« Κουρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
« Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσσε
« Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἑσταότ' εἰν Ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
Ἐν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον
Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῦς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα

191 ΟΛ. Ἀπρεπὴς φασὶν, παρίενται τὸ συμπαθεῖν περὶ τῆς οἰκείας τῷ Ἀμφιμέδοντι τύχης, ἐπαινεῖν δὲ Ὀδυσσέα· οὐκ ἀπρεπὴς δέ· διὰ τὸ καὶ τὸν αὐτὸν ὑπὸ τῆς συνοικούσης τὰ ἥκιστα πεπονθέναι.
196 ΑΡ. Σωφροσύνης. ΑΟΙ. Ἀντὶ τοῦ, φήμην.
197 ΧΑ. Ἐπέραστον, καλήν.
203 ΕΣΤ. Ἑστῶτες, δυϊκῶς. ΚΕΥ. Κρυπτοῖς τόποις· λέγει δὲ, τοῖς ὑπὸ γῆν.
204 ΚΑΤ. Ὑποστικτέον μετὰ τοῦτο, ἐπεί τοι ψιλὸς λόγος ἐστί.
206 ΚΤΕ. Ἔκτησεν. ΕΜ. Ἔκαμεν.
207 ΚΛΙ. Ἅπαξ εἴρηται· σημαίνει δὲ ἐξέδραν τινὰ σιγματοειδῆ, ἐν ᾗ ἔκειντο οἱ κλισμοί· ἢ κρηπίδωμα, ἐφ' οὗ ἐκαθέζοντο, ἢ ἐκοιμῶντο. ΘΕ. Ἔτρεχεν.
208 ΣΙ. Σίτου καὶ τροφῆς μετελάμβανον.
209 ΑΝ. Χρειώδεις.

Ἐνδυκέως

Ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγρȣ̃, νόσφι πόληος.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέϊ μῦθον ἔειπεν·
« Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον * δόμον εἴσω·
« Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅστις ἄριστος.
« Αὐτὰρ ἐγὼν πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
« Αἴκ' ἔμ' ἐπιγνοίη καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
« Ἠέ κεν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἆσσον ἴεν πολυκάρπȣ ἀλωῆς, πειρητίζων·
Οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
Οὐδέ τινα δμώων, ȣ̓δ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος,
Ὤιχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕσσο χιτῶνα,
Ῥαπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων·
Χειρῖδάς τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
Αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τὸν δ' ὡς ȣ̓̃ν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,

216 ΦΡΑ. Γνωρίσει.
217 ΑΓ. Ἀγνοήσει.
220 ΠΟ. Ἤτοι κυρίως· ἢ ποικίλȣς καρπȣ̀ς ἐχούσης.
223 ΑΙ. Τὰ ἐκ τῶν λεπτῶν λίθων τειχία οἰκοδομήσοντες.
226 ΑΙ. Περιξύοντα καὶ περισκάπτοντα εἰς ὀρθίαν καὶ ὁμαλίζοντα.
228 ΔΕ. Περιέκειτο, περιεδέδετο. ΓΡΑΠ. Τὰς τῶν ἀκανθωδῶν φυτῶν καταπριξύσεις καὶ ἀμυχάς. ΑΛ. Φυλαττόμενος.
230 ΑΙ. Καταχρηστικῶς, ὡς καὶ τὴν χαλκῆν κυνέην.

* al. πτολίεθρον.

Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἤτοι ὁ μὲν κάτ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε,
Τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
" Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
" Ὄρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν
" Οὐ φυτὸν, οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
" Οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασίη τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
" Αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
" Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
" Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' οὔ σε κομίζει,
" Οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
" Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
" Τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
" Εὑδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

233 ΒΛΩ. Τὴν μεγάλην, ἀπὸ τοῦ ἄνω μολίσκειν.

235 ΚΥ. Περιπλακῆναι, φιλῆσαι.

241 ΚΑ. Κάτω ἔχων, νενευκώς· δύναται δὲ καὶ ὑφ' ἕν, τὸ κατέχων. ΑΜ. Περιέσκαπτεν.

243 ΑΔ. Ἀπειρία. ΑΜ. Ἐνεργεῖν.

249 ΑΥΧ. Ἐῤῥύπωσαι. ΕΣ. Ἐνδέδυσαι.

250 ΑΕΡ. Ἀργίας. ΚΟ. Ἐπιμελείας ἀξιοῖ.

251 ΔΟΥ. Δούλοις ἁρμόδιον.

254 ΕΥ. Καθεύδειν, ἀναπαύεσθαι.

" Τεῦ

« Τεῦ δμὼς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
« Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
« Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
« Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
« Οὔτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
« Εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
« Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπου ζώει τε καὶ ἐστι,
« Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.
« Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
« Ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
« Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος
« Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
« Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
« Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτοῦ.
« Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα
« Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
« Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐῴκει·
« Χρυσοῦ μέν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
« Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
« Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
« Τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
« Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
« Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων·
« Ξεῖν', ἤτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις·

256 ΤΕΥ. Τίνος. ΔΜΩΣ. Δοῦλος.
260 ΑΡ. Οὐ πάνυ ἔμφρων, ἀνόητος.
272 ΕΩ. Πρέπον ἦν.
274 ΑΝ. Ἀνθοῦντα.
278 ΕΙ. Εὐειδεῖς· ἢ, ἐπιστήμονας.

" Ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
" Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο μυρί' ὀπάζων·
" Εἰ γάρ μιν ζωόν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
" Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
" Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἡ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
" Πόσον δὴ ἔτος ἐστὶν, ὅτε ξείνισας ἐκεῖνον
" Σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ'; εἴ ποτ' ἔην γε·
" Δύσμορον, ὅν που, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
" Ἠέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
" Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
" Κλαῦσε περιστείλασα, πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα·
" Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
" Κώκυσ' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,
" Ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
" Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
" Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
" Ποῦ δὲ νηῦς ἕστηκε θοὴ, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
" Ἀντιθέους θ' ἑτάρους; ἦ ἔμπορος εἰλήλουθας
" Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

281 ΕΧ. Ἀντὶ τοῦ, οἰκοῦσιν.

285 ΞΕ. Ξεινοσύνῃ. ΥΠ. Προκατάρξῃ)· ὁ νοῦς, θέμις καὶ δίκαιον ἀντιξενίζειν τὸν ὑπάρξαντα.

292 ΠΕ. Περικαλύψασα.

293 ΠΟ. Ἡ πολλοῖς δώροις γαμηθεῖσα.

294 ΕΠ. Ἔπρεπεν.

295 ΚΑ. Καταλαβοῦσα, ἐπικλείσασα.

298 ΝΗΥΣ. Ναῦς, πλοῖον. ΗΓΑ. Ἤνεγκεν.

299 ΕΜ. Τὸ νῦν, ὁ ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβάτης.

300 ΕΚ. Ἐξεινεγκότες.

" Εἰμὶ

" Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
" Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·
" Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
" Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
" Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
" Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν,
" Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
" Δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
" Δεξιοὶ, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
" Χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών. θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
" Μίξεσθαι ξενίῃ, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν στεναχίζων.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη
Δριμὺ μένος προὔτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
Κύσσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα·
" Κεῖνος μέντοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
" Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
" Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
" Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· (μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης·)
" Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,

303 ΑΛ. Ἀλύβας, πόλις Ἰταλίας τὸ Μεταπόντιον· ἢ μᾶλλον τοῦ Πόντου, ἥν τινα ἐν τῷ καταλόγῳ Ἀλύβην ἔφη, Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

306 ΣΙ. Σικελίας· ᾤκησαν γὰρ αὐτὴν Ἴβηρες, ἐλθόντες ἀπὸ Σικανοῦ, τοῦ ποταμοῦ.

310 ΟΡ. Οἰωνοὶ, σημεῖα.

311 ΔΕ. Αἴσιοι· ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν.

318 ΔΡΙ. Ἤτοι ὅτι πρᾶγμα ἐτόλμησεν ἐξειπεῖν· ἢ, ὅτι ἔμελλεν δακρύειν, συνεμπίπλει ταῖς ῥισὶ δριμύτης τίς. ΠΡΟΥ. Προενέπεσεν.

323 ΣΠΕΥ. Ἐπάγοντα.

" Λώβην

« Λώβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
« Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε, ἐμὸς πάϊς, ἐνθάδ' ἱκάνεις,
« Σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὄφρα πεποίθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
« Τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
« Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
« Ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
« Δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
« Εἰ δ' ἄγε, τοι καὶ δένδρε', ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωὴν,
« Εἴπω, ἅ μοι πότ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ᾔτεόν σε ἕκαστα,
« Παιδνὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
« Ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
« Ὄγχνας μοι δῶκας τρεισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
« Συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
« Δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
« Ἦην· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
« Ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ ποτὶ οἷ
Εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
« Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
« Εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔτισαν.

328 ΠΕ. Πιστεύσω, θαῤῥήσω. 350 Η. Ὄντως.

« Νῦν

“ Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
“ Ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν ῥ' Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
“ Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
“ Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται.
“ Ἔνθα δὲ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
“ Προὔπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Εὗρον Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.
Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
Μείζονα δ', ἠὲ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱὸς,
Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων
“ Εἶδός τε μέγεθός τε ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον.
“ Οἷος Νήρικον εἷλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
“ Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
“ Τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,

356 ΜΕ. Μιλίτωσιν.

“ Τεύχε'

“ Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεστάμεναι, καὶ ἀμύνειν
“ Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσας
“ Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀγχίμολον δὲ
Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος
Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσεν
Μήτηρ, γρηῦς Σικελή, ἥ σφέας τρέφε· καί ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
Οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φράσσαντό τε θυμῷ,
Ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·
Ὦ γέρον, ἵζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς·
“ Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
“ Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
“ Οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί,
“ Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
“ Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
“ Ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
“ Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

397 ΚΑΡ. Ἐπὶ τῷ μέρει τῶν χειρῶν.

“ Ὦ

« Ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.
Ὣς δ' αὔτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο·
Ἑξείης δ' ἕζοντο παραὶ Δολίον πατέρα σφῶν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη,
Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Μυχμῷ τε στοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·
Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἕκαστοι·
Τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἶκόνδε ἕκαστον
Πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι, θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο, καὶ μετέειπεν·
Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῦ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
« Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιούς·
« Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
« Ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυρὰς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
« Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
« Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέσθαι,
« Ἢ καὶ ἐς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοὶ,
« Ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί.

409 ΔΕΙ. Προσηύδων, ἠσπάζοντο, καὶ ἐφιλανθρωπεύοντο. 412 ΟΣ. Φήμη.

" Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
" Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
" Τισόμεθ', οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
" Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
" Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
Ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
" Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
" Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
" Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
" Ἐγγύθεν ἑστήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐῴκει.
" Ἀθάνατος δὲ θεὸς ποτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
" Φαίνετο θαρσύνων, ποτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
" Θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσω·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
" Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω.
" Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο·
" Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
" Ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων·
" Οἳ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀτασθαλίῃσι κακῇσι,
" Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
" Ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι.

" Καὶ

« Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
« Μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἡμίσεων πλεῖους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν.
Οὐ γάρ σφιν ἅδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθει
Πείθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν·
Φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἂψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·
« Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
« Εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
« Ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
« Τεύξεις; ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
« Τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς;
« Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
« Ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
« Ἕρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
« Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
« Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί,
« Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
« Ἔκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων

461 ΕΠ. Κατεχρηστικῶς σημαίνει τὸ ἑκούσιον· ὅ ἐστι, ὃ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται.
464 ΑΔ. Ἥνδανε.
466 ΝΩ. Ἐπαφρόδιτος, ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς, φησιν, Ὅτι γίνεται ἐν Παιονίᾳ σίδηρος, ὃς ἀκονηθεὶς, λαμπρότατός ἐστιν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ, Νώροπα χαλκόν.
474 ΠΡΟ. Πορρωτέρω. ΦΥ. Μάχην.

“ Ὡς τοπάρος· πλοῦτος δὲ ϗ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“ Ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες.
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευεν·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὄρνυντο, ϗ ἐν τεύχεσσι δύοντο,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο·
Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤιον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας, ἠδὲ ϗ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
“ Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
“ Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
“ Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τοπάρος περ
“ Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
“ Οὔτι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, ϗ μῦθον ἔειπε·

“ Τίς

« Τίς νυ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω·
« Υἱός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.
Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
« Εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι, καὶ Διῒ πατρὶ,
« Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη·
Εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθος διὰ χαλκοπαρῄου·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·
Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καί νυ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἤϋσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
« Ἴσχεσθε πολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
« Ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθεῖτε τάχιστα.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε·
Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πῖπτε, θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.

519 ΕΠ. Ἐνίσκλεν.
522 ΧΑΛ. Χαλκῷ τὰς παρειὰς ἡρμοσμένης.
523 ΕΡΥ. Ἐπέχεν.
527 ΑΝ. Ἐπανόδου μὴ τυγχάνοντας.
529 ΦΩ. Κραυγῇ.
535 ΤΡΩ. Ἐτρέποντο, ἐστράφησαν.

Καὶ

Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνὸν,
Κὰδ δ' ἔπεσεν πρόσθεν Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
« Ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιΐου πτολέμοιο,
« Μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.

538 ΑΦΙ. Ἔπεμπεν, ἔρριπτεν. ΨΟ. Καυστικὸν, ἀσβόλην ποιοῦντα· ψολὸν γὰρ, τὴν ἀσβόλην λέγει· τοιοῦτον δὲ ἀφίησιν ὁ Ζεὺς πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Τῶν δὲ κεραυνῶν, οἱ μὲν, καταιβάται· οἱ δὲ, ψολόεντες· οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται, ὡς Ὅμηρος ἀνόμασεν.

Τέλος τῆς Ὀδυσσείας.

ΟΜΗΡΟΥ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ,

ΚΑΙ

ΥΜΝΟΙ.

ΟΜΗΡΟΥ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ἀρχόμενος, πρῶτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
Ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι, εἵνεκ' ἀοιδῆς·
Ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
Δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος,
Εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσθαι·
Πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα γιγάντων,
Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην, τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.
Μῦς ποτε διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
Πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν προσέθηκε γένειον,
Ὕδατι τερπόμενος μελιηδεῖ· τὸν δὲ κατεῖδε
Λιμνόχαρις, πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον·
" Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσας;
" Πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενον σε νοήσω.
" Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,
" Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
" Εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
" Τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα·
" Καί με πατὴρ Πηλεὺς ποτε γείνατο, Ὑδρομεδούσῃ
" Μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας Ἠριδανοῖο.
" Καί σε δ' ὁρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων,
" Σκηπτοῦχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν

« Ἔμμεναι. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἠμείβετο, φώνησέν τε·
« Τίπτε γένος τοὐμὸν ζητεῖς, φίλε, δῆλον ἅπασιν
« Ἀνθρώποις τε θεοῖς τε ϗ οὐρανίοις πετεηνοῖς;
« Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κοῦρος
« Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ,
« Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερνοτρώκτου βασιλῆος.
« Γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, ϗ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
« Σύκοις, ϗ καρύοις, ϗ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
« Πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν εἰς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
« Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοιγε,
« Ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος· οὐδέ με λήθει
« Ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
« Οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος, ἔχων πολλὴν σησαμίδα,
« Οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
« Οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
« Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ ϗ μάκαρες ποθέουσιν,
« Οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνας μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
« Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
« Οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον ἀϋτὴν,
« Ἀλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
« Οὐ δέδι' ἄνθρωπον, καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα,
« Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον·
« Καὶ πτέρνης λαβόμην, ϗ οὐ πόνος ἄνδρα ἵκανεν,
« Νήδυμος οὐκ ἀπέφυγ' ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.
« Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα, τὰ δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
« Κίρκον ϗ γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγουσι,
« Καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος·

« Πλεῖστον

" Πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
" Ἣ καὶ τρωγλοδύνοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.
" Οὐ τρώγω ῥαφάνας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
" Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις.
" Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.
Πρὸς τάδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα·
" Ξεῖνε, λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
" Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
" Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
" Σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
" Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστιν.
" Αἴρω σ' ἐν νώτοισι· κράτει δέ με, μή ποτ' ὄληαι,
" Ὅπως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα,
Χεῖρας ἔχων ἁπαλοῖο κατ' αὐχένος, ἅλματι κούφῳ.
Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὅρμους,
Νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δή ῥα
Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων
Ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο· τίλλε δὲ χαίτας,
Καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Πάλλετ' ἀηθείῃ, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλετ' ἱκέσθαι·
Δεινὰ δ' ἐπεστονάχιζε, φόβου κρυόεντος ἀνάγκῃ.
Οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασιν, ἠΰτε κώπην
Σύρων· εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι,
Ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβώστρει,
Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν·
" Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
" Ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,

« Ὡς ἔμ᾽ ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
« Βάτραχος, ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδασι λευκῷ.
Ὕδρος δ᾽ ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὅραμα
Ἀμφοτέροις· ὀρθὸν δ᾽ ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
Τοῦτον ἰδὼν κατέδυ Φυσίγναθος, οὔτι νοήσας,
Οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον κατὰ λίμνην·
Δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Κεῖνος δ᾽ ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ,
Χεῖρας δ᾽ ἔσφιγξεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.
Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ᾽ ὕδατι, πολλάκι δ᾽ αὖτε
Λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ᾽ οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
Δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος εἷλκον ἐπ᾽ αὐτῷ·
Ὕδασι δ᾽ ὀλλύμενος, τοίους ἐφθέγξατο μύθους·
« Οὐ λήσεις γε θεούς, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
« Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
« Οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε,
« Παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
« Εἰς ὕδωρ μ᾽ ἔρριψας· ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα·
« Ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, οὐδ᾽ ὑπαλύξεις.
Ταῦτ᾽ εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι. τὸν δὲ κατεῖδε
Λειχοπίναξ, ὄχθῃσιν ἐφεζόμενος μαλακῇσι·
Δεινὸν δ᾽ ἐξολόλυξε, δραμὼν δ᾽ ἤγγειλε μύεσσιν.
Ὡς δ᾽ ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας·
Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὑπ᾽ ὄρθρον
Κηρύσσειν ἀγορήνδ᾽ ἐς δώματα Τρωξάρταο,
Πατρὸς δυστήνου Ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
Ὕπτιος ἐξήπλωτο, νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ᾽ ὄχθαις
Ἦν ἤδη τλήμων, μέσσῳ δ᾽ ἐπενήχετο πόντῳ.

Ὡς

Ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωξάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·
" Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
" Ἐκ βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
" Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
" Καὶ τὸν μὲν πρῶτόν ῥα κατέκτανεν ἁρπάξασα
" Ἐχθίστη γαλέη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἑλοῦσα·
" Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἦξαν
" Καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
" Ἣν παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν·
" Ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
" Τοῦτον ἀπέπνιξεν φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
" Ἀλλ' ἄγεθ', ὁπλισόμεσθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς,
" Σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.
Τοῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
Καὶ τοὺς μέν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν,
Ῥήξαντες κυάμους χλωροὺς, εὖ τ' ἀσκήσαντες,
Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν·
Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφέων ἀπὸ βυρσῶν,
Οὓς γαλέην δείραντες, ἐπισταμένως ἐποίησαν·
Ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ νυ λόγχη,
Εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος·
Ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις καρύοιο.
Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἔνοπλοι. ὡς δ' ἐνόησαν
Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἕνα χῶρον
Ἐλθόντες, βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
Σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἡ στάσις, ἢ τίς ὁ θρύλλος,

Κῆρυξ

Κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσί,
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,
Ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν· εἶπέ τε μῦθον·
« Ὦ βάτραχοι, μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν,
« Εἰπεῖν, ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμόν τε μάχην τε.
« Εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψιχάρπαγα, ὃν κατέπεφνεν
« Ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε,
« Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.
Ὣς εἰπὼν ἀπέφλυε· λόγος δ' εἰς οὔατα μυῶν
Εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
Μεμφομένων δ' αὐτῶν Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς·
« Ὦ φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
« Ὀλλύμενον· πάντως ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
« Νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
« Νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βουλὴν
« Ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
« Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
« Σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες
« Ἄκροις πὰρ χείλεσσιν, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος·
« Ἡνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
« Δραξάμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίον ἔλθοι,
« Ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔντεσιν εὐθὺ βάλωμεν.
« Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
« Στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.
Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν,
Θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων,
Φύλλα δὲ τῶν κράμβων εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,

Ἔγχος

Ἔγχος δ', ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει,
Καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κρᾶατ' ἀμφεκάλυπτον.
Φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι,
Σείοντες λόγχας· θυμοῦ δ' ἔπλητο ἕκαστος.
Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Καὶ πολέμου πληθὺν δείξας, κρατεροὺς τε μαχητὰς,
Πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται, ἠδὲ γιγάντων,
Ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ,
Ἢ μυσὶν, ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·
" Ὦ θύγατερ, μυσὶν ἦ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ;
" Καὶ γάρ σου κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
" Κνίσῃ τερπόμενοι, καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
" Ὦ πάτερ, οὐκ ἄν πώποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
" Ἐλθοίμην ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν,
" Στέμματα βλάπτοντες, καὶ λύχνους, εἵνεκ' ἐλαίου.
" Τοῦτο δέ μου λίην ἔδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν·
" Πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα
" Ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα,
" Τρώγλας τ' ἐμποιήσαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη,
" Καὶ πράσσει με τόκους· τούτου χάριν ἐξώργισμαι.
" Χρησαμένη γὰρ ὕφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
" Ἀλλ' οὐδ' ὡς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω·
" Εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά με πρώην
" Ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
" Ὕπνου δευομένην, οὐκ εἴασαν θορυβοῦντες,
" Οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' ἄϋπνος κατεκείμην,

" Τὴν

" Τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
" Ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα, θεοὶ, τούτοισιν ἀρήγειν,
" Μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι,
" Εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι·
" Πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
Πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἤλυθον εἰς ἕνα χῶρον.
Κάδδ' ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε.
Καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.
Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρὶ,
Ἑσταότ' ἐν προμάχοις, κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἧπαρ·
Κάδδ' ἔπεσεν πρηνὴς, ἁπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρας.
Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα·
Πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
Εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον.
Ἀρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
Λιμνόχαρις δ', ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδέϊ τρῶσεν ἐπιφθὰς
Αὐχένα πὰρ μέσσον· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, καθ' ἧπαρ· ὡς δ' ἐνόησε
Κραμβοφάγος, ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσε φεύγων.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγεν ἐν ὕδασιν, ἤλασε δ' αὐτόν·
Κάππεσε δ', οὐδ' ἀνένευσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη

Πορφυρέῳ,

Πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξετανύσθη,
Χορδῆσι λιπαρῇσιν ἐπωνύμενος λαγόνεσσι.
Λιμνήσιος δ' ὄχθαισι Τυρόγλυφον ἐξενάριξε.
Πτερνοφάγον δὲ ἰδὼν Καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἦλθεν,
Ἥλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
Ὑδρόχαρις δέ τ' ἔπεφνε Πτερνοφάγον βασιλῆα,
Χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ
Ἐκ ῥινῶν ἔσταζε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
Ἔγχει ἐπαΐξας· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε Κνισσοδιώκτην,
Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.
Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων περὶ τεθνειώτων,
Καὶ βάλε Πρασσοφάγον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἧπαρ·
Πίπτε δέ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε βεβήκει.
Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν·
Θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος, ἑλὼν δέ γε χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης,
Τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
Κνήμη δεξιτερὴ, πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν·
Τύψε μέσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα, πᾶς δέ οἱ εἴσω
Ὀξύσχοινος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
Ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δόρατι χειρὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ', ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,
Σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
Ἥλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.

Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον·
Ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἥλατο φεύγων.
Τρωξάρτης δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα,
Καί οἱ ἐπέδραμεν αὖθις, ἀποκτάμεναι μενεαίνων·
Πρασσαῖος δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα,
Ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξέϊ σχοίνῳ·
Οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ἦν δέ τις ἐνὶ μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων,
Ἀγχέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,
Ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρη φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξ,
Ὃς μόνος ἐνὶ μύεσσιν ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Στῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος, οἶος ἀπ' ἄλλων,
Στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων.
Καί νυ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων·
Κινήσας δὲ κάρη, τοίην δ' ἐφθέγξατο φωνήν·
« Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
« Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην
« Ἐνναίρειν βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιστα
« Παλλάδα πέμψωμεν πτολεμόκλονον, ἠδὲ καὶ Ἄρην,
« Οἵ μιν ἀποσχήσουσι μάχης, κρατερόν περ ἐόντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
« Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένος οὔτε γ' Ἄρηος
« Ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
« Ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὅπλον
« Κινείσθω μέγα, Τιτανοκτόνον, ὀβριμοεργόν,
« Ὧ, Τιτᾶνας ἔπεφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων,

« Ἐγκέλαδον

" Ἐγκέλαδόν τ᾽ ἐπέδησας, ἰδ᾽ ἄγρια φῦλα γιγάντων.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· Κρονίδης δ᾽ ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν·
Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ᾽ ἐλέλιξεν Ὄλυμπον,
Αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, δειμαλέον Διὸς ὅπλον,
Ἧκ᾽ ἐπιδινήσας· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπτατο χειρὸς ἄνακτος.
Πάντας μέν ῥ᾽ ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε·
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ᾽ ἔτι μᾶλλον
Ἵετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων·
Εἰ μὴ ἀπ᾽ Οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε Κρονίων,
Ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγοὺς εὐθὺς ἔπεμψεν.
Ἦλθον δ᾽ ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
Λοξοβάται, στρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὀστρακόδερμοι,
Ὀστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
Βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
Ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες· οἱ δὲ καλεῦνται
Καρκίνοι· οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
Ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
Οὓς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, οὐδ᾽ ὑπέμειναν,
Ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύετο δ᾽ ἥλιος ἤδη,
Καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

ΟΜΗΡΟΥ

ΥΜΝΟΙ.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι, Ἀπόλλωνος Ἑκάτοιο,
Ὅντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα,
Καί ῥά γ' ἀναΐσσουσιν ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
Πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Λητὼ δ' οἴη μίμνε παρὰ Διῒ τερπικεραύνῳ,
Ἥ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσσε φαρέτρην,
Καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
Τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο,
Πασσάλου ἐκ χρυσέου· τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
Τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ,
Δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
Ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητώ,
Οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Τὴν μὲν, ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ, κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
Κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος, καὶ Κύνθιον ὄχθον,
Ἀγχοτάτω φοίνικος, ὑπ' Ἰνωποῖο ῥεέθροις.
Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὔυμνον ἐόντα;

Πάντη

Πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, νομοὶ βεβλήαται ᾠδῆς,
Ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον, ἠδ' ἀνὰ νήσους.
Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἅδον καὶ πρώονες ἄκροι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
Ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
Ἦ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε χάρμα βροτοῖσι,
Κλινθεῖσα πρὸς Κύνθος ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· ἑκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
Ἐξῄει χερσόνδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν;
Ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,
Ὅσσους Κρήτη ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
Νῆσός τ' Αἰγίνα, ναυσικλειτή τ' Εὔβοια,
Αἰγαί τ', Εἰρεσίαι τε, καὶ ἀγχιάλη Πεπάρηθος,
Θρηΐκιός τ' Ἄθως, καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηϊκίη τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,
Σκῦρος, καὶ Φώκαια, καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺ,
Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη, καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
Λέσβος τ' ἠγαθέη, Μάκαρος ἕδος Αἰολίωνος,
Καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται,
Παιπαλόεις τε Μίμας, καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
Καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα, καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπὺ,
Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,
Καὶ Κνίδος αἰπεινὴ, καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα,
Νάξος τ', ἠδὲ Πάρος, Ῥηναιά τε πετρήεσσα.
Τόσσον ἐπωδίνουσα Ἑκηβόλον ἵκετο Λητὼ,
Εἴ τις οἱ γαιέων υἱεῖ θέλει οἰκία θέσθαι.
Αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη

Φοῖβον

Φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιοτέρη περ ἐοῦσα·
Πρίν γ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητὼ,
Καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Δῆλ', εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἕδος ἔμμεναι υἷος ἐμοῖο,
“ Φοίβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πίονα νηὸν,
“ Ἄλλος δ' οὔτις σεῖο ποθ' ἅψεται, οὐδέ σε λήσει·
“ Οὐδ' εὔβων σε ἔσεσθαι ὀΐομαι, οὐδ' εὔμηλον,
“ Οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὔτ' ἂρ φυτὰ μυρία φύσεις·
“ Αἰ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἑκαέργου νηὸν ἔχῃσθα,
“ Ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγινήσουσιν ἑκατόμβας,
“ Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ,
“ Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βόσκοις, οἵ τε θεοί κέ σ' ἔχωσι
“ Χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὔ τοι πῖαρ ὑπ' οὖδας.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
“ Λητοῖ, κυδίστη θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
“ Ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν Ἑκάτοιο ἄνακτος
“ Δεξαίμην, αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς
“ Ἀνδράσιν, ὧδε δὲ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.
“ Ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
“ Λίην γάρ τινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
“ Ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι,
“ Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
“ Τῷ ῥ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
“ Μὴ ὁπόταν τοπρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
“ Νῆσον ἀτιμήσῃ, ἐπειὴ κραναήπεδός εἰμι,
“ Ποσσὶ καταστρέψας, ὤσῃ ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
“ Ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
“ Κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἥ κεν ἅδῃ οἱ,

“ Τεύξασθαι

« Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
« Πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας, φῶκαί τε μέλαιναι,
« Οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
« Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
« Ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
« Ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
« Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπειὴ πολυώνυμός ἐστιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν·
« Ἴστω νῦν τάδε Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
« Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅστε μέγιστος
« Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,)
« Ἦ μὴν Φοίβου τῆδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
« Βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ Ἑκάτοιο ἄνακτος·
Λητὼ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
Ὠδίνεσσι πέπαρτο· θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι,
Ὅσσαι ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε, Ῥείη τε,
Ἰχναίη τε Θέμις, καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
Ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης·
Ἧστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
Μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
Ἧστο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν,
Ἥρης φραδμοσύνη λευκωλένου· ἥ μιν ἔρυκε
Ζηλοσύνη, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
Λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.
Αἱ δ' Ἶριν προὔπεμψαν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου,
Ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον,

Χρυσέοισι

Χρυσέοισι λίνοισιν ἐεργμένον, ἐννεάπηχυν.
Νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης,
Μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὄλυμπον,
Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο θύραζε
Ἐκπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Πάντα μάλ', ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
Βὰν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
Εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
Τὴν τότε δὴ τόκος εἷλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι·
Ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε, γοῦνα δ' ἔρεισε
Λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προφόωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
Ἔνθα σε, ἤιε Φοῖβε, θεαὶ λοῦον ὕδατι καλῷ
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ,
Λεπτῷ, νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσεον στρόφον ἧκαν.
Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
Ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Ἀθανάτῃσιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητὼ,
Οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρως ἄμβροτον εἶδαρ,
Οὔ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
Οὐδ' ἔτι δέσματ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτῃσι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
" Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,

" Χρήσω τ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὣς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
Θάμβεον ἀθάνα) χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
Βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
Γηθοσύνῃ, ὅτι μιν θεὸς εἵλετο οἰκία θέσθαι
Νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον·
Ἤνθησ', ὡς ὅτε ῥίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης.
Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ἄλλοτε μέν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
Ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
Πολλοί τοι νηοί τε, καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι, καὶ πρώονες ἄκροι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες·
Ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
Ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται,
Αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.
Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε, καὶ ὀρχηθμῷ, καὶ ἀοιδῇ,
Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσων) ἀγῶνα.
Φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι ἀνὴρ,
Οἳ τότ' ἐπαντία σεῖο τ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν.
Πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν,
Ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζώνους τε γυναῖκας,
Νῆάς τ' ὠκείας, ἠδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.
Πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅτου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
Κοῦραι Δηλιάδες, ἑκατηβελέταο θεράπαιναι·
Αἵτ' ἐπεὶ ἂρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,
Αὖτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

Μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
Ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
Μιμεῖσθ' ἴσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
Φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Λητὼ μὲν, Ἄπολλόν τ', Ἀρτέμιδι ξὺν,
Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
Μνήσασθ', ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών·
« Ὦ κοῦραι, τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
« Ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
« Ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων,
« Τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσσῃ·
« Τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.
Ἡμεῖς δ' ἡμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσσον ἐπ' αἶαν
Ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας·
Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα
Ὑμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
Ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν,
Καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν, ἱμερόεσσαν,
Αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.
Εἶσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
Φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθὼ πετρήεσσαν,
Ἄμβροτα εἵματ' ἔχων τε θυώδεα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
Χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
Ἔνθεν δὲ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς, ὥστε νόημα,
Εἶσι, Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων·

Αὐτίκα

Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.
Μοῦσαι μέν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
Ὑμνεῦσίν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἠδ' ἀνθρώπων
Τλημοσύνας· ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Ζώουσ' ἀμφαδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
Εὑρέμεναι θανάτοιό τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
Αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι Χάριτες, καὶ εὔφρονες Ὧραι,
Ἁρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
Τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, οὔτε λάχεια,
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
Ἐν δ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης
Παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει
Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει,
Μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ ἐϋκλώστοιο χιτῶνος,
Οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν, εἰσορόωντες,
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος, καὶ μητίετα Ζεὺς,
Υἷα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα;
Ἠέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν ἀείδω καὶ φιλότητι,
Ὅππῃ μνωόμενος ἔκιες Ἀζανίδα κούρην,
Ἴσχυ' ἅμ' ἀντιθέῳ Ἐλατιονίδῃ εὐΐππῳ;
Ἢ ἅμα Φόρβαντι, Τριόπῳ γένος, ἢ ἅμ' Ἐρευθεῖ,
Ἢ ἅμα Λευκίππῳ, καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι
Πεζὸς, ὁ δ' ἵπποισιν; οὐ μὴν Τρίοπός γ' ἐνέλειπεν.
Ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
Ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον;

Πιερίης μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες,
Λέκτον τ' ἠμαθόεντα παρέστιχες, ἢ Μαγνῆτας,
Καὶ διὰ Περραιβούς· τάχα δ' εἰς Ἰωλκὸν ἵκανες,
Κήναιόν τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης.
Στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι οὐχ ἅδε θυμῷ
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
Ἔνθεν δ' Εὔριπον διαβὰς, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Βῆς ἀν' ὄρος ζάθεος χλωρόν· τάχα δ' ἷξες ἀπ' αὐτοῦ
Ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν, καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.
Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἕδος καταειμένον ὕλῃ·
Οὐ γάρ πω τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
Οὐδ' ἄρα πώποτε ἦσαν ἀταρπιτοὶ, οὐδὲ κέλευθοι,
Θήβης ἀμπεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλην.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ὀγχηστὸν δ' ἷξες Ποσιδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος·
Ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέει, ἀχθόμενός περ,
Ἕλκων ἅρματα καλὰ, χαμαὶ δ' ἐλατὴρ, ἀγαθός περ,
Ἐκ δίφροιο θορὼν, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
Κείν' ὄχεα κροτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφιέντες·
Εἰ δέ κεν ἅρματ' ἄγησιν ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῶσιν.
Ὣς γὰρ τὰ πρώτισθ' ὁσίη γένεθ', οἱ δὲ ἄνακτι
Εὔχοντο), δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσει.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,
Ὅστε Λιλαιήθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ.
Τὸν διαβὰς, ἑκάεργε, καὶ Ὠκαλέην πολύπυργον,
Ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἁλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.

Βῆς

Βῆς δ' ἐπὶ Δελφούσης, τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
Στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
« Δελφοῦσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν,
« Ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον· οἵτε μοι αἰεὶ
« Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
« Ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
« Ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε, καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
« Χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
« Πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δ' ἐσιδοῦσα
Δελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·
« Φοῖβε, ἄναξ ἑκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
« Ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν,
« Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἵ δέ τοι αἰεὶ
« Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας.
« Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
« Πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκειάων,
« Ἀρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγῶν,
« Ἔνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι
« Ἅρματά τ' εὐποίητα, καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων,
« Ἢ νηόν τε μέγαν, καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
« Ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο, (σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων
« Ἐσσὶ, ἄναξ, ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον)
« Ἐν Κρίσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνασοῖο·
« Ἔνθ' οὔθ' ἅρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων
« Ὠκυπόδων κτύπος ἔσται ἐΰδμητον περὶ βωμόν.

« Ἀλλὰ

« Ἀλλὰ καὶ ὣς προσάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα
« Ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθὼς
« Δέξαι ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰποῦσ', Ἑκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ
Δελφούσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ, μηδ' Ἑκάτοιο.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Ἷξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
Οἳ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
Ἐν καλῇ βήσσῃ, Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης.
Ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων·
Ἵκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα,
Κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
Πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα
Τρηχεῖ', ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Νηὸν ποιήσασθ' ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·
« Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
« Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἵτε μοι αἰεὶ
« Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας,
« Ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
« Ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε, καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
« Χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
« Πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διαμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
Λάινον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης,
Υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
Κτιστοῖσιν λάεσσιν, ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.

Ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος, ἔνθα δράκαιναν
Κτεῖνεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
Ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
Ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονὶ, πολλὰ μὲν αὐτοὺς
Πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ᾽· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινὸν,
Καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης,
Δεινόν τ᾽, ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,
Ὅν ποτ᾽ ἄρ᾽ Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διῒ πατρί·
Εὖτ᾽ ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ᾽ Ἀθήνην
Ἐν κορυφῇ· ἡ δ᾽ αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
Ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ᾽ ἀθανάτοισιν ἔειπε·
" Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
" Ὡς ἔμ᾽ ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
" Πρῶτος, ἐπεί μ᾽ ἄλοχον ποιήσατο κέδν᾽ εἰδυῖαν,
" Καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
" Ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
" Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
" Παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὅν τε κεν αὐτὴ
" Ῥίψ᾽ ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
" Ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
" Δέξατο, καὶ μετὰ ᾗσι κασιγνήτῃσι κόμισσεν.
" Ὡς ὄφελ᾽ ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
" Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
" Πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκώπιδ᾽ Ἀθήνην;
" Οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην, καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
" Ἦν ἄρ᾽ ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
" Καὶ νῦν τοιγὰρ ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
" Παῖς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,

“ Οὔτε σὸν αἰσχύνας ἱερὸν λέχος, οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς.
“ Οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
“ Τηλόθεν οὖσα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
Ὣς εἰποῦσ', ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωομένη περ.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
Χειρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·
“ Κέκλυτέ νῦν μοι, Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
“ Τιτῆνές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
“ Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοί τε·
“ Αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα
“ Νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·
“ Ἀλλ' ὅγε φέρτερος ἦ, ὅσσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
Κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος· ἡ δ' ἐσιδοῦσα
Τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· ὀΐετο γὰρ τελέεσθαι.
Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Οὔτε πότ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
Οὔτε πότ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον, ὡς τοπάρος περ,
Αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς·
Ἀλλ' ἥγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
Τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἡ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον, οὔτε βροτοῖσι,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
Αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
Δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακὸν, ἡ δ' ὑπέδεκτο·
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.

Ὃς

Ὅς τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ·
Πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Καρτερόν· ἡ δ' ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι,
Κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον·
Θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἡ δὲ καθ' ὕλην
Πυκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, λεῖπε δὲ θυμὸν
Φοινὸν ἀποπνείουσ'· ὁ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
« Ἐνταυθοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
« Οὐδὲ σύ γε ζωοῖσι κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
« Ἔσσεαι, οἳ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
« Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
« Οὐδέ τι τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεὺς
« Ἀρκέσει, οὐδὲ Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτοῦ
« Πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἠελίοιο·
Ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκα κεῖθι
Αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος ἠελίοιο,
Καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Οὕνεκά μιν κρήνη καλλίρροος ἐξαπάφησε.
Βῆ δ' ἐπὶ Δελφούσῃ κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·
Στῆ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
« Δελφοῦσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπαφοῦσα,
« Χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ.
« Ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.
Ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Πέτρῃσι προχυτῇσιν· ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,

Καὶ βωμὸν ποίησατ' ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἄγχι μάλα κρήνης καλλιῤῥόου· ἔνθα δ' ἄνακτι
Πάντες ἐπίκλησιν Δελφουσίῳ εὐχετόωνται,
Οὕνεκα Δελφούσης ἱερῆς ἤσχυνε ῥέεθρα.
Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὕστινας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
Οἳ θεραπεύσον') Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ.
Ταῦτ' ἄρα ὁρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινώϊου, οἵ ῥά τ' ἄνακτι
Ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅ, ττι κεν εἴπῃ,
Χρείων ἐκ δάφνης, γυάλων ὕπο Παρνησοῖο.
Οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηῒ μελαίνῃ
Ἐς Πύλον ἠμαθόεντα, Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους,
Ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε, δέμας δελφῖνι ἐοικὼς,
Νηῒ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
Τῶν δ' ὅστις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι,
Πάντοθ' ἀνασσείσασκε, τίνασσε δὲ νήϊα δοῦρα·
Οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηῒ καθείατο δειμαίνοντες.
Οὐδ' οἵγ' ὅπλ' ἔλυον κοίλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Οὐδὲ λύον λαῖφος νηὸς κυανοπρώροιο·
Ἀλλ' ὡς οἱ τὰ πρῶτα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
Ὣς ἔπλεον, κραιπνὸς δὲ νότος κατόπισθεν ἔγειρε
Νῆα θοήν. πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
Πὰρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, ἁλιστέφανον πτολίεθρον,
Ἷξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου ἠελίοιο,

Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
Ἠελίοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
Οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν, ἠδ' ἀποβάντες
φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
Εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
Ἢ εἰς οἶδμ' ἅλιον πολυΐχθυον ἀμφὶς ὀρούσει·
Ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς εὐεργής,
Ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσα
Ἤιεν ὁδόν· πνοιῇ δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Ῥηϊδίως ἴθυν'· ἡ δὲ πρήσσουσα κέλευθον,
Ἀρήνην ἵκανε, καὶ Ἀργυφέην ἐρατεινὴν,
Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἰπὺ,
Καὶ Πύλον ἠμαθόεντα, Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους.
Βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς, καὶ Χαλκίδα, καὶ παρὰ Δύμην,
Ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Εὖτε Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ.
Καί σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
Καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
Ὅστε δι' ἐκ Πελοπόννησον πίειραν ἐέργει,
Ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας αἴθριος ἐκ Διὸς αἴσης,
Λάβρος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἄψορροι δ' ἤπειτα πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
Ἔπλεον, ἡγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
Ἶξον δ' ἐς Κρίσην εὐδείελον ἀμπελόεσσαν,
Ἐς λιμέν'· ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.

Ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἤματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
Σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἷκεν·
Ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
Ἐν δ' ἄρ' ὅγε φλόγα δαῖε, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,
Πᾶσαν δὲ Κρίσην κάτεχεν σέλας. αἱ δ' ὀλόλυξαν
Κρισαίων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε θύγατρες,
Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἷλεν ἕκαστον.
Ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα, νόημ' ὥς, ἆλτο πέτεσθαι,
Ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
Πρωθήβῃ, χαίτῃ εἰλυμένος εὐρέας ὤμους·
Καί σφέας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
" Ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
" Οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα; τοί τ' ἀλόωνται
" Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
" Τίφθ' οὕτως ἧσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
" Ἐκβῆτ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
" Αὕτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
" Ὁππόταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
" Ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας
" Σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Ὣς φάτο· καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
Τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
" Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
" Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
" Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
" Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

« Τίς δῆμος, τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
« Ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
« Εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
« Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλθομεν οὔτι ἑκόντες,
« Νόστου ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα.
« Ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.
Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
« Ξεῖνοι, τοὶ Κνωσσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
« Τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
« Ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος,
« Ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
« Ἕξετ' ἐμὸν, πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν.
« Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων δ' εὔχομαι εἶναι·
« Ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
« Οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
« Ἕξετ' ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι·
« Βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
« Αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
« Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πείθεσθε τάχιστα.
« Ἱστία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας·
« Νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρου ἐρύσασθε,
« Ἐκ δὲ κτήμαθ' ἕλεσθε, καὶ ἔντεα νηὸς ἐΐσης.
« Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
« Πῦρ ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες·
« Εὔχεσθαι δ' ἤπειτα, παριστάμενοι περὶ βωμόν.
« Ὡς μὲν ἐγὼ τοπρῶτον ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
« Εἰδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
« Ὣς ἐμοὶ εὔχεσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς

“ Αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεί.
“ Δειπνῆσαί τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
“ Καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
“ Αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἧσθε,
“ Ἔρχεσθαί θ' ἅμ' ἐμοὶ, καὶ Ἰηπαιήον' ἀείδειν,
“ Εἰσόκε χῶρον ἵκησθον, ἵν' ἕξετε πίονα νηόν.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἱστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας·
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἐκ δ' ἁλὸς ἤπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν·
Καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
Εὔχονθ', ὡς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἀγατὸν κιθαρίζων,
Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς. οἱ δὲ φρίσσοντες ἕποντο
Κρῆτες πρὸς Πυθὼ, καὶ Ἰηπαιήον' ἄειδον,
Οἷοί τε Κρητῶν παιήονες, οἷσί τε Μοῦσα
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
Ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσὶν, αἶψα δ' ἵκοντο
Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
Οἰκήσειν, πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι·
Δεῖξε δ' ἄγων αὐτοὺς δάπεδον καὶ πίονα νηόν.

Τῶν

Τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
Τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
" Ὦ ἄν', ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
" Ἤγαγες, (οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ,)
" Πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα, τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
" Οὔτε τρυγηφόρος ἥδε γ' ἐπήρατος, οὔτ' εὐλείμων,
" Ὥς τ' ἀπό τ' εὖ ζώειν, καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.
Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
" Νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, οἳ μελεδῶνας
" Βούλεσθ', ἀργαλέους τε πόνους, καὶ στείνεα θυμῷ,
" Ῥηΐδιον ἔπος ὔμμ' ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω·
" Δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
" Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
" Ὅσσα ἐμοίγ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
" Νηόν τε προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων
" Ἐνθάδ' ἀγειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθύνετε δαῖτα·
" Ἠέ τι τηΰσιόν γ' ἔπος ἔσσεται, ἠέ τι ἔργον,
" Ὕβρις θ', ἣ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων.
" Ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
" Τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.
" Εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ,
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΟΜΗΡΟΥ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸν,
Κυλλήνης μεδέοντα, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Νύμφη ἐϋπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὅμιλον,
Ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
Λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
Τῇ δ' ἤδη δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
Εἴς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο,
Καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἱμυλομήτην,
Ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
Νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον· ὃς τάχ' ἔμελλεν
Ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἠῷος γεγονὼς, μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,
Ἑσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.

Ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
Οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος,
Οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο,
Ἔνθα χέλυν εὑρὼν, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον.
Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ' ἀοιδὸν,
Ἥ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι,
Βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
Σαῦλα ποσὶν βαίνουσα· Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
Ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
« Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· οὐκ ὀνοτάζω.
« Χαῖρε, φυὴν ἐρόεσσα, χοροιτύπε, δαιτὸς ἑταίρη,
« Ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
« Αἰόλον ὄστρακον ἐσσὶ, χέλυς, ὄρεσι ζώουσα;
« Ἀλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβών· ὄφελός τί μοι ἔσσῃ,
« Οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
« Οἴκοι βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
« Ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι αἰχμὰ,
« Ζώουσ'· ἢν δὲ θάνῃς, τότε κ' ἂν μάλα καλὸν ἀείδοις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας,
Ἂψ εἴσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
Ἔνθ' ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
Αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκῴοιο χελώνης.
Ὡς δ' ὁπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
Ἀνέρος, ὅντε θαμιναὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,
Ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ,
Ὣς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
Πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμὼν δόνακας καλάμοιο,

Πειρήνας διὰ νῶτα κραταιρίνοιο χελώνης.
Ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἑῇσι,
Καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν·
Ἑπτὰ δὲ συμφώνους ὀΐων ἐτανύσσατο χορδάς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ κάλὸν ἄειδεν
Ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος, ἠΰτε κοῦροι
Ἡβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσιν,
Ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον,
Ὃν πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλότητι,
Ἥν τ' αὐτοῦ γενεὴν, ὄνομα κλυτὸν ἐξονομάζων,
Ἀμφιπόλους τε γέραιρε, καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης,
Καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπηετανοὺς τε λέβητας.
Καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
Φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων,
Ἆλτο κατὰ σκοπιὴν, εὐώδεος ἐκ μεγάροιο,
Ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες
Φιληταὶ διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
Αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκιόεντα,
Ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον,
Βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινούς.
Τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης
Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
Πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,

Ἴχνη ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης,
Ἀντία ποιήσας ὁπλὰς τὰς πρόσθεν, ὄπισθεν,
Τὰς δ' ὄπιθεν, πρόσθεν· κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινεν.
Σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν,
Ἄφρας' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα,
Συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
Τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης,
Ἀβλαβέως ὑπὸ ποσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα
Αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
Ἔσπασε Πιερίηθεν, ὁδοιπορίην ἀλεείνων,
Οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὴς ὥς.
Τὸν δὲ γέρων ἐνόησε, δόμων αἴθουσαν ἀλωὴν,
Ἱέμενον πεδίονδε δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην.
Τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·
" Ὦ γέρον, ὅστε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
" Ἦ πολὺ οἰμήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρησι.
" Καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς ἀκούσας,
" Καὶ σιγᾶν, ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.
Τόσσον φὰς συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα, καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς,
Καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
Ὀρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ
Ἡ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός·
Ἡ δὲ νέον σκοπιῇ προσεβήσατο δῖα Σελήνη
Πάλλαντος θυγάτηρ, Μεγαμηδείαο ἄνακτος·
Τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους·
Ἀδμῆτες δ' ἵκανον ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,

Καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
Ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους,
Καὶ τὰς μὲν συνέλασεν ἐς αὔλιον ἀθρόας οὔσας,
Λωτὸν ἐρεπτομένας, ἠδ' ἑρσήεντα κύπειρον.
Σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν, ἐπέλεψε σιδήρῳ
Ἄρμενον ἐν παλάμῃ· ἀνὰ δ' ἄμπνυτο θερμὸς ἀϋτμή·
Ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα, πῦρ τ' ἀνέδωκε.
Πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατ' οὐδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
Οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλὸξ
Τηλόσε φύζαν ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
Ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
Τόφρα δ' ὑποβρυχίας ἕλικας βοῦς εἷλκε θύραζε
Δοιὰς ἄγχι πυρός· δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή.
Ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας·
Ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε δι' αἰῶνάς τε τορήσας.
Ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, ταμὼν κρέα πίονι δημῷ.
Ὤπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι
Σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια, καὶ μέλαν αἷμα
Ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης.
Ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσε καταστυφέλῳ ἐνὶ πέτρῃ.
Ὡς ἔτι νῦν τάμεθ' ἄσα πολυχρόνιοι πεφύασι,
Δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
Λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
Κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῃ.
Ἔνθ' ὁσίης κρεάων ἠράσατο κύδιμος Ἑρμῆς.
Ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα

Ἤδη·

Ἤδη· ἀλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Καί τε μάλ' ἱμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον
Δημὸν, καὶ κρέα πολλά· μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε,
Σῆμα * νέης φωρῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀείρας,
Οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα, πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμῇ.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
Σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην·
Ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
Παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε σελήνης.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
Ὄρθριος, οὐδέ τις οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
Δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν,
Αὔρῃ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἠΰτ' ὀμίχλη.
Ἰθύνας δ' ἄντρου ἐξίκετο πίονα νηὸν,
Ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' οὔδει.
Ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπῴχετο κύδιμος Ἑρμῆς,
Σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἠΰτε τέκνον
Νήπιον, ἐν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων
Κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
Μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεὸς, εἶπέ τε μῦθον·
“ Τίπτε σὺ, ποικιλομῆτα, πόθεν τάδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ
“ Ἔρχῃ, ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἴω
“ Ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα,
“ Λητοΐδου ὑπὸ χερσὶ, διὲκ προθύροιο περήσειν,
“ Ἢ σε λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκεα φιλητεύσειν.

* al. νεοσφαγέος.

“ Ἔρρε

“ Ἔῤῥε πάλιν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
“ Θνητοῖς ἀνθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
“ Μῆτερ ἐμή, τί με ταῦτα τιτύσκεαι, ἠΰτε τέκνον
“ Νήπιον· ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
“ Ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥτις ἀρίστη,
“ Βουλεύων ἐμὲ καί σε διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσι
“ Νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
“ Αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
“ Βέλτερον ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν,
“ Πλούσιον, ἀφνειόν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
“ Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
“ Κἀγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι, ἧς περ Ἀπόλλων.
“ Εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμός, ἤτοι ἔγωγε
“ Πειρήσω· δύναμαι φιλητῶν ὄρχαμος εἶναι.
“ Εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός,
“ Ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀΐομαι ἀντιβολήσειν.
“ Εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιτορήσων,
“ Ἔνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας
“ Πορθήσω, καὶ χρυσόν, ἅλις τ' αἴθωνα σίδηρον,
“ Καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα.
Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Υἱός τ' αἰγιόχοιο Διός, καὶ πότνια Μαῖα.
Ἠὼς δ' ἠριγένεια, φόως θνητοῖσι φέρουσα,
Ὤρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ὀγχηστόνδ' ἀφίκανε, κιὼν πολυήρατον ἄλσος
Ἁγνὸν ἐρισφαράγου Γαιηόχου· ἔνθα γέροντα

Κνώδαλον

Κνώδαλον εὗρε, νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἕρκος ἀλωῆς·
Τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·
“ Ὦ γέρον, Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
“ Βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω,
“ Πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἑλικτὰς
“ Ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων
“ Κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
“ Τέσσαρες, ἠΰτε φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν
“ Οἵ τε κύνες, ὅ, τε ταῦρος, (ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται·)
“ Ταὶ δ' ἔβαν, ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο,
“ Ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
“ Ταῦτά μοι εἰπὲ, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἴπου ὄπωπας
“ Ἀνέρα, ταῖσδ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.
Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“ Ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
“ Πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται,
“ Τῶν οἱ μὲν, κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ,
“ Φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
“ Ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
“ Παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα νοῆσαι,
“ Ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐϋκραίρῃσιν ὀπήδει
“ Νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.
“ Ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῷ.
Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον· αὐτίκα δ' ἔγνω
Φιλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
Ἐσσυμένως δ' ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων

Ἐς Πύλον ἠγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους.
Ἴχνιά τ' εἰσενόησεν Ἑκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·
“ Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
“ Ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων,
“ Ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
“ Βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνετ', οὔτε γυναικὸς,
“ Οὔτε λύκων πολιῶν, οὔτ' ἄρκτων, οὔτε λεόντων·
“ Οὔτε τι κενταύρου λασιαύχενός ἐστιν ὁμοῖα,
“ Ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν,
“ Αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.
Ὣς εἰπὼν, ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος, καταειμένον ὕλῃ,
Πέτρης ἐς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε νύμφη
Ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
Ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
Κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα τανύποδα βόσκετο ποίην.
Ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδὸν
Ἄντρον ἐς ἠερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς,
Χωόμενον περὶ βουσὶν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα,
Σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ', ἠΰτε πολλὴν
Πρέμνων ἀνθρακιὴν ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει·
Ὣς Ἑρμῆς Ἑκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἑαυτόν.
Ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη, χεῖράς τε, πόδας τε,
Δή ῥα νεόλλυτος προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον
Ἄγρης, εἰνέτεόν τε χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.
Γνῶ δ', οὐδ' ἠγνοίησε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς

Νύμφην

Νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα, καὶ φίλον υἱὸν,
Παῖδ' ὀλίγον, δολίῃσ' εἰλυμένον ἐντροπίῃσι.
Παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
Τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε, λαβὼν κληῖδα φαεινὴν,
Νέκταρος ἐκπλείους ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς.
Πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
Πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυφα εἵματα νύμφης,
Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·
« Ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
« Θᾶττον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.
« Ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
« Εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
« Ἐς φάος, οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται· ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
« Ἐῤῥήσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
« Λητοΐδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες;
« Καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;
« Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
« Οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
« Οὔτε βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἔοικα.
« Οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν.
« Ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε, καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,
« Σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λοετρά.
« Μήτις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη.
« Καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
« Παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι

Oooo « Βουσὶ

“ Βουσὶ μετ᾽ ἀγραύλοισι· τὸ δ᾽ ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
“ Χθὲς γενόμην, ἁπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ᾽ ὑπὸ χθών.
“ Εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν, μέγαν ὅρκον, ὀμοῦμαι,
“ Μὴ μὲν ἐγὼ μήτ᾽ αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
“ Μήτε τιν᾽ ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
“ Αἵτινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων,
Ὀφρύσι ῥιπτάζεσκεν, ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μάκρ᾽ ἀποσυρίζων, ἅλιον ὡς μῦθον ἀκούων.
Τὸν δ᾽ ἁπαλὸν γελάσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
“ Ὦ πέπον, ἠπεροπευτὰ, δολοφραδὲς, ἦ σε μάλ᾽ οἴω
“ Πολλάκις ἀντιτορεῦντα δόμους εὖ ναιετάοντας,
“ Ἔννυχον, οὐχ ἕνα μοῦνον, ἐπ᾽ οὔδει φῶτα καθίσσαι,
“ Σκευάζοντα κατ᾽ οἶκον ἄτερ ψόφου· οἷ᾽ ἀγορεύεις.
“ Πολλοὺς δ᾽ ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
“ Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὁπόταν κρειῶν ἐρατίζων
“ Ἀντήσεις ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πώεσι μήλων.
“ Ἀλλ᾽ ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
“ Ἐκ λίκνου κατάβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε.
“ Τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ᾽ ἀθανάτοις γέρας ἕξεις,
“ Ἀρχὸς φιλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Σὺν δ᾽ ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
Οἰωνὸν προέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσὶ,
Τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην·
Ἐσσυμένως δὲ μετ᾽ αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ᾽ Ἀπόλλων
Ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.
Ἕζετο δὲ προπάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,

Ἑρμῆν

Ἑρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
« Θάρσει, σπαργανιῶτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
« Εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
« Τούτοις οἰωνοῖς· εὖ δ' αὖτ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Σπουδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει,
Σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐλιγμένος, εἶπε δὲ μῦθον·
« Πῆ με φέρεις, Ἑκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
« Ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις.
« Ὢ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· οὐ γὰρ ἔγωγε
« Ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
« Αἵτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
« Δὸς δὲ δίκην, καὶ δέξο, παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρέεινεν
Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος, καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς,
Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ μὲν νημερτέα φωνὴν,
Οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·
Αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
Ἤθελεν ἐξαπατᾷν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν,
Ἐσσυμένως δ' ἤπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε
Πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός·
Αἶψα δ' ἵκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμποιο,
Ἐς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·
Κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
Εὐμυλίη δ' ἔχ' Ὄλυμπον ἀγάννιφον· ἀθάνατοι δὲ
Ἄφθιτοι ἠγερέθοντο ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο.
Ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

Πρόσθε Διὸς γούνων. ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
“ Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληΐδ' ἐλαύνεις,
“ Παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
“ Σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
“ Ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνὸν,
“ Κερτομέων, ὡς οἶος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι.
“ Παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστὴν
“ Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
“ Κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα,
“ Οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησίμβροτοί εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
“ Κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς, ᾤχετ' ἐλαύνων
“ Ἑσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
“ Εὐθὺ πόρονδ' ἐλάων, τὰ δ' ἄρ' ἴχνια δοιὰ πέλωρα,
“ Οἷά τ' ἀγάσασθαι, καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.
“ Τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
“ Ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
“ Αὐτὸς δ' οἶος ὅδ' ἐκτὸς ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσὶν,
“ Οὔτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
“ Ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα,
“ Τοῖα πέλωρ', ὡς εἴ τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
“ Ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
“ Ῥεῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίῃσιν·
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
“ Ἄφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ,
“ Χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
“ Εἰς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.

“ Αὐτὰρ

« Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέρεξε,
« Καὶ διὰ πῦρ μάλ' ἄμησεν ὁδοῦ, τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
« Ἐν λίκνῳ κατέκειτο, μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικὼς,
« Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
« Αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
« Αὐγὰς ὠμάρταζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
« Αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν,
« Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
« Οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
Ἦτοι ἄρ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἑρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ηὔδα,
Δείξατο δ' εἰς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων·
« Ζεῦ πάτερ, ἤτοι ἐγώ σοι ἀληθείην καταλέξω·
« Νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
« Ἦλθεν ἐς ἡμέτερου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
« Σήμερον, ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο·
« Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, οὐδὲ κατόπτας.
« Μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς.
« Πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρὺν,
« Οὕνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης,
« Αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην· τὰ δὲ οἶδε καὶ αὐτός.
« Οὔτι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἐοικώς.
« Πείθεο· (καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι)
« Ὡς οὐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, (ὣς ὄλβιος εἴην,)
« Οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην. τόδε δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·
« Ἠέλιον μάλα αἰδέομαι, καὶ δαίμονας ἄλλους,
« Καί σε φιλῶ, καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς,
« Ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὅρκον,

« Οὐ

« Οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια,
« Καί ποτ' ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φωνήν,
« Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε.
Ὣς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
Καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ, οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
Εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
Ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας,
Ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
Καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
Ὅππῃ δ' αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
Νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
Ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντο Διὸς περικαλλέα τέκνα
Ἐς Πύλον ἠμαθόεντα δ' ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἷξον,
Ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
Ἧχ' οὗ δὴ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἔνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
Εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοΐδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν, ἐνόησε βοείας
Πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν·
« Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δειροτομῆσαι
« Ὧδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
« Δειμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τι σε χρὴ
« Μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμὰ
Ἄγνου· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντο
Αὐτόθεν ἀμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλῃσι,

Ῥεῖα

Ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλῃσι βόεσσιν,
Ἑρμέω βουλῇσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Θαύμασεν ἀθρήσας· τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
Χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πύκν' ἀμαρύσσων,
Ἐγκρύψαι μεμαώς. Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
Ῥεῖα μάλ' ἐπρήϋνεν ἑκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτὸς,
Καὶ κρατερόν περ ἐόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ,
Θυμῷ ἀκουάζοντα. λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
Στῆ ῥ' ὅγε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
Γηρύετ' ἀμβολάδην, (ἐρατὴ δέ οἱ ἕσπετο φωνὴ)
Κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν,
Ὡς τὰ πρῶτα γένοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος·
Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ,
Μητέρα Μουσάων· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν.
Τοὺς δὲ κατὰ πρέσβην τε, καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαστος,
Ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
Τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος αἴνυτο θυμόν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Βουφόνε, μηχανιῶτα, πονεύμενε δαιτὸς ἑταῖρε,
« Πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
« Ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι ὀΐω·
« Νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱὲ,
« Ἦ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμ' ἕσπετο θαύματα ἔργα,

« Ἠέ

" Ἠέ τις ἀθανάτων, ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων,
" Δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν.
" Θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
" Ἣν οὐ πώποτέ φημι δαήμεναι οὔτέ τιν᾽ ἀνδρῶν,
" Οὔτέ τιν᾽ ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσι,
" Νόσφι σέθεν, φιλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ,
" Τίς τέχνη, τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων,
" Τίς τρίβος. ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
" Εὐφροσύνην, καὶ ἔρωτα, καὶ ἥδυμον ὕπνον ἑλέσθαι.
" Καὶ γὰρ ἐγὼ μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδὸς,
" Τῇσι χοροί τε μέλουσι, καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
" Καὶ μολπὴ τεθαλυῖα, καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν.
" Ἀλλ᾽ οὔπω τί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ὧδε μέλησεν,
" Οἷα νέων θαλίης ἐνδέξια ἔργα πέλονται.
" Θαυμάζω, Διὸς υἱὲ, τάδ᾽, ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις.
" Νῦν δ᾽ ἐπεὶ οὖν, ὀλίγος περ ἐὼν, κλυτὰ μήδεα οἶδας,
" Σοὶ δ᾽ αὐτῷ καὶ μητρὶ τόδ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
" Ναὶ μὰ τόδε κράνειον ἀκόντιον, ἦ μὲν ἐγώ σε
" Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι, καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,
" Δώσω τ᾽ ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.
Τὸν δ᾽ Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
" Εἰρωτᾷς μ᾽, Ἑκάεργε, περιφραδές· αὐτὰρ ἐγώ σοι
" Τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μεγαίρω.
" Σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
" Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ᾽ εὖ οἶδας.
" Πρῶτος γὰρ, Διὸς υἱὲ, μετ᾽ ἀθανάτοισι θαάσσεις
" Ἠΰς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς,
" Ἐκ πάσης ὁσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·

" Καὶ

“ Καὶ τιμάς σέ γε φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς,
“ Μαντείας θ', Ἑκάεργε, Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα.
“ Καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα·
“ Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, ττι μενοινᾷς.
“ Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
“ Μέλπεο καὶ κιθάριζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε,
“ Δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε.
“ Εὐμόλπει μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
“ Καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένως ἀγορεύειν.
“ Εὔκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν,
“ Καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
“ Εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἤματος· ὅστις ἄρ' αὐτὴν
“ Τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνῃ,
“ Φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,
“ Ῥεῖα συνηθείῃσιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν,
“ Ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὃς δέ κεν αὐτὴν
“ Νῆις ἐὼν τοπρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνῃ,
“ Μὰψ αὔτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυαλίζοι.
“ Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, ττι μενοινᾷς,
“ Καὶ τοί ἐγὼ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε.
“ Ἡμεῖς δ' αὖ ὄρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο
“ Βουσὶ νομοὺς, Ἑκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν,
“ Ἔνθεν ἅλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι,
“ Μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τι σε χρὴ
“ Κερδαλέον περ ἐόντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὤρεξ'· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μάστιγα φαεινὴν,
Βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς

Γηθήσας. κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε.
Ἔνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
Ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ Διὸς περικαλλέα τέκνα
Ἄψορροι πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο,
Τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεύς.
Ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ τὸ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς, ὡς ἔτι καὶ νῦν,
Σήματ' ἐπεὶ κιθάρην μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν,
Ἱμερτὴν δεδαώς· ὁ δ' ὑπωλένιον κιθάριζεν.
Αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
Συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
Καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
" Δείδια, Μαιάδος υἱὲ, διάκτορε, ποικιλομῆτα,
" Μή μοι ἀνακλέψῃς κιθάρην καὶ καμπύλα τόξα.
" Τιμὴν γὰρ πὰρ Ζηνὸς ἔχεις, ἐπαμοίβια ἔργα
" Θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
" Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
" Ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ,
" Πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε
Μή ποτ' ἀποκλέψειν, ὅσ' Ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
Μηδέ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ. αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι,
Μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
Μήτε θεὸν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· " ἐκ δὲ τέλειον

" Σύμβολον

" Σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἠδ' ἅμα πάντων,
" Πιςὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον. αὐτὰρ ἔπειτα
" Ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
" Χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον· ἥ σε φυλάξει,
" Πάντας ἐπικραίνουσα θεοὺς, ἐπέων τε καὶ ἔργων
" Τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
" Μαντείην δὲ, φέριςε, διοτρεφὲς, ἣν ἐρεείνεις,
" Οὔτε σε θέσφατόν ἐςι δαήμεναι, οὔτε τιν' ἄλλον
" Ἀθανάτων. τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
" Πιςωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
" Μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
" Ἄλλόν γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
" Καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσόῤῥαπι, μή με κέλευε
" Θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μήδεται εὐρύοπα Ζεύς.
" Ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
" Πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
" Καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅςις ἂν ἔλθῃ
" Φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τελήεντων οἰωνῶν·
" Οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.
" Ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι,
" Μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν
" Ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
" Φήμ', ἁλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐρικυδέος υἱὲ
" Καὶ Διὸς Αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον.
" Μοῖραι γάρ τινες εἰσὶ κασίγνηται γεγαυῖαι
" Παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
" Τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ

« Οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο,
« Μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ
« Παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγυνεν.
« Ἐντεῦθεν δ' ἤπειτα ποτώμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ,
« Κηρία βόσκονται, καί τε κραίνουσιν ἕκαστα.
« Αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν, ἐδηδυῖαι μέλι χλωρὸν,
« Προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
« Ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδὴν,
« Πειρῶνται δ' ἤπειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
« Τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
« Σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης,
« Πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἴκε τύχῃσι.
« Ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱὲ, καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς,
« Ἵππους τ' ἀμφιπόλευε, καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς·
« Καὶ χαροποῖσι λέουσι, καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι,
« Καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθὼν,
« Πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·
« Οἶον δ' εἰς Ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι·
« Ὅς τ' ἄδοτός περ ἐὼν, δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.
Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
Παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων.
Πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.
Παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
Νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΟΜΗΡΟΥ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Μοῦσά, μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε,
Καί τ' ἐδαμάσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Οἰωνούς τε διϊπετέας, καὶ θηρία πάντα,
Ἡμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδ' ὅσα πόντος·
Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι·
Κούρην τ' Αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην·
Οὐ γάρ οἱ εὔαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἅδον, καὶ ἔργον Ἄρηος,
Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
Ποιῆσαι σάτινα καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
Ἡ δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
Ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστῃ.
Οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
Δάμναται ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.
Καὶ γὰρ τῇ ἅδε τόξα, καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
Φόρμιγγές τε, χοροί τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί,
Ἄλσεά τε σκιόεντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.

Οὐδὲ μὲν αἰδοίη κούρῃ ἅδεν ἔργ' Ἀφροδίτης
Ἱςίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Αὖτις δ' ὁπλοτάτην, βουλῇ Διὸς Αἰγιόχοιο,
Πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ ςερεῶς ἀπέειπεν,
Ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐςὶν,
Ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς Αἰγιόχοιο,
Παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα δῖα θεάων.
Τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
Καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἕζετο πῖαρ ἑλοῦσα,
Πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐςι,
Καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
Τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι,
Τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τι πεφυγμένον ἔς' Ἀφροδίτην,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
Ὅςε μέγιςός τ' ἐςὶ, μεγίςης τ' ἔμμορε τιμῆς·
Καί τε τοῦ, εὖτε θέλοι, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα,
Ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ,
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα κασιγνήτης, ἀλόχου τε,
Ἣ μέγα εἶδος ἀρίςη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι.
Κυδίςην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Μήτηρ τε Ῥείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο, κέδν' εἰδυῖαν.
Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
Ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιςα
Μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη·
Καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν

Ἡδὺ

Ἡδὺ γελοιήσασα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ,
Καί τε καταθνητοὺς υἷας τέκεν ἀθανάτοισιν,
Ὥς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
Βουκολέεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
Τὸν δ' ἤπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.
Ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα, θυώδεα νηὸν ἔδυνεν,
Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυώδης·
Ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
Ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
Ἀμβροσίῳ, ἑανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
Ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλὰ,
Χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Σεύατ' ἐπὶ Τροίην, προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον,
Ὕψι μετὰ νεφέεσσι θοῶς πρήσσουσα κέλευθον.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὔρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
Σαίνοντες πολιοί τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,
Ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ, προκάδων ἀκόρητοι,
Ἤισαν· ἡ δ' ὁρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν·
Καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
Σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε.
Τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον οἶον ἀπ' ἄλλων,

Ἀγχίσην

Ἀγχίσην ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
Οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κατὰ ποιήεντας
Πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος οἶος ἀπ' ἄλλων
Πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρύσιον κιθαρίζων.
Στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
Μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο, θαύμαινέν τε
Εἶδός τε, μέγεθός τε, καὶ εἵματα σιγαλόεντα.
Πέπλον μὲν γὰρ ἕεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
Εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἕλικας, κάλυκάς τε φαεινάς·
Ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
Καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι· ὡς δὲ σελήνη,
Στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
« Χαῖρε, ἄνασσ', ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
« Ἄρτεμις, ἢ Λητὼ, ἠὲ χρυσέη Ἀφροδίτη,
« Ἢ Θέμις ἠϋγενὴς, ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
« Ἤ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἵτε θεοῖσι
« Πᾶσιν ἑταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
« Ἤ τις νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
« Ἢ νυμφῶν, αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι,
« Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ βήσεα ποιήεντα.
« Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ,
« Βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
« Ὥρῃσιν πάσῃσι. σὺ δ' εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα,
« Δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα,
« Ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον· αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν

« Δηρὸν

“ Δηρὸν ἐΰζώειν ϗ ὁρᾷν φάος ἠελίοιο,
“ Ὄλβιον ἐν λαοῖς, ϗ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
“ Ἀγχίση κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
“ Οὔτίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐΐσκεις;
“ Ἀλλὰ καταθνητή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.
“ Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, εἴπου ἀκούεις,
“ Ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει.
“ Γλῶσσαν δ' ὑμετέρην ϗ ἡμετέρην σάφα οἶδα.
“ Τρωὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διαπρὸ
“ Σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα.
“ Ὣς δή τοι γλῶσσάν τε ϗ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
“ Νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης
“ Ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
“ Πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
“ Παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο·
“ Ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης·
“ Πολλὰ δ' ἐπήγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
“ Πολλὴν δ' ἄκληρόν τε ϗ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
“ Ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.
“ Οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης.
“ Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
“ Κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
“ Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε ϗ ἔφρασεν, ἤτοι ὅγ' αὖτις
“ Ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
“ Αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
“ Ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων
“ Ἐσθλῶν, (οὐ γάρ τοι γε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν)

" Ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος,
" Πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κεδν' εἰδυίῃ,
" Σοῖς τε κασιγνήτοις οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.
" Οὔ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα·
" Εἴ τι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἠὲ καὶ οὐκί.
" Πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους
" Εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένῃ περ.
" Οἱ δέ τε μὲν χρυσόν κεν ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν
" Πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
" Ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα,
" Τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
" Εἰ μὲν θνητή τ' ἐσσί, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
" Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, ὡς ἀγορεύεις,
" Ἀθανάτοιο δ' ἕκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις,
" Ἑρμέω· ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα·
" Οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
" Ἐνθάδε με σχήσει πρὶν σῇ φιλότητι μιγῆναι
" Αὐτίκα νῦν. οὐδ' εἴ κεν ἑκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
" Τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐῃ βέλεα στονόεντα.
" Βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι, εἰκυῖα θεῇσι,
" Σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς, δῦναι δόμον ἄϊδος εἴσω.
Ὣς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομμειδὴς δ' Ἀφροδίτη
Ἕρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα
Ἐς λέχος εὔστρωτον, ὅ, τι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
Χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
Ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,

Τὰς

Τοὺς αὐτοὺς κατέπεφνεν ἐν ὄρεσιν ὑψηλοῖσιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
Κόσμον μέν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινὸν,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.
Λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἵματα σιγαλόεντα
Ἔκδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
Ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτὸς, οὐ σάφα εἰδώς.
Ἦμος δ' ἂψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
Βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμόεντων,
Τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε
Νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροῒ ἔννυτο εἵματα καλά.
Ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ δῖα θεάων,
Ἔστη πὰρ κλισίῃ εὐποιήτοιο μελάθρου·
Ἧρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
Ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
“ Ὄρσεο, Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
“ Καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
“ Οἵην δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.
Ὡς δ' εἶδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
Τάρβησέν τε, καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.
Ἂψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα, θεὰ, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
“ Ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
“ Ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι Αἰγιόχοιο,

“ Μή με ζῶντ᾽ ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
“ Ναίειν, ἀλλ᾽ ἐλέαιρ᾽· ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
“ Γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
“ Ἀγχίση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
“ Θάρσει, μηδέ τι σῇσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
“ Οὐ γάρ τοι τι δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
“ Οὐδ᾽ ἄλλων μακάρων· ἐπειὴ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
“ Σοὶ δ᾽ ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,
“ Καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται.
“ Τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ᾽ ἔσσεται, οὕνεκά μ᾽ αἰνὸν
“ Ἔσχεν ἄχος ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ.
“ Ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
“ Αἰεὶ ἐφ᾽ ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε φυήν τε.
“ Ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
“ Ἥρπασ᾽ ἑὸν διὰ κάλλος, ἵν᾽ ἀθανάτοισι μετείη,
“ Καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι,
“ Θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
“ Χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
“ Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ᾔδει
“ Ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα·
“ Τὸν δ᾽ ἤπειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
“ Καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἷος ἄποινα
“ Ἵππους ἀργίποδας, τοί τ᾽ ἀθανάτους φορέουσι.
“ Τοὺς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπέν τε ἕκαστα
“ Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι διάκτορος Ἀργειφόντης,
“ Ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
“ Αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὄγ᾽ ἔκλυεν ἀγγελιάων,

“ Οὐκέτ᾽

" Οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον,
" Γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
" Ὡς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,
" Ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
" Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα,
" Ἀθάνατόν τ' εἶναι, καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
" Τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
" Νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἠὼς
" Ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιόν.
" Τὸν δή τοι εἵως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη,
" Ἠοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ, ἠριγενείῃ,
" Ναῖε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῇς, ἐπὶ πείρασι γαίης·
" Αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
" Καλῆς ἐκ κεφαλῆς καὶ εὐγενέος τε γενείου,
" Τοῦ δή τοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἠὼς,
" Αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα
" Σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
" Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ', οὐδ' ἀναεῖραι,
" Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
" Ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
" Τοῦ δή τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κῖκυς
" Ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
" Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἑλοίμην,
" Ἀθάνατόν τ' εἶναι, καὶ ζώειν ἤματα πάντα.
" Ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
" Ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,

" Οὐκ

« Οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
« Νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοίιον ἀμφικαλύψει
« Νηλειὲς, τόγ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
« Οὐλόμενον, καματηρὸν, ὅ, τε στυγέουσι θεοί περ.
« Αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
« Ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἵνεκα σεῖο,
« Οἳ πρὶν ἐμοὺς ὀάρους, καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
« Ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῇσι γυναιξὶ,
« Τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
« Νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χήσεται ἐξονομῆναι
« Τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,
« Σχέτλιον, οὐκ ὀνοτατὸν, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
« Παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην βροτῷ εὐνηθεῖσα.
« Τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
« Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῷοι βαθύκολποι,
« Αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
« Αἵ ῥ' οὔτε θνητῆς, οὔτ' ἀθανάτοισιν ἕπονται·
« Δηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
« Καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐῤῥώσαντο.
« Τῇσι δὲ Σιληνοί τε καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης
« Μίσγοντ' ἐν φιλότητι μυχῷ σπείων ἐροέντων.
« Τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται, ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
« Γεινομένῃσιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
« Καλαὶ, τηλεθάουσαι ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν
« Ἑστᾶσ' ἠλίβατοι· τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσιν
« Ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ·
« Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,

« Ἀζάνεται

" Ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
" Φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι,
" Τῶνδε χ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπῃ φάος ἠελίοιο.
" Αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
" Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἕλῃ πολυήρατος ἥβη,
" Ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαὶ, δείξουσί τε παῖδα.
" Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
" Ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.
" Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσι,
" Γηθήσεις ὁρόων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται.
" Ἄξεις δ' αὐτίκα νιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
" Ἢν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
" Ἥ τις σοὶ φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
" Τῷδε σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
" Φασίν τοι νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι,
" Αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.
" Εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξεαι ἄφρονι θυμῷ,
" Ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
" Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.
" Εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,
" Ἴσχεο, μηδ' ὀνόμαινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
Ὡς εἰποῦσ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.
Χαῖρε, θεὰ, Κύπροιο ἐϋκτιμένης μεδέουσα,
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

Αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
Ἄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
Εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
Ἤνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ἀφρῷ ἐνὶ μαλακῷ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὧραι
Δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν,
Καλήν, χρυσείην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
Ἄνθεμ' ὀρειχάλκου, χρυσοῖό τε τιμήεντος·
Δειρῇ δ' ἀμφ' ἁπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
Ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
Ὧραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὁππότ' ἴοιεν
Ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν,
Ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
Χερσί τ' ἐδεξιόωντο· καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
Εἶναι κουριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.
Χαῖρ', ἑλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
Νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, Η ΛΗΣΤΑΙ.

Ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν,
Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς
Πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι,
Κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
Πορφύρεον· τάχα δ᾽ ἄνδρες ἐϋσέλμου ἀπὸ νηὸς
Ληϊσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Τυρσηνοί· τοὺς δ᾽ ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες,
Νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ᾽ ἔκθορον· αἶψα δ᾽ ἑλόντες
Εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς, κεχαρημένοι ἦτορ.
Υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
Εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
Τὸν δ᾽ οὐκ ἴσχανε δεσμὰ, λύγοι δ᾽ ἀπὸ τηλόσ᾽ ἔπιπτον
Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ, μειδιάων ἐκάθητο
Ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,
Αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
« Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ᾽ ἑλόντες,
« Καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής.
« Ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ᾽ ἐστὶν, ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
« Ἠὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
« Εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσιν.
« Ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ᾽ ἠπείροιο μελαίνης

« Αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθεὶς
« Ὄρσῃ ἀργαλέους ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
« Δαιμόνι', οὖρον ὅρα, ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηὸς,
« Σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσσι μελήσει.
« Ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἢ ὅγε Κύπρον,
« Ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἑκαστέρω· ἐς δὲ τελευτὴν
« Ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα,
« Οὕς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
Ὣς εἰπὼν, ἱστόν τε καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός.
Ἐμπνεῦσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
Καττάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα·
Οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
Ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὤρνυτο δ' ὀδμὴ
Ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
Ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
Βότρυες· ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς
Ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
Πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον. οἱ δὲ ἰδόντες,
Μηδείδην τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
Γῇ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσσῃ
Ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων·
Ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
Δεινὸν ὑπόδρα ἰδών. οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
Ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,
Ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας

Ἀρχὸν

Ἀρχὸν ἑλ'· οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,
Πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν·
Δελφῖνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
Ἔσχεθε, καί μιν ἔθηκε πανόλβιον· εἶπέ τε μῦθον·
« Θάρσει, δῖε κάτωρ, τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ.
« Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
« Καδμηῒς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἐστὶ
Σεῖό γε ληθόμενον, γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
Ὀμβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστὰ,
Καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενὲς, ἕρκος Ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ θέμιστος,
Ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
Ἠνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων
Αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθά σε πῶλοι
Ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
Κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
Πρηῢ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
Ἡμετέρην, καὶ κάρτος ἀρήϊον· ὥς κε δυναίμην
Σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμεῖο καρήνου,
Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν,
Θυμοῦ τ' αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθησι

Φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
Δὸς, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
Δυσμενέων προφυγόντα μόθον, κῆράς τε βιαίους.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἑκάτοιο
Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
Ἣ θ᾽ ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος,
Ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἅρμα διώκει
Ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ᾽ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἧσται μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαὶ δ᾽ ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῇ.
Αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα, καὶ ἐκ σέθεν, ἄρχομ᾽ ἀείδειν·
Σεῦ δ᾽ ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἥτε βροτοῖσι
Μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ᾽ ἱμερτῷ δὲ προσώπῳ
Αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ᾽ ἱμερτὸν φέρει ἄνθος.
Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνος ἐϋκτιμένης μεδέουσα,
Καὶ πάσης Κύπρου· δὸς δ᾽ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλης μνήσομ᾽ ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν,
Δεινὴν, ᾗ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα,
Περθόμεναί τε πόληες, ἀϋτή τε, πτόλεμοί τε·
Καί τ' ἐῤῥύσατο λαὸν ἰόντα τε, νισσόμενόν τε.
Χαῖρε, θεὰ, δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Ἥρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥείη,
Ἀθανάτην βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην, ἄλοχόν τε,
Κυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
Ἁζόμενοι τίουσιν, ὁμῶς Διῒ τερπικεραύνῳ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Αὐτὴν, καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
Χαῖρε, θεὰ, καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
Ὕμνει, Μοῦσα λίγεια, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
Ἡ, κροτάλων, τυπάνων ἰαχὴ, σύν τε τρόμος αὐλῶν
Εὔαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ, χαροπῶν τε λεόντων,
Οὔρεά τ' ἠχήεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
Γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἐνὶ καλλιχόροισιν
Ἀλκμήνη, μιχθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
Ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
Πλαζόμενος, πομπῆσιν ὑπ' Εὐρυσθῆος ἄνακτος,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
Νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἕδος νιφόεντος Ὀλύμπου
Ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱὲ, δίδου δ' ἀρετήν τε, καὶ ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
Υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
Χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' ἀείδεο, Μοῦσα λίγεια,
Τυνδαρίδας, οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο.
Τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη,
Λάθρῃ ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον,

Ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
Λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
Χαῖρ', Ἑρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

Ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
Αἰγοπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅς τ' ἀνὰ πίση
Δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι νύμφαις,
Αἵτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα,
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεὸν, ἀγλαέθειρον,
Αὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε,
Καὶ κορυφὰς ὀρέων, καὶ πετρήεντα κάρηνα.
Φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήια πυκνὰ,
Ἄλλοτε μὲν ῥείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
Ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ,
Ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
Πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρὰ,
Πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε, θῆρας ἐναίρων,
Ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἐς σπέος ἤλασεν οἴας,
Ἄκρης ἐξανιὼν δονάκων, ὑπὸ μοῦσαν ἀθύρων
Νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
Ὄρνις, ἥτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι

Θρῆνον ἐπιπροχέουσα, χέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
Σὺν δέ σφιν τότε νύμφαι ὀρεστιάδες λιγύμολποι
Φοιτῶσαι πύκνα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
Μέλπονται, κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος Ἠχώ.
Δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, χορῶν τότε ἐς μέσον ἕρπων,
Πυκνὰ ποσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
Λυγκὸς ἔχει, λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἠδ' ὑάκινθος
Εὐώδης θαλέων καταμίσγεται ἄκριτα ποίην.
Ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὄλυμπον·
Οἷόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
Ἔννεπον, ὡς ὅγ' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι·
Καί ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
Ἐξίκετ'· ἔνθα δέ οἱ τέμενος Κυλληνιόν ἐστιν.
Ἔνθ' ὅγε, καὶ θεὸς ὤν, ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
Ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ· θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν,
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι.
Ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
Ἑρμείῃ φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
Αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα.
Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
Δεῖσε γάρ, ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον ἠϋγένειον.
Τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
Δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων·
Ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε, παῖδα καλύψας
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκῴοιο λαγωοῦ·
Πὰρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
Δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν. πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν

Ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος.
Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, λίσομαι δέ σ' ἀοιδῇ.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀείδεο, Μοῦσα λίγεια·
Ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
Ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός· οἳ τοπάρος περ
Ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν, ἠΰτε θῆρες.
Νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες,
Ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
Ἀλλ' ἵληθ', Ἥφαιστε, δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,
Ὄχθῃ ἐπιθρώσκων, ποταμὸν παρὰ δινήεντα
Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἡδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
Πόντιον, ὅσθ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.
Διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
Ἵππων τε δμητῆρ' ἔμμεναι σωτῆρά τε νηῶν.
Χαῖρε, Ποσειδάων γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
Καὶ, μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζῆνα, θεῶν τὸν ἄριστον ἀείσομαι, ἠδὲ μέγιστον,
Εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστε Θέμιστι,
Ἐγκλιδὸν ἑζομένῃ, πυκινοὺς ὀάρους ὀαρίζει.
Ἵληθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιστε, μέγιστε.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Ἱστίη, ἥτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος Ἑκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
Αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
Ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα,
Σὺν Διῒ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὄπασσον ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσάων ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε, Διός τε·
Ἐκ γὰρ Μουσάων, καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί·
Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
Φιλεῦνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Διόνυσον, ἐρίβρομον, ἄρχομ' ἀείδειν,
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν,
Ὃν τρέφον ἠΰκομοι νύμφαι, παρὰ πατρὸς ἄνακτος
Δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
Νύσης ἐν γυάλοις. ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἕκητι
Ἄντρῳ ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
Δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
Κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Νύμφαι· ὁ δ' ἐξηγεῖτο, βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
Δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἱκέσθαι,
Ἐκ δ' αὖθ' ὡράων, εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
Αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος·
Ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα, καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
Ἄγρῃ τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει,
Πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
Ὑψηλῶν ὀρέων, ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα,
Πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,
Πάντη ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
Αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος, ἰοχέαιρα,
Εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα,
Ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν εἰς πίονα δῆμον,
Μουσέων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
Ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς,
Ἡγεῖται, χαρίεντα περὶ χροῒ κόσμον ἔχουσα,
Ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι
Ὑμνεῦσι Λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
Ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠϋκόμοιο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

ΠΑλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεόν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
Τριτογενῆ· τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν,
Χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας
Ἀθανάτους. ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς Αἰγιόχοιο
Ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
Σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
Δεινὸν ὑπ' ὀμβρίμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
Κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἅλμη
Ἐξαπίνης· στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
Εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη
Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος Αἰγιόχοιο·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

Ἑστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
Ἕδρην ἀΐδιον ἔλαχες, πρεσβηΐδα τιμὴν,
Καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμήν· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
Εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτῃ πυμάτῃ τε
Ἑστίῃ ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον.
Καὶ σύ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ,
Ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόῤῥαπι, δῶτορ ἐάων,
Ἵλαος ὢν ἐπάρηγε, σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἑστίῃ· ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ναίετε δώματα καλὰ, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
Εἰδότες ἔργματα καλά· νόῳ θ' ἕπεσθε καὶ Ἥβῃ.
Χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε, καὶ χρυσόῤῥαπις Ἑρμῆς·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΓΑΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι, ἠϋθέμεθλον,
Πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ', ὁπόσ' ἐστὶν,
Ἠμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ὑπέρχεται, ἠδ' ὅσα πόντον,
Ἠδ' ὅσα πωτῶνται· τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
Ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι,
Πότνια· σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον, ἠδ' ἀφελέσθαι,
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὅν κε σὺ θυμῷ
Πρόφρων τιμήσεις· τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.

Βρίθει

Βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς
Κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν·
Αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
Κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ.
Παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
Παρθενικαί τε χοροῖς φερεσανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
Παίζουσαι, χαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
Οὕς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεά, ἄφθονε δαῖμον.
Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Πρόφρων δ', ἀντ' ᾠδῆς, βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μοῦσα
Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
Γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων
Αὐτοκασιγνήτην, ἥ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα
Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν, ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
Ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅγε δέρκεται ὄσσοις,
Χρυσῆς ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
Αἰγλῆεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
Λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
Τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῒ λάμπεται ἔσθος
Λεπτουργὲς πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι.

Ἔνθ'

Ἔνθ' ἄρ' ὅγε στήσας χρυσόζυγον ἅρμα καὶ ἵππους,
Θεσπέσιος πέμπῃσι δι' οὐρανοῦ Ὠκεανόνδε.
Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε·
Ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
Ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
Ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς, ἵστορες ᾠδῆς,
Ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἑλίσσεται οὐρανόδεικτος
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
Αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δ' ἀλάμπετος ἀὴρ
Χρυσοῦ ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῆρες δ' ἐνδιάονται·
Εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλὸν,
Εἵματα ἑσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη,
Ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας αἰγλήεντας,
Ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,
Ἑσπερίη, διχόμηνος, ὅτε πλήθει μέγας ὄγμος,
Λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀεξομένης τελέθουσιν
Οὐρανόθεν, τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην,
Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Χαῖρε, ἄνασσα θεὰ, λευκώλενε, δῖα Σελήνη,
Πρόφρον, ἐϋπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλέα φωτῶν
Ἄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοὶ,
Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Ἀμφὶ Διοσκούρους, ἑλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα·
Τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
Σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
Χειμέριαι, κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
Εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο,
Ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
Πρύμνης, τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
Θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
Ξανθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐξαντες.
Αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
Κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
Ναύταις, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνοιο.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο,
Οἱ πόλιν αἰπεινὴν νύμφης ἐρατώπιδος Ἥρης
Ναίετ', ἐς Ἀδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθοῦ ποταμοῖο,
Ἕβρου καλὰ ῥέοντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

ΟΜΗΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

ΟΜΗΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

ΕΙΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην, ἐραώπιδα κούρην,
Ναίετε, Σαρδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῖο,
Ἕρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

Αἶψα πόδες μὲ φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων, καὶ μῆτις ἀρίστη.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

Χαλκέη παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
Ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέη, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
Ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμπη, λαμπρά τε σελήνη,

Καὶ

Καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα·
Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

ΟΛΟΦΥΡΕΤΑΙ ΤΗΝ ΤΥΦΛΟΤΗΤΑ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Οἵῃ μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι
Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων·
Ἥν ποτ' ἐπύργωσαν, βουλῇ Διὸς Αἰγιόχοιο,
Λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
Ὁπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην ἁλιγείτονα, ποτνιάνακτον,
Ἥν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
Ἠθελέτην κλῆισαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
Οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φημὶ ἀοιδήν.
Ἀφραδίην τῶν μέν τε παθών τις φράσσεται αὖθις·
Ὅ σφιν ὀνειδείησιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
Κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
Τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.
Οὐδέ τι μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὁρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
Δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἰέναι ὀλίγον περ ἐόντα.

ΑΡΧΗ ΙΛΙΑΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΑΤΤΟΝΟΣ.

Ἴλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην εὔπωλον,
Ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

ΤΩ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗ.

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνωΐστων πολέων περ,
Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόος ἀνθρώποισιν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

Κλῦθι, Ποσειδάων, μεγαλοσθενὲς, Ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος·
Δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
Ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι.
Δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
Αἰδοῖον μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι·
Φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας,
Ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον, ξενίην τε τράπεζαν.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

Ποτνία γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
Ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὔοχθος ἐτύχθης,
Τοῖσι δὲ δύσβωλος, καὶ τρηχεῖ', οἷς ἐχολώθης.

ΠΡΟΣ

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,
Πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.
Δεινὴ γὰρ μέτ᾽ ὄπις ξενίου Διὸς, ὅς κ᾽ ἀλίτηται.

ΠΕΥΚΗ.

Ἄλλη τίς σεῦ, Πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἵησιν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης·
Ἔνθα σίδηρος Ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
Ἔσσεται, εὖτ᾽ ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

ΕΙΣ ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑΙΠΟΛΟΝ.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τόδ᾽ ἐνὶ φρεσὶ θήσω.
Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ᾽ αὐλείῃσι θύρῃσι
Δοῦναι, ὡς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
Ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩ.

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνὴν,
Ἡ δ᾽ ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
Ὧν ὥραι μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
Ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
Χρήματα δ' οἶκον ἀέξει· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
Ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι·
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι,
Ἤματι χειμερίῳ, ὁπόταν νίφῃσι Κρονίων.

Ο ΚΑΜΙΝΟΣ, Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες·
Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου.
Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα κάναστρα
Φρυχθῆναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
Πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ, ὥς σφι νοῆσαι.
Ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε,
Συγκαλέω δ' ἤπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
Συντρίβ' ὁμῶς, Σμάραγόν τε, καὶ Ἄσβετον, ἠδὲ Σαβάκτην,
Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζει.
Πέρθε πυρ' αἴθουσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος

Πᾶσαι κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
Ὡς γνάθος ἱππείη βρύχει, βρύχοι δὲ κάμινος,
Πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεράμια λεπτὰ ποιοῦσα.
Δεῦρο καὶ Ἡελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
Οἵ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο·
Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος,
Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά.
Γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
Ὃς δὲ χ' ὑπερκύψῃ, πυρὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
Φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίστωντ' αἴσιμα ῥέζειν.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
Ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί.
Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε, θύραι, πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
Πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
Εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
Κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρπεο, μάζα.
Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὔμμιν,
Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα·
Αὐτὴ δ' ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
Νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών·

Ἕστηκ'

Ἕστηκ᾽ ἐν προθύροισι· καὶ εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ,
Οὐκ ἑστήξομεν· οὐ γὰρ συνοικήσοντε ἐνθάδ᾽ ἤλθομεν.

ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙ.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
Οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ᾽ ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ΟΜΗΡΟΥ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

Juxta Editionem *Ernesti.* Cujus etiam, paucis emendatis, sunt Annotationes adjectæ.

ΟΜΗΡΟΥ ΛΕΙΨΑΝΑ.

ΙΛΙΑΔ. Α.

——Ὁ γὰρ πολὺ φέρτερος ἦεν ἁπάντων,
Ὁππόσσοι ναίουσ' ὑπὸ Τάρταρα εὐρώεντα.

Pro v. 404. exhibuit *Zenodot.* teste *Eustath.* p. 124. ed. *Rom.* 1542.

ΙΛΙΑΔ. Β.

Ἀνώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Τρωσὶ μαχήσασθαι περὶ Ἴλιον. ὣς ὁ μὲν εἰπὼν,

Sic contractos exhibuit v. 64—70. *Zenodotus* ap. *Eustath.* p. 173.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας, ἔκ τε Πολίχνης,
Ἔκ τ' Αἰγειρούσης, Νισαίης τε, Τριπόδων τε.

Sic v. 557, 58. *Megarenses* proferebant secundum *Strab.* l. IX. et *Eust.* p. 285.

Ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

Post v. 568. habet auctor *Certam. Hom.* et *Hesiod.*

Πηλέγονός θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος.

Post v. 848. addebant quidam, teste *Eust.* p. 1228.

Καύκωνας δ' αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς Ἄμειβος,
Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον.

Poſt v. 855. alii legebant, ut notat *Euſtath.* p. 1210.

Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.

Poſt 866. addebat *Euripides*, juxta *Euſtath.* p. 366. et *Strabon.* l. XIII.

ΙΛΙΑΔ. Γ.

Μὴ δέ τι γύνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱόν.

Poſt v. 40. *Dionyſius* ponebat, ſecundum *Euſtath.* p. 380.

ΙΛΙΑΔ. Δ.

Ἦ καὶ ὅταν τέλος ἔλθῃ ὁμοιΐου πολέμοιο.

Schol. Il. δ. 315.

ΙΛΙΑΔ. Θ.

Ἕρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας.

Poſt v. 547. reperitur ap. *Platon.* in *Alcib. ſec.* In textum recepit *Barneſ.*

Ἡδεῖαν· τῆς δ' οὔ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.

Poſt v. 549. profert *Plato*, in *Alcib. ſec.* recepit *Barneſius.*

ΙΛΙΑΔ. Ι.

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, ἠδὲ Ὀρέστην.

Hunc v. habet *Etym. M.* in Διονύσιος, pro eo, qui eſt Iliad. ί. 82. interpolatum ex μ. 139.

Ἦ οἴνῳ

Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί.

Ab *Athenæo* profertur I. 9. post v. 119.

Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον· ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
Δήμου θῆκε φάτιν, καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων·
Ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.

Hos versus ex hoc libro post v. 457. profert *Plutarch.* de *audiend. Poet.* (et de *Discrim. Amici* et *Adul.*) et omissos ait ab *Aristarcho.*

——— ——— ——— Οὐδὲ ἐῴκει
Θηρί γε σιτοφάγῳ· ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι.

Sic ultimam partem v. 535. & 536. profert *Aristoteles,* in *Histor. Animal.* VI, 28.

Εἰπέμεν Ἀτρείδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.

Additum post 623. reperit *Barnes.* in MSS. *C. C. C. Cantab.* et *Baroc. Oxon.*

ΙΛΙΑΔ. Ν.

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·

In MSS. quibusdam additur post v. 218.

Πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν, καὶ Πάνθου υἷας,
Πριαμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν·
Ἕως ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ χήριον ἄνθος.

Post v. 433. libri quidam olim habuere, teste *Eustath.* p. 940.

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα ——— —

Post v. 792. additur ap. *Strabon.* l. XII.

ΙΛΙΑΔ. Ξ.

Ἀνδράσιν, ἠδὲ θεοῖς· πλείστην δ' ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.

Post v. 246. addit *Plutarch.* ex *Cratetis* sententia.

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

In quibusdam libris addebatur post v. 279. teste *Eustath.* p. 985. *Barnes.* corrigit πέτρηφι, ut versus constet.

ΙΛΙΑΔ. Ο.

Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα ποδῶν· μυδροὺς δ' ἐνὶ Τροίῃ
Κάββαλον· ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

Hos post v. 30. addebant olim quidam, teste *Eustath.* p. 1003. recepitque *Barnesius.*

ΙΛΙΑΔ. Π.

Κάδδ' αὐτῶν λίνα χεῦαν ὑπ' ἠλακάτῃ τανύσαντες.

Hunc v. ad 183. profert *Pseudo Didymus*, et Homero ascribit *Stephanus.* Sed est ap. *Apollonium Rhod.* I. 565. cum levi tamen mutatione: Κάδδ' αὐτοῦ λίνα χεῦον ὑπ' ἠλακάτην ἐρύσαντες. addas *Etym. M.* in ἠλακάτη.

ΙΛΙΑΔ. Ρ.

Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσασχ', ὃς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Hunc versum h. l. post 99. inserit *Barnes.* qui tamen secundum *Arist. Rhet.* II. 9. et *Plutarch.* de *aud. Poet.* post λ. v. 542. inserendus est.

ΙΛΙΑΔ.

ΙΛΙΑΔ. Σ.

Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται,
Pro v. 207. habuit editio *Aristarchi*, teste *Eustath.* p. 1139.

Καρπὸν Ἐλευσῖνος Δημήτερος ἀγλαοδώρου. 40
Post v. 551. legebatur in exemplis nonnullis, teste *Eustath.*

ΙΛΙΑΔ. Τ.

Ἦ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί.
Post v. 137. reperitur, et *l.* 119. recepit *Barnesius.*

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Post v. 361. in MS. *Barocc. Oxon.* reperit *Barn.*

ΙΛΙΑΔ. Υ.

Δὴ τότε δηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.
Etym. M. in δῆρις. post v. 67. inseritur à *Barnesio.*

ΙΛΙΑΔ. Χ.

Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω.
Pro v. 388. reperitur. estque in MS. *Vratislav.*

ΙΛΙΑΔ. Ψ.

Ἦ τόγε σκῖρος ἔην· νῦν αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς. 45
Pro v. 332. 33. edidit *Aristarchus*, teste *Eust.* p. 1304. Ignoravit h. v. Auctor *Etym. M.* alias commemorasset in σκιρωθῆναι.

Ὁππότερός κεν πρῶτος ἐπιγράψας χρόα καλὸν
Φθήῃ ἐπευξάμενος διὰ τ' ἔντεα ϗ φόνον ἀνδρός.

Ab *Aristoph. Grammat.* positi pro v. 805. 806. teste *Eustath.* p. 1331.

Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπέθηκατ' ὀϊστὸν
Τόξῳ· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.

Pro v. 870. 71. ex editione *Massaliotica* profert *Eust.* p. 1334. Aliter ex *Antimacho*:

Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε Τεύκρῳ
Τόξον· χερσὶ δ' ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.

ΟΔΥΣΣ. Α.

Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.

Post v. 147. teste *Eustath.* p. 1399. et *Schol.*

Φημίῳ· ὅς τε νυ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας, ἀείδων.

Herodotus Vit. Hom. quem *Barn.* unà cum v. 154. dedit, velut optionem lectoribus daturus.

ΟΔΥΣΣ. Ζ.

Ἀνθρώπων ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ.

Plutarch. de *fuga* h. v. addit octavo, unde recepit *Barnes.*

ΟΔΥΣΣ. Ι.

Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, ϗ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς;

Hunc versum à *Diogene Laertio* VII. 163. prolatum hic post v. 404. inserit *Barnesius*, certe alienissimo loco. Nec nominatim Homero ap. *Diogenem* tribuitur: nec in tota rhapsodia locum habet.

ΟΔΥΣΣ. Λ.

Ὡς δὲ Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον,
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, καὶ εἵλετο χεῖρον' ἀκοίτην,
Ὡς Ἑλένη δ' ᾔσχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου.

Schol. Eurip. Orest. 249.

ΟΔΥΣΣ. Ο.

Βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς, καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον.

Hunc post v. 294. profert bis *Strabo*, VIII. et X. Repertus etiam est in MS. *Mori*. Recepit *Barnes.*

ΟΔΥΣΣ. Π.

Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.

Apud *Eustath.* p. 1806. additur post v. 412.

ΟΔΥΣΣ. —

— — — δαΐφρων Πηνελόπεια.

Ap. *Eustath.* p. 1939. et *Etym. M.* in v. δαΐς.

ΒΑΤΡΑΧΟΜ.

Υἱέα μοι πρώτιν δορπήσαιτό τις Μυόφορβος
Θὴρ μεγάλη, πτέρνας σιάλου χλονέοντα τυχοῦσα.

Hi in MS. apud *Barn.* substituuntur v. 112. 113.

Ὡς γάρ τοι βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν, εὖτε γιγάντων
Κενταύροισι μύες μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι.

E tribus MSS. recepit *Barnes.* post v. 170.

Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε, καὶ ἤλασεν ὀξέϊ σχοίνῳ
Ὠκιμίδης ἁπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφωρμήθη δὲ καὶ αὐτῷ
Τρωγλοδύτῃ ἁπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤλασε δ' ἔγχος·
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὡς δ' ἐνόησε
Κωστοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.

E MSS. notati versus post 208. sed cum varietate.

Ἀρτοφάγος Σεῦτλαῖον ἐνήρατο, χωόμενος κῆρ,
Καὶ Πολύφωνον ἄνακτα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψας.

Pro v. 209. e MSS. dat *Barnesius.*

Αὐτὸς δ' ἐστήκει γαυρούμενος, ὡς κατὰ λίμνην
Οὗτος ἀναρπάξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλει·
Ἀγχοῦ δ' ἔστηκεν, μενεαίνων ἶφι μάχεσθαι.
Καὶ ῥήξας κηροῖο μέσην ῥάχιν εἰς δύο μοίρας
Φράγδην ἀμφοτέροισι κενώμασι χεῖρας ἔθηκε.

E MS. profert *Barnes.* post quinque à *Lycio* jam editos ante v. 254.

Κινείσθω· οὕτω γὰρ ἁλώσεται ὅστις ἄριστος·
Ὥς ποτε καὶ Καπανῆα κατέκτανες ὄμβριμον ἄνδρα,
Καὶ μέγαν Ἐγκέλαδόν τε καὶ ἄγρια φῦλα γιγάντων.

Post v. 273. profert *Barnesius* e MS.

ΥΜΝ. ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Δεῖξεν Τριπτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπου τε βίῃ, Κελεῷ θ' ἡγήτορι λαῶν,
Δρησμοσύνην ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν·

Hi versus ex Homero in Cererem proferuntur a *Pausania, Corinth.* II. c. 14.

Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππη, Φαινώ τε, καὶ Ἠλέκτρη, καὶ Ἰάνθη,
Μηλόβοσίς τε, Τύχη τε, καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις.

Ex eodem *Pausan. Messen.* c. 30.

ΥΜΝ. ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσσῃ
Φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιῶτα,
Οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι,
Ἄλλοι δ' ἐν Θήβῃσιν, ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι,
Κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην·
Ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθέον ὕλῃ,
Τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων.

Hos versus ex Homeri hymnis profert *Diodor. Sic.* III. 66. Ex hymno in Bacchum esse res docet, etsi non ex eo qui editur. MSS. v. 1. habent σι, οἱ. quod certe sic pronunciandum ut editur. Quintum versum addidi, quod optimi Codd. habent, nec in eo est quod rejiculum faciat, ut et Cel. *Wesselingius* judicat. v. 8. edidimus, ut habent

bent MSS. et *Diodorus* ipse aliis locis I. 15. IV. 2. Sed *Schol. Apollon. Rhod.* II. 1215. ὕπατον κέρας, quod alii præferunt, ut et ἄσατον pro ὕπατον. v. *Wesseling*.

Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθών·
Ἀλλ' ἐμὲ νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὔμμιν.

Herodotus Vit. Hom. hæc sic profert: ὑμᾶς αὖ ξεῖνοι ἔλαβεν ἄνεμος ἀντίος χρώμενος, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται. unde ad numeros redegit *Barnes*.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης, ἀλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι·
Ὅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα.

In *Certam. Homeri* et alibi cum varietate quadam reperitur.

Μουσάων θεράπων, καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος.

Schol. Aristoph. ad *Av.* 914. e *Margite*.

Τόνδ' οὔτ' ἄρ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
Οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Aristot. Eth. VI. 7. et *Clem. Alex. Strom.* I. 1. e *Margite*.

Πολλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.

Plat. Alcibiad. sec. e *Margite*.

Ἄργος ἄειδε, θεά, πολυδίψιον ἔνθεν ἄνακτες —

In *Certam. Hom.* et *Hes.* e *Thebaide* profertur.

Εἵματα λυγρὰ φέρων, σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτῃ.

Ap. *Pausan. Arcad.* 25. e *Thebaide*.

Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

Certam. Homer. et *Hes.* ex *Epigonis*.

Ἴλιον

Ἴλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην εὔπωλον·
Ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.
Herodot. Vit. Hom. ex *Iliade parva*.

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κάταγεν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή·
Ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην, ἠΰζωνον παράκοιτιν
Ἕκτορος· ἥν τέ οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
Δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί.
Αὐτόν τ' Ἀγχίσαο γόνον κλυτὸν ἱπποδάμοιο,
Αἰνείαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
Ἐκ πάντων Δαναῶν, ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.
E *Tzetze* ad *Lycophr.* 1263. ubi v. Var. Lect. *Potteri*. sed ibi *Ilias parva Leschæ* tribuitur.

Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε, καὶ ἔκφερε δηϊοτῆτος,
Ἥρω Πηλείδην· οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.
E *Schol. Aristoph. Equ.* 1053. ex *Il. parva*.

Πῶς ἐπιφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες
Ψεῦδος;
E *Schol. Aristoph.* l. c. ex *Il. parva*.

Νὺξ μὲν ἔην μεσάτη, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελήνα.
E *Schol. Eurip. Hec.* 914. ex *Il. parva*.

——— — — ἀμφὶ δὲ πόρκις
Χρύσειος ἀστράπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκροος δίη.
Schol. in *Pind. Nem.* 6. v. 90. ex *Il. parva.*

Ψυχρὸν δέος εἷλεν ἕκαστον.
E *Porphyr. Quæst. Hom.* 12.

Δωρήσω τρίποδα χρυσούατον.
E *Vit. Hom.* quæ *Dionys. Halic.* tribui solet.

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε.
Æschines in *Timarch.* sub Homeri nomine profert. *Barnesius* putat esse ex *Thebaide.*

Ἑβδομάτη δ' ἤπειτα κατήλυθεν, ἱερὸν ἦμαρ. καὶ,
Ἑβδόμη ἦν ἱερή. καὶ,
Ἕβδομον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα. καὶ,
Ἑβδομάτη δ' ἠοῖ λίπομεν ῥόον ἐξ Ἀχέροντος.
Hi versus a *Clemente Alex. Strom.* V. proferuntur, et ab *Euseb. Præp. Ev.* XIII. 13. Sed videntur ab *Aristobulo Judæo*, ut sequentes *Callimachi*, conficti.

Ἦμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομεῦσι.
Autor *Vit. Hom.*

Φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.
Suid. φοινικικῶν.

Βουλῇ, καὶ μύθοισι, καὶ ἠπεροπηΐδι τέχνῃ.
Strabo I. p. 32.

Γρυνὸν

Γρυνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη.
Tzetz. ad *Lycophr.* 86.

Βαρύβρομα θωΰσσοντες.
Suid. in θωΰσσοντες.

Υἱωνοὶ δ' ἑτέρωσε κάθιζον.
Auctor *Vit. Hom.*

Πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος.
Aristot. Polit. III. 14.

Ἀπὸ ξυστοῦ.
Suid. in h. v.

— ἥτ' ἄκρης θῖνα Γλαυκώπιον ἵζει.
Schol. Hom. ad Il. ι. 422. cl. *Casaub.* ad *Strab.* p. 459.

Κάρπαθος αὖ ἐπὶ τῇσι ποτὶ ζόφον.
Pro Homerico laudat *Steph.* in κάρπαθος, male. v. *Holsten.* ad l.

—— Ἀριστῆες δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο.
Etym. M. in συνηβ. tribuit Homero, cum sit *Apollonii* II. 1161.

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι ἑλὼν τόδ' Ὅμηρος ἔδωκα
Σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις.
Ap. *Tzetz.* ad *Lycoph.* in prolegom. et in *Certam. Hom.* et *Hes.*

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
Φύντα δ', ὅπως ὤκιστα πύλας αἴδαο περῆσαι.

Οὐδέποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
Ἅρματα συντρίψουσιν, ἐρίζοντες περὶ νίκης.
Ἔκλυον ἱδρώοντας· ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.
Ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἑλέσθαι.
Χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὅλων κατὰ φῦλα γιγάντων.
Μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.
Σῶμα τόγ' ἐσπείραντο διὰ χρυσέης Ἀφροδίτης.
Καλλιστῷ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Οἴκοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Σύλλεγον ὀστέα λευκὰ βοὸς κατατεθνειῶτος.
Ἡμεῖς δ' ἀμπέλιον Σιμόντιον ἤλθοι οὕτως.
Φάσγανα κωπήεντα, καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.
Ἄσμενοι ἐσσυμένως δέ τ' ἀπείρυσαν ὠκύαλον νηῦν.
Φεῦγον· ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἠδ' ἀθέμιστον.
Ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν.
Μηδέποτ' ἐν πόντῳ· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα.

Οἴκαδε

Οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Πημανθείς· ἀλλ' αὖθις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοισθε.

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ὀβελοί· περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
Τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἀνέρες ἦσαν.

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἑκόντα με ταῦτα κελεύεις
Εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἐστι, μέτρον εἶναι
Αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἁπάντων,
Εὔνουν εἶναι ἑαυτῷ ἀεί, χρόνον εἰς τὸν ἅπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν ὅ, τι σῷ θυμῷ φίλον ἐστὶν, ἐρώτα.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐθέλοιεν·
Οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῷντο· δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπείη.
Εὔχεσθαι δὲ θεοῖς, ὅ, τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

Ὡς μὲν ἐμὴ γνώμη, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.

Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἕπεσθαι.

Οἷς αὐτοῖς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἕπηται.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλεῖστα.

Hi versus omnes e *Certam. Hom.* et *Hes.* sumti.

Ἐνθάδε

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Autor *Certam. Hom.* et *Hes.* hoc sibi sepulchri epigramma scripsisse tradit. Aliter Auctor *Vit. Hom.* in princ.

Ἐξαπατητῆρές τ' ἦσαν καὶ ψεῦσται ἅπαντες 185
Κέρκωπες.

Harpocrat. in Κέρκωψ.

Διογένειαν, καὶ Παμμερόπην, καὶ Σαισάραν.

Pausan. Attic. c. 38.

ΟΜΗΡΟΥ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Ex editione *Ruhnkenii.*

ΟΜΗΡΟΥ

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Ημητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὰν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Αὐτὴν, ἠδὲ θύγατρα τανύσφυρον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
Ἥρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
Νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου,
Παίζουσαν κούρησι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις,
Ἄνθεά τ' αἰνυμένην, ῥόδα, ϗ κρόκον, ἠδ' ἴα καλὰ,
Λειμῶνα μαλακὸν, ϗ ἀγαλλίδας, ἠδ' ὑάκινθον,
Νάρκισσόν θ', ὃν φύσε δόλον καλυκώπιδι κούρῃ
Γαῖα Διὸς βουλῇσι χαριζομένη Πολυδέκτῃ,
Θαυμαστὸν γανόωντα, σέβας τότε πᾶσιν ἰδέσθαι
Ἀθανάτοις τε θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
Τοῦ ϗ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει,
Κῶδίς τ' ὀδμῇ πᾶς δ' οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Γαῖά τε πᾶσ' ἐγέλασσε ϗ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης.
Ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἄμφω

v. 4. χρυσοθρόνου. *Rubnken.* *v. 7. Λειμῶν' ἂν μαλακόν. idem. v. 13. Κηώδει δ' ὀδμῇ. idem.

Καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν. χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια
Νύσιον ἂμ πεδίον, τῇ ὄρουσεν ἄναξ Πολυδέγμων
Ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
Ἁρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν
Ἦγ' ὀλοφυρομένην, ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ,
Κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
Οὐδέ τις ἀθανάτων, οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
Ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἐλαῖαι,
Εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
Ἄϊεν ἐξ ἄντρου Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
Ἠέλιός τ' ἄναξ, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
Κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην. ὁ δὲ νόσφι
Ἧστο θεῶν ἀπάνευθε πολυκλίστῳ ἐνὶ νηῷ,
Δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.
Τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεσίῃσιν
Πατροκασίγνητος πολυσημάντωρ Πολυδέγμων
Ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
Ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Λεῦσσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγάῤῥοον ἰχθυόεντα,
Αὐγάς τ' ἠελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν
Ὄψεσθαι, καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων,
Τόφρα οἱ ἐλπὶς ἔθελγε μέγαν νόον ἀχνυμένης περ.
Ἤχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
Φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ. τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
Ὀξὺ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις]
Ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλῃσι,
Κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,

v. 28. πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῷ. *Ruhnken.*

Σεύατο

Σεύατο δ', ὡς τ' οἰωνὸς, ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν,
Μαιομένη. τῇ δ' οὔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
Ἤθελεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Οὔτ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
Ἐννῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δηὼ
Στρωφᾶτ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο
Πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χρόα βάλλετο λουτροῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη οἱ ἐπήλυθε φαινόλη ἠὼς,
Ἤντετό οἱ Ἑκάτη, σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
Καί ῥά οἱ ἀγγέλλουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
Πότνια Δημήτηρ, ὡρηφόρε, ἀγλαόδωρε,
Τίς θεῶν οὐρανίων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
Ἥρπασε Περσεφόνην, καὶ σὸν φίλον ἤκαχε θυμόν;
Φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὅστις ἔην. σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Ἑκάτη. τὴν δ' οὐκ ἠμείβετο μύθῳ
Ῥείης ἠϋκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ
Ἤϊξ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
Ἠέλιον δ' ἵκοντο, θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Στὰν δ' ἵππων προπάροιθε, καὶ εἴρετο δῖα θεάων·
Ἠέλι', αἴδεσαί με θεάς ὕπερ, εἴ ποτε δή σευ
Ἢ ἔπεϊ, ἢ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα·
Κούρην τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλος, εἴδεϊ κυδρὴν,
Τῆς ἀδινὴν ὄπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
Ὥστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἀλλὰ, σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον

v. 51. φαινολὶς ἠώς. *Ruhnken.*

Αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι,
Νημερτέως μοι ἔνισπε, φίλον τέκος, εἴ πȣ ὄπωπας,
Ὅστις νόσφιν ἐμοῖο λαβὼν ἀέκȣσαν ἀνάγκῃ
Οἴχεται ἠὲ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο. τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἠμείβετο μύθῳ·
Ῥείης ἠϋκόμȣ θυγάτηρ, Δήμητερ ἄνασσα,
Εἰδήσεις. δὴ γὰρ μέγα ἅζομαι ἠδ' ἐλεαίρω
Ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρῳ. ȣ̓δέ τις ἄλλος
Αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Ὅς μιν ἔδωκ' Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν
Αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ' ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
Ἁρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχȣσαν.
Ἀλλὰ, θεὰ, κατάπαυε μέγαν γόον. ȣ̓δέ τι σε χρὴ
Μὰψ αὔτως ἄπλητον ἔχειν χόλον· ȣ̓́τι ἀεικὴς
Γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεὺς,
Αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος. ἀμφὶ δὲ τιμὴν
Ἔλλαχεν, ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη,
Τοῖς μετὰ ναίεται τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
Ῥίμφα φέρον θοὸν ἅρμα, τανύπτεροι ὥς τ' οἰωνοί.
Τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.
Χωσαμένη δ' ἤπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
Νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὄλυμπον,
Ὤιχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πίονα ἔργα,
Εἶδος ἀμαλδύνȣσα πολὺν χρόνον. ȣ̓δέ τις ἀνδρῶν
Εἰσορόων γίνωσκε, βαθυζώνων τε γυναικῶν,
Πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,

v. 87. Τῶν μέτα ναιετάειν, ὧν. *Valckenarius.*

Ὅς

Ὅς τότ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.
Ἕζετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο, φίλον τετιημένη ἦτορ,
Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
Ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,
Γρηῒ παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
Εἴργηται, δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
Οἷαί τε τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλήων
Παίδων, καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἠχήεντα.
Τὴν δὲ ἴδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες,
Ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον ὄφρα φέροιεν
Κάλπισι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
Τέσσαρες, ὥς τε θεαὶ, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,
Καλλιδίκη, καὶ Κλεισιδίκη, Δημώ τ' ἐρόεσσα,
Καλλιθόη θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἁπασῶν,
Οὐδ' ἔγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Τίς, πόθεν ἐσσὶ, γρηῢ, παλαιγενέων ἀνθρώπων;
Τίπτε δὲ νόσφι πόληος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισι
Πιλνᾷς, ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα
Τηλίκαι, ὡς σύ περ ὧδε, καὶ ὁπλότεραι γεγάασιν,
Αἵ κέ σε φίλονται ἠμὲν ἔπει, ἠδὲ καὶ ἔργῳ.
Ὣς ἔφαθ'. ἡ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
Τέκνα φίλα, τίνες ἐστὲ γυναικῶν θηλυτεράων,
Χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι. οὔτι ἀεικὲς
Ὑμῖν εἰρομένῃσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Δὼς ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.

v. 117. Αἵ κέ σε φιλεῦνται. *Valckenar.* v. 119. Τέκνα φίλ', αἵτινές ἐστέ. *Fonteinius.* v. 122. Δωρὶς ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί. *Ruhnken.* mavult *Fontein.* Δηὼ ἐμοί κ. τ. λ.

Νῦν

Νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα. βίῃ δ' ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
Ἄνδρες ληϊστῆρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα
Νηῒ θοῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
Ἠπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμός.
Λάθρη δ' ὁρμηθεῖσα δι' ἠπείροιο μελαίνης,
Φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή με
Ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀπονοίατο τιμῆς.
Οὕτω δεῦρ' ἱκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα,
Ἥτις δὴ γαῖ' ἐστὶ, καὶ οἵτινες ἐγγεγάασιν;
Ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δοῖεν κουριδίους ἄνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,
Ὡς ἐθέλουσι τοκῆες· ἐμὲ δ' αὖτ' οἰκτείρατε, κοῦραι,
Προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
Ἀνέρος ἠδὲ γυναικὸς, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
Πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται.
Καί κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
Καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι,
Καί κε λέχος στορέσαιμι μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
Δεσπόσυνον, καί κ' ἔργα διαθήσαιμι γυναικός.
Φῆ ῥα θεά. τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμὴς,
Καλλιδίκη, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
Τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
Ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἠδ' ὀνομήνω

v. 137. Ὡς ἐθέλουσι τοκῆες. *Valckenar.*

Ἀνέρας

Ἀνέρας οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς,
Δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόληος
Εἰρύαται βουλῇσι καὶ ἰθείῃσι δίκῃσιν.
Ἡ μὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος, ἠδὲ Διόκλου,
Ἠδὲ Πολυξείνου, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο,
Καὶ Δολίχου, καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο.
Τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν.
Τάων οὐκ ἄν τις σε κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν
Εἶδος ἀτιμήσασα, δόμων ἀπονοσφίσειεν,
Ἀλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοείκελος ἐσσί.
Εἰ δὲ θέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς
Ἔλθωμεν, καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ
Εἴπωμεν τάδε πάντα διαμπερὲς, αἴ κέ σ᾽ ἀνώγει
Ἡμέτερόνδ᾽ ἰέναι, μηδ᾽ ἄλλων δώματ᾽ ἐρευνᾶν.
Τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
Ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχετος, ἀσπάσιός τε.
Εἰ τόν γ᾽ ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Ῥεῖά κε τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
Ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
Ὣς ἔφαθ᾽. ἡ δ᾽ ἐπένευσε καρήατι. ταὶ δὲ φαεινὰ
Πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι.
Ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
Ἔννεπον, ὡς εἶδόν τε καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ᾽ ὦκα
Ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ᾽ ἀπείρονι μισθῷ.
Αἳ δ᾽, ὥς τε ἔλαφοι, ἢ πόρτιες ἤαρος ὥρῃ,
Ἄλλοντ᾽ ἂν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ,
Ὣς αἳ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων,

v. 153. subauditur οἰκία. *Rubnken.* v. 172. ὅσσ᾽ εἶδόν τε, *Ruhnken.* v. 174. ἔαρος. idem.

Ἤϊξαν

Ἤϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτὸν, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοῖαι.
Τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεὰν, ἔνθα πάρος περ
Κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
Ἡγεῦνθ'. ἡ δ' ἄρ' ὄπισθε, φίλον τετιημένη ἦτορ,
Στεῖχε κατὰ κρῆθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
Κυάνεος ῥαδινοῖσι θεῆς ἐλελίζετο ποσσίν.
Αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
Βὰν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
Ἧστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος. αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
Ἔδραμον. ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσί· καί ῥα μελάθρου
Κῦρε κάρη· πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
Τὴν δ' αἰδώς τε, σέβας τε, ἰδὲ χλωρὸν δέος εἷλεν.
Εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγεν.
Ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὡρηφόρος, ἀγλαόδωρος,
Ἤθελεν ἑδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
Ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα·
Πρίν γ' ὅτε δή οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
Πηκτὸν ἕδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφεον βάλε κῶας.
Ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην,
Δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἧστ' ἐπὶ δίφρου.
Οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπεϊ προσπτύσσετο, οὔτε τι ἔργῳ,
Ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ἧστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός·
Πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
Πολλὰ παρασκώπτουσα τρέψατο πότνιαν, ἁγνὴν,

v. 203. Πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο. *Vossius.*

Μειδῆσαι

Μειδῆσαι, γελάσαι τε, καὶ ἵλαον σχεῖν θυμόν.
Ἣ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον ἕαδεν ὀργαῖς.
Τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου
Πλήσασ'· ἡ δ' ἀνένευσ'. οὐ γὰρ θεμιτόν τοι, ἔφασκε,
Πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
Δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ.
Ἡ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾷ πόρεν, ὡς ἐκέλευε.
Δεξαμένη δ' ὁσίης ἕνεκεν πολυπότνια Δηώ.
Τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν ἐΰζωνος Μετάνειρα·
Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὔ σε κακῶν ἄπ' ἔολπα τοκήων
Ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπεί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδὼς
Καὶ χάρις, ὡσεί πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλήων.
Ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
Τετλάμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται, ὅσσα τ' ἐμοί περ.
Παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον
Ὤπασαν ἀθάνατοι· πολυάρητος δέ μοι ἐστίν.
Εἰ τόν γε θρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Ἦ ῥά κε τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
Ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἐΰστέφανος Δημήτηρ·
Καὶ σύ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν.
Παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὥς με κελεύεις,
Θρέψω. κοὔ μιν, ἔολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης
Οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται, οὔθ' ὑποταμνόν.

v. 205. Ἢ δὴ - - - - - εὔαδεν. *Ruhn.* v. 207. θεμίτον γ' οἱ. idem. v. 211. ὁσίης ἐπιδῆ. *Vossius.* πὶς πότνια Δηώ. anon. v. 214. ἐπί τοι. *Ruhnken.* v. 226. ὥς με κελεύεις, Θρέψειν. idem.

Οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
Οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
Χερσίν τ' ἀθανάτῃσι. γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
Ὣς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Δημοφόωνθ', ὃν ἔτικτεν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
Ἔτρεφεν ἐν μεγάροις. ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἶσος,
Οὔτ' ἂν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος. Δημήτηρ
Χρίεσκ' ἀμβροσίῃ, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
Ἡδὺ καταπνείουσα, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα.
Νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠΰτε δαλὸν,
Λάθρα φίλων γονέων. τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο,
Ὡς προθαλὴς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐῴκει.
Καί κεν μιν ποίησεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
Εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
Νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
Σκέψατο, κώκυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλήξατο μηρὼ,
Δείσασ' ᾧ περὶ παιδὶ, καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον Δημοφόων, ξείνη σε πυρὶ ἐνὶ πολλῷ
Κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.
Ὣς φάτ' ὀδυρομένη. τῆς δ' ἄϊε δῖα θεάων.
Τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ,
Παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
Χείρεσσ' ἀθανάτῃσιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδονδε,
Ἐξανελοῦσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
Καί ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἐΰζωνον Μετάνειραν·
Νήϊδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες, οὔτ' ἀγαθοῖο

Αἶσαν

Αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι, οὔτε κακοῖο.
Καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῆς μήκιστον ἀάσθης.
Ἴστω γὰρ, θεῶν ὅρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
Ἀθάνατόν κέν τοι καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα
Παῖδα φίλον ποίησα, καὶ ἄφθιτον ὤπασα τιμήν.
Νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.
Τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὕνεκα γούνων
Ἡμετέρων ἐπέβη, καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.
Ὥρῃσιν δ' ἄρα τῷ γε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συναυξήσουσ' ἤματα πάντα.
Εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥ τε μέγιστον
Ἀθανάτοις θνητοῖσί τ' ὄνειαρ καὶ χάρμα τέτυκται.
Ἀλλ' ἄγε, μοι νηόν τε μέγαν, καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ,
Τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Καλλιχόρου καθύπερθεν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
Ὄργια δ' αὐτὴ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὡς ἂν ἔπειτα,
Εὐαγέως ἔρδοντες, ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε,
Γῆρας ἀπωσαμένη. περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο,
Ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων
Σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
Λάμπε θεῆς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους,
Αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὥς.
Βῆ δὲ διὲκ μεγάρων. τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
Δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς

v. 267. συναύξουσ'. *Ruhnken.* v. 269. ὄνειαρ, χάρμα τ', ἐτύχθη. idem.

Μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.
Τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινήν,
Κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον. ἡ μὲν ἔπειτα,
Παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·
Ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι'· ἡ δ' ἔσσυτο ποσσ' ἀπαλοῖσι,
Μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
Ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα,
Ἀμφαγαπαζόμεναι. τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός.
Χειρότεραι γὰρ δή μιν ἔχον τροφοὶ ἠδὲ τιθῆναι.
Αἳ μὲν παννύχιαι κυδρὴν θεὸν ἱλάσκοντο,
Δείματι παλλόμεναι, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μυθήσαντο,
Ὡς ἐπέτελλε θεά, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
Αὐτὰρ ὅ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαόν,
Ἤνωγ' ἠϋκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
Ποιῆσαι, καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
Οἱ δὲ μάλ' αἶψα πίθοντο, καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
Τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'. ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐτέλεσσαν, καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,
Βὰν δ' ἴμεν οἴκαδ' ἕκαστος· ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ
Ἔνθα καθεζομένη, μακάρων ἀπὸ νόσφιν ἁπάντων,
Μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός.
Αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
Ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον. οὐδέ τι γαῖα
Σπέρμ' ἀνίει· κρύπτεν γὰρ ἐϋστέφανος Δημήτηρ.
Πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες εἷλκον ἀρούραις·

v. 301. τέλεσαν. *Valckenar*. v. 302. Βὰν ῥ' ἴμεν. *Wyttenbachius*.

Πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.
Καί νύ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
Λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν,
Καὶ θυσιῶν ἤμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
Εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν, ἑῷ δ' ἐφράσσατο θυμῷ.
Ἶριν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὦρσε καλέσσαι
Δήμητρ' ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.
Ὣς ἔφαθ'. ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Πείθετο, καὶ μεσσηγὺ διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν.
Ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσῖνος θυοέσσης,
Εὗρε δὲ ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
Καί μιν φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δήμητερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς,
Ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων.
Ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.
Ὣς φάτο λισσομένη. τῆς δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
Αὖτις ἔπειτα μάκαρας θεοὺς αἰὲν ἐόντας
Πάντας ἐπιπροΐαλλεν. ἀμοιβηδὶς δὲ κιόντες
Κίκλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
Τιμάς θ', ἅς κ' ἐθέλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἑλέσθαι.
Ἀλλ' οὔτις πεῖσαι δύνατο φρένας οὐδὲ νόημα
Θυμῷ χωομένης. στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.
Οὐ μὲν γάρ ποτε, φάσκε, θυώδεος Οὐλύμποιο
Πρίν γ' ἐπιβήσεσθ', οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
Πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἑὴν εὐώπιδα κούρην.

v. 313. ἑῷ τ'. *Fontein.* v. 321. καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς. *Rubnken.* v. 325. Αὖτις ἔπειτα πατήρ. *Valckenar.* v. 332. ἐπιβήσεσθαι, κ' οὐ. *Fontein.* v. 333. Πρὶν γ'. *Rubnken.*

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
Εἰς Ἔρεβος πέμψε χρυσόῤῥαπιν Ἀργειφόντην,
Ὄφρ', Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
Ἁγνὴν Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
Ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα, ἑ μήτηρ
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα, μεταλλήξειε χόλοιο.
Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
Ἐσσυμένως κατόρουσε, λιπὼν ἕδος Οὐλύμποιο.
Τέτμε δὲ τόν γε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐόντα,
Ἥμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
Πόλλ' ἀεκαζομένῃ μητρὸς πόθῳ, ἠδ' ἐπ' ἀτλήτων
Ἔργοις θεῶν μακάρων μητίσετο βουλῇ.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἅδη κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Ζεύς σε πατὴρ ἤνωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
Ἐξαγαγεῖν Ἐρέβευσφι μετὰ σφέας, ὄφρα, ἑ μήτηρ
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα, χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
Ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον,
Φθῖσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς
Ἀθανάτων. ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσι
Μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ
Ἧσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.
Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς
Ὀφρύσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.
Ἐσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·

v. 344. ἤ τ' ἀτίλιτεν Ἔργοις ἀθανάτων μακάρων μητίσατο βουλήν. *Ruhnken.*
v. 348. Ζεύς με. *Wyttenbach.*

Ἔρχεο,

Ἔρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κυανόπεπλον,
Ἤπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
Μηδέ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
Οὔτοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσσομ᾽ ἀκοίτης,
Αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός. ἐνθάδ᾽ ἰοῦσα,
Δεσπόσσεις πάντων, ὁπόσα ζώει τε καὶ ἕρπει,
Τιμὰς δὲ σχήσησθα μετ᾽ ἀθανάτοισι μεγίστας.
Τῶν δ᾽ ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἤματα πάντα,
Οἵ κεν μὴ θυσίαισι τεὸν μένος ἱλάσκον᾽),
Εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες.
Ὣς φάτο. γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια,
Καρπαλίμως δ᾽ ἀνόρουσ᾽ ὑπὸ χάρματος. αὐτὰρ ὅγ᾽ αὐτὸς
Ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρῃ,
Ἀμφὶ ἓ νωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἤματα πάντα
Αὖθι παρ᾽ αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλῳ.
Ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφι
Ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς.
Ἡ δ᾽ ὀχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης,
Ἡνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι,
Σεῦε δι᾽ ἐκ μεγάρων· τὼ δ᾽ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
Ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα,
Οὔθ᾽ ὕδωρ ποταμῶν, οὔτ᾽ ἄγκεα ποιήεντα,
Ἵππων ἀθανάτων, οὔτ᾽ ἄκριες, ἔσχεθον ὁρμήν,
Ἀλλ᾽ ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἠέρα τέμνον ἰόντες.
Στῆσε δ᾽ ἄγων, ὅθι μίμνεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ,
Νηοῖο προπάροιθε θυώδεος. ἡ δὲ ἰδοῦσα

v. 362. φίλη, περιώσιον ἄλλως. *Wyttenbach.* v. 365. Δεσπόζεις. *Ruhnken.* v. 368. ἱλάσκωνται. *Valckenar.* v. 372. μελιηδέα δαῖτα. *Ruhnken.*

Ἤϊξ᾽,

Ἠΐξ᾽, ἠΰτε μαινὰς ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλης.
Περσεφόνη δ᾽ ἑτέρω - - - - - - -
Μητρὸς ἑῆς κατ - - - - - - -
Ἆλτο θέειν - - - - - - - -
Τῇδε - - - - - - - - - -
Α - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -
Τέκνον, μή ῥ᾽ ἀτίμ - - - - - - -
Βρώμης. ἐξαύδ - - - - - - - -
Ὣς μὲν γάρ κε νέυς - - - - - -
Καὶ παρ᾽ ἐμοὶ καὶ πατρὶ * κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Ναιετάεις πάντεσσι τετιμημένη ἀθανάτοισι.
Εἰ δὲ πτᾶσα πάλιν ἰοῦσ᾽ ὑπὸ κεύθεσι γαίης
Οἰκήσεις ὀρέων τριτάτην μοῖραν εἰς ἐνιαυτὸν,
Τὰς δὲ δύω παρ᾽ ἐμοί τε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι.
Ὁππότε δ᾽ ἄνθεσι γαῖ᾽ εὐώδεσιν ἠαρινοῖσι
Παντοδαποῖς θάλλει, τότ᾽ ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
Αὖτις ἀγεῖ μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ᾽ ἀνθρώποις.
Καί τιν᾽ ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδέγμων.
Τὴν δ᾽ αὖ Περσεφόνη περικαλλὴς ἀντηύδα·
Τοὶ γάρ ἐγώ σοι, μῆτερ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·
Εὖτέ μοι Ἑρμῆς ἐριούνιος, ἄγγελος ὠκὺς,

v. 386. ἠΰτε κεμμάς. *Rubnken.*

* Quæ typis minoribus imprimuntur recentior manus in Codice ſuppleverat.

v. 397. τετιμένη. *Rubnken.* v. 398. Εἰ δ᾽ ἐπάσω, πάλιν αὖτις ἰοῦσ᾽ ὑπὸ κεύθεσι γαίης, Οἰκήσεις ὡρῶν τριτάτην μοῖραν ·.- idem. v. 401. ἔαρος ὥρῃ. *Fontein.* v. 403. Αὖτις ἄνεισι. *Wyttenbach.* v. 404. Καὶ τίνι σ᾽, interrogativè. *Rubnken.* v. 405. ἀντίον ηὔδα. idem. v. 407. Ἑρμείης. idem.

Πὰρ

Πὰρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανιώνων
Ἐλθεῖν ἐξ Ἐρέβευς ἅμ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα,
Λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς,
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ᾽ ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ λάθρῃ
Ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιηδέ᾽ ἐδωδὴν,
Ἄκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
Ὡς δέ μ᾽ ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν,
Ὤιχετο πατρὸς ἐμοῖο φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης.
Ἐξερέω, καὶ πάντα διίξομαι, ὡς ἐρεείνεις·
Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν᾽ ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππη, Φαινώ τε, καὶ Ἠλέκτρη, καὶ Ἰάνθη,
Καὶ Μελίτη, Ἰαχή τε, Ῥόδεια τε, Καλλιρόη τε,
Μηλόβότη τε, Τύχη τε, καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις,
Χρυσηΐς τ᾽, Ἰάνειρά τ᾽, Ἀκάστη τ᾽, Ἀδμήτη τε,
Καὶ Ῥοδόπη, Πλουτώ τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ,
Καὶ Στὺξ, Οὐρανίη τε, Γαλαξαύρη τ᾽ ἐρατεινὴ,
Παλλάς τ᾽ ἐγρεμάχη, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Παίζομεν, ἠδ᾽ ἄνθεα δρέπομεν χείρεσσ᾽ ἐρόεντα,
Μίγδα κροκόεντα γαλὸν, καὶ ἀγαλλίδας, ἠδ᾽ ὑάκινθον,
Καὶ ῥόδα ἐς κάλυκας, καὶ λείρια θαῦμα ἰδέσθαι,
Νάρκισσόν θ᾽, ὃν ἔφυσ᾽, ὥσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθών.
Αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι. γαῖα δ᾽ ἔνερθε
Χώρησεν. τῇ δ᾽ ἔκθορ᾽ ἄναξ κρατερὸς Πολυδέγμων.
Βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἅρμασι χρυσείοισι

v. 409. Ἤλυθεν ἐξαναγὼν, ἄφρ᾽ ὀφθαλμοῖσι μ᾽ ἰδοῦσα. idem. v. 411. Εἶθαρ ἐγὼν. idem. ibid. αὐτὰρ ὅ γ᾽ αὐτὸς. idem. v. 413. προσηνάγκασσε, vel προσηνάγκαζε. idem. v. 419. Ῥοδέια. idem. v. 420. Μηλόβοσις. ap. *Pausan. Messen.* c. 30. v. 426. κρίνα τε γάνος. *Valckenar.* v. 427. ἐν κάλυκος. idem.

Πολλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
Ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι,
Πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον,
Ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
Γηθόσυναι δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων ἐδίδοντο.
Τῇσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἁγνὴν,
Ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.
Ταῖς δὲ μετ' ἄγγελον ἧκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
Ῥείην ἠΰκομον, ἣν μητέρα κυανόπεπλον,
Ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
Δωσέμεν, ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
Τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Τὰς δὲ δύω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
Ἐσσυμένως δ' ἤϊξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
Εἰς δ' ἄρα ῥίον ἷξε Φερέσβιον, οὖθαρ ἀρούρης
Τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι Φερέσβιον, ἀλλὰ ἕκηλον
Εἱστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
Μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν
Ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πίονες ὄγμοι
Βρυσέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
Ἔνθ' ἐπέβη πρώτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.

v. 437. Γηθοσύνας - - - ἐδίδον τε. *Rubnken.* v. 450. Εἰς δ' ἄρα Ῥάριον. idem. v. 451. ἀλλ' ἀπίτηλον Ἕστη καὶ πανάφυλλον. idem. v. 455. ἀεξομένου, πέδῳ - - - - Βρισέμεν. idem.

Ἀσπασίως

Ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
Τὴν δ' ὧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·
Δεῦρο, τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
Ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
Δωσέμεν, ἅς κε θέλησθα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Νεῦσε δέ σοι κούρην περιτελλομένοιο
Τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
\- - - - - - - - - ἀθανάτοισι.
Δύο δὲ παρ' σοὶ ἔσισθαι, ἐῷ δ' ἐπένευσε κάρητι.
Ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
Ἀζηχὲς μενέαινε κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
Αἶψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισι.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
Αἶψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
Πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθὼν
Ἔβρισ'. ἡ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσι
Εἶπε, Τριπτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπου τε βίῃ, Κελεῷ θ', ἡγήτορι λαῶν,
Δρησμοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια καλά.
Τριπτολέμῳ τε, Πολυξείνῳ, ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ.
Σεμνὰ, τά γ' οὔπως ἐστὶ παρεξέμεν, οὔτε πυθέσθαι,
Οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄχος ἰσχάνει αὐδήν.
Ὄλβιος, ὃς τάδ' ὄπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
Ὃς δ' ἀτελὴς, ἱερῶν ὅς τ' ἄμμορος, οὔποθ' ὁμοίων
Αἶσαν ἔχει, φθίμενός περ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,

v. 474. Δεῖξεν.* ap. *Pausan. Corinth.* II. c. 14. v. 476. ὄργια πᾶσιν. ibid. v. 477. Πολυξείνῳ τ'. *Ruhnken.* v. 479. θεῶν ἄγος. *Valckenar.*

βὰν ῥ' ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
Ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
Σεμναί τ' αἰδοῖαί τε. Μέγ' ὄλβιος, ὅν τιν' ἐκεῖναι
Προφρονέως φιλῶν(τ') ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
Αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.
Ἀλλά γ', Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσαι,
Καὶ Πάρον ἀμφιρύτην, Ἄντρωνά τε πετρήεντα,
Πότνια, ἀγλαόδωρ', ὡρηφόρε, Δηοῖ ἄνασσα,
Αὐτὴ, καὶ κούρη περικαλλὴς Περσεφόνεια,
Πρόφρονες ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

v. 487. φιλέωνται. *Valckenar.* v. 490. malim ἔχουσα, et v. 494. Πρόφρων: v. autem 493. in parenthesi accipiatur. *Ruhnken.*

ΥΜΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ

ΛΕΙΨΑΝΟΝ.

Καί οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πολλ' ἐνὶ νηοῖς.
Ὡς δὲ τὰ μὲν τρία σοι πάντως τριετήρισιν αἰεὶ
Ἄνθρωποι ῥέξουσι τελήεσσας ἑκατόμβας.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
Ὣς εἰπὼν, ἐκέλευσε καρήατι μητίετα Ζεύς.
Ἵλαθ', εἰραφιῶτα, γυναιμανές. οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ
Ἄιδομεν ἀρχόμενοι, λήγοντές τ'. οὐδέ πῃ ἐστὶ
Σεῖ' ἐπιληθόμενον ἱερῆς μεμνῆσθαι ἀοιδῆς.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
Σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἥν περ καλέουσι Θυώνην.

v. 7. ἐπένευσε. *Rubnken.*

ΤΕΛΟΣ.

